

အ ၃ (၃၀) မြေသ် ပ ၄

ကျော်မြန်မာစု၏(၃၀)

သုတေသန
နှင့်
ပညာ

အကောင်းကံသူရုပ္ပ
သူသုပ္ပကောင်းပယ

ବାହୁଦିନପ୍ରିୟଙ୍କ
ଶୁଣିବାପାଇବିଲେ
ପାଠୀ ଦୃଢ଼ିତ
ଅନ୍ତିମକାନ୍ଦିତାରୁଦ୍ଧିତ
ଅତ୍ୟଦିନରୁ

ကွန်ပျော်ဘာစာရီ	ဆန်းတင်း၊ ကျော်သူရ
တအုပ်ချုပ်	ကိုဇ်ဝါး
မျက်နှာပုံးနှိပ်သူ	ဦးဆိုစုင်း (၁၂၃၃)၊ မန်လေဆိပ်နှိပ်တိုက်
အတွင်းပုံ့နှိပ်သူ	အမှတ် ၉၆၊ ၁၁ ထောင်၊ ထောင်မတော်ပြု၏နယ်။
ထတ်ဝဝသူ	ဦးကြောင်ရွှေ (၁၃၁၀)၊ ဒီသားစုပုံ့နှိပ်တိုက် အမှတ် ၉၁-၈၇၊ အောက်ကြည့်မြင်တိုင်လမ်း အထူးပြု၏နယ်။

၆၅

ច្បាសិកមិនមូលទេបែនិត្យេះដី៖រាជ់

အမှတ် (၆၁)၊ ပို့ဆိုင်ရေးဝန်ကြီးဌာန၊ လေသာဉ် နယ်။

(๗๐๙)

တန်ဖိုး ၁၀၀၀ကျပ်

ക്രുഷ്ണകാമിന

ବ୍ୟାକିନୀ

၁၃ (၂၀) မြောက်ပုလရှု
အမှတ်တရ

ဘတိဂာ ချီးမြှောက်လွှာ

- ၁။ ■ ရသမြှောက်၍ ဆတ်ပါပါသည် (မကွေးဆရာတော်ဘရားကြီး)

အမှာစာ

- ၁၂ ■ ချိန်သောအမှာစာ (ရဝေဖွယ်-အင်းမ)
- ၁၂ ■ ကြားသူရင်ကိုရိုးက်သောတည်း (ဟောင်စိန်ဝင်း-ပုတီးကုန်း)

မှုဒ်ဘက်ပွဲ

- ၂၁ ■ ဒေသနာအသီ ရွှေပါရို (မြေလတ်မင်းလွင်)

အမေးအပြော

- ၃၀ ■ လူပို့ဘရားလုံးထမ္မရှိ
- ၃၁ ■ ဥပုသံသည်နှင့်ပန်းနှင့်သာ
- ၃၂ ■ အကောင်းကံချိန်မှ အချိန်ကံကောင်းမယ်
- ၃၃ ■ ကျောင်းလှုသူသည် ကောင်းကြိုးချိန်သာအေးလုံးကို
- ၃၄ ■ လူရှာရောက်သည်
- ၃၅ ■ လူပို့ဘရားတစ်ခုမျှဖော်

ဆရာပုံစိုး

- ၁၁၅ ■ ဘဝသာခေါ်ကျော်ရှုံးရှင်
- ၁၁၂ ■ ဆွဲအေးနှင့်ဆွဲအား
- ၁၂၆ ■ နလုံးလှုအရာ

အမှတ်တရ

- ၁၃၀ ■ သူကိုခေတဲ့သာ
- ၁၃၁ ■ ပရာပိတေစိတ်ဓာတ်

အထိမ်းအမှတ်

- ၁၄၆ ■ တစ်ရာနှင့်တစ်ရာကို
- ၁၄၂ ■ မြတ်ဗွဲစွာတိတ်ထွင့်တော်မူသော
- ၁၄၂ ■ ရုပ်မြှင်သံကြားတရားတော်များ

ငယ်လက်ရာ

- ၂၂၂ ■ ကိုရင်ဘာထို့ဝိတော်

သုပ္ပဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇိနာတိ။

အလူအားလုံးတို့တွင် တရားအလူ၍သည် အပြတ်ဆုံးပြစ်၏။

ကြုံတရားအပါအဝင်
ချွေပါရမီတစဉ်အားလုံးကို
ဓမ္မဒါနအလူ၍ရင်အသီးသီးတို့မှ
တရားအလူ။
ပညာပါရမီအလူ။
တိုက်ရိုက်သာသနပြုအလူအဖြစ်
လူမိန်းထားသော
ချွေပါရမီဓမ္မတပေပြန်ဟွားရေး ထာဝရအလူ၍တော်ဇွဲဖြင့်
ထုတ်ဝေပါသည်။

ချွေပါရမီဓမ္မတပေပြန်ဟွားရေးအုပ်

ကရားမြန်ဂုဏ်တော်ပြား

အရဟံ

ကိုလေသာကင်းစင်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား

အရဟံ

သိတ်ကွယ်ရာအရပ်ဥပင် မကောင်းမူကို
ပြုတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား

အရဟံ

ပုဇွန်အထူးကို သံယူတော်မူထိုက်သော မြတ်စွာဘုရား

နိုင်တော်သယ်ယမဟာနာယကအဖွဲ့ဉာဏ်
အဘိဓဇ္ဇဟာရွှေဂရာ အဘိဓဇ္ဇမဟာသမ္မမတော်က
မကျေဆရာတော်ဘရားကြော် ချို့ပြောက်ထွား

ရွှေမြောက်၍ခေတ်ပါပါ၍

ဘုန်းကြီးတပည့် ဒကာအရင်း မောင်စိုးနိုင်က ၂၉-၃-၀၆
နှေ့ပါ စာမူတစ်ခု လာရောက်ကပ်ပါသည်။ ‘ဘာတာတွေလ’ ဟု
မေးသောအခါ ‘ရွှေပါရမိတောရဆရာတော် အရှင်ဆန္ဒာမိက က
အမှာစာရေးပေးရန် ဆက်ကပ်လိုက်သော စာမူပါဘုရား’ ဟု
လျောက်ထားလေသည်။

‘ဘုန်းကြီးက အမှာစာရေးလေ့ရေးထမစိုးပါဘုရား’ ဟု ပြော
ဆိုသည့်အခါ ‘အတိအကျဉ်းပေါ့ဘုရား၊ ဆရာတော် အမှာစာပါ
ရင် တော်ပါပြီ’ ဟု ပြောဆိုလျောက်ထားသွားသဖြင့် စာမူကို လက်
ချို့ပြောက်ထားလေသောအခါ ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်စာမူဖြစ်သည်ကို တွေ့
ရသည်။

ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်ဆိုသော်လည်း အချို့စာဆောင်များ
၌ ဖော်ပြုလေ့ရှိသော သာမဏ်ဆောင်းပါးမျိုး မဟုတ်ဘဲ လောက
ဘတ်ရော စမွှာက်ပါ နှစ်ဖြာလုံး၌ မှတ်သားလိုက်နာဖွယ်
အကြောင်းအရာများ ရသမြောက်ဆောင် ရေးသားထားသော
ဆောင်းပါးများဖြစ်သည်ကို တွေ့ရသဖြင့် စိတ်ဝင်စားပြီး အစားး
ဖတ်ရှုကြည့်မိသည်။

အရှင်ဆန္ဒာမိက၏ ရေးသားပုံမှာ လွန်စွာချောမွေ့ပြီး
ရသမြောက်လှသဖြင့် စာဖတ်ပရိသတ်၏စိတ်ကို ဆွဲဆောင်နိုင်စွုမှု
ရှိလှသည်။

‘ဥပုသံသည်နှင့် ပန်းနှုံသာ’ ဆောင်းပါးမှာ ယခုကာလ
ဥပုသံစောင့်သုံးလိုသော အချို့သမီးများ အထူးမှတ်သားလိုက်နာ
ဖွယ်ကောင်းလှသည်။ ‘အကောင်းကံချုပ်မှ အချုပ်ကံကောင်းမယ်’
ဟုသော အမည်နာမ ရွှေးချယ်ထားပုံမှာလည်း လွန်စွာခေတ်မီ
လှသဖြင့် လှင့်ယုလှုပြုတို့ကို စိတ်ကို အထူးနှစ်သက်စေလိမ့်မည်။
‘သူကိုခတဲ့ သူခဲ့’ ဆောင်းပါးပါ ‘တတ်သိတဲ့လူများတယ်၊ သိတတ်တဲ့
လူ ရှားတယ်’ ဟုသော ပရိဘာသာများ၊ စကားပုံများလည်း များစွာ
ပါရှိသဖြင့် အထူးနှစ်သက်မိပေသည်။

ဆရာတော်အရှင်ဆန္ဒခိုက်၏ တရားဟောမှာ စာပေများ
သားမှုတို့၌ ပြောင်မြောက်သော အရည်အချင်းများမှာ ‘နှလုံးလှ
ဆရာ’ ဆောင်းပါတွင် ဒုတိယပုံစွဲယောသ ဟုခိုက္ခလာက်သည်
ကျမ်းမြှုအကျော် မဟာဂန္ဓရုဆရာတော်ဘရားကြီး၏ တပည့်ရင်း
ကပင် ခုံးကျွော်တော်မူထားသဖြင့် အထူးခီးကျွော်ရာပင် မလိုတော်
ပါ။

‘အကောင်းကံချစ်မှ အချစ်ကံကောင်းမယ်’ အမည်၏
ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်မှာ စာဖတ်သူတို့လက်ထဲ ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်
၍ ဤဆောင်းပါးပေါင်းချုပ်၏ ဂဏ်ရည်ပြည့်ဝ စုလင်လှသည်ကို
အကျယ်မချဲ့တော့ပါ။ စာရွှေသူတို့ကိုယ်တိုင်ပင် အစအဆုံး ဖတ်ရှု
လေ့လာ၍ လိုက်နာကျင့်သုံးနိုင်ကြပါစေ။ ၁

ဘဒ္ဒကျော်
မကျော်ဆရာတော်

ရွှေပါရမိစခန်းဖြင့်
၁၁၁၁ ပြည် ယ ၆၂၃၇ နိုင် ဗြ ၈၀

ဇိမ်ထောင်ပြု သွားပါသ
တဲ့။

ဒီတော့ ကျွန်ုခဲ့ရတဲ့
အမျိုးသမီးငယ်လေးက
တော်တော်လေး ခံစားနေ
ရပါသတဲ့။ နောက်-ထ
လေး နည်းနည်း ဖြောလာ
တော့ ဘာပြောလာသလဲ
ဆိုတော့ “ဖြစ်စက သိမ်
ပြီး ခံစားရတယ်။ အခုံ
တော့ အရှင်ဆန္ဒာမိတ္တဲ့

တစ်ခါတုန်းက အနုပညာသမား
အမျိုးသားတစ်ယောက်နဲ့ ပြင်ပ
က အမျိုးသမီးငယ်လေး တစ်
ယောက်တို့ ချစ်သူရည်းစား ဖြစ်
ကြပါသတဲ့။.. အနုပညာသမား
အမျိုးသားက တကယ်တမ်း အိမ်
ထောင်လည်းပြုရော တမြား အ
မျိုးသမီးလေး တစ်ယောက်နဲ့

မှတ်တော့ အမျိုးသမီး ရဝေနှစ်ယောက်

၁၇၂၆၂၈၁၂ ဖတ်ပြီး နေတတ်သွားပါပြီ” တဲ့

ဒီကေားကြားရတော့ မျက်ရည်ပဲတဲ့အထိ ကြည့်နဲ့ခဲ့စားရ
ပါတယ်။ ပြီးတော့ ကိုယ့်နောင်တော်ဘူးရားအတွက်လည်း သိပ်ပြီး
ဂုဏ်ယူပို့ပါတယ်။ ဒီအကြောင်းကို နောင်တော်ဘူးဖြစ်တဲ့ ဦး-
င်း အရှင်ဆန္ဒာမိကကိုလည်း ပြောပြဖို့ပါတယ်။ ၁၇၂၆၂၈၁၂၂၅
ဟာ စာဖတ်သွားတစ်ဦးရဲ့ ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းပေး
လိုက်နိုင်တယ်ဆိုရင် ဘယ်လို ကြည့်နဲ့မှန်း မသိပါဘူး။

ပြောတဲ့ရေးတဲ့ စကားလုံးချင်းတူပေမယ့် ပရိသတ်အသိ
အမှတ်ပြထားတဲ့သွေးပြောရင် ပိုပြီးထိရောက်မှုရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့်
တချို့စကားတွေကို ပရိသတ်အတိုင်းအတာတစ်ခုအထိ ရရှိပြီးဖြစ်
တဲ့ နောင်တော်ဘူးကို ပိုပြီး ရေးစေချင်လှပါတယ်။ အမိကက
တော့ စာဖတ်သွေးတွေ ခဲ့စားနေရတဲ့ ပြဿနာတွေ ပြောလည်သွားဖို့
အရေးကြီးပါတယ်။

အမှန်တော့ မြတ်စွာဘူးဟောကြားခဲ့တဲ့ တရားတော်
တွေကို မြတ်စွာဘူးရှင်ရဲ့ တရားတော်တွေနဲ့ နီးစပ်တဲ့ ရဟန်း
တော်တွေက ပြန်ဟောပြု ရေးပြကြတာပါ။ ဟောပြု ရေးပြတဲ့နေရာ
မှာလည်း ဂုဏ်ရှိတဲ့သွေးပြောရင် ရေးရင် ပိုထိရောက်တာ ပိုပုံ့နှံ
တာဟာ သဘာဝတစ်ခုပါ။

မြတ်စွာဘူးဟောခဲ့တဲ့ တရားတော်တွေက များသော
အားဖြင့် စိတ်မှာ ဖြစ်တတ်တဲ့ရောဂါတွေကို ကုသဖို့ တရားဆေး
တွေပါ။ ဆေးဆိုတဲ့ နေရာမှာလည်း ရောဂါတစ်မျိုးတည်းအတွက်
မဟုတ်ပါဘူး။ ရောဂါတို့မှာတဲ့ အတွက်ပါပြီ။

လူမှုရေးရောဂါ ကျွန်းမာရေးရောဂါ စီးပွားရေးရောဂါ
ပညာရေးရောဂါ၊ နေရားရောဂါ၊ သေရေးရောဂါ၊ အချိန်ငါး
ရောဂါ၊ အိမ်ထောင်ရေးရောဂါ စသည်ဖြင့် အများကြီးပါပဲ။

မြတ်စွာဘူးက တရားကို အကြောင်းအရာ ခုံအောင်
ဟောခဲ့တော့ သားရဟန်းတွေဖြစ်တဲ့သွေးတွေကလည်း အကြောင်း
အရာ ခုံအောင် ရေးတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။

ဒီတော့ အချိန်ရောဂါဟာ နားရှုက်စရာကြီးဆိုပြီး ခုံနှုန်း
ရင် ရောဂါရသွေးတွေအတွက် အများကြီး နိုင်နာလှပါတယ်။

လက်တွေလောကမှာ သေချာလေ့လာကြည့်ရင် အချိန့်
ပတ်သက်လို့ ခဲ့စားနေရတဲ့ ရောဂါသည်တွေ ရာခိုင်နှုန်းတစ်ခု
အနေနဲ့ကို အများကြီး ရှိနေကြပါတယ်။

ရောဂါဖြစ်လာရင် ဆေးကို ညွှန်ပြပေးမယ့်သွေးလည်း လို
လာပါတယ်။ ကိုယ်နဲ့ မဆိုင်ဘူးလေဆိုပြီး ပစ်ထားလိုက်ရင် ရောဂါ
ရသွေးတွေအတွက် ရောဂါတွေ ပိုရင်ပြီး ဆုံးကျိုးတွေ ပို့များသွား
နိုင်ပါတယ်။

ဦးဇိုင်းအရှင်ဆန္ဒာမိက က အချိန့်ပတ်သက်တဲ့ စာအုပ်
တချို့ ရေးလိုက်ပါတယ်။ ဒါကို တချို့က စာမျက်နှာပေါ်ကနေ
ဝေဖန်လာပါတယ်။

ဝေဖန်စာပါလာတော့ ဦးဇိုင်းအရှင်ဆန္ဒာမိကဆိုကို ဖုန်း
ဆက်ပြီး “တဲ့ပြန်စာ ပြန်ပေးပါနဲ့နော်” လို့ လှမ်းလျှောက်ပို့
တယ်။

ကိုယ်ကသာ စိုးရိမ်စိတ်နဲ့ လှမ်းလျှောက်ရတာ၊ ဦးဇိုင်း

■ ■ ■ ■ ■ ■ ■ အကောင်းကဲချိန်မှ

အရှင်ဆန္ဒခိုက က ဘာဖြန့်ပြောသလဲဆိုတော့ 'ပြန်မရေးပါဘူး၊ သူကို ကျေးဇူးတောင်တင်မိသေးတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ တိုယ့်စာအုပ်ကို ဝယ်ဖတ်လို့လေ၊ ကိုယ့်ရဲ့ စာဖတ်ပရိသတ် ဖြစ်သွားပြီ' တဲ့။

အမှန်တော့ ရဟန်းပါဖြစ်ဖြစ်၊ လူပဲဖြစ်ဖြစ် အနာဂတ်မပြစ်သရွေတော့ အချစ်ဆိုတာ ရှိနေကြရေးမှာပါ။ အချစ်ဆိုတာ ရှိနေကြသရွေ အချစ်နဲ့ နှယ်တဲ့ ခံစားမှုပြဿနာတွေကလည်း တွေ့ကြနေရေးမှာပါ။ ဒီအခါမျိုးမှာ အချစ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ စာအုပ်တွေလည်း လိုကို လိုအပ်နေရေးမှာပါ။

အချစ်မရှိဘူးလို့ ပြောတဲ့သူတွေဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အနာဂတ်မပြစ်နေပြီလို့ ပြောတာနဲ့ အတွေတွေပါပဲ။

အနာဂတ်မပြစ်သေးတဲ့ ပုထုလုပ်လွှာသားအချင်းချင်း ချစ်တာ သိပ်ပြီး မဆန်းလှပါဘူး။ လောကသဘာဝတစ်ခုပါ။ ဒီတော့ ပုထုလုပ်သဘာဝအရ ချစ်ပါ။ ဒါပေမဲ့ အချစ်မှာ အပြစ်သင့်တဲ့ အချစ်နဲ့ အပြစ်မသင့်တဲ့ အချစ်ဆိုတာ ရှိတာဆိုတော့ အပြစ်သင့်တဲ့ အချစ်ကို မချစ်မိဖို့ဘဲ အရေးကြီးပါတယ်။

"ကာမရောဂါ၊ ကိုယ်တွင်းနာကား၊ ကုရာနတ္ထီ၊ ဆေးမရှိတည့်၊ မိမိပညာ၊ သတိသာလျှင်၊ မဟာကြသစာ၊ ဆေးမည့်စွာရှင်း" လို့ မယအဝမှာ ဆိုတားပါတယ်။

ကာမဆိုတဲ့ အချစ်ရောဂါဟာ ကုရာနတ္ထီ ဆေးမရှိပါဘူးတဲ့၊ မိမိရဲ့ ပညာသတိကသာ မိမိရဲ့ အကောင်းဆုံးဆေးပါပဲတဲ့။ မိမိရဲ့ ပညာသတိက အကောင်းဆုံးဆေးဆိုတော့ ပညာ

သတိဖြစ်ဖို့အတွက် ထိုက်သင့်တဲ့စာလေးတွေ ဖတ်ရမယ်။ ထိုက်သင့်တဲ့တရားတွေ နာရပါမယ်။ ဖတ်ထား နာထားတဲ့ တရားတွေထဲက မိမိရဲ့ ပညာသတိကို ပြန်လိုက်ယူဖို့ပါ။

ပြဿနာတစ်ခုဖြစ်လာပြီဆိုရင် အတော်အတန် တရားအသိရှိရဲ့သူတောင် ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရှုမှန်းမသိအောင် တွေဝေမီန်းမောသွားရတတ်ပါတယ်။ သိခဲ့တဲ့ တရားတွေကိုလည်း ပြန့်အာရုံပြနိုင်တော့ပါဘူး။ ဒီတော့ အမှားအယွင်းတွေ ပြမိသွားတတ်ကြပါတယ်။ ပါရမိရှင်အလောင်းတော်တချို့တောင် တွေဝေမီန်းမောပြီး မှားယွင်းသွားခဲ့ရတာတွေ ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဒီအချိန်မှာ ကိုယ့်ပြဿနာကို ဖြေရှင်းပေးနိုင်မယ့် မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းဆရာသမားတစ်ဦးဦး သိပ်လိုအပ်ပါတယ်။

တစ်ခါတွန်းက မဒွေ့မယ်းကြီးရဲ့ မိဖူရားနဲ့ ပုံရောဟိုတ်ကြီးရဲ့ သားငယ်တို့ နှင့်တော်ထမှာ မျက်လုံးချင်းဆုံးကြပါတယ်။ မျက်လုံးချင်းဆုံးခုံးခုံးကြပါတယ်။

ပုံရောဟိုတ်သားဟာ အီမြို့ပြန်ရောက်တော့ ထမင်းမစားတော့ပါဘူး။ အီပ်ရာထဲမှာပဲ နေနေပါတော့တယ်။ ကြာလာရင် မိမိတ်နဲ့ သော့မှာဖြစ်တော့တဲ့အတွက် ပုံရောဟိုတ်ဖင်ကြီးက ဘုရင်ကြီးကို အရဲစွဲနှင့်လျှောက်ပြပါတယ်။

ဘုရင်ကြီးက '(၂)ရက်ယူဝေ၊ (၃)ရက်ပြည့်ရင် ပြန်ပေးပါ' လိုဆိုပြီး ပေးလိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ (၂)ရက် စွဲတော့ ပုံရောဟိုတ်သားနဲ့ မိဖူရားငယ်တို့ဟာ ထွက်ပြေးကြပါလေရော့။

***** ■ အကောင်းကဲချင်မှ

ဒီတော့ ပုရောဟိတ်ဖခင်ကြီးက ဘုရင်ကြီးကို လာ
လျှောက်ပြန်ပါတယ်။ ဒီအခါမှာတော့ ဘုရင်ကြီးခမှာ မစားနိုင်၊
မသောက်နိုင်၊ မအိပ်နိုင်ဖြစ်ပြီး သွေးတွေ အန်လာပါတယ်။ ပြီး
တော့ သွေးဝမ်းတွေလည်း သွားလာပါတယ်။

ဒီအချိန်မှာ ဘုရားအလောင်းက သေနကအမတ်၊ ရှင်
သာရှိပဲတ္ထရာလောင်းက ပက္ခသအမတ်၊ ရှင်မောဂ္ဂာန်လောင်း
အာယုရအမတ် ဖြစ်နေပါတယ်။

အမတ်သုံးယောက်ဟာ သူတို့ဘုရင်ကြီးရဲ့ အချစ်ရောဂါ
ကို ကုစားပေးဖို့ နှစ်းရင်ပြင်မှာ သံလျက်မျိုးတဲ့ မျက်လှည့်ပွဲတစ်ခု
စီစဉ်လိုက်ပါတယ်။ အမိက ဘုရင်ကြီးကြည့်ဖို့ပါ။

ဘုရင်ကြီးက သံလျက်မျိုးတာကို ကြည့်ပြီး အဲ့အေးနေပါ
တယ်။

ဒါနဲ့ အာယုရအမတ်ကို ပေးပါတယ်။

‘လောကမှာ သံလျက်မျိုးတာထက် ခက်တာရှိလား’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား၊ မိမိမြတ်နဲ့အျစ်ခင်တဲ့အရာကို ပေးမယ
လို့ ကြော်လည်တာဟာ သံလျက်မျိုးတာထက် ခက်ပါတယ်ဘုရား’

ဒီတော့ ဘုရင်ကြီးက ဘယ်လိုအတွေးဖြစ်သလဲဆိုတော့
‘အင်း... ငါက ငါမြတ်နဲ့အျစ်ခင်တဲ့ မိဖုရားကို ပေးမယလို့ ကြော်
တာပဲ။ ငါဟာ ခက်ခဲတဲ့အရာကို လုပ်ခဲ့ပါလား’ လို့ တွေးမိပြီး
စိတ်နည်းနည်း သက်သာသွားပါတယ်။

နောက် ပက္ခသအမတ်ဘက်ကို လှည့်ပြီး မေးပြန်ပါတယ်။

‘ပက္ခသ... ဒီထက် ခက်ခဲတာ ရှိသေးလား’

‘ရှိပါတယ်ဘုရား၊ ကြော်လည်မှုမကဘဲ ပေးမယလို့ နှုတ်
ပြောလိုက်တာပါဘုရား’

ဒီတော့ ဘုရင်ကြီးက ‘အင်း... ငါက မိဖုရားကို ပေး
မယလို့ ပြောခဲ့ပါလား၊ ငါဟာ ခက်ခဲတဲ့အလုပ်ကို လုပ်ခဲ့ပါကလဲ့’
ဆိုပြီး စိတ်သောကန်ည်းနည်း လျှော့သွားပြန်ပါတယ်။

နောက် ပက္ခသအမတ်ဘက်လှည့်ပြီး ထပ်မံးလိုက်ပြန်ပါ
တယ်။

‘ပက္ခသ... ဒီထက် ခက်ခဲတာ ရှိသေးလား’

‘ရှိပါသေးတယ်ဘုရား၊ ပေးမယလို့ ပြောပြီး အမှန်တကယ်
ပေးဖြစ်လိုက်နိုင်တာက ပိုခက်ခဲပါတယ်ဘုရား’

ဘုရင်ကြီးကလည်း ‘အင်း... ငါက မိဖုရားကို ပေး
မယလို့ ပြောပြီး အမှန်တကယ် ပေးလိုက်နိုင်ပါလား’ ဆိုပြီး သော-
ကတွေ လျှော့သွားပြန်ပါတယ်။

ဘုရင်ကြီးက သေနကအမတ်ဘက်ကို လှည့်ပြီး ‘ဒီထက်
ခက်ခဲတာ ရှိသေးလား’ လို့ မေးပြန်ပါတယ်။

သေနကအမတ်ကလည်း ‘အရှင်မင်းကြီး... လူတွေ
ဟာ ပေးမိတာကို ပြန်တွေးပြီး နောင်တဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ အဲဒီ
နောင်တကို မဖြစ်အောင် မိမိရဲ့ စိတ်ကို ထိန်းချုပ်စောင့်စည်းနိုင်
တာက ပိုခက်ခဲလုပ်ပါတယ်ဘုရား’ လို့ လျှောက်လိုက်ပါတယ်။

သေနကအမတ်ရဲ့စကားကို ကြေးလိုက်ရတဲ့အခါမှာတော့
ဘုရင်ကြီးဟာ သတိဉာဏ်တွေ ပြန်ဝင်သွားပါတော့တယ်။

ဒီပက္ခကတ်ဝါတွေလေးကို ထုတ်ပြရတာကတော့ လူဟာ

ပြသနာတစ်ခုခုနဲ့ ကြံးလာရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဖြေရှင်းနိုင်စွမ်း
မရှိနိုင်တော့လောက်အောင်ကို တွေ့ဝေမီန်းမောသွားတတ်ပါတယ်။
ဒီအခါမျိုးမှာ ပညာရှိ မိတ်ကောင်းဆွဲကောင်းတွေ အများကြီး
လိုအပ်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ အခြေအနေ အကြောင်းအမျိုးမျိုးတွေကြောင့်
ကိုယ့်အနားမှာ ပညာရှိ မိတ်ကောင်းဆွဲကောင်းတွေ အမြဲတမ်း
ရှိမှန်နိုင်ပါဘူး။ ဒီတော့ မဓာတ်ပေတွေဟာ ကိုယ်ပွားမိတ်ကောင်း
ဆွဲကောင်းတွေပါပဲ။ ဒီကိုယ်ပွား မိတ်ကောင်းဆွဲကောင်းတွေကိုပဲ
အားတစ်ခုအနေနဲ့ အားကိုးရယှာပါ။ ဒီတော့ ပြသနာတွေကို ဖြေ
ရှင်းပေးနိုင်မယ့် စာမျိုးစုံကတော့ လောကကြီးမှာ အစဉ်သဖြင့်
လိုနေတာပါပဲ။

တစ်နှေ့သောအခါမှာတော့ အချစ်မရှိတဲ့ လူသားတစ်
ယောက်ဖြစ်အောင် ကြိုးစားကြံးရှုံးမှာပါ။

တကယ်တော့ တရားသဘောအရ ပြောရရင် အချစ်မရှိ
လေကောင်းလေပါပဲ၊ အချစ်ရဲ့ နောက်မှာ ပူလောင်ခြင်းတွေက
အစဉ်သဖြင့် ရောယ့်နေတယ်လေ။ ချစ်ရလို့ ကြည်နဲးရတာက
နည်းနည်းရယ်၊ ခံစားရတာက များများရယ်ပါ။ ဒါပေမဲ့ အနာဂတ်
မဖြစ်သရွေ အချစ်က ရှိနေကြရားမှာဆိုတော့ သတိပါတဲ့အချစ်နဲ့
ချစ်ဖြစ်လိုက်ဖို့ပါပဲလေ ... ။ ။

ရဝန်(အင်းမ)

၃၃-၂၀၀၆

-
-
- အချစ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး
အဆိုးကြံးတွေရတယ်ဆိုတာ
အချစ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အဆိုးကဲတွေ
အတိတ်က ကျူးလွန်ခဲ့လိုပါ။
“အတိတ်က” ဆိုတဲ့နေရာမှာ
• ရှေ့ယင်ဘဝတွေက
• အတိတ်လည်း ပါဝင်သလို
• ယခုဘဝရဲ့ ရှိပိုင်း
• အတိတ်တွေလည်း ပါဝင်ပါတယ်။
• အချစ်ကဲ့အောင်တဲ့
• အစိကအကျော်း အဆိုးကဲတော့
• အချစ်ရော့မှာ သွားမရှိခြင်း
• တစ်နည်းအားဖြင့်
• အချစ်ရေး ဖောက်ပြန်ခြင်းပါပဲ။

ကြားသူရင်ကို
စိုက်စေသတည်။

ပုဂ္ဂိုလ်

[၁]

တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ ရေးသားခဲ့ဖူးခြင်းမရှိသော စာများကို
ရေးသားရမှာမို့ ရင်ခုန်မိသည်မှာ အမှန်။ အမှာစာဟု သဘောမ
ထားဘဲ ပိမိ၏ စိတ်ခံစားမှု တစ်ပိုင်းတစ်စကို ထုတ်ဖော်တင်ပြခြင်း
ဟုသာ နားလည်ခေါ်ပါသည်။

မိမိကြည်ညိုလေးဘား၊ ချစ်ခင်ရင်းနှီးသည့် ဆရာတော်
လေး . . . အရှင်ဆန္ဒာမိက (ရွှေပါရမိတောရ)၏ အုပ်သုံးဆယ်
မြောက်စာအုပ်မှာ ပါဝင်ရေးသားခွင့်ရခဲ့ခြင်းအတွက်လည်း ကြည်
နှီးကော်များ ရှိနိုင်ပါသေးသည်။

[၂]

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် လူအမျိုးမျိုး၏ ပါရမိအန်အရင့် အခွင့်
အခါး အခိုန်စရိတ်တို့ကို သိတော်မူသည့် အားလုံးစွာ . . တရား၊
ဓမ္မအမျိုးမျိုးအား တစ်ညီးချင်အနှင့် လိုက်လောညီတွေ ဇွဲချယ်ဟော
ကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဦးနောက် - အသိဉာဏ်အလင်းကို ဖျက်ခန့်ဖွင့်ပေးလိုက်
ခြင်း၊ နှလုံးသားမှာ ခံစားသိဖြစ်ပြီးမှ ခံစားမှုနှင့်တက္က ဓမ္မအသိ
အလင်းကို ရလိုက်ခြင်း နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိမည်ဟု ကျွန်တော်တွေး
တော်ပါသည်။

ညီတော် မင်းနန်း၊ အင်္ဂလိကမှာလ တို့ကို ချုတ်ခန်းတို့သည်

..... အကောင်းကဲချမှတ်

နှလုံးသားမှာ ထိခိုက်ခံစားပြေးမှ တရားဓမ္မအလင်းကို ခံစားသိ
ဖြင့် ရလိုက်သည်ဟု ကျွန်တော်ထင်ပါသည်။

ပါရမိဉာဏ်ရင့်၍ အသိပညာကြီးသူတို့အတွက် ဖုတ်ခနဲ့
ဉာဏ်အလင်းပွဲနိုင်သောတရား၊ နှလုံးသားမှာ ခံစားထိခိုက်ပြေး
မှ ခံစားသိဖြင့် ရရှိင်သောတရား၊ ထိုတရားနှစ်မျိုးလုံးကို ဆရာ
တော် အရှင်ဆန္ဒာမိက ဟောကြားတော်မူရာတွင် ဆရာတော်၏
နှလုံးသား၌တည်စေသော တရားမျိုး ဟောကြားခြင်းကို ကျွန်တော်
ပိုမိုနှစ်သက်ခဲ့လမ်းပါသည်။

နှလုံးသားကို ရောက်အောင် ပို့ဆောင်ရာတွင် ‘အနုပညာ’
အလုပ် ပါဝင်ရမည်ဟု ကျွန်တော်ယုံကြည်၏။

နှလုံးသားကို ရောက်အောင် ပို့သော ‘စ’ ၌ အနုပညာ
ပါသည်။

နှလုံးသားကို ကြားအောင် ပြောသော ‘စကား’ ၌ အနု
ပညာပါသည်။

နှလုံးသားမှာ တည်စေသော ‘တရား’ ၌ အနုပညာပါ
သည်။

ဆရာတော်အရှင်ဆန္ဒာမိကသည် ‘တရားဟောခြင်းအနု
ပညာ’ ကို ကျမ်းကျင်လိမ္မာသူဟု ကျွန်တော်ယုံကြည်မိပါ၏။

[၃]

ယခု အုပ်သုံးဆယ်မြောက်စာအုပ်မှာပင် လူပို့ဘုရား
လုံးဝမရှိ လူပို့ဘုရား တစ်ဆူမျှမရှိ ဥပုသံသည်နှင့် ပန်းနှံသာ

၂၄ အရှင်ဆန္ဒာမိက *****

ကိုရင်ဘာလို့ဝတ်တာလဲ စသော တရားဆောင်းပါးတို့သည်
ဦးနောက်ကို တိုက်ရိုက်ရောက်စေသော အသိပေးတရားများဟု
ကျွန်တော်ထင်ပါသည်။

အကောင်းကံချုပ်မှ အချိုက်ကောင်းမယ် နှင့် ဆရာဗုံးဖို့
ပါ တရားဆောင်းပါးတို့က နှလုံးသားမှာ ခံစားပြီးမှ အသိကို ရရှိင်
သည့် ဆောင်းပါးများဟု ထင်ပါသည်။

အချိုက်သူများ၊ ဓမ္မမိတ်ဆွေများ ဖတ်ရှုပြီး နှစ်သက်သလို
ခွဲ့မြားကြည့်နိုင်မည် ထင်ပါသည်။

[၄]

‘အကောင်းကံချုပ်မှ အချိုက်ကောင်းမယ်’၊ ‘ဆွဲအားနှင့်
စွဲအား’၊ ‘သူကိုခတဲ့ သူ’ စသော တရားဆောင်းပါးများတွင် ဆရာ
တော်အရှင်ဆန္ဒာမိက ၏ အနုပညာပါသောအတွေးတိုက် ကျွန်
တော်တို့ တွေ့နိုင်မည် ထင်ပါသည်။

‘ရောဟိနိကို သိကြားမင်းကြီး ချစ်လိုက်ပုံများ... အရာ
ရာ ‘နှီးသဘော’ ‘နှီးသဘော’ နဲ့ပါပဲ။ ဘယ်သွားချင်သလဲ ... နှီး
သဘော၊ ဘာလုပ်ချင်သလဲ ... နှီးသဘော ... । အရာရာများပါ
... နှီး...’

.....

ပိုပိုသွေးဆောင်ရင် ကိုကိုမေးထောင်လာရမှာပေါ့

.....

.....

***** အကောင်းကံချုပ်

၂၅

ဆံပင်ခကာခကာ ပြင်ထဲ့ပြု
 ပြီးပြု ... ရယ်ပြု ... နဲ့ပြု ... မူပြု ...
 ခရာပြု ... တာပြု ...
 ... ဘာပြု ... ညာပြု ...'

အစရှိသော စာပုဒ်ကလေးများကို 'တရားစာ' 'တရား' သည် ခန့်ထည်တည်ပြုပါ၍ ရမည် ဆိုသော ပေတ်နှင့် တိုင်းတာသူ များအတွက် ထောက်ပြစ်ရာ ဖြစ်နိုင်သော်လည်း ကျွန်တော်က တော့ ... မိမိပိုလိုသောနေရာ အရောက်ပို့ပေးနိုင်အောင် တန် ဆာဟင်ထားသည် အနုပညာအင်းအကျင့်အချို့ဟုသာ ယဉ်ကြည် ပိုပြန်ပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ...

အနုပညာ၌ ဖန်တီးမှု အင်းအကျင့် လိုအပ်စီပြုပင်။
 ဆရာတော်သည် အနုပညာနှင့်သားရှိသူဖြစ်၍ ...
 ဆရာတော်၏ တရားများသည် အနုပညာပါသောတရား
 များဟု ... ကျွန်တော်က ခံစားယဉ်ကြည်နေသောကြောင့်ပင်။

[၅]

တစ်ခါက ဆရာတော် အရှင်ဆန္ဒာဓိကကို မနက်ခင်းတစ် ခုမှာ ဖူးမြော်တွေ့ဆုံးခွင့်ရခဲ့ပါသည်။
 ဆရာတော်လေး၏ ရင်နှီးကျမ်းဝင်သော ဒကာတချိုက ဆရာတော်လေးကို လျော်ကြသားသိကြားရပါသည်။ တရားစာအုပ် တချို့မှ စာသား၊ ခေါင်းစီးတို့သည် နှင့် နဲ့၍ နေသည်။ (ကလက သည်ဟု ဆိုလိုဟန်ရှိပါသည်။)

ဆရာတော်က ပြီးပြီး ဘာမှ ပြန်မပြောခဲ့ပါ။ အေးလုံးပြန် သွားကြတော့မှ 'ဒကာကြီး ကိုစိန်ဝင်းရော ဘယ်လိုမြင်လဲ' ဟု မေးပါသည်။

'ဆရာတော် တရားတွေမှာ အနုပညာပါတယ်။ အနုပညာ ကို မြင်တတ်ရင်တော့ အဲဒီလို ထင်ကြမှာပေါ့ဘူရား' ဟု ပြန် လျော်ကဲခဲ့ပါသည်။

[၆]

ဆရာတော် အရှင်ဆန္ဒာဓိက(ရွှေပါရမိတော်) သည်..
 ပရိသတ်များ၏ အသိဉာဏ်းနောက်ဆီသို့လည်းကောင်း ... ခံစားမှုနှင့်သားများဆီသို့လည်းကောင်း ခိုန့်ချုပ်၍ ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာ၏ 'တရားမဗ္ဗာ' တည်းဟူသော 'မြား' အင်းစင်းတို့ကို ပစ်လွှတ်နေပါသည်။

ဆရာတော်၏ 'လေလာအားထုတ်ပြီးစားမှု' 'အနုပညာ' လေးညို့မှ အဟုန်ဖြင့် ပစ်လွှတ်လိုက်သည်မြားတို့ ကျွန်တော်တို့ နှင့်သား၊ ဦးနောက်များဆီ ဝင်ရောက်စူးစိုက်သွားနိုင်ပါသော တည်း။

ဗုဒ္ဓစကား ...

တရားမြားတို့ ...

ကြားသွားရင်ကို စိုက်စေသေတည်း ... ။

မောင်စိန်ဝင်း(ပုတီးကုန်း)

..... အကောင်းကဲခဲ့ပါ

ဒေသနှာသသီ ရွှေပါရီ

- မြို့သထု ဗွဲဝနာအလူမှာဖြင့်
ကေလာသ တောင်တော်မဟာ
ဒေသနာဓမ္မ ဆောင်ဖော်ပါသည်
အောင်မော်စရာ ဓမ္မရေဇား
‘တံသာအမိအဖ၊ ဉာဏ်အရာ ကပိလှ၊
ဆန္ဒမိက’ လောင်းမြတ်မဟာသည်
ကောင်းမာတ်ဖြာ ဖြန့်ငွေပေး
- ‘ဆွဲသဟာပေါင်းအတွက်၊ ဒေသနာအကြောင်းဆက်’
ခေတ္တနာကောင်းဖက်’ စိတ်ကောင်းလာအောင်

- မိတ်ကောင်းရာထောင် ဆောင်စေရေး
အဆိပ်ပေါင်းခွာရွှေ့ရှင် နောင်အရှည်ဖွေ့ကြောင်း
ခေါင်အမွှေးလို့ ဘေးမခေါ်ရာ
များဝေနေ ဘဝမှုံးရုံတော်မှာဖြင့်
အလှပျော်စုံမျှော်၍ မမောဖို့ သင်၊ လာ
- ‘တစ်သက်တာခန့်မြောက်၊ အရှင်တွာ့မပြီး၊ လျှောတ်၊
ဆယ့်တစ်ဗြာမီးတော်’ မြှုတ်လောင်ရာကို
အကြိုက်ဆောင်တာ အာသာငမ်းတို့ကိုလ
ဘာဝနာလမ်းပြ စွမ်းသမျှ၊ လွင့်စွေသနာ
အနှစ်းပါ့ အရှင့်စေတနာ
- ‘ပုံဘယာမသမ်းရုံ၊ တွေ့စွာစန်းလ၊
လုတေဘာချမ်းမြှုံ’ မြင့်စေရာကို
အခွင့်သာအောင် ဆောင်စွမ်းသည်ဘုရားလေး
- ‘ကမ္မားမြေတစ်ဗုံးမြှင့်၊ သာဝေရွှေန်းတင့်၊
ဆရာတော်ရွှေန်းဆင့်’ ဘဝလမ်းတွေသာအောင်
ဓမ္မကျမ်းရွှေစာ အရောင်လင်းဝင့်လေး
- ‘စေတနာမန်သီးကောကြား၊ ဒေသနာအသီဟောပြီ၊
‘ရွှေပါရမိတော့’ ပစာန် ဆရာသခင်ကို
ဂါရဂ ပဏာတင် ဤည်းသည်ဖူးလေး

မြေတော်မြေးလျှောင်း

သထုမြို့ ကေလာသတောင်၊ ရွှေပါရမိတော့ရအရာတော်
အရှင်ဆန္ဒမိက သို့ ဦးစိုက်ပုံလေ့လျက်

လူပျီဘုရား လုံးဝမ္ဂီ

and Hy San
2006

အရှင်ဘုရား . . .

ပွင့်တော်မူခဲ့ပြီးသမျှ ဘုရားရှင်တွေထဲမှာ လူပို့ဘုရား
ဘယ်နှုန္တလောက် ပါပါသလုဘုရား။ လုံးဝမပါဘူးဆိုရင်လည်း
ဘာကြောင့်ဆိုတာ သိပါရစေ။ တော့ထွက်ဘုန်းပြီးထက် ငယ်ဖြူ
ဘုန်းကြီးက ပိုပြီး ကြည်ညံ့စရာကောင်းသလို တော့ထွက်ဘုရား
ထက် ငယ်ဖြူဘုရားက ပိုပြီး ကြည်ညံ့စရာကောင်းမယ် ထင်လို့
ပါ . . . မေးတာမှားရင် ခွင့်လွှတ်တော်မူပါဘုရား . . . ”
မဟန် အင်တာများရှာနယ်

အကာမာရျေရှေ . . .

သမျှဒွေ ဘုရားရှိခိုးဂါထာမှာ ‘အပွကာ ပါမြှေကာ ဝါရီ’
အနှစ်ဘာ နိုဗြာတာ နို့နှာ’ လို့ ပါတယ်မဟုတ်လား။ ‘ဝါရီမြစ်ကမ်း
သဲသော်ပြင်ပေါ်က သဲမှုန်သဲလုံးလေးတွေကမှ နည်းပါသေးတယ်
နိုဗြာနှစ်နှစ်းကို စဲမြန်းတော်မူသွားကြတဲ့ ငါးမာရ်အောင်ပြင်ဘုရား
ရှင်တွေက မရောမတွက်နိုင်လောက်အောင် အခုံးအပိုင်းအခြားမရှိ
အသင့် အနှစ် များပြားလှပါတယ်’ . . . တဲ့။

လောကမှာ သမ္မာသမ္မာဖွံ့ဖြိုးရှင်တွေ မရောမတွက်နိုင်
လောက်အောင် အသင့်အနှစ် ပွင့်တော်မူခဲ့ကြပြီးပါပြီ။ နောင်
လည်း မရောမတွက်နိုင်လောက်အောင် အသင့်အနှစ် ပွင့်တော်မူ
ကြပြီးမှာပါ။ ပွင့်ပြီး ပွင့်ဆဲ ပွင့်လတ္ထား သမ္မာသမ္မာဖွံ့ဖြိုး
ဘုရားရှင်တွေ တစ်ဆူမျှ မပါပါဘူး။ ဘုရားအားလုံး အိမ်ထောင်
ရှင်ဘုရားတွေချည်းပါပဲ။

အကာမာရျေ၊ မေးခွန်းမှာပါတဲ့ အသုံးအနှစ်း သို့မဟုတ်

အရှင်သမ္မာနိုက် ▪▪▪▪▪

ခုခေတ် ရဟန်းလောကရဲ့ အသုံးအနှစ်းနဲ့ ပြောရရင် ငယ်ဖြူဘုရား
တစ်ဆူမျှ မရှိပါဘူး၊ ဘုရားအားလုံး တော့ထွက်ဘုရားတွေချည်းပါ
ပဲ။

‘ဟောမိကုတ္တာ၊ သောင်ထိုထို လူပို့ဘုရား မရှိပြား’ ဆိုတဲ့
စကားပုံပို့မှာပါတဲ့ ‘ဘုရား’ ဆိုတာ သမ္မာသမ္မာဖွံ့ဖြိုးရှင်းကို ပြော
တာပါ။ ပဇ္ဇာ်လွှာဖွံ့ဖြိုးရှင်း မပါပါဘူး။ ပဇ္ဇာ်လွှာရှင်းကတော့
လူပို့ဘုရားလည်း ရှိပါတယ်၊ အိမ်ထောင်ရှင်ဘုရားလည်း ရှိပါ
တယ်။ ငယ်ဖြူဘုရားလည်း ရှိပါတယ်၊ တော့ထွက်ဘုရားလည်း
ရှိပါတယ်။

လူပို့ဘုရား ဘာကြောင့်မရှိသလဲဆိုတာကို ကျမ်းဝန်မှာ
တိုက်ရှိက်ပြေမထားပေမယ့် ကျမ်းကန်လာ ဒေသနာအမျိုးမျိုးနဲ့ ချိန်
ထိုး ဆက်စပ်ကြည့်မယ်ဆိုရင်တော့ ကျေနပ်လောက်တဲ့အဖြေစွာက်
လာနိုင်ပါတယ်။

အားလုံးသိကြတဲ့ ပုံစံဝင်ဒေသနာတော်မှာ ဘုရားရဲ့ ဇွဲ
ဖွားရာ အတိမြို့၊ ခမည်းတော် မယ်တော် အမည်၊ လူဘဝအမည်၊
ကြောတော် သားတော် နှစ်စဲသက်၊ တော့ထွက်ချိန် . . . စတဲ့
မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ကိုယ်ရေးရာဇ်ဝင် အချက်အလက်တွေ ပြည့်
ပြည့်စုစု ဖော်ပြထားပါတယ်။

အဲဒါလို ဖော်ပြရခြင်းရဲ့ အကြောင်းပြချက်က ဘာလဲဆို
တော့ ‘မြတ်စွာဘုရားရှင်ဟာ လူသားစင်စစ် ဖြစ်တယ်ဆိုတာကို
ထင်ရှားစေချင်လိုပါ’ . . . တဲ့။

မွေးဖွားရာဇ်တိမြို့က သက္ကတိုင်း၊ ကပ်လဝဝတိမြို့၊ ခမည်း
▪▪▪▪▪ အကောင်းကိုချိန်မှ

တော်က သုဒ္ဓိဒနမင်းကြီး၊ မယ်တော်က မဟာမာယာဒေဝါ၊ လူဘဝအမည်က သိဒ္ဓတ္ထ၊ ကြိုင်ရာတော်က ယသော်ခရာ၊ သားတော်က ရာဟုလာ၊ နှစ်ခံသက်က ၁၃ နှစ်၊ တော့တွက် ဆိုနိုင်က အသက် ၂၉၅၇... စသည်အားဖြင့် လူသားတစ်ဦးမှာ ရှိထိုက်တဲ့ ကိုယ် ရောဂါဝင် အချက်အလက်တွေကို ဖော်ပြလိုက်ခြင်းအားဖြင့် ‘ဗုဒ္ဓ’ ဆိုတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ နတ်ဒေဝါလည်း မဟုတ်ဘူး၊ သိကြားပြုဟာလည်း မဟုတ်ဘူး၊ အနှစ်တန်ခိုးရှင်လည်း မဟုတ်ဘူး၊ ထာဝရရန်ဆင်ရှင် လည်း မဟုတ်ဘူး၊ လူသားအစစ်၊ လူသားဆိုမှ တကယ့်လူသား အစစ်ဆိုတာကို အထင်အရှား သက်သေပြီးသား ဖြစ်သွားပါတယ်။

အဲဒီလိုမှုမဟုတ်ရင် ဗုဒ္ဓမဗွဲ့ခံခွင့် လူတွေကိုးကျယ်နေ ကြတဲ့ နတ်ဒေဝေတာတွေ၊ သိကြားပြုဟာတွေနဲ့ ရောထွေးသွားပြီး ‘ဗုဒ္ဓ ဆိုတာ နတ်ဒေဝါ တစ်ဦးဦးပဲ၊ မဟာပြုဟာ တစ်ဦးဦးပဲ’ လို လူတွေ ထင်မှတ်သွားနိုင်ပါတယ်။ ‘ဗုဒ္ဓက နတ်ပြုဟာပဲ၊ တန်ခိုးကြီးမှာပေါ့’ ဆိုပြီး မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိတွေကို အထင်အာမြင်သေး သွားနိုင်သလို ‘ဗုဒ္ဓက နတ်ပြုဟာပဲ၊ ဟောနိုင်မှာပေါ့’ ဟောအားရှိမှာ ပေါ့ ဆိုပြီး မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ တရားစကားတော်တွေကို မလေးမစားနဲ့ ယုကြည်မှု ကင်းမဲ့သွားနိုင်ပါတယ်။

အဲဒီလိုဆိုရင် ဗုဒ္ဓပွဲတွန်းပေါ်ပေါက်လာရခြင်းရဲ့ အကိုး တရားကို လူသားတွေ ခံစားခွင့်ရမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး၊ ဗုဒ္ဓ ပွဲလာတာဟာ လူသားတွေအတွက် ဘာမှ အမိပ္ပာယ်မရှိသလို ဖြစ်သွားပါလိမ့်မယ်။

ရဟန်းမပြုခင် အိမ်ထောင်ပြုတယ်ဆိုတာလည်း လူသား တစ်ဦးရဲ့ လူသားပါသမှု သဘာဝကို ထုတ်ဖော်ပြသရာရောက်ပါတယ်။ ဆိုမဟုတ်ရင် ‘နတ်ပြုဟာမှို အိမ်ထောင်မပြုတာ၊ ဘီလူး သဘာက်မှို မိန်းမ မယူတာ’ လို့ အထင်လွှာစရာ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ‘ဗုဒ္ဓက လူသားအစစ်မှို အိမ်ထောင်ပြုတာပေါ့ ကလေး တစ်ယောက်တော် ရရှိက်သေးတယ်’ လို့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ လူသားစစ် မှုအပေါ် သုသယက်းသွားပြီဆိုရင် မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ စွမ်းရည်သတ္တိ တန်ခိုးတွေကိုလည်း အထင်ကြိုးလေးစားသွားသလို မြတ်ဗုဒ္ဓဟော ကြားတဲ့ တရားဒေသနာတွေကိုလည်း ယုံကြည်လက်ခံသွားပါတယ်။

‘လူသားစစ်စစ်ဖြစ်ကြောင်း ပြသနိုင်ခြင်း’ ဆိုတဲ့အချက် က လူပို့ဘုရား မရှိခြင်းရဲ့ ပထမအကြောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုရားဖြစ်လိုသူတိုင်း ဖြည့်ကျင့်ရမယ့် ပါရမိဆယ်ပါးထဲ မှာ နေက္ခမ္မပါရမိဆိုတာ တစ်ခုအပါအဝင်ပါ။ ကာမဂ္ဂက်အာရုံးတွေ ကနေ ရှုန်းတွေကိုပြီး တရားအာရုံနဲ့ မွေ့လျှော်ခြင်း၊ ကိုလေသာဌာန ကို စွဲနှုန်းပြီး ဘာဝနာဌာနမှာ ပျော်ပိုက်ခြင်း၊ လူရုပ်မြို့ဆာကို ကျော်ခိုင်ပြီး တော်ရပ်တော်မြိုင်မှာ ကိန်းအောင်းခြင်းကို နေက္ခမ္မပါရမိ လို့ ခေါ်ပါတယ်။ လိုရင်းကတော့ နေက္ခမ္မပါရမိဆိုတာ ‘အနောင်အဖွဲ့တွေကို စွဲနှုန်းပြီး တော့တွက်ခြင်း’ ပါပဲ။

‘ပါရမိဆယ်ပါး အပြားသုံးဆယ်’ ဆိုတဲ့အတိုင်း ပါရမိ တစ်ခုတစ်ခုမှာ မူလပါရမိ၊ ဥပပါရမိ၊ ပရမတွေပါရမိလို့ သုံးမြို့စီ ကွဲပြားပါတယ်။ မြန်မာလို့ပြောရရင်တော့ မူလပါရမိဆိုတာ ‘နှုန်း

ပါရမီ၊ ဥပပါရမိဆိတာ ‘အဂါစ္န်ပါရမီ’ ပရမတ္ထပါရမိဆိတာ ‘အသက်စွဲန်ပါရမီ’ ပါ။

နေက္ခမ္မပါရမီ ဖြည့်ကျင့်တဲ့နေရာမှာလည်း ရှိနိုင်နေက္ခမ္မပါရမီ၊ အဂါစ္န် နေက္ခမ္မပါရမီ၊ အသက်စွဲန် နေက္ခမ္မပါရမီ လို သုံးမိုး ရှိပါတယ်။ တွယ်တာခဲ့မက်စရာ ကာမဂ္ဂ၏အနောင်အဖွဲ့၊ အထူးအထွေ မရှိဘဲ စွန့်လွှာတော့တွက်တာကို ‘ရှိနိုင်နေက္ခမ္မပါရမီ’ လို ခေါ်ပါတယ်။ လွယ်လွယ်နဲ့ စွန့်လွှာတွဲနိုင်လိုပါ။

ကိုယ်ခွဲခဲ့ အဂါအစိတ်အပိုင်းတွေနဲ့ အလားသဏ္ဌာန် တူတဲ့ မိဘဆွဲမျိုး ညီအစ်ကိုမောင်နှမ၊ အိုးအိမ်တိုက်တာ၊ ရာတနာ ခွဲငွေ၊ တိုင်းပြည်ထိုးနှင့် ... စတဲ့ ပိုင်ဆိုင်မှုအရပ်ရပ်ကို မစွဲ မတွယ် မပြီးမကပ်ဘဲ စွန့်လွှာတော့တွက်တာကိုတော့ ‘အဂါစ္န် နေက္ခမ္မပါရမီ’ လို ခေါ်ပါတယ်။ ခက်ခက်ခဲ့ခဲ့ စွန့်လွှာတွဲရလိုပါ။

ကိုယ်အသက်နဲ့ ဥပမာတူတဲ့ ကိုယ်အသက်နဲ့ ထင်တူထပ် မျှ မြတ်နိုင်မှုပက် နှစ်သက်ချစ်ခင်ရတဲ့ အနီးမယား၊ သမီးသားကို သံယောလျှော်ကြီး ရိုက်ဖြတ်ချို့ပြီး ငဲ့ကွက်ကင်းစွာ စွန့်လွှာတော့ တွက်တာကိုတော့ ‘အသက်စွဲန်နေက္ခမ္မပါရမီ’ လို ခေါ်ပါတယ်။ အသက်စွဲန်ရသလိုမိုး အလွန်အလွန်ကို ခက်ခက်ခဲ့ခဲ့ကြီး စွန့်လွှာတွဲရလိုပါ။

ဘုရားအလောင်းတော်တိုင်း ‘အသက်စွဲန်နေက္ခမ္မပါရမီ’ လို ခေါ်တဲ့ ‘ပရမတ္ထနေက္ခမ္မပါရမီ’ ကို မဖြစ်မနေ ဖြည့်ကျင့်ရပါတယ်။ အသက်နဲ့တူတဲ့ အနီးမယား၊ သမီးသားကို စွန့်နိုင်ဖို့အတွက် စွန့်စရာ မယား၊ စွန့်စရာသား ရှိကိုရှိရပါမယ်။ စွန့်စရာသား၊ စွန့်

- ကြိုးကျယ်ခဲ့ရာတဲ့ကဗျာယ်စည်းစိုင်တွေ
- စွန့်လွှာတ်လာခဲ့သူကဗျာယ်စည်းစိုင်
- စွန့်လွှာတ်သင့်ကြောင်း ဟောပြုတောာ်
- သဘောတရားနဲ့လက်တွေ့
- တစ်ယုံတည်ကျော်အတွက်
- နာကြားရှုံးအုံလက်ခဲော်နှင့်တဲ့အပြင်
- လိုက်နာကျော်သုံးပြစ်စိုးလည်းမခက်ခဲော်ပါဘူး

စရာမယား မရှိဘဲနဲ့ သား၊ မယားကို စွန့်ဖြို့ တော့တွက်တယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ် ဖြစ်စိုင်ပါတော့မလဲ။

‘ထိုးနှင့်စည်းစိုင်နဲ့တကွ သား၊ မယားကိုတောင် စွန့်လွှာတ် ပြီး တော့တွက်နိုင်တယ်’ ဆိုတဲ့ ဂုဏ်ပုဂ္ဂဟာ တစ်လောကလုံးခဲ့ ညွှတ်နဲ့အားထားရာ ဆရာတစ်ဆုံးမှာ ရှိသာ့နှင့်ရှိတိုက်တဲ့ ဂုဏ်ပုဂ္ဂတစ်ခုပါ။ အဲဒီဂုဏ်ပုဂ္ဂ ပြည့်စုံဖို့အတွက် အိမ်တော်ပြုခြင်း၊ သားတစ်ဦး ဖွော်ပြုဟာ ဘုရားပြစ်ယပ်ဘဝ ဘုရားအလောင်းတော်တိုင်းခဲ့ မဓာတာသဘာဝ အလိုလို ဖြစ်နေရပါတယ်။

‘ပရမတ္ထနေက္ခမ္မပါရမီ ဖြည့်ကျင့်ကြောင်း ပြသနိုင်ခြင်း’ ဆိုတဲ့အချက်က လူပို့ဘုရား မရှိရခြင်းခဲ့ ဒုတိယအကြောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရား ဘုရားဖြစ်ပြီးနောက် လူသားတွေကို ပထားမည့်ဆုံး ဟောကြားတဲ့ မမွေစကြားတရားတော်မှာ အစွမ်းလမ်းနှစ်

အက်ကို နှောင်ကြပြီး အလယ်လမ်းကနေ လျှောက်လှမ်းရမယ်လို့ ဆွဲနိုးအထားပါတယ်။ အစွမ်းလမ်းနှစ်ခုကတော့ 'ကာမဂ္ဂက်ချမ်းသာကို ပြေကပ်စွာ ခံစားတဲ့လမ်း' နဲ့ 'ခန္ဓာကိုယ်ဆင်းရဲအောင် ညျဉ်းဆွဲ့ ကျွန်ုတ်တဲ့လမ်း' တို့ပါပဲ။

ပထမအစွမ်းဖြစ်တဲ့ 'ကာမဂ္ဂက်ချမ်းသာကို ပြေကပ်စွာ ခံစားတဲ့လမ်း' ကို မြတ်စွာဘုရားရှင်က 'ယူတံ့တယ်' သာမန် လူတွေရဲ့ အကျင့်၊ ကိုလေသာထူးပြောသူတွေရဲ့ အလပ်၊ သန့်စင် မြင်မြတ်ခြင်းနဲ့ မထိုက်တန်၊ စစ်မှန်တဲ့ အကျိုးစီးပွားအနှစ်ကို မဖြစ်ထွန်းစေနိုင်' လို့ ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချထားပါတယ်။

တကယ်လို့သာ မြတ်စွာဘုရားရှင်က လူပို့ကြီးဘဝနဲ့ တော့တွက် ရဟန်းပြီး ဘုရားဖြစ်ခဲ့တာဆိုရင် 'သူ မခံစားထူးတိုင်း ကာမဂ္ဂက်ချမ်းသာကို အပြစ်လျှောက်ပြောနေတာပဲ၊ သူ မခံစားရတိုင်း ကာမဂ္ဂက်စည်းစိမ်ကို ကဲ့ရဲ့ရှုတ်ချနေတာပဲ၊ ကာမဂ္ဂက်ချမ်းသာရဲ့ အပြစ်ကို သူ ဘယ်လောက်နားလည်လို့လဲ၊ ကာမဂ္ဂက်စည်းစိမ်ရဲ့ ဆီးကျိုးကို သူ ဘယ်လောက် သဘောပေါက်လို့လဲ' လို့ ဉာဏ်နှုန်းတွေ၊ ဓမ္မတဲ့ ခုံည်းတွေ၊ အပြစ်ထောက်ပြုစရာ ဖြစ်နေပါလိမယ်။ အပြစ်ထောက်ပြီး၊ မယုံမကြည်ဖြစ်နေတဲ့ အတွက် သူတို့ ရသင့်ရထိုက်တဲ့ တရားထူးတရားမှု မြတ်တွေလည်း လက်လွတ်ဆုံးနှုန်းသွားမှာပါ။

ကြင်ရာတော်မိဖုရားနဲ့ ထိုးနှစ်းစည်းစိမ် ခံစားပြီးမှ တော့ ထွက်လာခဲ့တာဆိုတော့ 'မြှုံး... ကာမဂ္ဂက်စည်းစိမ်ကို အထွတ်အထိုပ်ရောက်အောင် သူခံစားခဲ့ပြီးပြီး ကာမဂ္ဂက်စည်းစိမ်ရဲ့

အပြစ်ကို သူ တကယ်မြှင်လို့သာ တော့တွက်ခဲ့တာပေါ့ ကာမဂ္ဂက်ချမ်းသာ ခံစားတဲ့အလပ်နဲ့ သံသရာက မလွတ်နိုင်ဘူးဆိုတာ သူ တကယ်သိလို့သာ အဲဒါတွေ အကုန်လုံးကို စွန့်လွတ်ခဲ့တာပေါ့' လို့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ စကားတော်ကို လက်တွေ့က ပေါက်စွားလာတဲ့ စကားမှန်း ယုံကြည်သက်ဝင်သွားကြပါတယ်။

ကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့ ကာမဂ္ဂက်စည်းစိမ်တွေ စွန့်လွတ်လာခဲ့သူက ကာမဂ္ဂက်စည်းစိမ် စွန့်လွတ်သင့်ကြောင်း ဟောပြောတာဟာ သဘောတရားနဲ့လက်တွေ့ တစ်ထပ်တည်းကျတဲ့ အတွက် နာကြားရသူအဖို့ လက်ခံကျောပ်နိုင်တဲ့ အပြစ် လိုက်နာကျင့်သုံးဖြစ်ဖို့လည်း မခက်ခဲ့တော့ပါဘူး။ ဒါဆိုရင် လက်ခံလိုက်နာသူအနေနဲ့ ကာမဂ္ဂက်ချမ်းသာတော် အဆပေါင်းများစွာ မနိုင်းယူဉ်သာအောင် သာလွန်ကောင်းမြတ်တဲ့ နိုဗာန်ချမ်းသာကို အလွယ်တက္ကာ ခံစားခွင့် ရရှိသွားပြီပေါ့။

'ကာမဂ္ဂက်ခံစားတဲ့လမ်းဟာ နိုဗာန်မရောက်စေနိုင်တဲ့ အစွမ်းလမ်းဖြစ်ကြောင်း လက်တွေ့ပြုသနိုင်ခြင်း' ဆိုတဲ့ အချက်က လူပို့ဘုရား မရှိရခြင်းရဲ့ တတိယအကြောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။

ကာမဂ္ဂက်ချမ်းသာဆိုတာ အရိယသစ္ာရှုထောင့်က ကြည့်ရင်သာ 'မကောင်းဘူး၊ ယူတံ့တယ်' လို့ဆိုရပေမယ့် ကွာ သစ္ာရှုထောင့်က ကြည့်ရင်တော့ ကုသိုလ်ဘုန်းကိုရှိမှ ခံစားခွင့်ရ တာပါ။ ကုသိုလ်ဘုန်းက အားနည်းရင် အဆင့်နိုင့်တဲ့ ကာမဂ္ဂက်ချမ်းသာတွေလောက်ပဲ ခံစားခွင့်ရပါတယ်။ ကုသိုလ်ဘုန်းက အား ကြီးမှ အဆင့်မြင့်တဲ့ အထက်တန်းကျတဲ့ ကာမဂ္ဂက်ချမ်းသာတွေ

ခံစားခွင့်ရတာပါ။

ဒါယိကာမတစ်ဦးက သူ ရေထဲကနေ ဆယ်ယူမွေးမြှာ
ထားတဲ့ အိုလကလေးငယ်ကို အရှင်မဟာက္ခာနထဲ အပ်နဲ့လျှော
ခါန်းတော့ အရှင်မဟာက္ခာနက 'ဒီကလေးငယ်မှာ ကာမဂ္ဂက်
ချမ်းသာ ခံစားထိုက်တဲ့ ကုသိုလ်ဘုန်းကဲ ပါသလား၊ မပါဘူးလား'
ဆိတာ အသိညာဉ်တန်ဖို့နဲ့ ကြည်းပြီး ပါမှန်းလည်းသိရော တဲ့
သိုလ်ပြည်က တပည့်ရင်း သူငြေးတစ်ဦးထဲ သားအဖြစ် မွေးစားဖို့
ပို့ပေးတော်မှု့ဖူးပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားအလောင်းတော်ဟာ သတ္တဝါအားလုံး ပြု
ထားတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အားလုံးပေါင်းထက်တောင် အဆ
ပေါင်းများစွာ သာလွန်တဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေ ပြထားတာမို့
ကာမဂ္ဂက်ချမ်းသာကို အဆင့်အတန်းအမြင့်ဆုံး၊ အထက်တန်း
အကျော်းခံစားလိုက်ခြင်းအားပြင့် လူသားတစ်ဦးရဲ့ လူရည်လူသွေး
ပြည့်စုံခြင်း၊ လူရှုက်ပုဇွဲ့ပြည့်ဝခြင်း၊ ကုသိုလ်ဘုန်းကဲ ကြီးမားခြင်းကို
သက်သေထူးပြီးသာ ဖြစ်သွားပါတယ်။

'ကုသိုလ်ဘုန်းကဲ ဟာကွက်မရှိအောင် ပြည့်စုံကြောင်း
ပြသနိုင်ခြင်း' ဆိတ္တုအချက်က လူပို့ဘုရား မရှိရခြင်းရဲ့ စတုတွေ
အကြောင်းတစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။

အခုပြောခဲ့တဲ့ အချက်(၄)ချက်က နှမုနာအနေနဲ့ အဓိက
ကျတာတွေကို ရွှေထုတ်ပြောပြခဲ့တာပါ။ ဒေသနာတော်ပေါင်းစုံနဲ့
နှိုင်ချိန် ဆက်ပတ်ဖြီး ဥက္ကရာဇ်ရှင်ရှိသလို အကြောင်းပြချက်အမျိုးမျိုး
ထုတ်ဖော်ကြည်ညွှန်ပါသေးတယ်။

အဲဒီတော့ ဒကာမာကျေရယ် ... မြတ်စွာဘုရားအ
လောင်းတော်အပေါ် မနာလို မရှိလိုက်ပါနဲ့ ... ။ လေးအသင့်
နဲ့ ကမ္မာတစ်သိန်းကာလပတ်လုံး ဘဝပေါင်းများစွာ အပင်ပန်းခဲ့
အဆင်းခဲ့ပြီး စွန့်လွှတ်ခြင်းကြီးပေါင်းများစွာနဲ့ သတ္တဝါအား
အတွက် ပါရမိတော်တွေ မနေမနား ဖြည့်ကျင့်တော်မှု့ရတဲ့ မြတ်
စွာဘုရား အလောင်းတော်ကို နောက်ဆုံးဘဝ တော့မထွက်ခဲ့
ခေါ်ခက္ခလားတော့ နားနားနေနေ အပန်းတော်ဖြေခွင့် ပြုလိုက်
ပါနော် ... ။ ကြည်ကြည်ဖြေဖြားခွင့်ပြုလိုက်ပါ ... ။

ဘုန်းကြီးလောကမှာ တော့ထွက်ဘုန်းကြီးထက် ငယ်ပြီး
ဘုန်းကြီးက ပို့ပြီး ကြည်ညွှန်ရောကောင်းတယ် ဆိုပေမယ့် ဘုရား
လောကမှာတော့ တကယ်လို့ ငယ်ဖြေဖြားရွှေတော်မှု ကြည်
ညံရတာ ဟာတာတာ၊ ပေါ့ခြားရွှေတ်နဲ့ တစ်ခုခုလိုသလို ပြစ်နေမှာ
သေချာပါတယ်။ တစ်လောကလုံးရဲ့ နံပါတ်တစ်ပုဂ္ဂိုလ်ဆိတာ ဟာ
ကွက်၊ လိုက္ခက် လုံးဝ မရှိသင့်ဘူးလော်။

ကမ္မာတရီ့နိုင်ငံတွေမှာ လူပို့သမ္မတတွေ၊ လူပို့ဝန်ပြီး
ချုပ်တွေ ရှုပါတယ်။ ဘယ်လောက်ပဲ အရည်အချင်ရှိရှိ ပြည့်သွေဖွေ
အနေနဲ့ အားကိုးရတာ အားတစ်မျိုး လိုင်နေသလိုပါပဲ။ အိမ်ထောင်း
ရှင် အကြီးအကဲလောက် လေးနက်သိပ်သည်းမှု မရှိတာ အမှုန်ပါ။

ငယ်ဖြေဖြား တစ်ဆူမှု မရှိပေမယ့် ဘုရားတိုင်းကတော့
သူတို့ရဲ့ သာသနာတော်မှာ ငယ်ဖြေရဟန်းကိုပဲ ပို့ပြီး လိုလားတော်မှု
ပါတယ်။ တပည့်သာဝကတွေအနေနဲ့ကတော့ သားကျွန်း၊ မယား
ကျွန်း ဆိတ္တု အိမ်ထောင်ရှင်ဘဝမျိုးကနေ ဝေးလေကောင်လေပါပဲ။

အိမ်ထောင်စွဲတွင် မသက်ဆင်းမိ လူပို့ဘဝနဲ့ ရဟန်းပြု
ဆောင်တာကို ကြည့်ပြီး ဘုရားရှင်တွေအပေါ် 'ငါပြောသလိုလုပ်၊
ငါလုပ်သလို မလုပ်နဲ့' ဆိုတဲ့ ဝါဒကျင့်သုံးတယ်လို့ ကဲခဲ့ရင်တော့
အမှားကြီး မှားပါလိမ့်မယ်။ ငယ်ပြီး လူပို့ရဟန်းတွေရော ကြီးဖြူ။
တော့ထွက်ရဟန်းတွေရော၊ ရဟန်းအားလုံးကို ဉီးစီးဆောင်ပြုရ
မယ့်ပုဂ္ဂိုလ်အနေနဲ့ကတော့ ဟာကွက် လိုကွက် မနိုအောင် အဘက်
ဘက်က ပြည့်စုံသင့်တယ် မဟုတ်လား။

တချို့ ကိုယ်အိမ်ထောင်ပြုချင်တာနဲ့ပဲ ကိုယ်အိမ်ထောင်
ပြုရ မနေ့နိုင်တာနဲ့ပဲ 'ဘုရားတောင်မှ လူပို့ဘုရား မရှိဘူး၊ တော့
မထွက်ခင် အိမ်ထောင်ပြုရသေးတယ်' လို့ ဘုရားကို ခုတုံးလုပ်ပြီး
အကြောင်းပြတာကတော့ ဘုရားကို နှိမ့်ချေစောကားရာ ရောက်ပါ
တယ်။ ကိုယ်က ဒီဘဝ ဘုရားဖြစ်မယ့်သူမှ မဟုတ်တာ၊ ဘုရားနဲ့
လုံးဝ မနိုင်းသင့်ပါဘူး။

'ဘုရားဆုပန်' လို့ ကိုယ်ကိုယ်ကိုယ် အထင်ရောက်ပြီး
ဘုရားကို တုချင်သပဆိုရင်လည်း အခုလို ဘုရားသာသနာတော်
ပြီးနဲ့ ပက်ပင်ကြုံနေတဲ့အခိုက်မှာ တကယ့်ဘုရားအလောင်းတွေ၊
ဘုရားလောင်းအစစ်တွေဟာ လူပို့ဘဝနဲ့ပဲ ရဟန်းပြုမလား၊ အိမ်
ထောင်ပြုပြီးတော့ပဲ ကာမဂ္ဂ၏အုမ်းသာ ခံစားမလားဆိုတာ ဘုရား
သာသနာတွေနဲ့ ပက်ပင်ကြုံခဲ့ဖူးတဲ့ ဘုရားအလောင်းတော်ရဲ့ ဘဝ
ဖြစ်တည်မှုတွေနဲ့ နှိုင်းယူဉ်စဉ်းစား ကြည့်သင့်ပါကြောင်း ... ။

ကြည်လင်စွာကြည်ညိုတတ်ကြပါစေး
[ပနိုမတာရာ စုလိုင်၊ ၂၀၀၃။]

အချစ်ကံကောင်းစေတဲ့
အပိုကအကျော်း
အကောင်းကံကတော့
ပေါ်ဘာတရား
လက်ကိုင်တားခြင်းပါပဲ့
သူတစ်ပါးအပေါ်
စစ်မှန်သန်စင်တဲ့
ပေါ်ဘာတရားတွေ
များများပေါ်နိုင်လေ
ချုပ်ခြင်းမေတ္တာနဲ့ပတ်သက်ပြီး
ကံအကျိုးပေး
ပိုကောင်းလေပါပဲ့
ပေါ်ဘာကြီးလေ
အချစ်ကံကောင်းလေပေါ့။

ဥပုသည်

နင်

အရှင်ဘုရား

ဥပုသ်မယူသေးခင် သနပ်ခါးလိမ်းခြင်း၊ ပန်းပန်ခြင်း ဧရာ
မွေး ဆွတ်ဖျိန်းခြင်း ပြုလုပ်လိုပါသလား ဘုရား။ ဒီလိုပြုလုပ်ရင်
ဥပုသ်ကိုးနိုင် မကျိုးနိုင် အထင်အရှေး မိန့်ကြားတော်မူပါဘုရား
ကိုအောင်ဆန်းငြောင်း မိတ္ထိထော်

အကာအောင်ဆန်းငြောင်းရေးရေး

ဝိဋကတ်အဆိုအမိန့်တွေ၊ ရွှေထုံးသာကတွေကို မကို
ကားဘဲ မိုးမိုးရှင်းရှင်းလေး စဉ်းစားကြည့်လိုက်ရှုံးနဲ့ ဥပုသ်
တော့ဖို့ ရည်ရွယ်ထားသူတစ်ယောက်ဟာ ဥပုသ်မယူခင်မှာ ဖြိုး
တင်ပြီး သနပ်ခါးလိမ်းခြင်း၊ မိတ်ကင်လူးခြင်း၊ ရေမွေးဆွတ်ခြင်း
ပန်းပန်ခြင်း မပြုလုပ်သင့်ဘူး ဆိုတာ သိသာထင်ရှာဖို့
သားပါ။

ဥပုသ်မယူခင်လိမ်းတာ၊ ပန်တာမို့ ဥပုသ်မကိုးနိုင်ပါဘူး
လို ဆင်ခြေပေးတာဟာ ဝိနည်းရှောင်တဲ့သဘောနဲ့ ကလိမ်ကကျွဲ
လုပ်လိုက်တာပါပဲ။ ဝိနည်းဥပဒေကို လက်တစ်လုံးခြား လူညွှန်ပတ်
တတ်တဲ့ အဲဒီစိတ်ထားဟာ မိုးသားမှုမရှိတဲ့ စိတ်ထားပါ။

ဥပုသ်မယူခင် ပန်းပန်ထားတယ် ဆိုပါစို့။ ဥပုသ်ယူပြီတဲ့
နောက် အဲဒီပန်းကို ဖြုံးတဲ့ မပစ်ဘူးဆိုရင် အဲဒီဥပုသ်သည်ကို ပန်း
ပန်ထားသူလို့ ပြောမလား၊ ပန်းပန်မထားသူလို့ ပြောမလား၊ ‘ပန်း
ပန်ထားသူ’ လိုပဲ ပြောရမှာပါ။

ဥပုသ်မယူခင်က ပန်ထားတာမို့ ‘ကျွန်မ ပန်းမပန်ပါဘူး
ပန်းက ကျွန်မခေါင်းပေါ်ကနေ သူဘာသာသူ မဆင်းတာပါ’ လို့

၆၂။ ပြင်ပယ်ခွင့် မရှိပါဘူး။ ပြင်းပယ်ခဲ့ရင်လည်း သူလောက် ကလိမ်က အျေစလုပ်တဲ့ ဥပုသံသည် ရှိမှာမဟုတ်တော့ပါဘူး။

ဥပုသံကိစ္စမှာတောင် ကလိမ်ကကျစ် လုပ်ရမှုတော့ တ မြေးကိစ္စတွေမှာလည်း ကလိမ်ကကျစ်လုပ်ဖို့ ဝန်လေးမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး။ (ပန်းက ခေါင်းပေါ်ကနေ ဘယ်ဆင်ပါမလဲ ကလစ်နဲ့ အသေအချာ ညြုပ်ထားတဲ့ ဥစွာ။)

ဥပုသံမယူခင် ပန်ထားတဲ့ ပန်းကို ဥပုသံယူပြီးနောက် ဖြုတ်မပစ်ဘဲ ဆက်ပန်ထားတာဟာ ပန်းပန်တာမဟုတ်လို့ ဘာများ ပါလိမ့်။ ဥပုသံမယူခင် ပန်တာ ဘာအပြစ်မှ မရှိပေမယ့် ဥပုသံယူပြီးနောက် ဆက်ပန်ထားရင်တော့ အပြစ်ရှိပါတယ် ဥပုသံကိုးကို ကြိုးပါတယ်။

ပန်ထားတဲ့ပန်းကို ဖြုတ်မပစ်သေးသရွှေ့ ပန်းပန်ခြင်း ကိစ္စ အထောက်နောပါတယ်။ စ၊ ပန်တဲ့ အချိန်အခိုက်အတန် လေးကိုဘာ ပန်းပန်တယ်လို့ ခေါ်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ခေါင်းပေါ်မှာ ပန်းရှိနေသမျှ ကာလပတ်လို့ ပန်းပန်တယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

မနက်ပိုင်းက ပန်ထားတဲ့ပန်းကို ဆံကေသာမှာ ဆင်မြှင့် ထားဆဲဖြစ်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ညေနိုင်းမှာတွေ့လို့ ဟယ် ... နင်ပန်ထားတဲ့ ပန်းကလေးက လှလိုက်တာ' လို့ ပြောတာကို 'ကျွန်မ ပန်းမပန်ထားပါဘူး' လို့ ပြင်းရင် ပြင်းတဲ့ မိန်းကလေးသာ ရုပ်စရာဖြစ်ဘူးမှာပေါ့။

သန်ပါးလိမ့်း၊ မိတ်ကပ်လူး၊ ရေမွေးဆွတ်တာတွေလည်း နည်းတူပါပဲ။ ဥပုသံမယူခင် လိမ့်းထားတဲ့ သန်ပါး၊ မိတ်ကပ်က

ဥပုသံယူပြီးတာနဲ့ အလိုအလောက် ပျက်သွားရင်တော့ လိမ့်းကောင်း လိမ့်းသင့်ပါလိမ့်မယ်။ ဥပုသံမယူခင် ဆွတ်ထားတဲ့ ရေမွေးက ဥပုသံယူပြီးတာနဲ့ သူဘာသာသူ ရန်ပြယ်သွားရင်တော့ ဆွတ်ကောင်း ဆွတ်သင့်ပါလိမ့်မယ်။

အခုတော့ . . . သန်ပါး၊ မိတ်ကပ်ကလည်း အသားမပျက်၊ ရေမွေးကလည်း ရန်ပြယ်တဲ့အတွက် အဲဒီဥပုသံသည် အဲဒီ သန်ပါး၊ မိတ်ကပ်၊ ရေမွေးတွေအပေါ် သာယာမှု နှစ်သို့ သဘောကျမှု ဖြစ်သွားရရှာပါတယ်။

ဥပုသံရဲ့ အနှစ်သာရက 'ကိုလေသာငြိမ်းအေးခြင်း' ပြစ်တဲ့အတွက် ကိုလေသာမြှင့်းအေးတဲ့ အဲဒီဥပုသံသည် ဥပုသံမကြိုးတောင်မှ ဥပုသံညြိုးသွားပါပြီ။ ဥပုသံမပျက်တောင်မှ ဥပုသံအက်သွားပါပြီ။ ဒါက အားနာလိုလျော့ပေါ့ပြောတာပါ။ ဥပုသံမယူခင်က လိမ့်းကျံဆွတ်ယျိန်းထားတဲ့ အမွှေ့နှင့်သာတွေကို ဥပုသံယူပြီးနောက် ပိုင်း ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းထားတာဟာ ဥပုသံကြီးနဲ့ အမွှေ့နှင့်သာတွေကို လက်ခံအသုံးပြုနေရာရောက်လို့ ဥပုသံကိုးကိုကြိုးပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ တစ်ခုတော့ မေးစရာရှိပါတယ်။ ဘုရားလောင်း ပဋိသန္ဓုယူမယ့် ဝါဆိုလပြည့်နော်မှာ မယ်တော်မယာ ဥပုသံတောင့်တော့ ဥပုသံမယူခင် နှဲသာရေတွေနဲ့ ရေချိုးခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား . . . လို့။

ဟုတ်ပါတယ်၊ နှဲသာရေတွေနဲ့ ရေချိုးခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ နှဲသာရေနဲ့ ရေချိုးတယ်ဆိုတာ အခုခေတ်လို့ ပြောရင်တော့ အဇွှေးဆင်ပြာတိုက်ပြီး ရေချိုးတာပါ။ သန်ပါး လိမ့်းတာမျိုး၊ နှဲသာ

ဖျောင်းနှုန္တနှစ် (မိတ်ကပ်လိုအရာ) လူးတာမျိုး လုံးဝ မဟုတ်ပါဘူး။

ဘုရားလောင်း မဟာသုဒသနစဉ်ဗြာမ်း စဉ်ဗြာရတနာ ဆိုက်ရောက်မယ့်နေ့မှာ နှုန္တရေအိုး ၁၆ လုံးနဲ့ ရေချိုးပြီး ဥပုသ စောင့်တယ်ဆိုတာလည်း ဆပ်ပြာခဲ့အောင်းနဲ့ ရေချိုးတဲ့သဘော သက်သက်မျှသာ ဖြစ်ပါတယ်။ နှုန္တလိမ်းခြင်း၊ နှုန္တပျောင်းလူး ခြင်း လုံးဝ မဟုတ်ပါဘူး။

မယ်တော်မှာယာတို့ မဟာသုဒသနစဉ်ဗြာမ်းတို့ ဥပုသ မယူခွင် နှုန္တရေချိုးတာကို ကိုးကားပြီး ဥပဒေလက်တစ်လုံးခြား သနပ်ခါး ကြိုလိမ်းမယ် မိတ်ကပ်ကြိုလုံးမယ်၊ ရေမွေးကြိုဆွတ်မယ် ဆိုရင်တော့ ဥပုသကိုးပြီး ‘ထော့နဲ့ထော့နဲ့ ဥပုသသည်’ ပဲ ဖြစ်သွား ပါလိမ့်မယ်။

တချို့က ‘ဆေးအဖြစ်နဲ့ လိမ်းတာပါ’ လို့ အကြောင်းပြုပါတယ်။ အရင်နေ့တွေက အလှအပအတွက် လိမ်းလာခဲ့ပြီး ဥပုသနေကျမှ ‘ဆေးအဖြစ်နဲ့’ လို့ အကြောင်းပြုတာကတော့ ကိုယ့် ကိုယ်ကိုယ်ကိုရော၊ သီလတရားကိုပါ လူညွှေစားရာရောက်လွန်း မနေဘူးလား။ ဥပုသသည်ရဲ့ မျက်နှာ သနပ်ခါးအဖွေးသားဖြစ်နေ တာကတော့ အမြင်လေးရယ်မှ အိုးမတော်ပါပဲကျယ်။

တကယ်ဆို ဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စာပေအထောက်အထားတွေ၊ ဘာတွေ အထွေအထူး ရှာဖွေနေစရာတောင် မလိုပါဘူး။ ဥပုသရဲ့ အမိုာယ်၊ ဥပုသရဲ့ အနှစ်သာရကို နားလည်ရှုနဲ့ ထိစွဲပြီးပါတယ်။

‘ဥပုသ’ ဆိုတဲ့ စကားလုံးက ‘မိတ်ကောင်းမိတ်မြတ်’ စတ် ကောင်းစတ်မြတ်တွေနဲ့ ပြည့်စုစွာ နေထိုင်ခြင်း’ လို့ အမိုာယ် ရပါတယ်။ ဥပုသရဲ့ အနှစ်သာရကတော့ ‘ကိုလေသာငြိမ်းအေး ခြင်း’ ပါ။

မွေးရန်တွေ ထုံးသင်းနေတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ မိတ်ကောင်းမိတ် မြတ်တွေ ပြည့်စုစွာမလား၊ မိတ်ဆိုးမိတ်ယုတ်တွေ ပြည့်စုစွာမလား ဆိုတာ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဆင်ခြင်ကြည့်ရင် သိနိုင်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ ‘မိတ်ဆိုးမိတ်ယုတ်’ ဆိုတာ ဟိုလိုစိတ်ဆိုး မိတ်ယုတ်ကို ငြာပြာတာမဟုတ်ပါဘူး။ ခြယ်သထားတဲ့ အလှအပ တွေ၊ ဆွတ်ဖျိန်းထားတဲ့ အဖွေးအထုံတွေအပေါ် ကျေနပ်နှစ်သက် တဲ့မိတ်ကို ပြာတာပါ။ အသေးအမွှားသာယာမှုလေးသည်ပင် ဥပုသသည်တစ်ယောက်ရဲ့ ဥပဒေမှာတော့ ‘မိတ်ဆိုးမိတ်ယုတ်’ ပါပဲ။ (ကိုလေသာ - မိတ်ဆိုး မိတ်ယုတ်။)

‘မိတ်ကောင်းမိတ်မြတ်’ ဆိုတာကတော့ သဒ္ဓာ၊ ဝိရိယာ၊ သတိ၊ သမာဓိ၊ ပညာတွေနဲ့ ထုံးမွမ်းထားတဲ့ မိတ်ကို ပြာတာပါ။ အလွယ်ပြောရရင်တော့ ‘ဘာဝနာမိတ်’ပေါ့။ ‘ဥပုသသီလ၊ ဥပုသသီလ’ လို့ ပြောကြပေမယ့် တကယ်တော့ ဥပုသဟာ သီလသက် သက် မဟုတ်ပါဘူး၊ ဘာဝနာလည်း ပါပါတယ်။

‘အဂါရှစ်တန်၊ သီလခံချို့၊ ခြိုးမြှေအောင့်အည်း၊ တစ်ဖြောင့် တည်းဖြင့် စောင့်စည်းကြိုးကုတ်၊ တရားလုပ်၊ ဥပုသစောင့်ဟုခေါ်’ ဆိုတဲ့အတိုင်း ကိုယ်နှုတ်လွန်ကျူးမှုနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သိက္ခာပုပ္ပါရှစ်ခု ကို တစ်ဖက်က စောင့်ထိန်းရင်း မိတ်အလုပ်ဖြစ်တဲ့ ဘာဝနာအလုပ်

■ ■ ■ ■ ■ အကောင်းကဲချိမ့်

ကို တစ်ဖက်က လုပ်နေတာကိုပဲ ဥပုသံတောင့်တယ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ် ဓာတ်ကောင်းဓာတ်မြတ်တွေ တိုးပွားအောင် လုပ်တာကို 'ဘာဝနာ' လို့ ခေါ်တာမို့ ဥပုသံသည် တစ်ယောက်ဟာ ဥပုသံယူဖြောက် ကိုယ့်စိတ်မှာ ဘာကိုလေသာမှ ဝင်မလာအောင် တားမြစ်တောင့်ရှေ့က်ဖြိုး သတို့ သမဂဝါ ဉာဏ် စတဲ့ သူတော်ကောင်းတရားတွေ တိုးပွားနေအောင် ပြုလုပ်အား ထုတ်ရပါမယ်။ တရားနာ၊ တရားအားထုတ်၊ တရားစာအုပ်ဖတ် စသည်အားဖြင့်ပေါ့။

'မျက်နှာပြောင်းကြီးနဲ့ ဘယ်ကောင်းပါမလဲ' လို့ တချိုက ပြောကြပါတယ်။ မျက်နှာပြောင်းကြီးဖြစ်နေတာကို မကြိုက်တာက ဒေါသ၊ မျက်နှာပြောင်းကြီး မဖြစ်ဘဲ ဖွေးဥနေတာကို ကြိုက်တာက လောဘ၊ ကဲ လောဘ၊ ဒေါသ ဖြစ်နေမှတော့ ဥပုသံကိုယ့်ပြီ ပေါ့။

ကလိမ်ကကျစ်ဥပုသံသည်၊ ထော့နဲ့ထော့နဲ့ ဥပုသံသည် မဖြစ်ရေးနေဖော် ကရာဇာမဲတဲ့ လွှဲကြိုးသဲနဲ့ 'နော်ဝိုင်း လိမ်းနေ၊ ဆွတ်နေတာပဲကွယ် ဥပုသံတောင့်တဲ့နော်လေးတော့ မလိမ်း၊ မဆွတ်ဘဲ နေလိုက်ပါနော်၊ ဒါမှ စင်ကြောယ်တဲ့ ဥပုသံ ဖြစ်မှာပေါ့ကဲ့' လို့ သာဖောင်းဖောင်းဖျေဖျေ နားချလိုက်ချင်ပါတော့တယ်။

သိလနဲ့ ပတ်သက်ပြီး 'ဂရာကလဟုကေသ့ ဂရာကေ ဌာ-
တ္ထံ - အလေး အပေါ့ အားပြုင်လာရင် အလေးဘက်က ရပ်တည်
ရမယ်' ဆိုတဲ့ ပိဋကတ်အဆိုအမိန့်တစ်ခု ရှိပါတယ်။

ဥပုသံမယူခဲ့ လိမ်းကျွဲ့ခြယ်သတာတွေနဲ့ ပတ်သက်လို့ 'ဥပုသံကျိုးတယ်' ဆိုတာက 'အလေး' ဖြစ်ပြီး 'ဥပုသံမကျိုးဘူး' ဆိုတာက 'အပေါ့' ဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်ဘက်ကရပ်တည်မလဲ ဆိုတာကတော့ ကိုယ့်ရဲ့ သိလမြတ်နိုးစိတ် အနေအရင့်ပေါ်မှာ မူတည်ပြီး ဘာသာဆုံးဖြတ်ရှုပါပဲ။

အမှန်ကတော့ ဒီလိုကိစ္စမြို့းတွေမှာ ကျိုးတယ်၊ မကျိုးဘူး ငြင်းခုံနေမယ့်အစား သိက္ခာပုံကို အစွန်းအထင်းဖြစ်စေမယ့် သံသယဖြစ်ဖွယ်လုပ်ရပ်မှန်သမျှကို အပြစ်လို့ သတ်မှတ်ပြီး အကင်းရှင်းဆုံး အသန့်စင်ဆုံးဖြစ်အောင် တောင့်ထိန်းတာက သူတော်ကောင်း ပိုပိုသပါတယ်။

ဒကာအောင်ဆန်းငြေးရဲ့ ပေးစာထဲမှာ နီးစပ်ရာညီမတွေ့ အစ်မတွေ့ ပတ်သက်ရာ ဆွေမြို့းတွေ့၊ မိတ်ဆွေတွေကို ဥပုသံမယူခဲ့ လိမ်းကြိုလို့ ပြောလို့မရဘူးလို့ ညည်းတွေးတွေးတွေ့ ပြောလို့မရရင်တော့ 'သူတို့ထိုက်နဲ့ သူတို့ကဲပဲ' လိုနှုလုံး သွင်းပြီး ဥပေကွာပြု လျစ်လျှောထားလိုက်တာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။

သူတို့က ဂွတ်ပို့တယ်ထင်လို့ အူးကြောက် အိုင်တို့က ဘာများတတ်နိုင်မှာတဲ့လဲ။ စာရေးဆရာတိုးတစ်ဦး (ပန်းမော်တင်အောင်) ရဲ့ လေသနဲ့ ပြောရရင်တော့ 'ကျွန်တော်ကရော ဘာများတတ်နိုင်ပါဦးမည်နည်း' ပေါ့ ဒကာအောင်ဆန်းငြေးရော ၁

ဥပုသံစင်ကြောယ်ကြောယ်

[အလင်းတန်းရာနယ်၊ ဉာဏ် (၃၀)၊ ၂၀၀၉]

နတ်မင်္ဂလာ
သမန်စေတန်

အရှင်ဘုရား

အရှင်ဘုရားရေးတဲ့ 'အချစ်ကံခေါ်မယ့် အနှစ်ကျွန်စေရမယ့်' ဆောင်းပါးကို ဖတ်ပြီး စိတ်အားထက်သနမိသလို မမဖိုးသက်လိုပိုင်လို အချစ်ကံခေါ်မယ့် သောကဗုပ္ပလောင်ရမှာကိုလည်း မိမိမိ ကြောက်ရွှေနေမိပါတယ်ဘုရား၊ အချစ်ကံကောင်းအောင် ဘယ်လို ပြုမှုနေထိုင် ကျင့်သုံးရမယ် ဆိုတာ မိန့်ကြားပေးတော်မှုပါဘုရား။
မယမင်းဇော် ခုတိယန် - သတ္တေသန
မယမင်းဇော် . . .

မယမင်းဇော် က 'အချစ်ကံကောင်းနည်း'ကို သိချင်တယ် ဆိုပါတော့။ လွယ်ပါတယ် ဘာမှမခက်ပါဘူး။ အချစ်ကံကောင်း ချင်ရင် 'အချစ်ကံကောင်း' ဆိုတဲ့စကားလုံးကို ရှုံးနောက် ပြောင်း ပြန်လှန်လိုက်ရုပ်ပါပဲ။ 'အချစ်ကံကောင်း' ကို ပြောင်းပြန်လှန်လိုက် တော့ 'အကောင်းကံချစ်' ဖြစ်သွားတာပေါ့။ အကောင်းကံချစ်ရင် အချစ်ကံကောင်းပါတယ်။ ဟုတ်တယ်ဟုတ်။

'အကောင်းကံ' ဆိုတာ ကုသိုလ်ကံကို ပြောတာပါ။ 'ကုသိုလ်' ဆိုတဲ့ နေရာမှာလည်း ကောင်းတဲ့အလုပ်တွေ လုပ်တဲ့ ကုသိုလ်ကံရယ် မကောင်းတဲ့အလုပ်တွေရှောင်တဲ့ ကုသိုလ်ကံရယ် လို နှစ်မျိုးရှိပြန်ပါတယ်။ ကုသိုလ်အလုပ်လုပ်တဲ့ ကုသိုလ်ကံနဲ့ အ ကုသိုလ်အလုပ်ရှောင်တဲ့ ကုသိုလ်ကံ ဆိုပါတော့။

ကောင်းတဲ့ ကုသိုလ်အလုပ်တွေတော့ တစ်ဖက်က အ များကြီး လုပ်နေပါမဲ့၊ ဒါပေမဲ့ တစ်ဖက်ကလည်း မကောင်းတဲ့ အကုသိုလ်အလုပ်တွေ နည်းနည်းပါးပါးလုပ်မိနေတယ်ဆိုရင် ကိုယ့်

ရဲ့ ကုသိုလ်ကံဟာ ပြည့်စုတဲ့ကုသိုလ်ကံ မဟုတ်တော့ပါဘူး။ ကုသိုလ်ကံ မပြည့်စုရင် အကျိုးပေးလည်း မပြည့်စုတော့ပါဘူး။ ဒါ ကြောင့် အကျိုးပေးဟာကွက်မရှိပြည့်စုချင်ရင် ကောင်းတာလုပ်တဲ့ ကုသိုလ်ကံရော၊ မကောင်းတာ ရှောင်တဲ့ ကုသိုလ်ကံရော၊ ကုသိုလ်ကံ နှစ်မျိုးလုံး ပြည့်စုအောင် ကြိုးစားဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

'အကောင်းကံ' ဆိုတဲ့ စကားလုံးနဲ့ပဲ ကိုင်ပြီးပြောတာ ပို ကောင်းပါတယ်။ 'ကုသိုလ်ပြုအကောင်းကံ' ရယ်၊ 'အကုသိုလ်ရှောင် အကောင်းကံ' ရယ်၊ အဲဒီအကောင်းကံ နှစ်မျိုးကို ချစ်ရင်၊ အဲဒီအကောင်းကံနှစ်မျိုးနဲ့ ပြည့်စုနေရင် အချစ်ကံ သေခာပေါက် ကောင်းပါတယ်။

'အချစ်ကံခေါ်မယ့် အနှစ်ကျွန်စေရမယ့်' ဆောင်းပါးကို သေခာ ပြန်ဖတ်ကြည့်ရင် ဘယ်လိုအကုသိုလ်ကံကြောင့် အချစ်ကံ ခေါ်ရတယ် ဆိုတာ တွေ့ရပါလိမ့်မယ်။ အချစ်ကံခေါ်တဲ့ အကုသိုလ်ကံကို ရှောင်ကြည်လိုက်ရင် အချစ်ကံကောင်းသွားပြီပေါ့။ (တစ်ခေါ်လောက်တော့ ဖတ်ဖြစ်အောင် ပြန်ဖတ်ကြည့်ခေါ်ချင်ပါတယ်။)

လောကမှာ အဆိုးတွေ ကြိုးကြုံနေရတယ်ဆိုတာ အ ကောင်းကံ မရှိလို မဟုတ်ပါဘူး၊ အဆိုးကံ ရှိနေလိုပါ။ အဆိုးကံသာ မရှိရင် အဆိုးတွေ လုံးဝ မကြိုးတွေ့ရပါဘူး၊ အဆိုးမကြိုးတွေ့ချင်သူ တစ်ယောက် အမိကလုပ်ရမယ့် အလုပ်ကတော့ အဆိုးကံ ရှောင် ကြည်တဲ့အလုပ်ပါပဲ။

အချစ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဆိုးကြိုးတွေ့ရတယ်ဆိုတာ အ

ချစ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ အဆိုးကံတွေ အတိတ်က ကျူးလွန်ခဲ့လိုပါ။ ‘အတိတ်က’ ဆိုတဲ့နေရာမှာ ရွှေ့ယခင်ဘဝတွေက အတိတ်လည်း ပါဝင်သလို ယခု ဘဝရဲ့ ရွှေ့ပိုင်းအတိတ်တွေလည်း ပါဝင်ပါတယ်။

အချစ်ကံခေါ်တဲ့ အမိကအကျော်း အဆိုးကံကတော့ အချစ်ရေးမှာ သစ္စာမရှိခြင်း၊ တစ်နည်းအားဖြင့် အချစ်ရေး ဟောက် ပြန်ခြင်းပါပဲ။ ကိုယ့်ချစ်သူ၊ ကိုယ့်အိမ်ထောင်ဖက်အပေါ်မှာ သစ္စာ မရှိဘဲ တဗြားတစ်ယောက်၊ သို့မဟုတ် တဗြားအယောက်များစွာနဲ့ ဟောက်ပြန်နေတာဟာ အချစ်ကံခေါ်တဲ့ အဆိုးကံကို ထူထောင် နေတာပါ။ အဲဒီကံ အကျိုးပေးတဲ့ဘဝ သေချာပေါက် အချစ်ကံခေါ်မှာပါပဲ။

အချစ်ကံမခေါ်ချင်ဘူး၊ အချစ်ကံကောင်းချင်တယ် ဆိုရင် အချစ်ရေးမှာ သစ္စာရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ကိုယ့်မှာ ‘ချစ်တယ်’လို့ ဖွင့်ပြောထားပြီးသား တရားဝင်ချစ်သူရှိပါလျက် တဗြားတစ်ယောက်နဲ့ အိမ်ကလိုလုပ်တာမျိုး၊ ဘာလိုလို ညာလိုလိုရောတာမျိုး ရွှေ့ပြန်ကြော်ရပါမယ်။

(တစ်ဖက်သားအပေါ် ရင်ထဲက တကယ်မချစ်ပါဘဲ ချစ်ဟန်င ာင်တာမျိုး၊ တစ်ဖက်သား ကိုယ့်အပေါ် ကြွေားအောင်စဲတာ နောက်တာမျိုး၊ တစ်ဖက်သားရင်ထဲမှာ ကိုယ့်ကိုခံစားသွားရအောင် ကလိုတာ၊ ရိတာမျိုး၊ အဖျော်သဘောနဲ့ လူတကာ အသည်း လျည့်ပတ်ခဲ့တာမျိုး၊ အပေါင်းအသင်းတွေကြား တလွှဲဂုဏ်ယူချင်စိတ်နဲ့ မြှာပွေ့တာ၊ ရှုပ်တာမျိုး၊ ရည်းစားတွေထည်လတွေပြီး အဖျော်ကြံတာမျိုး၊ ‘ပုံလာလာ ပြောတိုင်းယုံ’ တတ်တဲ့ အယုံလွယ်

သူတွေအပေါ် ပုံပြောကောင်းပြီး မျက်နှာများတာမျိုး၊ ‘မဆွတ်ဆင် က ညွတ်ချင်’ နေတဲ့ အညာလွယ်သူတွေအပေါ် ပလီပလာခွဲခွဲပြီး ကျောရရဲ့ ကြံတာမျိုး၊ တစ်သက်တာယုံမှတ်လို့ အရှင်ပါပိုအင်သူတွေအပေါ် ‘စားပြီး နားမလည်’ မသိချင်ယောင်ဆောင်တာမျိုး လက်မထပ်သေးခင် အချစ်နယ်ကျွဲပြီး အိမ့်မျိုင်ရိုက်တာမျိုး ... စတဲ့ ... စတဲ့ ‘အချစ်သူ့’ အလုပ်တွေအကုန်လုံးကို တည်ကြည် ခိုင်ခဲ့တဲ့ စိတ်ဓာတ်နဲ့ မြင့်မြတ်စွာ ရွှေ့ပြန်ခြင်ရပါမယ်။ ဒါတွေက အိမ်ထောင်မကျသေးသူ လူပျို့ အပျို့တွေအတွက် ပြောတာပါ။)

အိမ်ထောင်ကျပြီးသူတွေအနေနဲ့ကတော့ အခုံပြောခဲ့တဲ့ အချစ်ရေး ဟောက်ပြန်ခြင်းကိုသာမက အိမ်ထောင်ရေး ဟောက်ပြန်ခြင်းကိုပါ ရွှေ့ပြန်ကြော်ကြော်ရပါမယ်။ တရားဝင်ထိမ်းမြားလက်ထပ်ထားတဲ့ ကာမလိုင်ပုဂ္ဂိုလ်ကလွှဲရင် ဘယ်သူတစ်စိုးတစ်ယောက်နဲ့ ကာမရှုက်မှားယွင်းမှု၊ အဖျော်အပါးလိုက်စားမှု မပြုရပါဘူး။ ကိုယ့် အိမ်ထောင်ဖက် စိတ်အနောင့်အယုက် ဖြစ်စေမယ် အချစ်ဥပဒေနဲ့ ပြုစွာနဲ့ အပြောအဆို၊ အပြုအမှု မှန်သမျှ လုံးဝက်းရှင်းအောင် နေထိုင်ကြရပါမယ်။

ကာမေသူမိဇ္ဈာတရက် (ကာမရှုက်မှားယွင်းမှုက်)နဲ့ ပရာ့ရက် (သူတစ်ပါးသားမယား ပြစ်မှားမှုက်)ကို ကိုယ့်နဲ့ နှုတ်နဲ့သာမက စိတ်နဲ့ပါ ရွှေ့ပြန်ကြော်ခိုင်လေ၊ အချစ်ကံကောင်းလေပါပဲ။

အချစ်ကံခေါ်တဲ့ နောက်အဆိုးကံတိတ်ခဲာတော့ အချစ်သဝန်တို့ခြင်း၊ သို့မဟုတ် ချစ်သဝန်တွော်ခြင်းပါပဲ။ ကိုယ့်ချင်တဲ့သူက တဗြားတစ်ယောက်၊ သို့မဟုတ် တဗြားအယောက်ပေါ်၏

များစွာအပေါ် ကျယ်ပြန်သန္တရှင်းတဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေ မူဝါဒေး
နေတာအပေါ် မနာလို မရှုဆီတ်ဖြစ်ပြီး ‘ဟိုလူကို မချစ်ရ၊ ဒီလူကို
မခေါ်ရ၊ ဘယ်သူနဲ့ မပေါင်းရ၊ ဘယ်ဝါနဲ့ မပတ်သက်ရ’ လို မနာလို
ဓကားတွေ ပြောကြားနေတာ၊ သဝန်တို့အမိန့်တွေ ထုတ်ပြန်နေ
တာဟာ အချစ်ကံခေါ်ကြောင်း မကောင်းမှုအကုသိုလ်တွေ ဆည်းဖူး
စွဲဆောင်းနေတာပါပဲ။

တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် နိုးသားသန့်စင်ဗျာ ချစ်ခေါ်နေ
အြေသွေကို ကိုယ့်အထင်နဲ့ကိုယ် မတော်မတရားစွမ်းပွဲပြီး သို့ဟုတ်
တိုယ့်စိတ်နဲ့မြင်း အာရုံးသတ်မှတ်ပြီး ချစ်ခေါ်မှုပျက်ပြားသွားအောင်
လုံးဝ မလုပ်သင့်ပါဘူး။

ကိုယ်တစ်ယောက်သတ်ချစ်နေရသွားက ကိုယ့်အပေါ် ပြန်မချစ်
တာနဲ့ပဲ၊ ‘တြေားဘယ်သူကိုမှ မချစ်ရဘူး၊ ချစ်လိုကတော့ နှစ်
ယောက်လုံး စိတ်ဆင်းခဲ့အောင် လုပ်ပစ်မယ်၊ ဆက်ချစ်မရအောင်
နှောင့်ယှဉ်ပစ်မယ်’ ဆိုတဲ့ စိတ်ထားဟာ ကလေးသိပ်ဆန်လွန်းတဲ့
အချစ်ကံခေါ်ကြောင်း စိတ်ထားပါ။

‘အလှဝန်တို့ မငြင်ပြောနှင့်’ ဆိုတဲ့ ငယ်ငယ်တွန်းက ကဗျာ
အလိုက်အတိုင်း ပြောရရင် ‘အချစ်ဝန်တို့ မငြင်ပြောနှင့်’ လိုပြော
ရပါလိမ့်မယ်။ သူတို့ဘာသာသူတို့ နို့နိုးသားသားပဲ ချစ်ချစ်၊ ဆန်း
ဆန်းပြားပြားပဲ ချစ်ချစ်၊ ကိုယ့်ရေစက်နဲ့ကိုယ်၊ ကိုယ့်စိတ်နဲ့ကိုယ်
ချစ်နေကြတာကို ကိုယ်က ကြားထဲကနေ အလကားနေရင်း မနာလို
ဝန်တို့ဖြစ်ပြီး ချစ်ခြင်းကို သွားခွဲရင် သူတို့ချစ်ခြင်း ကွဲကွဲ မကွဲကွဲ
တို့ယ့်နဲ့သားထဲမှာတော့ ‘အချစ်ကံမွဲဆေး’ ဖော်စပ်ပြီးသား ဖြစ်

သွားပါပြီ။

‘ချစ်ခြင်းကိုမခွဲပါနဲ့’ဆိုတဲ့ ဝစီသုစရိတ်သိက္ခာပုဒ် (ပိဿာ
ဝါတော်ရတိသိက္ခာပုဒ်)ဟာ ချစ်သူရည်းစားချင်း၊ အိုးခိုးပွဲနှင့်ချင်းချင်း
ချစ်ခြင်းကိုသာ မခွဲဖို့ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ မိဘနဲ့ သားသော်
ဆရာနဲ့ တပည့်၊ ဆရာနဲ့ ဒကာ၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှုမအချင်းချင်း
ဆွဲမျိုးသွေးသားအချင်းချင်း၊ ပိတ်ဆွဲသွေးသွေးသွေးသွေးအချင်းချင်း
ဘယ်လိုချစ်ခေါ်ကြသူအချင်းချင်းရဲ့ ချစ်ခြင်းကိုမဆို မခွဲဖို့ ပြောတာ
ပါ။

သူများချစ်ခြင်းကို ခွဲရင် ကိုယ့်ချစ်ခြင်း ကွဲမှုပါပဲ။ ဒါဟာ
သေချာတဲ့ ကဗျာနိယာမပါ။ သူများချစ်ခြင်း ခွဲခဲ့တဲ့သူတွေ ခွဲနေတဲ့
သူတွေဟာ အချစ်ကံခေါ်တော်ပါတယ်။ ကိုယ်ချစ်တဲ့သူက ကိုယ့်ကို
ပြန်မချစ်၊ ကိုယ့်ဘက်က ဘယ်လောက်ကောင်းကောင်း ကိုယ့်ကို
အကောင်းမထင်၊ ကိုယ်ချစ်တဲ့သူတွေနဲ့ အတူတူမနေရ၊ မိဘမော်
တွေ၊ ဆိုတာကို ခံစားခွင့်မကြံး၊ ညီအစ်ကို မောင်နှုမအချင်းချင်း
မတည့်၊ ဆွဲမျိုးတွေက တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်၊ သူငယ်ချင်းအား
ပေါင်းအသင်းတွေက မိတ်ကောင်းဆွဲကောင်း မပိုသ၊ ဒါတွေ
အားလုံးဟာ အချစ်ကံခေါ်တော်ချော်ပါပဲ။

‘ကိုယ်လိုချင်တာ . . . အချုပ်အနောင်မဲ့အချုပ်များ’ ဆို
တဲ့အတိုင်း ဘယ်သူမဆို အချုပ်အချုပ်က်င်းတဲ့ အနောင်အဖွဲ့ရှင်း
တဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ သန့်သန့်လွှာတွဲတွဲကလေးကိုပဲ လိုချင်ကြပါ
တယ်။ ကိုယ်လိုချင်တဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာမျိုး သူတစ်ပါးကို အရင်ယော
နိုင်မှ အချစ်ကံကောင်းသူတစ်ယောက်အဖြစ် ဖျော်စွဲခြင်းခွဲ့ခွဲ့

ရွှေမှို့သုတစ်ပါးအပေါ် အဓိပ္ပာယ်မဲ့ ကန္တသတ်ချုပ်ချယ်ချင်တဲ့
စိတ်ယူတ် စိတ်ပုပ်ကို နှင့်ထုတ်ဖယ်ရှားပစ်နိုင်ဖို့ သိပ်အရေးကြီးပါ
တယ်။

ရွှေင်စရာအဆိုးကံတွေ အထိုက်အလျောက် ပြောပြီး
သွားတော့ ဆောင်စရာအကောင်းကံတွေ နည်းနည်းပြောကြတာ
ပေါ့။

အချစ်ကံကောင်းစေတဲ့ အဓိကအကျဆုံး အကောင်းကံ
တော့ မေတ္တာတရားလက်ကိုင်ထားခြင်းပါပဲ။ သုတစ်ပါးအပေါ်
စစ်မှုနှင့်စစ်စွဲတဲ့ မေတ္တာတရားတွေ များများပေးနိုင်လေ၊ ချစ်ခြင်း
မေတ္တာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကံအကျိုးပေး ပိုကောင်းလေပါပဲ။ မေတ္တာ
ကြီးလေ၊ အချစ်ကံကောင်းလေပေါ့။

မေတ္တာက ‘ပွားမေတ္တာ’ နဲ့ ‘ထားမေတ္တာ’ လို့ နှစ်မျိုးရှိပါ
တယ်။ ‘ကျွန်းမာချမ်းသာပါစေ’ လို့ စိတ်ထဲကနေ၊ ဒါမှုမဟုတ်
အသထုတ်ပြီး မေတ္တာပို့သနတော်ကို ‘ပွားမေတ္တာ’ လို့ ခေါ်ပါတယ်။
တစ်ဖက်သားရဲ့ ကောင်းကျိုးကို ကာယက်ပြောက် ကိုယ်ထိလက်
ရောက်၊ ဝစ်ကံပြောက် နှုတ်ထိပါးစပ်ရောက် ကူညီဆောင်ရွက်ပေး
တဲ့ မေတ္တာကို ‘ထားမေတ္တာ’ လို့ ခေါ်ပါတယ်။

ပွားမေတ္တာရော့ ထားမေတ္တာရော့ မေတ္တာနှစ်မျိုးလဲ့ ပြည့်
စုံမှ အချစ်ကံကောင်းမှာပါ။ တကယ်ဆုံးပွားမေတ္တာထက် ထားမေ-
တ္တာက ပိုလိုတောင် အရေးကြီးပါတယ်။ စိတ်ထဲက၊ သို့မဟုတ်
နှုတ်က ‘ကျွန်းမာချမ်းသာပါစေ’ လို့ တဖွဲ့မေတ္တာပို့သနပေးမယ့်
တကယ်လက်တွေ့ဘဝမှာ သုတစ်ပါးစိတ်ဆင်းရဲ့စောမယ့် အပြော

အဆိုး၊ အပြောမူတွေ၊ တစ်ဖက်သား ဆုံးကျိုးဖြစ်စေမယ့် အပြော
အဆိုး၊ အပြောမူတွေ ပြောဆိုပြုမှုနေမယ်ဆိုရင် နောင်ဘဝဆိုတာ
အသာထား၊ အခုံ လောလောဆယ်ဆယ်မှာကို အဲဒီလုကို ဘယ်သူ
ကမှ ချစ်ခင်နှစ်သက်ကြမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

‘ကျွန်းတော်/ကျွန်းမ အရာရာကို အကောင်းမြင်စိတ် ငွေး
ပါတယ်။ လူတိုင်းအပေါ် မေတ္တာထားနိုင်ပါတယ်’ လို့ စကားတွေ
စာတွေနဲ့ ကိုယ်ရည်သွေးပြီး ထုတ်ဖော်ကြီးကြော်နေပေမယ့် တ
ကယ် လက်တွေ့ဘဝမှာ အဆိုးမြင်စိတ်ထားနဲ့ အဆိုးမြင်စကား
တွေပဲ ပြော၊ အဆိုးမြင်လုပ်ရပ်တွေပဲ လုပ်နေတဲ့သူတွေဟာ ပစ္စာနှင့်
ဘဝမှာရော၊ သံသရာဘဝတွေမှာပါ ချစ်ခင်မြတ်နှီးမယ့်သူ မရှိ
နားလည်ခွင့်လွှတ်မယ့်သူ မရှိနဲ့ အချစ်ကံခေါ်ပြီး ဝမ်းနည်အားထုတ်
နေရမှာပါ။

မေတ္တာတရားကို ‘လူချစ်ဆေး၊ နတ်ချစ်ဆေး’ လို့ ပြော
တာဟာ မေတ္တာပို့သရုံသက်သက် ‘တစ်ခြမ်းပဲမေတ္တာသမား’ တွေ
အတွက် ပြောတာ မဟုတ်ပါဘူး။ တစ်ဖက်ကလည်း မေတ္တာပို့သာ
တစ်ဖက်ကလည်း လို့သူ မလို့သူ မခွဲခြားဘဲ အလွှာမရေး၊ အနွယ်
မရေးအပေါ် ကိုယ်ထိလက်ရောက်၊ နှုတ်ထိပါးစပ်ရောက် အကျိုး
ဆောင်ပေးတတ်တဲ့ ‘အပြည့်အဝမေတ္တာသမား’ တွေ၊ ‘တင်ပြည့်
မေတ္တာသမား’ တွေအတွက် ပြောတာပါ။

ပွားမေတ္တာ သက်သက်နဲ့တော့ . . . လူအပေါင်း၊ နတ်
အပေါင်းရဲ့ ချစ်ခင်မြတ်နှီးမှုကို ရုံးမှာမဟုတ်ဘူး၊ ပွားမေတ္တာရော့၊
ထားမေတ္တာရော့ ပြည့်စုံမှ လူအပေါင်း၊ နတ်အပေါင်းရဲ့ ချစ်ခင်

မြတ်နိုင်ရမယ်... လို ဆိုလိုပါတယ်။

သီးခြားထိုင်ရင်းနဲ့ပြစ်ဖြစ်၊ သွားရင်းလာရင်း၊ လုပ်ရင်း
တိုင်ရင်းနဲ့ပြစ်ဖြစ် 'သတ္တဝါအားလုံး ကျွန်းမာချမ်းသာကြပါစေ'
လို မကြာခဏ မေတ္တာပို့သပါ။ ရော့ ခန္ဓာကိုယ့်နဲ့ ထိတွေ့တိုင်း
လည်း အေးမြတ်ရောကို သက်သေထား အာရုံပြုပြီး 'သတ္တဝါအား
လုံး ကိုယ်ရောကိုတိပါ အေးချမ်းကြပါစေ' လို အထပ်ထပ်မေတ္တာ
ပို့သပါ။ ကိုယ့်မျက်စိရှေ့ မြင်တွေ့လာသမျှ ကိုယ့်အလုပ်နဲ့ ပတ်
သက် ဆက်စပ်လာသမျှ လူတိုင်းကို ချက်ချင်းချက်ချင်း
မေတ္တာပို့သပါ။ အခြေအနေအမျိုးမျိုးမှာ ပုံသဏ္ဌာန်အမျိုးမျိုးနဲ့
အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ မေတ္တာပို့သတဲ့ အလေ့အကျင့် အားကောင်း
လာပြုဆိုရင် 'ပွားမေတ္တာ' နဲ့ ပြည့်စုံပါပြီ။

မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ မေတ္တာဓာတ်တွေ ကိန်းဝပ်နေတဲ့
'မေတ္တာသုတ်' တရားတော်ကို နေ့စဉ်ဝတ်ထားပြီး အချိန်ရရင် ရသ
လို အမြှုမပြတ် ရွတ်ဖတ်ပူဇော်သွားမယ် ဆိုရင်လည်း ဒေါသဓတ်
တွေ ကင်းစင်း မေတ္တာဓာတ်တွေ စိမ့်ဝင်ပြီး မြင်သူတိုင်းက ချစ်ခင်
မြတ်နိုင်း အားကိုလေးစား တန်ဖိုးထားလာကြပါလိမ့်မယ်။

'နတ်များချစ်ဆေး၊ ဘေးရန်ဝေးသော၊ ယဉ်ကျေးမာစ်နှင့်
ဂါထာပုံကို ရွတ်အံသရဇ္ဈာယ်ကြကုန်လေ့'... တဲ့။ မေတ္တာသုတ်
ကို ရွတ်ရင် မမြင်ရတဲ့ နတ်တွေကတောင် ချစ်တယ်ဆိုမှတော့
မြင်ရတဲ့လူတွေက ပိုလိုတောင် ချစ်ပြီပေါ့။ အခေါက်ရေများဖို့တက်
အမို့ယ်သိသီ စဉ်းစားဆင်ခြင်ပြီး ရွတ်ဖို့တော့ အရေးကြီးတာ
ပေါ့လေ။

မေတ္တာသုတ်ရွတ်ရဲ့ မေတ္တာပွားများရဲ့နဲ့ ကျေနပ်မနောက်
တစ်ဖက်သားကောင်းကိုဗျား အများကောင်းကိုဗျားကိုယ်နဲ့ နှုတ်နဲ့
လက်တွေ့ဆောင်ရွက်ပေးပါ။ 'ကောင်းကွက်ကိုရှာ... မေတ္တာ'
ဆိုတဲ့အတိုင်း တစ်ဖက်သားရဲ့ ကောင်းကွက်ကို မြင်အောင်ကြည့်
ပြီး လူတိုင်းအပေါ် အကောင်းမြင်စိတ်ထားနဲ့ အကောင်းမြင်
စကားတွေပဲ ပြော၊ အကောင်းမြင်အလုပ်တွေပဲ လုပ်သွားမယ်ဆိုရင်
'ထားမေတ္တာ' နဲ့ ပြည့်စုံပါပြီ။

တစ်ဖက်သားကို ဇွေးဇွေးထွေးထွေး ချစ်ခင်တတ်ရင် ကိုယ့်
ကို ဇွေးဇွေးထွေးထွေး ချစ်ခင်မယ့်သူ ပေါ်လာမှာပါ။ တစ်ဖက်သား
ကို မြတ်မြတ်နိုင်းနိုင်း ကြင်နာတတ်ရင် ကိုယ့်ကို မြတ်မြတ်နိုင်းနိုင်
နာမယ့်သူ ရောက်လာမှာပါ။ တစ်ဖက်သားကို ထွေးထွေးပိုက်ပိုက်
ယုယာတတ်ရင် ကိုယ့်ကို ထွေးထွေးပိုက်ပိုက် ယုယာမယ့်သူ နှိုလာမှာ
ပါ။ တူသော အကိုးပေးတတ်တဲ့ ကံတရားကို ဘယ်သူများ ဟန့်တာ
နိုင်တာမှတ်လို မျှ... ။

သိပ်လိုအပ်လာတဲ့အခါ ... ကိုယ်ထားရှိခဲ့တဲ့ မေတ္တာ
တရားကို သစ္စာစကားအပြိုင် ပြောင်းလဲလိုက်ဖယ်ဆိုရင်လည်း မေ-
တ္တာပန်းတွေ ပျောန်းဆိုက်ရောက်လာပါလိမ့်မယ်။

'ကျွန်ုပ်သည် ဘယ်သူအပေါ် အမှန်တကယ်ချစ်မြတ်နိုင်းနိုင်း
ပါတယ်။ သူလိုအပ်ချက်မျန်သမျှကို မေတ္တာအပြည့်နဲ့ ဖြည့်ဆည်း
ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ကြုံစကားသည် မှန်ပါတယ်။ ကြုံမှန်
သော သစ္စာစကားကြောင့် ...'

'ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်ချစ်မြတ်နိုင်းနိုင်းရတဲ့သူတွေ အားလုံး

..... အကောင်းကံချမ်း

အပေါ်မှာ အစစာရာရာ လိုလေသေးမရှိ တာဝန်ကျခဲ့ပါတယ်။
ကြိုင်ကြိုင်နာနာ၊ ယူယူယယ်နဲ့ ပြုစောင့်ရှောက်ခဲ့ပါတယ်။ ဤ
စကားသည် မှန်ပါတယ်။ ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့်...’
‘သည်အားဖြင့် ကိုယ်ဆိုတတ်သလို၊ ကိုယ်ဆိုချင်သလို
ဆိုပြီး...’

‘..... ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့် ကျွန်ုပ်ချစ်ရ^၁
တဲ့သူက ကျွန်ုပ်ကို ကျွန်ုပ်ထက် အဆပေါင်းများစွာ ပြန်ချစ်ပါစေ
သတည်း’

‘... ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့် ကျွန်ုပ်သည်^၂
သူတစ်ပါး အားကျရလောက်အောင် အချစ်ကံကောင်းသူဖြစ်ပါစေ
သတည်း’

‘သည်အားဖြင့် ကိုယ်ဆန္ဒရှိသလို ဆုတောင်းဆိုင်ပါတယ်။
အတိတ်၊ ပစ္စာပွဲနဲ့ အကြောင်းတရားတွေ ညီညာတ်ရင် ကိုယ်ဆု
တောင်း တစ်နေ့ပြည့်မှာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုသတိပြုရမှာက သစ္စာ
ဆိုတဲ့အခိုက်မှာသာ ကိုယ်လိုချင်တဲ့ အကိုးကို တောင့်တရမှာပါ။
မေတ္တာပေးနေတဲ့အခိုက်မှာတော့ ကိုယ်အကိုး လုံဝ မတောင့်တရ^၃
ပါဘူး။ သူအကိုးသက်သက်ကိုပဲ ရည်ရွယ်ရပါမယ်။ ကိုယ်အတွက်
မျှော်လင့်ချက်နဲ့ပေးတဲ့ မေတ္တာဟာ မေတ္တာစစ်စစ် မဟုတ်ဘူးလေ။

‘ပြီးတော့ နောက်တစ်ခုက ကိုယ်ပေးတဲ့ မေတ္တာထဲမှာ
မေတ္တာလိုလိုနဲ့ နေရာတကာ အမိပ္ပါယ်မဲ့ ဆရာလုပ်တာတွေ၊
လက်တွေမကျဘဲ အကိုးမဲ့လွမ်းမိုးခြေယ်လှယ်တာတွေ၊ ကိုယ်အလို
ပြည့်တိုင်း မကျေမန်ပဲ အပြစ်တင်တာတွေ ကင်းရှင်းနေရပါမယ်။

ကိုယ့်ဆန္ဒ၊ ကိုယ့်အတ္ထာတိုင်း တစ်ဖက်သားကို အရှပ်တစ်ခုလို
ပုံသွင်ချင်တာ မေတ္တာမှ မဟုတ်ဘဲ။ အတ္ထာရှေ့တန်းတင်တဲ့ မေတ္တာ
မျိုးနဲ့ သစ္စာဆိုလိုကတော့ အဲဒီသစ္စာ စွမ်းမှာမဟုတ်ပါဘူး။

ကသာပဘုရားရှင်လက်ထက်တုန်းက သူငြောင်းသေးရဲ့ အိမ်ကို အဝင် တံခါးအတွင်းဘက်
ခြေစုံပိတ္တနဲ့တော်ပြုပြင်နက် ခန္ဓာကိုယ်က အပုပ်နဲ့တွေ တယော်
တောင်း ထွက်လာတဲ့အတွက် သူငြောင်းသေးနဲ့ လက်ဆက်ခွင့်မရဘဲ
မိဘအိမ် ပြန်လာခဲ့ရပါတယ်။ တြေားသူငြောင်းသေး ခြောက်ဦးနဲ့
လည်း ဒီအတိုင်းချည်းပဲဖြစ်နေလို သူငြောင်းသမီးဗုံးမှာ အချစ်ကံ
သူဘဝနဲ့ စိတ်ဆင်းရဲနေရရှာပါတယ်။

အတိတ်ဘဝတစ်ခုတွင်းက ယောက်မပြစ်သူနဲ့ ရန်ပြစ်
နေတွန်း ပစ္စာပွဲနဲ့တိုက်ပါး ဆွမ်းခဲ့ကြလာတော့ ယောက်မက
ဆွမ်းလောင်းပြီး ‘ဒီလိုအမိုက်မမျိုးကို ယူလော်တစ်ရာအေးက
ရှောင်ကြိုးနိုင်ပါရစေ’ လို ဆုတောင်းလိုက်တာကို၊ ယောက်မရဲ့
ဆုတောင်း ပြည့်စေချင်တဲ့စိတ်နဲ့ သပိတ်ထဲက ဆွမ်းတွေ သွန်ပစ်
ပြီး ဆွမ်းတွေ အပြည့်ထည့်ပေးလိုက်မိတဲ့ အကုသိုလ်ကံကြောင့်
ခင်ပွဲနဲ့လောင်းတွေရဲ့ အိမ်ရှောက်တိုင်း အခုလို အပုပ်နဲ့ထွက်ပြီး
အချစ်ကံခေနေရရှာတာပါ။

‘ယောက်ဗျားမရတော့မယ့် အတူတူ မထူးဘူး’ ဆိုပြီး လက်
ဝတ်ရတာနာတွေ အကုန်လုံး ထူးရောင်းချုပ် ရတဲ့ငြောင့် ကသာပ
ဘုရားရှင့်ရဲ့ တတ်တော်ဗြာပနာရာ စေတိတော်မှာ ရွှေအုတ်တစ်
ချုပ်နဲ့ ကြာပန်းရှစ်ပွဲင့် လျှော့နိုင်းလိုက်ပါတယ်။

အဲဒီအခိုန့်မှာပဲ ပထမဆုံးလက်ထပ်ဖို့ ကြံ့ချွ်ပါ။ သူငွေးသမီးကို အသည်းအသန် သတိရပြီး အိမ်ကို ခေါ် ဆောင်သွားတဲ့အခါ အိမ်အတွင်း ဝင်ဝင်ချင်း သူငွေးသမီးရဲ့ ကိုယ် က စန့်ကျွေးနဲ့သာနဲ့တွေ့ သင်ပျော်ကြိုင်လှိုင်စွာ ထွက်ပေါ်လာပါတယ်။ သူငွေးသမီးကေားပြောလိုက်တိုင်းလည်း အာခံတွင်းက ကြာည့်ရန် မွေးပျော်သင်းကြိုင်လှ့ နေပါတယ်။

ဘုရားမှာ ရွှေသက်နဲ့ ကြာပန်းလျှော့နဲ့ ရတဲ့ ကုသိုလ်က ကြောင့် သူငွေးသမီး အချစ်ကံကောင်းလာခဲ့ရတာပါ။ 'နဲ့သာခင်' 'ရှင်မွေးလွန်' သူငွေးသမီးကို သူငွေးသားက ချစ်လိုက်တာ တုန်နေ တာပါပဲ။ (ခန္ဓာကုံးယောက အပုပ်နဲ့ထွက်ခြင်းဆိုတဲ့ အားနည်းချက်ကို သင်ပျော်မွေးကြိုင်တဲ့ ကြာပန်းလျှော်ပြင်းဆိုတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှာက ချေဖျက်ပေးလိုက်တဲ့အတွက် အားနည်းချက် ပျောက်သွားပြီး အချစ်ကံကောင်းသွားတာလိုလည်း ပြောနိုင်ပါတယ်။)

ရွှေကို လူသားတိုင်း ချစ်မြတ်နဲ့ ကြာသလို ကြာပန်းလေး တွေ ပွုစိန်ပုံကဗျာလည်း မြင်သူတိုင်းရဲ့ စိတ်မှာ ချစ်မြတ်နဲ့ စရာပါ။ ဒီတော့ ရွှေအလျှော်ရှင်နဲ့ ကြာအလျှော်ရှင်မှ အချစ်ကံမကောင်းရင် ဘယ်သူမှား အချစ်ကံကောင်းဦးမှာလဲ။

အချစ်ကံကောင်းလို့ အသပ်ဖြန်ပြောင်းနေရတဲ့ နာမည် ကြိုး အနုပညာရှင်အမျိုးသမီးတစ်ဦးကို ဒိုဝင်ဘူးလေး အသေးစိတ် ပြောပြီး ဝတ္ထုကြောင်းကို ဆင်ခြင်ရင်း အိမ်ကတုရားမှာရော၊ ရွှေတို့ဘုရားမှာပါ ရွှေသက်နဲ့ ကြာပန်းတွေ အဆက်မပြတ် လျှော့နဲ့ဖို့ တိုက်တွန်းလိုက်တာ တိုက်တွန်းတဲ့အတိုင်း ယုံယုံကြည်

ကြည်လုပ်တဲ့အတွက် သိပ်မကြာခင်မှာပဲ သူမကို သိပ်ချစ် မြတ်နဲ့ သိပ်တန်ဖိုးထားတဲ့ သူမကဗျာလည်း ပြန်ချစ်နိုင်တဲ့ ပါရမိဖြစ်၍ ဖက် အိမ်ဦးနတ်ကောင်းတစ်ဦးကို စိတ်ချမ်းမြော့စွာ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရ သွားပါတယ်။ (ယတော့ချေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အကြောင်းအကျိုး ဆက်စပ်တဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှာ ပြုတာပါ။)

ရွှေသက်နဲ့ ကြာပန်းအလျှောက အချစ်ကံကောင်း သေသလို နဲ့သာအလျှော့နဲ့ ဆေးအလျှောကလည်း အချစ်ကံကောင်းစေ ပါတယ်။ နဲ့သာအလျှော့ ဆေးအလျှော့တွေရဲ့ အကျိုးတရားတွေမှာ 'ကိုယ်ချစ်ရတဲ့သူတွေနဲ့ ဘယ်တော့မှာ မခွဲခွာရခြင်း' ဆိုတဲ့ အကျိုး တရားတစ်ခု ပါနေလိုပါ။

နဲ့သာရဲ့သဘောတရား ဆေးဝါးရဲ့ အာနိသင်နဲ့ နိုင်းယုဉ် စဉ်းစားကြည့်ရင် ဒါဟာ သဘာဝကျေပါတယ်။ မွေးရန်းသင်းနေသွေ ကို ပတ်ဝန်းကျင်က ချစ်မြတ်နဲ့ ကြာသလို ဆေးကြောင့် သေဘေးက လွှတ်သွားသူဟာလည်း သူချစ်တဲ့သူတွေနဲ့ မခွဲခွာ မကွေကွင်းရ ကော့ဘူး မဟုတ်လား။

မွေးရန်းဆိုတာ အချစ်တိုးစေတဲ့အရာ၊ တစ်ဖက်သား စွဲ မက်စေတဲ့အရာ . . . ။ ဆေးဆိုတာ ချစ်သူတွေ မကွေကွင်းစေတဲ့ အရာ၊ ချစ်စရာ ကျိုးမာခြင်းကို ဆောင်ကြည့်းပေးတဲ့အရာ ။ ဒီတော့ မွေးရန်းအလျှော့နဲ့ ဆေးအလျှော့ အချစ်ကံကောင်းစေတဲ့ အကောင်းကံတွေပဲပေါ့။

မြတ်စွာဘုရားရှင်လက်ထပ်တိုးက အရေပြားရောင်း စွဲက်နေတဲ့ 'ရောဟိန်' မင်းသမီးလေးဟာ အစ်ကိုဖြစ်သူ အရှင်

အန္တရွှေခါရဲ လမ်းညွှန်ချက်အရ လက်ဝတ်တန်ဆာတွေ ရောင်ချလို
ရတဲ့ငွေ့နဲ့ နှစ်ထပ်ခွမ်းစားကော်ငါးတစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်လူ။
ဒါန်းပြီး သောက်ရေ သုံးရေဖြည့်ခြင်း၊ တံမြက်လုည်းခြင်း၊ နေရာ
ခေါ်ခြင်း... စတဲ့ ဝေယာဝါစွေတွေ ပြုလုပ်တဲ့အတွက် အရေးပြုး
ရောဂါလည်း ပျောက်၊ သေလွှန်တဲ့အခါ တာဝတ်သာနတ်ပြည်
လည်း ရောက်သွားခဲ့ပါတယ်။

နတ်သားလေးဦးရဲ့ နယ်စပ်ဇော်ယာမှာ နတ်သမီးလေး
သွားဖြစ်တဲ့ ရောဟိနိကို နတ်သားလေးက မြင်မြင်ချင်း အရမ်း
ချစ်သွားတဲ့အတွက် သူ ရထိက်တယ် ငါ ရထိက်တယ်နဲ့ ငြင်ခံကြပါ
လေရော။ နောက်ဆုံး သိကြားမင်းကြီးသီ သွားအဆုံးအဖြတ်ခဲတဲ့
အခါ သိကြားမင်းကြီးကလည်း ရောဟိနိကို မြင်မြင်ချင်းချစ်သွား
ပြီး....

‘အသင်နတ်သားတို့... । ရောဟိနိကို မြင်တဲ့အချိန်က
စပြီး သင်တို့စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုခံစားနေရပါသလဲ’

လို့ နတ်သားလေးကို မေးလိုက်ပါတယ်။

‘သူကိုမြင်တဲ့အချိန်ကစပြီး ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ စိတ်ဟာ စစ်
မောင်မှာ စည်ကြီးစီးလိုက်သလို တုန်ခါသွားပြီး ထိုင်ရခက်၊ ထရ
ခက်နဲ့ ဆောက်တည်ရာမရ ဖြစ်နေရပါတယ်’

‘ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ စိတ်ထဲမှာတော့ တောင်ကျရေတဲ့ခွန်ကြီး
မိုးဆင်းနေသလို သူအပေါ် သံယောဇူးရေတဲ့ခွန်ကြီး မီးဆင်းနေပါ
တယ်’

‘ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ မျက်လုံးဟာ သူကိုမြင်တဲ့အချိန်ကစပြီး

ပုဂ္ဂန်မျက်လုံးလို့ အပြင်ဘက် ပြုဗွုက်နေပါပြီ’

‘ကျွန်တော်မျိုးရဲ့ နှုတ်သားကတော့ တော်ဘုရားပေါ်က
တံခွန်အလုပ်တွေလို့ တဖျက်ဖျက် တုန်လှပ်နေခဲ့ရပါပြီ’

နတ်သားလေးဦးရဲ့ အချိခဲ့စားချက်တွေကိုလည်း နား
ကောင်ပြီးရော သိကြားမင်းကြီးက

‘အသင်နတ်သားတို့ရဲ့ အချိခဲ့စားချက်တွေက အတော်
ကို ပြင်းထန်လှပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ထိန်းချုပ်မယ်ဆို ထိန်းချုပ်လို့ရ
ပါသေးတယ်။ ကျွန်ုပ်ကတော့လေ.. ရောဟိနိကိုမှ မရရင်....
သူကိုမှ မရရင်.... ဘယ်.... ဘယ်လိုမှ.... အသက်ရှင်သန်
နိုင်မှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး.... သူနဲ့သာ.... အတူမနေရရင်
.... သေ.... သေရပါလိမ့်မယ်.... အသင်နတ်သားတို့ရဲ့
ခေါ်ဆောင်ဖြစ်တဲ့ ကျွန်ုပ်သိကြားဟာ.... ရောဟိနိကိုရမှု....
ပုံမှန်ရှင်သန်ခွင့် နှိတော့မယ်သူပါ....’

လို့ ဆွေးဆွေးမြည့်မြည့် ငိုပြောပြောလိုက်ပါတယ်။

‘အသင်သိကြားမင်းကြီး ဒီလောက်တောင် ကြေနေရင်
လည်း ရောဟိနိကို အသင်သိကြားမင်းကြီးပဲ ယူလိုက်ပါတော့ အ
သက်တော့ အသေမခံလိုက်ပါနဲ့ သိကြားမင်းကြီးရယ်၊ ကျွန်တော်
မျိုးတို့ လေးဦး ရောဟိနိကို စွန်လွှတ်လိုက်ပါပြီ’

သိကြားမင်းကြီး နိုင်စားသွားပုံကတော့ ပိုင်လိုက်တာနော်
.... ॥

ရောဟိနိကို သိကြားမင်းကြီး ချစ်လိုက်ပုံမှား... အရာ
ရာ ‘နှီးသဘော’... ‘နှီးသဘော’ နဲ့ပါပဲ။ ဘယ်သွားချင်သလဲ ...

----- အကောင်းကဲချိမ် -----

ဖြည့်စွက်စကား

‘အကောင်းကဲချစ်မှ အချစ်ကဲကောင်းမယ်’ ဆိတဲ့ စကား
ရပ်ကို အပေါ်ယူရှုပြီး သာမန်ကြည့်လိုက်ရင် ကလက်တယ် ပေါ့
ပျက်တယ်လို့ ထင်စေရပါပဲ။ တကယ်တော့ အမို့ယူယ် အင်မတန်
လေးနှင့်တဲ့ စကားပါ။ နယ်ပယ်ကလည်း သိင်ကို ကျွယ်ပြန့်ပါ
တယ်။

‘အချစ်က’ ဆိတဲ့ စကားရပ်ထဲမှာ သမီးရည်းစားအချစ်
ကဲ့ အနိုင်ပွန်းအချစ်ကဲသာမက မိဘသားသမီးအချစ်ကဲ့ ဆရာ
တပည့်အချစ်ကဲ့ မိတ်ဆွေသူယ်ချင်းအချစ်ကဲ့ အလုပ်ရှင်အလုပ်
သမားအချစ်ကဲ့ ... စတဲ့ လူမှုနယ်ပယ်အသီးသီးက မေတ္တာ
တရားနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အချစ်ကဲအားလုံး ပါဝင်ပါတယ်။

အချစ်ကဲတကဗ္ဗာ အချစ်ကဲတွေထဲမှာ မိဘမေတ္တာနဲ့ ပတ်
သက်တဲ့ အချစ်ကဲ ကောင်ဖြိုကတော့ အရေးအခြားဆုံးပါပဲ။ မိဘဆီ
က ကြင်နာနေးတွေးတဲ့ မေတ္တာကို နည်းစနစ်တကျ အပြည့်အဝ
ရတဲ့သူဟာ အချစ်ကဲအကောင်းဆုံးသူပါ။ အပြန်အလှန်အားဖြင့်
သားသမီးဆီက ကြင်နာနေးတွေးတဲ့ မေတ္တာကို အပြည့်အဝရတဲ့သူ
ဟာလည်း အချစ်ကဲ အထူးကောင်းတဲ့သူပါပဲ။

သားသမီးအပေါ် မိဘမေတ္တာ အပြည့်ပေးခဲ့တဲ့သူဟာ
မိဘမေတ္တာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အချစ်ကဲ ကောင်းသလို မိဘအပေါ်
သားသမီးမေတ္တာ အပြည့်ပေးခဲ့တဲ့သူဟာလည်း သားသမီးမေတ္တာ
နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အချစ်ကဲအကောင်းပါတယ်။ ဒါတွင်မက သားသမီး
အပေါ် မိဘမေတ္တာ အပြည့်အေးခဲ့တဲ့သူဟာ သားသမီးမေတ္တာနဲ့

နှီးသဘော ဘာလုပ်ချင်သလဲ.... နှီးသဘော.... ‘အရာရာ
... မင်းပါ ... နီ’....

ရောဟိနိန်တ်သမီး အချစ်ကဲကောင်းတာ ကျောင်းအလျှေ
ကုသိလ်နဲ့ ဝေယျာဝစ္စကုသိလ်ကြောင့်ပါ။

တစ်ဖက်သားရဲ့ ကိစ္စကြီးငယ်ကို မေတ္တာအပြည့်နဲ့ ကူညီ
ဆောင်ရွက်ပေးတတ်တဲ့ ဝေယျာဝစ္စကုသိလ်ရှင်တော်ဟာ ခုစ်သူခေါင်
သူ ကူညီစောင့်ရောက်သူတွေ ပေါ်များပြီး ဘဝမှာ အစစ်အရာရာ
အဆင်ပြေတတ်ပါတယ်။

နောက်ဆုံးတော့ မယ်မင်းရယ် ... । ‘မကောင်းမှုရှောင်း
ကောင်းမှုဆောင်း၊ ဖြူအောင်စိတ်ကိုထား’ ဆိတဲ့ ပုဂ္ဂအဆုံးအမ
အတိုင်း မကောင်းမှုမှုန်သမျှ ရွှေ့ငြော်မယ်၊ ကောင်းမှုမှုန်သမျှ
ပြုလုပ်မယ်၊ မိတ်နှုလုံးကို ဖြူစိတ်မြင့်မြတ်အောင် အမြှေထားမယ်
ဆိုရင် အချစ်ကဲသာမက အနှစ်ကဲတွေပါ ကောင်းပြီး ချစ်စရာ
အကောင်းဆုံး နိုးဘုရားအနှစ်ကို ကေန်မှုခု ရရှိကြမှာ မလွှပါဘူး။

သို့... အရေးအခြားဆုံးလို့ ထင်တဲ့ စကားတစ်ခွန်း
တော့ နောက်ဆုံးပြောလိုက်ပါရစေ ... ။

‘အချစ်ကဲကောင်းချင်ရင် ... ချစ်အောင်နေပါ မှန်း
အောင် မလုပ်ပါနဲ့’.... လို့
ဒါပါပဲ ... ။

အကောင်းကဲချစ်၍

အချစ်ကဲကောင်းကြပါစေး

[အလင်းတန်းကျာနယ်၊ စွန် (၆)(၁၃)၊ ၂၀၀၅။]

အရှင်ဆန္ဒဘို

ပတ်သက်ဖို့လည်း အချစ်ကံကောင်းသလို မိဘအပေါ် သားသမီး အေတွဲ အပြည့်ပေးခဲ့တဲ့သူဟာ မိဘမေတ္တာနဲ့ ပတ်သက်ပြီးလည်း အချစ်ကံ ကောင်းပါတယ်။

ဆရာတပည့် အချစ်ကံ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း အချစ်ကံ ... စတဲ့ အချစ်ကံတွေမှာလည်း နည်းတူပါပဲ။ ကိုယ့်ဘက်က မေတ္တာအပြည့်ပေးခဲ့မှ ကိုယ့်အလှည့်ကျ မေတ္တာအပြည့်ပေးကြမှာပါ။

ကိုယ်ကပဲ မေတ္တာအပြည့် လိုချင်ပြီး ကိုယ့်ဘက်ကတော့ မေတ္တာအပြည့် မပေးချင်ဘူးဆိုရင်တော့ အကြောင်းအကျိုး မည် ညွှတ်တဲ့အတွက် ကိုယ်လိုချင်တဲ့ အချစ်ကံကောင်းခြင်းကို ဘယ် တော့မှ ရမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ်လိုချင်တဲ့အရာကို ကိုယ့်ဘက်က အရင်ပေးရမယ် ဆိုတဲ့ ကမ္မနိယာမကို လုံးဝ မမေ့လိုက်ပါနဲ့။

‘သားသမီးကို တကယ်ချစ်ရင် နဲ့နေချိန်တွေမှာ မဖမ်းပါ နဲ့ အိပ်နေချိန်ကျမှ နမ်းပါ’...၊ ‘သားသမီးကို အရမ်းချစ်တယ် ဆိုတာ သားသမီး မသိပါစေနဲ့ သားသမီးသိအောင် မပြပါနဲ့’...၊ ‘ချစ်တာကို ရင်ထဲမှာပဲ ထားပါ’... စတဲ့ အတွေးအခေါ်အမှား၊ အယူအဆအမှားတွေနဲ့ ကိုယ့်အချစ် ကိုယ့်မေတ္တာကို သားသမီးသိ အောင် ကိုယ်နဲ့ နှိုတ်နဲ့ နေးနေးထွေးထွေး ကြိုးကြိုး ကြိုးကြိုး သူတော့မှ အချစ်ကံ ကောင်းကြမယ့်သူတွေ မဟုတ်ပါဘူး။ သားသမီးမေတ္တာနဲ့ ပတ်သက်ပြီးလည်း အချစ်ကံ မကောင်းနိုင်ပါဘူး။

ကိုယ်ချစ်ခေါ်မြတ်နဲ့သူ ဘယ်သူအပေါ်ပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်ရဲ့ အချစ် ကိုယ့်ရဲ့ မေတ္တာကို .. ကိုယ်နဲ့ နှိုတ်နဲ့ နေးနေးထွေးထွေး

ကြိုးကြိုးနာနာ ထုတ်ဖော်ပြသတဲ့သူတွေဟာ ‘အချစ်ကံကောင်းဆေး’ ဖော်စပ်မြို့ပေါ်ကြတဲ့သူတွေပါပဲ။ ဘယ်အချစ်မျိုးမှာပဲပြုခြင်း အချစ်ကံကောင်းချင်ရင် ... ‘မေတ္တာအပြည့်ပေးခြင်း’ ဆိုတဲ့ ‘အကောင်းကံ’ ကို ချစ်ကို ချစ်ကြရပါမယ်။ ပြုကို ပြုကြရပါမယ်။

ဆောင်းပါးထဲက သူငွေးသမီး အချစ်ကံဆိုတာဟာ ချွာကိုယ်က အပုပ်စွဲထွက်ခြင်းဆိုတဲ့ အားနည်းချက်ကြောင့်ပါ။ ဘယ် အချစ်ကံမှာမဆို အချစ်ကံဆိုရင် ကိုယ့်မှာ အားနည်းချက် တစ်ခုခုတော့ ရှိနေလိုပါပဲ။ အားနည်းချက် ဆိုတာကလည်း မကောင်းမှုပြခြင်းဆိုတဲ့ ‘အဆိုးကံ’ ကြောင့်သာ ဖြစ်ရတာမျိုး အချစ်ကံ မဆိုးချင်ရင် ‘မကောင်းမှုပြခြင်း’ ဆိုတဲ့ ‘အဆိုးကံ’ ကို မချစ်ကြဖို့ ရှောင်ကြုံကြဖို့ အထူးအဇားကြုံပါတယ်။

ကောင်းတဲ့ကုသိုလ် အလုပ်တွေ လုပ်နေရှုနဲ့ အချစ်ကံ မကောင်းနိုင်သေးပါဘူး။ ဆိုးတဲ့ အကုသိုလ်အလုပ်တွေပါ ရှောင်ကြုံမှ အချစ်ကံကောင်းနိုင်ပါတယ်။ အချစ်ကံမဆိုးချင်ရင် အဆိုးကံ မချစ်ပါနဲ့။ ဆိုးတဲ့ အကုသိုလ်အလုပ်တွေကို လုံးဝလုပ်ပါနဲ့။ အဆိုးကံတစ်ခုခုကြောင့် အားနည်းချက်တစ်ခုခု ရှိသွားရင် အဲဒီ အားနည်းချက်ကြောင့်ပဲ အချစ်ကံ ဆိုးတတ်ပါတယ်။

ကံအကြောင်းမသင့်လို့ အားနည်းချက်တစ်ခုခု ရှိခဲ့ရင် အဲဒီအားနည်းချက် ဖျောက်ရာဖျောက်ကြောင်း လိုက်ဖက်ဆီလျှော့ တဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှု အကောင်းကံတစ်ခုခုကို ဉာဏ်နဲ့ ဆင်ခြုံပြု ပြဖြစ်အောင် ပြလိုက်ပါ။ ဆောင်းပါးထဲက သူငွေးသမီးခဲ့ အားနည်းချက်ဖျောက်ကြောင်း အလုပ်ကောင်းဟာ နမူနာပါပဲ။

----- အကောင်းကံချင်း -----

ကျောင်းလွှာသူသည်
ကျောင်းကျိုးချမ်းသာအားလုံးကို
လွှာရာရောက်သည်

အရှင်ဘုရား . . .

အရှင်ဘုရားတို့ ပြင်သစ်ကျောင်းဖြစ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ရဲ့
လက်ကမ်းမဓာတ် စာတောင်တွေမှာ ‘ကျောင်းလျှော့သည် ကောင်း
တို့ချမ်းသာအားလုံးကို လျှော့ရောက်သည်’ ဆိုတဲ့ ဗုဒ္ဓစကားတော်
အမြဲပါတာ တွေ့ရပါတယ်။ အမိဟာယ်ရှင်းပြေပေးတော်မူပါဘုရား။
အရှင်ဘုရား ပြင်သစ်ကျောင်းဖြစ်မြောက်ရေးအဖွဲ့ရဲ့ နာယက
ဆရာတော်တစ်ပါး ဖြစ်သွားပုံကိုလည်း သိချင်ပါတယ်ဘုရား။
မောင်မင်းသူ ပွုစွဲတော်မြို့နယ်၊

ဒကာမင်းသူ . . .

‘ကျောင်းလျှော့သည် ကောင်းကျိုးချမ်းသာအားလုံးကို လျှော့
ရောက်သည်’ ဆိုတဲ့ ဗုဒ္ဓစကားတော်ရဲ့ မူလအမိဟာယ်က နတ်
သားတစ်ပါးရဲ့ မေးလျော်ချက်နဲ့ ဆက်စပ်နေပါတယ်။

နတ်သားတစ်ပါးက မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ‘ဘာလျှော့
သည် ခွန်အားကို လျှော့ရောက်ပါသလဲ၊ ဘာလျှော့သည် အဆင်း
တို့ လျှော့ရောက်ပါသလဲ၊ ဘာလျှော့သည် ချမ်းသာခြင်းကို လျှော့
ရောက်ပါသလဲ၊ ဘာလျှော့သည် ကောင်းကျိုးချမ်းသာအားလုံး
(ရွှေလေးမြို့လုံး)ကို လျှော့ရောက်ပါသလဲ’ လို့ အလျှော့နဲ့ ပတ်သက်
တဲ့ မေးခွန်း(၅)ခု မေးပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်က ‘အတေးအသောက်လျှော့သည် ခွန်
အားကို လျှော့ရောက်သည်၊ အဝတ်အထည်လျှော့သည် အဆင်း
တို့ လျှော့ရောက်သည်၊ ယာဉ်လျှော့သည် ချမ်းသာခြင်းကို လျှော့

ရောက်သည်၊ ဆီမိုးလျှော့သည် မျက်စိအမြင်စာတ်ကို လျှော့
ရောက်သည်၊ ကျောင်းလျှော့သည် ကောင်းကျိုးချမ်းသာအားလုံး
(ရွှေလေးမြို့လုံး) ကို လျှော့ရောက်သည်’ လို့ ဖြော်းတော်မူလိုက်
ပါတယ်။

လူတစ်ယောက်ရဲ့ ခွန်အားပြည့်တင်းမှုကို အတေးအ
သောက်က အမိက ပြဋ္ဌာန်းပါတယ်။ အတေးအသောက် မတေးရရင်
ခွန်အားချည့်နှုန်း အတေးအသောက် စားရရင် ခွန်အားပြည့်ဝါ
တယ်။ ဒါကြောင့် သူတစ်ပါးကို အတေးအသောက် ပေးလျှော့လိုက်
တာဟာ သူတစ်ပါးကို ခွန်အားပလ ပေးလျှော့လိုက်တာပါပဲ။

လူတစ်ယောက်ရဲ့ ရုပ်ဆင်းပေးပိုလှုပူမှုကို အဝတ်အထည်
က ထင်ထင်ရှားရှား အထောက်အကျော်ပါတယ်။ ‘လူမှာ အဝတ်
တောင်းမှာ အကွပ်’ ဆိုတဲ့အတိုင်း ဝတ်ကောင်းစားလှ ဝတ်ဆင်
ထားရင် နို့မလှသူလည်း အထိုက်အလျောက်လှ၊ နို့လျှော်းသူ
လည်း အတိုင်းထက်အလွန် လှသွားပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူတစ်ပါး
ကို အဝတ်အထည် ပေးလျှော့လိုက်တာဟာ သူတစ်ပါးကို ရုပ်အဆင်း
လုပ်ခြင်း ပေးလျှော့လိုက်တာပါပဲ။

ခံ့လမ်းသွားနေသူတစ်ယောက်ရဲ့ ချမ်းသာခြင်းဟာ သူ
စီးတဲ့ ယာဉ်အပေါ်မှာ အများကြီး မို့တည်နေပါတယ်။ ထိုး မိန်း
ယာဉ်ကအစ ကား၊ ရထား၊ လေယာဉ်ပုံ၊ ယာဉ်အဆုံး ကိုယ်စိန္တာ
ကိုယ်အသုံးပြုရတဲ့ယာဉ် အဆင့်အတန်းမြင့်လေလေ၊ ခံ့လမ်း
သွားလာရတာ ချမ်းချမ်းသာသာရှုံးလေလေပါ။ ဒါကြောင့် သူတစ်
ပါးကို စီးစရာယာဉ် (ယာဉ်စီးခာ ယာဉ်ပေါ်ထိုင်စရာနေရာ

စသည်) ပေးလျှလိုက်တာဟာ သူတစ်ပါးကို ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ
ချမ်းသာခြင်း ပေးလျှလိုက်တာပါပဲ။

လူတစ်ယောက်ရဲ့ အမြင်အာရုံး ကြည်လင်ပြတ်သားမှာကို
အလင်းရောင်က ပောန ကျွေးဇူးပြုပါတယ်။ ပင်ကိုမျက်စီအား
ဘယ်လောက်ကောင်းကောင်း မောင်နေရင် ဘာမှ မမြင်ရတော့ပါ
ဘူး ဆီမံး၊ လျှပ်စစ်မီးစတဲ့ အလင်းရောင်တစ်ခုခု အကူအညီရှု
မြင်ရပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူတစ်ပါးကို ဆီမံး၊ လျှပ်စစ်မီး လက်နိုင်
ဓာတ်မီး၊ ဖယောင်းတိုင် စတဲ့ အလင်းပစ္စည်း ပေးလျှလိုက်တာဟာ
သူတစ်ပါးကို မျက်စီအမြင်ဓာတ် ပေးလျှလိုက်တာပါပဲ။

လူတစ်ယောက်ဟာ အဆောက်အအုံ၊ အရိပ်အာဝါသ
အနှစ်တဲ့ ဟင်းလင်းပြင်လွှင်တီးခေါင်မှာ နေရာရင် နေပူးလေပူး မှုက်
ခြင် စတဲ့ ဘေးရန်တွေရဲ့ နှိပ်စက်မှုကြောင့် ခွန်အားလည်း ဆုတ်
သုတော်၊ ရုပ်အဆင်းလည်း ပျက်စီး၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးလည်း ပင်ပန်း
ဆင်းခဲ့ မျက်စီအမြင်ဓာတ်လည်း ဝေဝါးအားနည်း၊ အတော့ကို
ဥက္ကရာဇ်ရပါတယ်။ အဆောက်အအုံတစ်ခုခု၊ အရိပ်အာဝါသ
ဥစ်ခုခုအောက် ဝင်ရောက် နားခုလိုက်ရရင်တော့ ခွန်အားလည်း
ပြည့်စုံစုံ ရုပ်အဆင်းလည်း ကြည်လင်၊ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးလည်း ချမ်း
သား၊ မှုက်စီအမြင်ဓာတ်လည်း အားကောင်း၊ အတော့ကို ကောင်း
ချို့ဖြူးထွန်းသွားပါတယ်။

ဒါကြောင့် သူတစ်ပါးကို ရေပ်၊ တန်ဆောင်း၊ အိမ်၊
အာာဦး၊ သစ်ပင် စတဲ့ အဆောက်အအုံပေးလျှလိုက်တာဟာ သူ
တစ်ပါးကို ခွန်အား၊ အဆင်း၊ ချမ်းသာခြင်းနဲ့ မျက်စီအမြင်ဓာတ်

ဆိုတဲ့ ကောင်းကျိုးလေးမျိုးလုံး ပေးလျှလိုက်တာပါပဲ။

နတ်သားက ကောင်းကျိုးလေးမျိုးကိုပဲ ရွှေက ခံမေးလို့
‘အဆောက်အအုံလျှော့သည်’ ကောင်းကျိုးအားလုံးကို လျှော့ရောက်
သည်’ ဆိုတဲ့ စကားပေါ်ထဲက ‘ကောင်းကျိုးအားလုံး’ ဆိုတာ နတ်
သားမေးလုံး ကောင်းကျိုးကိုပဲ ဆိုလိုရာရောက်နေပေမယ့်
တကယ်တမ်းကတော့ အဆောက်အအုံလျှော့ရင် ရှိရှိသမျှ ကောင်း
ကျိုးအားလုံး လျှော့ရောက်ပါတယ်။

ဘာသာရေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အဆောက်အအုံအလျော့
အကြောင်းပြောတဲ့အခါ ‘အဆောက်အအုံ’ ဆိုတာကို ‘ကျောင်း
လို့ အတိအကျ အခိုပ္ပာယ်ဖော်ပြီး’ ကျောင်းလျှော့သည် ကောင်း
ကျိုးချမ်းသာအားလုံးကို လျှော့ရောက်သည်’ လို့ သတ်သတ်မှတ်
မှတ် ပြောကြပါတယ်။

အစားအသောက်ကြောင့် ရမယ့်ကောင်းကျိုး၊ အဝတ်
အထည်ကြောင့် ရမယ့်ကောင်းကျိုး၊ ယာဉ်ရထားကြောင့် ရမယ့်
ကောင်းကျိုး၊ မီးအလင်းရောင်ကြောင့် ရမယ့်ကောင်းကျိုး ...
စသည်ဖြင့် တခြား အရာဝတ္ထုတွေကြောင့် ရမယ့်ကောင်းကျိုးတွေ
ကျောင်းတစ်ခုတည်းနဲ့ ရှိရှိတာကို ရည်ရွယ်ပြီး ‘ကျောင်းလျှော့
သည်’ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ အားလုံးကို လျှော့ရောက်သည်’ လို့
မြတ်စွာဘုရားဟောကြားတော်မူခဲ့တာပါ။

ဥက္ကချွဲထွင်ပြီး တစ်ဆင့်တကယ်ကြည့်လိုက်ရင် ‘ကျောင်း
လျှော့သည်’ လျှော့ဖွယ်ဝါးအားလုံးကို လျှော့ရောက်သည်’ လို့လည်း
ပြောနိုင်ပါတယ်။ ကျောင်းနေသံယာတော်တွေ အလျှော့ရှိရှိသမျှ

ဆွမ်း သက်နဲ့ စတဲ့ ပစ္စည်းဝတ္ထုအားလုံးဟာ ကျောင်းမှာ နေတဲ့
အတွက် ရတာဖြစ်လို့ ကျောင်းအလူရှင်ဟာ ကျောင်းနေသံယာ
တော်တွေကို တခြား ဒကာ ဒကာမတွေ လျှော့ခိုးသမျှ ပစ္စည်းဝတ္ထု
အားလုံးလည်း လျှော့ခိုးရာ ရောက်ပါတယ်။

တစ်ဆင့်ထပ်တက်ရင် 'ကျောင်းလျှော့သည် လျှေ့ဖွယ်ဝတ္ထု
အားလုံးကို လျှော့ဖြစ်သည်' ... ။ ကျောင်းအလူရှင်ရဲ့တာဝန်ဟာ
ကျောင်းလျှော့ပြီး-ပြီးရော၊ ပြီးသွားတာမျိုး မဟုတ်ဘဲ၊ ကျောင်းနေ
သံယာတော်တွေကို ဆွမ်း၊ သက်နဲ့ စတဲ့ လိုအပ်ရာရာပစ္စည်းဝတ္ထု
တွေ အမြဲမပြတ် အရိပ်ကြည့် လျှော့ခိုးနေရမှာဖြစ်လို့ ကျောင်း
အလူရှင်ဟာ ကျောင်းကို အကြောင်းပြုပြီး လျှေ့ဖွယ်ဝတ္ထုမျိုးစုံ လျှော့
ဖြစ်သွားပါတယ်။ (ဒေသယဉ် ဥဇ္ဈာဏ်တေသာ့ ဝိပုသန္တနာ စေတသာ)

နှီးထက် တစ်ဆင့်ထပ်တက်ရင် 'ကျောင်းလျှော့သည် ကု-
သိုလ်အားလုံးကို ပြုဖြစ်သည်' ... ။ ကိုယ်လျှေားတဲ့ ကျောင်းကို
မကြာမကြာ သွားဖြီး တမြေက်စည်း လျှည်းလိုက်၊ သောက်ရောသုံးရေ
ဖြည့်လိုက်၊ သန့်ရှင်းရေးလုပ်လိုက်ဆိုတော့ ဝေယျာဝစ္စကုသိုလ်၊
တရားသွားနာတော့ ဓမ္မသုဝနကုသိုလ်၊ တရားသွားအားထုတ်
တော့ သမထကုသိုလ်၊ ဝိပသုနာကုသိုလ်၊ ဝိပသုနာညာက် ရင့်
သန့်ဖြီး နိုဗ္ဗန်ကို လျှမ်းမြင်တော့ မဂ်ကုသိုလ် ... ကျောင်းအလူ
ကို အကြောင်းပြုပြီး ဒါနကုသိုလ်မျိုးစုံအပြင် တခြား ကုသိုလ်မျိုးစုံ
လည်း ပြုဖြစ်သွားပါတယ်။ အရဟတ္ထမင် ကုသိုလ်အထိ ရသွားရင်
တော့ ဆင်းရဲခေါ်သိမ်း ချုပ်ပြတ်ပြုးမြင်းသွားပါပြီ။ (ယဲ သော ဓမ္မ^၁
ကြော်သောယာ၊ ပရိနိုဗာတိ အနာသဝေါ။)

ကျောင်းအလူရှုံး ပတ်သက်တဲ့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ 'သော
စ သဗ္ဗဒေါ ဟောတိ၊ ယော ဒေါတိ ဥပသာယ်' ဆိုတဲ့ ပါဋ္ဌာတော်ကို
အခုလို အမိပ္ပာယ်အဆင့်ဆင့် ကြည်ပြုကျင့်သုနိုင်ပါတယ်။

(က) ကျောင်းလျှော့သည် ကောင်းကျိုးချမ်းသာ အားလုံး
ကို လျှော့ရောက်သည်။

(ဂ) ကျောင်းလျှော့သည် လျှေ့ဖွယ်ဝတ္ထုအားလုံးကို လျှော့
ရောက်သည်။

(ဃ) ကျောင်းလျှော့သည် လျှော့ဖွယ်ဝတ္ထုအားလုံးကို လျှော့
ဖြစ်သည်။

(၄) ကျောင်းလျှော့သည် ကုသိုလ်အားလုံးကို ပြုဖြစ်သည်။
'ကျောင်း' နဲ့ 'အားလုံး' နဲ့ 'ကျောင်း' ကျောင်းအလူဟာ အားလုံးအကုသိုလ်
ကျောင်းကုသိုလ်ဟာ အားလုံးအကုသိုလ် ... ကျောင်းဆိုတာ အ
ကြောင်းတရားအားလုံး၊ အကုသိုလ်တရားအားလုံးရဲ့ ပင်မအခြေခံ
ရေသာက်မြှုပြုးပါပဲ။ (ကျောင်းဆိုတာ 'နေရာ' ဖြစ်လို့ နေရာ
ကောင်းတစ်ခုဆိုတာ အကြောင်းအားလုံး၊ အကုသိုလ်အားလုံးရဲ့ မြှုပ်
ဖျားခဲ့ရာ ပစာနပ်ဟိုချက်မကြိုးပါပဲ။)

မြတ်စွာဘုရားရှင်လက်ထက်တုန်းက ဗာရာကာသီမြို့၏
မြို့တံ့သေးတစ်ခုအနီးက ရွာတံ့ရွာမှာ 'မကြယ်စင်' ဆိုတဲ့ မိန်းက
လေးတစ်ဦး ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ အဲဒီမြို့တံ့သေးကနေ မြို့ထံဝင်ပြီး ဆွမ်း
ခံကြော်တဲ့ ရဟန်းတော်တွေကို မကြယ်စင်က နောစဉ် ဝတ်မပျက်
တစ်ပါးတစ်စွန်းကျ ဆွမ်းလောင်းလျှပါတယ်။

..... အကောင်းကံချုပ်

နေ့စဉ်ရက်ဆက် ဝတ်မပျက် လျှော့နီးလာတဲ့အခါ ဒါန ကောင်းမူရဲ့ စိတ်အကျိုးပေးနဲ့ ဘဝအကျိုးပေး အကျိုးပေးနှစ်ဖျိုး မကြယ်စင် လက်တွေ့ ခံစားလာရပါတယ်။ ‘စိတ်အကျိုးပေး’ အနေ နဲ့ ပစ္စည်းဝတ္ထုတွေအပေါ်မှာ တွယ်တာတပ်မက်တဲ့စိတ် ကင်းပြတ် ဖြေ စိတ်နှင့် ဖြေစင်သန့်ရှင်းလာပါတယ်။ တစ်ဖက်သားရဲ့ ကောင်းကျိုးကို လိုလားတဲ့ မေတ္တာဓာတ်တွေ အား ကောင်းပြီး စိတ်နှင့် အေးချမ်းမြင်မြတ်လာပါတယ်။ မြင်မြတ်တဲ့လုပ်ရပ်အပေါ် ကျေနှင်းတဲ့ စိတ်နဲ့ နှစ်သက်ရွှေ့လန်း ဝင်းမြောက်ဖြေး စိတ်နှင့် ကြည့်ငြိမ်းမွဲ့ ပျော်လာပါတယ်။

‘ဘဝအကျိုးပေး’ အနေနဲ့ လူချစ်လူခင် ပေါ်များခြင်း၊ ကောင်းသတင်း ကျော်စောခြင်း မီးပွားချွားတိုးတက်ခြင်း၊ လိုအင် ဆန့် ပြည့်ဝခြင်း စတဲ့ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ အဖြောဖြာနဲ့ ပြည့်စုပြီး ဘဝတောက်ပလာပါတယ်။

အဲဒီလို ဒါနကောင်းမူရဲ့ စိတ်အကျိုးပေးနဲ့ ဘဝအကျိုးပေးကို လက်တွေ့ ခံစားလာရတဲ့အခါ မကြယ်စင်ရဲ့ သန္တာန်မှာ သွွှေ့တရားတွေ တစ်နေ့တွေး တို့ပွားလာပါတယ်။ ‘ပစ္စည်းအလျှော့ အားလုံးထဲမှာ ကျောင်းအလျှော့ အမြတ်ဆုံး’ လို့ သိထားတဲ့ အတွက် မကြယ်စင် ကျောင်းဆောက်လျှော့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါတယ်။

ဒါနနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သွွှေ့တရားဟာ ကျောင်းအလျှော့မှု အထွတ်အထိုင် ရောက်ပါတယ်။ ဒါနရေးရာ သွွှေ့တရား အား ကောင်းသူတိုင်း ကျောင်းဆောက်လျှော့ကြသူချည်းပါပဲ့။ ဟုတ်ပါတယ် ဒါနသွှေ့ရဲ့ အဆင့်အမြင့်ဆုံးစံချိန်ကို ကျောင်းအလျှော့ပေါ်

နဲ့ပဲ တိုင်းတာရတာပါ။ တစ်ဦးတည်း တတ်နိုင်ရင် တစ်ဦးတည်း ကောင်းမူ ကျောင်းလျှော့ တစ်ဦးတည်း မတတ်နိုင်ရင် စုပေါင်း ကောင်းမူ ကျောင်းမှာ တတ်နိုင်သလောက ထည့်ဝင်လျှော့နီးတာ ဟာ ဒါနရေးရာ သွွှေ့တရား အထွတ်အထိုင်ရောက်သူတွေရဲ့ အထင်ရှုံးဆုံး ပြယ်လက္ခဏာပါပဲ။

ဒါနသွှေ့ အထွတ်အထိုင်ရောက်နေတဲ့ မကြယ်စင်လည်း ရှိသမျှအားနဲ့ ရွာထိုင်မှာ ဆွမ်းစားကျောင်း (ဆွမ်းစားရပ်) တစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်လျှော့နီးပါတယ်။ အဲဒီခေတ်က ရဟန်းတော် အများစုံဟာ ဆွမ်းကို ကျောင်းထိ သယ်မလာတော့ဘဲ ဆွမ်းခဲ့ အပြန်လမ်းက ရွာဦးရွာထိုင်တွေမှာရှိတဲ့ ဆွမ်းစားရပ်တွေမှာပဲ ဆွမ်းဘုံးပေးတော်မူလေ့နှိုပ်ပါတယ်။

မကြယ်စင်ဟာ ဆွမ်းစားကျောင်း ဆောက်လုပ်လျှော့နီးပြီးတဲ့ အချိန်ကစစ်လို့ နေ့စဉ် ကျောင်းသန့်ရှင်းရေး ဝေယာဝစ္စတွေပါ တိုးလုပ်လာရပါတယ်။ ကိုယ့်ဆွမ်းစားကျောင်းမှာ ဆွမ်းဝင်ဘူးကြ မယ့် ရဟန်းတော်တွေအတွက် နေရာခံ့ခြင်း၊ သောက်ရေ့သုံးရေး ဖြည့်ခြင်း၊ တံမြက်စည်းလျည်းခြင်း စတဲ့ ဝေယာဝစ္စတွေ ပြုလုပ်တဲ့ အပြင် ခါတိုင်းလို့ ဆွမ်းချည်းသက်သက် လျှော့ မဟုတ်တော့ဘဲ အိမ်မှာ ချက်ပြုတော်ထားတဲ့ အသီးအဆွက်ဟင်း၊ သားငါးဟင်း အရည်သောက်ဟင်းနဲ့ မုန်း သစ်သီးတွေပါ ရှိရင်ရှိသလို လျှော့နီးပြု သွားပါတယ်။

ရဟန်းတော်တွေက ဆွမ်းဘုံးပေးပြီးတဲ့အခါ အနေမော အနာတရား ဟောကြားနဲ့မြင်ကြတဲ့အတွက် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း တရား

တွေ့လည်း နာဖြစ်၊ သရဏ္ဍားပါးနဲ့ ငါးပါးသီလလည်း ဆောက်တည်ဖြစ်၊ သမထ၊ ဝိပဿနာဘာဝနာတွေ့လည်း ဗျားများဖြစ်နဲ့ ကုသိုလ်အသစ်အသစ်တွေ နောက်တိုင်း တိုးနေပါတော့တယ်။

သတိပုံဌာန် ဝိပဿနာအလုပ်ကို သီးခြား အချိန်ပေးပြီး လည်း အားထုတ်၊ ဆွမ်းချက်ပြုတ်ရင်း၊ ကျောင်းသန့်ရှင်းရင်း အိမ်မှု လူမှုကိစ္စ လုပ်ရင်းလည်း အားထုတ်တဲ့အတွက် သိပ်မကြာခင်မှာပဲ မကြေယ်စင် သောတာပတ္တိမင်ကုသိုလ်ကြီး ပြီး သောတာပန်အရိယာ ဖြစ်သွားပါတယ်။

ဒါကြောင့် 'ကျောင်းလျှောင် အားလုံးလျှောဖြစ်တယ်' ကျောင်းလျှောင် ကုသိုလ်အားလုံး ပြဖောတာပေါ့။ မကြေယ်စင် ဝိပဿနာကုသိုလ် မင်ကုသိုလ်တွေအထိ ကုသိုလ်အရှိန် မြင့်သွားတာ-ကျောင်းအလျှောကြောင့်ပါ။

မကြေယ်စင် သေလွန်တော့ တာဝတီသာနတ်ပြည်က ပြီး ကျယ်ခမ်းနားတဲ့ နတ်ပိမာန်မှာ နတ်သမီးတစ်ထောင် အခြေအရာနဲ့ နတ်စည်းစိမ့် ခံစားရပါတယ်။ သောက်ရှားကြေယ်ဟာ တဗြားကြေယ်တွေကို လွမ်းမိပြီး တောက်ပသလို နတ်သမီးလေး မကြေယ်စင်ရဲ့ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါဟာလည်း တဗြားနတ်သမီးတွေကို လွမ်းမိပြီး အရှုပ်ဆောင်မျက်နှာလုံးမှာ တောက်ပတွေးလုပ်းနေပါတော့တယ်။

တဗြား နတ်ပိမာန်တွေထက် ပိုခမ်းနား၊ ပိုတောက်ပတဲ့ မကြေယ်စင်ရဲ့ ပိမာန်ဆီ လာရောက်ပြီး မကြေယ်စင်ရဲ့ ဇွဲ့ကောင်းမှု ကို အင်တာဖျူးလာလုပ်တဲ့ အရှုပ်မဟာမောဂ္ဂလွှာနဲ့ တရားခဗျာကို ထပ်မံ နာကြားရတဲ့အခါ မကြေယ်စင် သက္ကတိရိမင်ကုသိုလ်ပါ

ထပ်ပြီး သက္ကတိရိမင်ကုသိုလ် ဖြစ်သွားပါတယ်။

'ကျောင်းလျှောသည် ကောင်းကိုးချမ်းသာအားလုံးကို လျှော ရောက်သည်' ဆိုတဲ့နေရာမှာ ... ကိုယ့်ကျောင်းမှာ သီတင် သုံးရင်း တရားအားထုတ်လိုက်လို မင်ဖိုလ်နိုဗာန်ဆိုတဲ့ ကောင်းကိုး ချမ်းသာ ရသွားတာဟာ အမိက ကျောနပ်စရာပါပဲ။ ကိုယ့်ကျောင်း ကို အသုံးပြုရင်း ရသွားတဲ့ မင်ဖိုလ်နိုဗာန်ဟာ ကိုယ်လျှောလိုက်ရာ ရောက်တာမို့ ကိုယ့်အလွန်ကျတော့လည်း မင်ဖိုလ်နိုဗာန်ကို အလွယ်တကူ ရမှာ မလွှာပါဘူး။

ကျောင်းလျှောသည် ကောင်းကိုးချမ်းသာအားလုံးကို လျှောရာ ရောက်သည်။ စိတ်နှင့်အေးချမ်းမှု ဘဝပြည့်စုံမှုနှင့်တကွ ဘဝလွတ်ပြောက်မှု - မင်ဖိုလ်နိုဗာန်ကိုပါ လျှောရာရောက်သည်။

က ... ဒီလောက်ဆိုရင် ကျောင်းအလျှော့ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်ပုံကို ဒကာမင်းသူ သဘောပေါက်လောက်ပါပြီ။ ပြင်သစ် ကျောင်းအကြောင်းလေး နည်းနည်း ပြောကြေးစိုး။

၂၀၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလက ဦးဇော်း အင်လန်ကို တရားဟောကြောင်း ပြင်သစ်ကို ရက်အနည်းငယ် အော့အော့ လေးလာရေးခုံနှင့် ရောက်ခဲ့ပါတယ်။ တစ်ရက် နံနက်အရှင်ဆွမ်း ဘုဉ်းပေးနေတဲ့ တည်းတဲ့ ဟိုတယ်က စားပွဲထိုး သီရိလက်းဒကာလေး တစ်ဦးက စကားစမြည် လာပြောရင်း ...

'နောက်တစ်ခေါက် အရှင်ဘူးရား ပြင်သစ်ကြောင်း တပည့်တော်တို့ရဲ့ သီရိလက်းဘုဉ်းကြီးကျောင်းမှာ တည်းခို့နိုင်ပါတယ်' လို့ စိတ်ခေါ်ပါတယ်။

‘କୋଣିଃପିତ୍ରୀ । କୋଷାଲାମୁହୁଃତ୍ରେତନିପିତାଯ୍ । ଫୋକ
ତନ୍ତ୍ରଶୈଳିନୀର୍ଦ୍ଧ ତନ୍ମୁହୁଃତ୍ରୀ ଦିନ୍ଦଃତାଃପିତାଯ୍’

လို လူမှုရေအရ နှစ်ကအလိုက်အထိုက် ပြောလိုက်ရပေ
မယ့် စိတ်ထဲကတော့ ...

‘တစ်သက်လုံး မတည်းဘူး၊ ဘယ်တော့မှ မတည်းဘူး၊
မြန်မာဘုန်းကြီးတစ်ပါးဖြစ်ပါလျက် သိရိုလက်ဘုန်းကြီးကျောင်း
မှာ သွားတည်းရတယ်ဆိုတာ သိပ်အောက်ကျေတယ်၊ အခုလော
လောဆယ် ပြင်သစ်မှာ မြန်မာဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်းမှ
မရှိသေးပေမယ့် နောင်တစ်ခို့နဲ့ ရှိလို ရှိလာစေရမယ်၊ အဲဒီအခါ
ကျေမှ မြန်မာဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ မြန်မာဘုန်းကြီးတစ်ပါးအနေနဲ့
သိကြာရှိရှိ အားရပါးရ တည်းထည့်လိုက်မယ်’

လို နှုတ်သားတစ်ခုလုံး ပဲတင်ထပ်များကြီးဝါးပစ်လိုက်ပါတယ်။

‘ကမ္မာအလူဆုံးဖြုံတော်ကြီးမှာ မြန်မာအလူဆုံး ပုဂ္ဂသာ
သနာတော်ကြီး ထွန်းကားပြန်ပွားနေရင် ဘယ်လောက်များ ကျက်

သရေရှိလိုက်မလဲ၊ မြန်မာမှ အနုလက်ရာတွေနဲ့ မွမ်းမဲထားတဲ့ ပုံစံ
ဘာသာ မြန်မာကျောင်းတော်ကြီး ဗွားဗွားစွဲငွေ့စွဲင်း၊ ကြေားကြေားစွဲငွေ့
လွှင့် ပေါ်ဖွှက်လာရင် ပါရီမြို့ကြီး အခုထက် ပိုလှသူးမှာ'

ଲ୍ଲି ଶୈତଯଳମୁଖୀରେଣ୍ଟିର୍ବୁବା ତଳିଗୀଯତନ୍ତ୍ରଃ ଶିରତ୍ତ୍ଵଃ
ଯନ୍ତ୍ରପ୍ରକାଶପିତର୍ୟ॥

‘လွတ်လပ်စွာ တွေးခေါ်သူ’ လို နာမည်တပ်ထားတဲ့ ဘာ
သာမျှဝါဒီတွေ အများဆုံးရှင်သန်ရာ ပါရီမြို့တော်မှာ ထောဂိုလ်ဖွံ့
သာသနာပြု မြန်မာကျောင်းတော်ကြီး အမြန်ဆုံး ပေါ်ပေါက်စေ
ချင်တဲ့စိတ် ထက်သန်နေတုန်းမှာပဲ ... ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ သက္ကန်
အပြီးလောက်မှာ ပြင်သစ်ဆရာတော် ကျွန်းနှင့်သာအရှင်နှစ်သိရှိတဲ့
ပြင်သစ်မှာ မြန်မာကျောင်းတည်ဆောက်ဖို့ကြီးပမ်းအားထုတ်နေ
ကြောင်း သတင်းတွေ၊ အလျှောင်အသီးသီးက ပြင်သစ်ကျောင်း
အတွက် စိတ်အားထက်သန်စွာ လျှော့နိုးနေကြာကြောင်း သတင်း
တွေ အလင်းတန်းရှာနယ်မှာ အပတ်စဉ် ဖတ်ရှုလာရပါတယ်။

ଆଲଙ୍କାରିକ ପ୍ରକାଶନ କମିଶନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଏହା
ବିଷୟରେ ଆଜିର ଅଧିକାରୀ ପାଠ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହୋଇଥାଏଇବୁ ଏହାର ପାଠ୍ୟରେ ଆଜିର ଅଧିକାରୀ ପାଠ୍ୟ
ରେ ଆଜିର ଅଧିକାରୀ ପାଠ୍ୟରେ ଆଜିର ଅଧିକାରୀ ପାଠ୍ୟରେ
ଆଜିର ଅଧିକାରୀ ପାଠ୍ୟରେ ଆଜିର ଅଧିକାରୀ ପାଠ୍ୟରେ

တင့်တယ်သွားခဲ့ပါတယ်။

ပြင်သစ်ကျောင်းအတွက် အလျှောက်ငွေ စတင် လျှိုဒ်နီး
တဲ့နေ့မှာပဲ ပြင်သစ်ဆရာတော်က ဦးဇိုးကိုလည်း ပြင်သစ်
ကျောင်း ဖြစ်မြောက်ရေးရဲ့ နာယကဆရာတော်တစ်ပါးအဖြစ် ပုဂ္ဂ
တည်ပေးဖို့ ဦးဇိုးရဲ့ ရွှေပါရမိ ဒကာ ဒကာမတွေကိုလည်း ပြင်
သစ်ကျောင်း ဖြစ်မြောက်ရေးရဲ့ ဦးဆောင်ဒကာတွေအဖြစ် ပါဝင်
လူပုံရှားပေးဖို့ မေတ္တာရပ်ခံတဲ့အတွက် ဦးဇိုးလည်း ပြင်သစ်
ကျောင်း ဖြစ်မြောက်ရေးရဲ့ နာယကဆရာတော်တစ်ပါး ဖြစ်လာ
ဦးဇိုးရဲ့ ရွှေပါရမိ ဒကာ ဒကာမတွေလည်း ပြင်သစ်ကျောင်းဖြစ်
မြောက်ရေးအဖွဲ့ရဲ့ ဦးဆောင်ဒကာတွေ ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။

ဦးဇိုးအနေနဲ့ အတွေ့အထူး မလုပ်ရှားရပေမယ့် ပြင်သစ်
ဆရာတော်ရဲ့ တပည့် ဒကာ ဒကာမတွေနဲ့ ရွှေပါရမိ ဒကာ ဒကာ
မတွေ စုပေါင်းစွဲစည်းထားတဲ့ ပြင်သစ်ကျောင်း ဖြစ်မြောက်ရေး
ကော်မတီဝင်တွေကတော့ အတော့ကို ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်ရှားကြ
ရပါတယ်။ ငွေလည်းစိုက်၊ လူလည်းစိုက်၊ အချိန်လည်းစိုက် ဆိုပါ
တော့။

ပဟန်းလမ်းမကြီးပေါ်က အဘိဓမ္မအသင်းဓမ္မရုံမှုဖွဲ့
ထားတဲ့ ပြင်သစ်ကျောင်း ဖြစ်မြောက်ရေးရုံးခန်းမှာ ကော်မတီဝင်
တွေ နေ့စဉ် အလျဉ်ကျ မဲ့ထိုင်ပြီး လာရောက်လျှိုဒ်နီးသူတွေရဲ့
အလျှောင်တွေကို စနစ်တကျ လက်ခံပေးနေကြပါတယ်။ ကိုယ်တိုင်
မလာရောက်နိုင်တဲ့ အိမ်၊ မလာရောက်နိုင်တဲ့ မြို့တွေကိုလည်း
ကိုယ့်စရိတ်နဲ့ကိုယ် အပင်ပန်းခံ သွားရောက်ပြီး အလျှောင်လက်ခံ

ပေးနေကြပါတယ်။ ဦးပျားရော လူမှုရေးကိစ္စတွေကို အတိုင်းအတာ
တစ်ခုအထိ ပစ်ထားပြီး စိတ်ရောကိုယ်ပါ နှစ်မြှုပ်လုပ်ကိုင်နေကြ
တာပါ။

ဟိုတစ်လောက သီရိလက်ဗုံး သာသနာဖြေနေတဲ့ စိတ်
ဆွဲ ဆရာတော်တစ်ပါးသီက သတင်းတစ်ခုရပါတယ်။ သူဆိုမှာ
တရားအားထုတ်သွားတဲ့ ပြင်သစ်အမို့ သားတစ်ဦးက ပြင်သစ်မှာ
မြန်မာဘုန်းကြီးကျောင်း မရှိဘူးလား။ ရှိရင် မကြာမကြာသွားပြီး
တရားအားထုတ်ချင်ပါတယ်' လို့ လျှောက်ထားပါသတဲ့။

ပြင်သစ်မှာသာ မြန်မာဘုန်းကြီးကျောင်းရှိသွားရင် ပြင်
သစ်ကို ပတိပြုပြီး ဥရောပတစ်ခွင့် ထေရဝါဒပုဒ္ဓသာသနာ ပြန်ပွား
သွားနိုင်ပါတယ်။ ကိုလေသာမီးလျှော့ကြားက စိတ်နှလုံးပူလောင်နေ
သူတွေ မဗ္ဗောဓိကြောင့် စိတ်နှလုံး အေးချမ်းကြရပါလိမ့်မယ်။
ကံ၊ ကံရဲ့ အကျိုးနဲ့ ကုသိလ်၊ အကုသိလ်ကို ခွဲခြားနားလည်ပြီး
အကုသိလ် ရှောင်ရှား၊ ကုသိလ်ဆောင်ပွားနိုင်ကြပါလိမ့်မယ်။ အ^၁
ဆင့်မြင့်တဲ့ စိတ်ကောင်း စိတ်မြတ်၊ စာတ်ကောင်းစာတ်မြတ်တွေနဲ့
ရခဲတဲ့လူဘဝကို တန်ဖိုးအရှုံးဆုံး အသုံးချိန်ကြပါလိမ့်မယ်။ သတိ-
ပွဲနဲ့ ပိုပိုမျှ စိတ်ရင်ကို စနစ်တကျ အားထုတ်ရင် ပါရမိစာတ်
ခံ ရင့်သန်ပြီး သူတွေ မဂ်ဖိုလ်နိုဗ္ဗာန် တရားထူး တရားမြတ်အထိ
ရရှိနိုင်ကြပါလိမ့်မယ်။

တကယ်တော့ ပြင်သစ်မှာ ကျောင်းဆောက်တာဟာ ပြင်
သစ်သူ ပြင်သစ်သားများအတွက် ကုသိလ်တရားတွေ၊ ပါရမိ
တရားတွေ၊ သူတော်ကောင်းတရားတွေ၊ မဂ်ဖိုလ်နိုဗ္ဗာန်တရားတွေ

လက်ဆောင်ပေးတာပါ။ တစ်နည်းအားဖြင့် ပြင်သစ်သူ၊ ပြင်သစ်သားများကို အသိဉာဏ်အလင်း ဝင့်တာပါ။ ထေရဂါဒ ဓမ္မအသိဉာဏ်အလင်း ဝင့်တာပါ။ အလင်းစေတမန်အလုပ် လုပ်တာပါ။

မြန်မာပြည်မှာ ဗုဒ္ဓသာသန၊ စတင် ထွန်းကားလာတာ ပြည်ပသာသနပြု ရဟန်းတော်တွေရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့်ပါ။ အသောကမင်းကြေးရဲ့ အစီအစဉ်နဲ့ ကြိုရောက်တော်မူလာကြတဲ့ ပြည်ပသာသနပြု ရဟန်းတော်တွေရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် အီနိုယကနေ မြန်မာပြည်ကို ဗုဒ္ဓသာသန၊ ရောက်ရှိလာတာပါ။ အသောကမင်းကြေးနဲ့ အီနိုယရဟန်းတော်တွေကသာ ပြည်ပသာသနပြုလုပ်ငန်းကို လျှစ်လျှော့ရင် မြန်မာပြည်ကို ဗုဒ္ဓသာသန၊ ရောက်လာစရာအကြောင်းလုံးဝ မရှိပါဘူး။

ဒုံးကြောင့် ဗုဒ္ဓသာသန မြန်မာလူမျိုးများနဲ့ မြန်မာရဟန်းတော်များအနေနဲ့ ပြည်ပသာသနပြုလုပ်ငန်းကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင်စွမ်းနိုင်ရင် ကိုယ်ကိုယ်တိုင်လုပ်၊ ကိုယ်ကိုယ်တိုင် မစွမ်းနိုင်ရင် စွမ်းနိုင်လို လုပ်နေသူတွေကို အတတ်နိုင်ဆုံး အကူအညီပေးကြရပါမယ်။

ပြင်သစ်ဆရာတော်ကြီးက . . .

‘ဘုန်းကြီးအတွက် ကျောင်းဆောက်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ သာသနအတွက် ကျောင်းဆောက်တာပါ။ ပြင်သစ်မှာ သာသန ပြုစွမ်းနိုင်တဲ့ ရဟန်းတော်တစ်ပါး ပေါ်လာရင် အဲဒီရဟန်းတော်ကို ကျောင်းကြီးလွှဲအပ်ပြီး ဘုန်းကြီးက မြန်မာပြည်မှာ ပြန်နေမှာပါ အဲဒီလိုရဟန်းတော် ပေါ်လာအောင်လည်း ဘုန်းကြီးက ပြုစုံပါး

ထောင်ပေးမှာပါ ဒီကျောင်းကြီးမှာ ဘုန်းကြီး တစ်သက်လုံးနေမှာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း အရှိအတိုင်း ပြောရရင် အခု တောင် မြန်မာပြည်ကို အဖြို့ပြန်လာချင်နေတာပါ။ ပြင်သစ်မှာလုံးဝ မနေချင်ပါဘူး၊ သာသနအတွက် မဖြစ်လွန်းလိုသာ’

လို မိန္ဒိကြားတော်မူတဲ့အတွက် သဒ္ဓါတရား ထိုလ်သန်ရ သလို ကိုယ်ချင်းစာစိတ်နဲ့လည်း သနားကရာဏာ ဖြစ်ရပါတယ်။ (ကိုယ်ကိုးစွမ်း၍ သာသနပြုတော်မူကြသော အရှင်ကောင် အရှင်မြတ်မှားကို ဦးထိပ်တင်ကာ ရှိခိုးပါ၏ဘုရား . . .)

ဪ... ဒါနဲ့... ဒကာမင်းသူ ဝါးမြောက်ဝါးသာ သာရခေါ်နိုင်အောင်ပြောရရင် . . . ပြီးခဲ့တဲ့ အိန်ဝါရီ(၉)ရက် ဦးလေး၏ (၃၂)နှစ်ပြည့် မွေးနော် ပြင်သစ်ကျောင်းအတွက် တတိယအကြိမ် ကျုပ်သိန်း(၁၀၀) ဦးလေးလျှော့နိုင်တဲ့အတွက် ရွှေပါရမိကိုယ်တွေရဲ့ ရွှေပါရအလျောင်ဟာ ကျုပ်သိန်း(၁၂၀) ဖြစ်သွားပါပြီ . . . လို့ . . .

အလင်းတန်းရဲ့ သတင်းကမ်းမူကြောင့် လျှော့နိုင်ပြစ်တာဖို့ ပြင်သစ်ကျောင်းအကြောင်း ကျယ်ကျယ်ပြန်ပြန် စတင်ရောသာအဲတဲ့ ‘အလင်းတန်းရာနား’ ကို လိုက်လွှာစွာ ကျေးဇူးအထူးတင်နှိုးလွှာက်ပါ . . . ။

သာသနပြုနိုင်ကြမိသော

[အလင်းတန်းရာနား၊ ဖေဖော်ပါရီ (၂၈)၊ ၂၀၁၅]

လူပျိုဘရား တစ်ဘမျှပို

အရှင်ဘရား . . .

အရှင်ဘရားရေးတဲ့ 'လူပျိုဘရား လုံးဝမရှိ' ဆောင်းပါးကို
ဖတ်ပြီး တချိုက လူပျိုဘရားတစ်ဆူရှိတယ်။ တချိုက လူပျိုဘရား
သုံးဆုံး ရှိတယ်လို့ ပြောကြပါတယ်။ ဘယ်ဟာအမှန်လဲဆိုတာဝေး
မရလို့ ဖြေရှင်းပေးတော်မူပါဉိုးဘရား။

မောင်ဇော်ဇင်စိုး၊ ခွဲတောင်ကြား။

အကာဇာဇ်ဇင်စိုး . . .

လူပျိုဘရား လုံးဝမရှိဘူးဆိုတဲ့ အကြောင်းကို လုံးဝ ထပ်
မမေ့ချင်တော်ပါဘူး။ ဘာလိုလဲဆိုတော့ လူပျိုဘရားလုံးဝမရှိဘာ
ကိုပဲ အရမ်းသဘောကျနောကျနောကျနောကျနောကျနောကျနောကျနောကျနောကျ

ပဲ အားပေးထောက်ခံနေသလိုလို . . . ထင်စရာဖြစ်သွားမှုနှင့်လို့
ပါ။ ပြီးတော့ . . . မြတ်စွာဘုရားကိုလည်း အရမ်းအားနာလိုပါ။
ဒါပေမဲ့ . . . ဒီအကြောင်းကိုပဲ ဟိုလူက လာမေးလို့
ဖြေပေးရဲ့ ဒီလူက လာမေးလို့ ဖြေပေးရနဲ့ . . . ခဏာက ဖြေ
ပေးနေရတဲ့ အတွက် နောင်ကို နှိတ်နဲ့ တိုက်ရှိရဲ့ မဖြေချင်တော့လို့
ဒီအကြောင်းကို မအားတဲ့ကြားထဲက အပြီးအဂျား ရေးပေးလိုက်ပါ
တယ်။ နောင် . . . လာလာပြီး မမေးကြနဲ့တော့နော်။

မရေမတွက်နိုင်အောင် အသချွဲအနစ် ပွင့်တော်မူပြီးခဲ့
ကြတဲ့ ဘုရားရှင်တွေထဲမှာ လူပျိုဘရား တစ်ဆူမျှ မရှိပါဘူး။
နောက်တစ်ခေါက် ထပ်ပြောပါမယ်။ ဒီကမ္မာလောကကြီးမှာ လူပျို့
ဘုရား တစ်ဆူမျှ မရှိပါဘူး။ အရင်ကလည်း မရှိခဲ့ အခုလည်းမျိုး
နောင်လည်း ဘယ်တော့မှ ရှိမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

'ဒီကမ္မာလောကကြီးမှာ' လို့ ဆိုလိုက်လို့ တဗြား ကုန်ာ
လောကတွေမှာတော့ လူပျိုဘရား ရှိချင်ရှိမှာလို့ အဓိပ္ပာယ် မ
ကောက်လိုက်ပါနဲ့။ သမ္မာသမ္မာစွာဘုရားဆိုတာ ဒီကမ္မာလောကက
လွှဲလို့ ဘယ်ကမ္မာလောကမှာမှ ပွင့်ရိုးထုံးခံ မရှိပါဘူး။ ဘုရားရှင်
တိုင်း ဒီကမ္မာမှာပဲ ပွင့်တော်မူကြပါတယ်။

လူပျိုဘရား မရှိခြင်းရဲ့ အကြောင်းကို 'လူပျိုဘရား
လုံးဝမရှိ' ဆောင်းပါးမှာ အကြောင်းပြုချက်လေးခုနဲ့ ရေးခဲ့ပြီးသော်လို့
ထပ်မပြောတော်ပါဘူး။ တစ်ဆူရှိတယ် သုံးဆူရှိတယ် . . .
ဆိုတာတွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ပဲ နည်းနည်းပြောပါမယ်။

'နှစ်ကျိုပ်ရှုစ်ဆူပုံစံဝင်' ဆိုပြီးတော့ တချိုက ယေးကွာ်

***** ■ ■ ■ အကောင်းကဲချင်မှ

တွေ့နဲ့ စာရွက်စာတမ်း ရှိက်နိုင်ပြီး ဓမ္မဒါနပြုကြပါတယ်။ ဖွားတော်မူရာ ဖြူးတော်၊ ဆည်တော်၊ မယ်တော်၊ လက်ယာရုံ၊ လက်ဝံရုံ၊ အလုပ်အကျွေး၊ ပွင့်တော်မူရာ ဗောဓိပင် ... စတဲ့ ကိုယ်ရေး အချက်အလက်တွေကို ယေားကွက်ချုပြု မှတ်တမ်းပြုစုထားတာပါ။ စာရွက်ကြီးတစ်ခွက် စာတစ်မျက်နှာပဲ ရှိပါတယ်။

ဘယ်ကျမ်းဂန်၊ ဘယ်စာအုပ်ကို ကိုးကားပြီး စာရင်းပြုစု ကြတယ် မပြောတတ်ပါဘူး ... । မှတ်တမ်း တစ်ခုနဲ့တစ်ခု မတွေ့ကြတာ သတိထားမိပါတယ်။ တချို့ မှတ်တမ်းတွေမှာ ကွက်လပ်တွေ ကျန်ကျန်နေတာ တွေ့ရပါတယ်။ ဥပမာ - လက်ယာရုံ၊ လက်ဝံရုံ၊ နာမည်ပါမလာတာမျိုး၊ ဗောဓိပင်နာမည် ပါမလာတာမျိုး ပေါ့။

အဲဒီလို ကွက်လပ်ဖြစ်နေတဲ့ မှတ်တမ်းစာရွက်မျိုးတွေကို ကြည့်ပြီး 'လူပျို့ဘူး တစ်ဆူရှိတယ် သုခုခုရှိတယ်' လို့ ပြောကြတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

တချို့ မှတ်တမ်းစာရွက်မှာ မိဖုရားအမည်၊ သားတော်အမည်ပါတဲ့ ဘုရားရှင်တွေ ရှိပါတယ်။ ဒါကိုကြည့်ပြီး 'ဒီဘုရားလူပျို့ဘူး ဖြစ်ရမယ်၊ လူပျို့ဘူးမို့လို့ မိဖုရား မရှိ၊ သားတော်မရှိတာပေါ့' လို့ ကောက်ချက်ချက်ချုပ်လိုက်ကြဟန်တူပါတယ်။

ယေားကွက်ထဲမှာ ကွက်လပ်ဖြစ်နေတိုင်းသာ မရှိစတမ်းဆိုရင် ဗောဓိပင်အကွက်မှာ ကွက်လပ်ဖြစ်နေတဲ့ ဘုရားရှင်ကို 'ဒီဘုရားမှာ ဗောဓိပင် မရှိဘူး၊ ဒီဘုရား ဗောဓိပင်အောက်မှာ ပွင့်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ဟင်းလင်းပြင် လွင်တီးခေါင်မှာ ပွင့်တာ' လို့

သတ်မှတ်ရတော့မှာပေါ့။ တကယ်တော့ အဲဒီလို မဟုတ်ဘူးလေ ... । ဘုရားရှင်တိုင်း ဗောဓိပင် တစ်ပင်ပင်အောက်မှာ ပွင့်ကြတာ ချည်းပါပဲ။ 'ဘုရားတောင်မှ ဗောဓိပင်အမှုရှိမှု ပွင့်တယ်' လို့ ဆိုနိုင် စကား ရှိထားတယ် မဟုတ်လား။

တချို့ ယေားကွက်တွေမှာ လက်ယာရုံ၊ လက်ဝံရုံ နေရာ ကွက်လပ်ဖြစ်နေတာ ရှိပါတယ်။ ဒါကိုကြည့်ပြီး အဲဒီဘုရားရှင်မှာ လက်ယာရုံ၊ လက်ဝံရုံ အဂ္ဂသာဝက ရဟန်း မရှိဘူးလို့ ပြောလို့မရပါဘူး။ ဘုရားရှင်တိုင်းမှာ လက်ယာရုံ၊ လက်ဝံရုံ အဂ္ဂသာဝက ရဟန်းနှစ်ပါး ရှိစမြပ်ပါပဲ။

တကယ်လို့ တချို့ ဘုရားရှင်တွေရဲ့ ကိုယ်ရေးအချက်အလက်တာချို့ ပျောက်နေရင် ... မရှိလို့ ပျောက်တာ၊ မဟုတ်ဘဲ မှတ်တမ်းမကျန်လို့ ပျောက်တာ၊ အဆင့်ဆင့် အာရုံးနှင့်တက်ဆောင်ခဲ့သူတွေ မေ့သွားလို့ ပျောက်တာလိုပဲ ပြောရပါလိမ့်မယ်။ မှတ်တမ်းအထင်အရှားရှိနေ့၊ ကျန်နေပါလျက် ပျောက်နေရင်တော့ ယေားကွက်ရေးသားသူတွေရဲ့ မေ့လျော့ပေါ့ဆုံး၊ ပြီးစလွယ်လုပ်မှု ဆိုတဲ့ အားနည်းချက်ကြောင့်ပဲ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

မင်းကွန်းတိပိဋကဓရအရသရတော်ဘုရားကြီး ဦးစီးအေးတဲ့ 'မဟာဗုဒ္ဓဝင်' ကျမ်းရဲ့ 'နှစ်ကျိုပ်လေးဆူ ဗုဒ္ဓဝင်' အခန်းမှာ ဘုရားနှစ်ဆယ့်လေးဆူလုံးရဲ့ မိဖုရားအမည်၊ သားတော်အမည် အပြည့်အစုံပါပါတယ်။ လူပျို့ ဘုရားတစ်ဆူမှု မပါပါဘူး။ ဘုရားရှင်တိုင်းရဲ့ ဗောဓိပင်တွေလည်း အပြည့်အစုံ ပါပါတယ်။ ဗောဓိပင် မရှိတဲ့ ဘုရား တစ်ဆူမှု မပါပါဘူး။ လက်ယာရုံ၊ လက်ဝံရုံ ...

အကောင်းကဲချင်မှ

သသည်လည်း နည်းတူပါပဲ၊ မှတ်တမ်းအပြည့်အစုံ ရှိပါတယ်။ (ပိဋကတ်ကျမ်းကန်တွေထဲကအတိုင်း ရေးထားတာပါ။)

လူတွေရေးတဲ့ ယေားကွက်စာရွက်တွေကို အားမကိုးဘဲ ပရိယတ် တကယ်တတ်ကျမ်းတဲ့ ဆရာတော်ကြီးတွေ ရေးတဲ့ ကျမ်းကိုးအခိုင်အမာစာအုပ်တွေကို အားကိုးပါလို့ ပြောချင်ပါတယ်။

‘နှစ်ကျိုးရှုစ်ဆူ’ ဆိုတာ နှစ်ကျိုးလေးဆူနဲ့ လေးဆူကို ပေါင်းပြီး ပြောကြတာပါ။ ‘နှစ်ကျိုးလေးဆူ’ က ဦးဇိုးတို့ရဲ့ ဘုရား (ဂေါတမ မြတ်စွာဘုရား) အလောင်းတော်ဘဝ ပါရမီဖြည့်စဉ် ဖူးတွေ ခဲ့ရတဲ့ ဘုရားတွေဖြစ်ပြီး၊ ‘လေးဆူ’ ကတော့ ဦးဇိုးတို့ရဲ့ ဘုရားရယ် ဗျာဒိတ်စေးတဲ့ ဒီပောက်ရာဘုရားပွင့်တဲ့ကဲမှာက ဒီပောက်ရာဘုရားရဲ့ အရင်ပွင့်ခဲ့တဲ့ ဘုရားသုံးဆူရယ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဦးဇိုးတို့နဲ့ တိုက်ရှိက်သက်ဆိုင်တဲ့ ဘုရားက နှစ်ကျိုးပါး ဆူ ဖြစ်ပြီး ဦးဇိုးတို့ရဲ့ ဘုရားနဲ့ တိုက်ရှိက်သက်ဆိုင်တဲ့ ဘုရားက နှစ်ကျိုးလေးဆူ ဖြစ်ပါတယ်။ ‘ကေန်မှချ ဘုရားဖြစ်လိမ့်မယ်’ လို့ တရားဝင် ဗျာဒိတ်ရပြီးနောက်ပိုင်း သက်ဆိုင်တာကို ပြောတာပါ။

ဗျာဒိတ်ခဲ့တဲ့ ဘုရားရှင်တွေရဲ့ အကြောင်းအရာတွေကို သာ မြတ်စွာဘုရား ပြန်လည်ဟောကြား ခဲ့တာမို့ ဗျာဒိတ်မခဲ့တဲ့ ရှုံးဘုရားသုံးဆူရဲ့ ကိုယ်ရေးအချက်အလက်တွေ အမည်နာများ အပ် မှတ်တမ်းမရှိပါဘူး။ ဒါကြောင့် မဟာပုဒ္ဓဝင်မှာလည်း ရေးပြီ မထားတော့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ လူတွေ ရေးထုတ်တဲ့ နှစ်ကျိုးရှုစ်ဆူ ပုံစံဝင်စာရွက်တွေမှာတော့ အဲဒီဘုရား သုံးဆူရဲ့ အမည်နာမတွေ ပါနေပါတယ်။

တဏ္ဍာက်ရာ၊ မေခက်ရာ၊ သရဏက်ရာ ဆိုတဲ့ ဘုရားသုံးဆူ ရဲ့ အမည်နာမနောက်က ယေားကွက်တွေမှာ ကွက်လပ်ဖြစ်နေတဲ့ အတွက် မိဖူရားအမည် သားတော်အမည် လုံးဝ မပါတော့ပါဘူး။ ဒါကိုထောက်ဖြီး အဲဒီဘုရားသုံးဆူတော့ လူပို့ဘုရားဖြစ်ရမယ်လို့ ကိုယ်လို့ရာဆွဲတွေးလိုက်တဲ့အတွက် ‘လူပို့ဘုရားသုံးဆူရှိတယ်’ ဆိုတဲ့စကား ဖြစ်ပေါ်လာဟန်တဲ့ပါတယ်။

ဗောဓိပင် . . . စတဲ့ တဗြားအကွက်တွေအားလုံးလည်း ကွက်လပ်ဖြစ်နေတာကို မမေ့သင့်ပါဘူး။ ကွက်လပ်ဖြစ်နေတိုင်း သာ မရှိဘူးဆိုရင် ခက်ရချည်ရဲ့။ အဖေအမ မရှိတဲ့သား၊ အဖေအမ မပေါ်တဲ့သားတွေလို့တောင် အဲဒီဘုရားရှင်တွေကို ခွပ်စွဲရာ ရောက်သွားပါလိမ့်မယ်။

သမ္မာသမ္မာဖွံ့ဖြိုးရှင်တိုင်းရဲ့ တူညီတဲ့ ဖြစ်ပြီးမှတာ တော်တွေထဲမှာ ‘တစ်ဦးတည်းသော သားတော် ဖွားမြင်တဲ့နောက် နိမိတ်ကြီးလေးပါး အစုံမြင်ပြီး တော့ထွက်ခြင်း’ ဆိုတဲ့အချက်လည်း ပါဝင်ပါတယ်။ ‘တစ်ဦးတည်းသော သားတော်’ ဆိုတာကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် မိဖူရားရှိတယ်၊ ဆိုမိထောင်ရှိတယ်၊ လူပို့မဟုတ်ဘူး ဆိုတာ ထင်ရှားပြီးသားပါ။

လူပို့ဘုရား တစ်ဦးမှာ မရှိသလို သားတော်မမွေးဘဲ သမီးတော်မွေးတဲ့ ဘုရားလည်း တစ်ဦးမှာ မရှိပါဘူး။ သားတော်တွေ ချည်း အများကြီးမွေးတဲ့ ဘုရားလည်း တစ်ဦးမှာ မရှိသလို သားတော်တွေရော၊ သမီးတော်တွေရော တစ်ဦးကြီးမွေးတဲ့ ဘုရားလည်း တစ်ဦးမှာ မရှိပါဘူး။

သမ္မာသမ္မဒေသရှိတိုင်းမှာ သားတော်တစ်ပါးပဲ နှီပါတယ်။ အဲဒီသားတော်နဲ့လည်း ဘယ်ဘုရား (အလောင်းတော်)မှ ကြောကြာနေခွင့်၊ ကြောကြာကြင်နာယုယုခွင့်၊ ကြောကြာကြည်းဖျော်ခွင့် မရှိပါဘူး။ သားတော် ဖွားမြင်တဲ့နေ့မှာပဲ ဘုရား(အလောင်းတော်) တိုင်း တော့ထွက်ရပါတယ်၊ သို့မဟုတ် တော့ထွက်ကြပါတယ်။ ဒါဟာ ဘုရားရှင်တိုင်းရဲ့ ရှေ့င်လွှာမရတဲ့ မူးသေးစမွှတာပါ။

ပြီးတော့ . . . ‘ဝေမျှတရား(က)ပါး’ ဆိုတာလည်း နှီပါသေးတယ်။ ဘုရားတစ်ဆူနဲ့ တစ်ဆူရဲ့ မတဲ့ ထူးခြား ကွဲပြားတဲ့ ခြားနားချက် (ရ)မျိုး’ ပါ။

ပထမခြားနားချက်က သက်တမ်းခြားနားချက် (အာယု ဝေမျှတဲ့)ပါ။ ဘုရားတစ်ဆူနဲ့တစ်ဆူ ပွင့်ရာအသက်တမ်းချင်း မတဲ့ ကြပါဘူး။ ဥပမာ - တချို့ဘုရားက အသက်တစ်သိန်းတမ်းမှာ ပွင့်ပြီး တချို့ဘုရားက အသက်တစ်ရာတမ်းမှာ ပွင့်ပါတယ်။

ဒုတိယခြားနားချက်က အရပ်တော်ခြားနားချက် (ပမာဏဝေမျှတဲ့)ပါ။ ဘုရားတစ်ဆူနဲ့တစ်ဆူ အရပ်တော် အနိမ့်အမြင့် ချင်း မတဲ့ ကြပါဘူး။ ဥပမာ - တချို့ဘုရားက အရပ်တော် အတောင်(စေ)မြင့်ပြီး တချို့ဘုရားက အရပ်တော် (၁၈)တောင် မြင့်ပါတယ်။

တတိယခြားနားချက်က အမျိုးအနွယ် ခြားနားချက် (ကုလာဝေမျှတဲ့) ပါ။ ဘုရားတစ်ဆူနဲ့တစ်ဆူ အမျိုးအနွယ်ချင်း မတဲ့ ကြပါဘူး။ မင်းမျိုးကို အထွက်အမြတ်ထားတဲ့ အောင်မြှုပ်နှံပါတယ်။ ပုံဏှားမျိုး (ပညာတတ်မျိုး) ကို အထွက်အမြတ်ထား

တဲ့ အောင်မြှုပ်နှံပါတယ်။ ပုံဏှားမျိုး(ပညာတတ်မျိုး) ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီအမျိုးနှုန်းမျိုးမှာပဲ ဖြစ်ရှိထဲ့စုံရှိပါတယ်။

စတုထွေခြားနားချက်က ဒုတိယနဲ့တစ်ဆူနဲ့တစ်ဆူ ဒုတိယနဲ့တစ်ဆူ (ပညာနေဝေမျှတဲ့)ပါ။ ဘုရားတစ်ဆူနဲ့တစ်ဆူ ဒုတိယနဲ့တစ်ဆူ (ခက်ခက်ပဲပဲ အပင်ပန်းခဲ့ ကျင့်ရတဲ့အကျင့်) ကျင့်ရတဲ့ ကာလချင်း မတဲ့ ကြပါဘူး။ ဥပမာ - တချို့ဘုရားက ဆယ်လကျင့်ရပြီး တချို့ဘုရားက ခုနစ်ရက်ပဲ ကျင့်ရပါတယ်။ အနည်းဆုံးတော့ ခုနစ်ရက် ကျင့်ရတာချည်းပါပဲ။ ဦးဇော်တို့ရဲ့ (ဂေါတမ)ဘုရား (၆)နှစ်ကျင့် လိုက်ရတာကတော့ အတိတ်က ဝိုင်းဝိုင်းကြွေးကြောင့်ပါ။

ပွဲမခြားနားချက်က ရောင်ခြည်တော် ခြားနားချက် (ရသို့ဝေမျှတဲ့)ပါ။ ဘုရားတစ်ဆူနဲ့တစ်ဆူ ရောင်ခြည်တော် (ပကတီထွက်တဲ့ ကိုယ်တော်ရောင်) ပုံးနှံမှု ပမာဏချင်း မတဲ့ ကြပါဘူး။ ဥပမာ - တချို့ဘုရားက စကြဝှေ့တိုက်တစ်သောင်းထိ ရောင်ခြည်တော် ပုံးနှံပြီး တချို့ဘုရားက ကိုယ်တော်တစ်လုံး (လေးတောင်ခန့်) ပဲ ရောင်ခြည်တော် ပုံးနှံပါတယ်။

ဆင့်မခြားနားချက်က တော့ထွက်ယာဉ် ခြားနားချက် (ယာနေဝေမျှတဲ့)ပါ။ ဘုရားတစ်ဆူနဲ့တစ်ဆူ တော့ထွက်တဲ့အာခါ စီးနှင့်တဲ့ ယာဉ်ချင်း မတဲ့ ကြပါဘူး။ ဥပမာ - တချို့ဘုရားက ဆင်ယာဉ် တော့ထွေခြားနားက မြင်းယာဉ်၊ တချို့ဘုရားက ရွှေထမ်းစင်ယာဉ် စီးပြီး တော့ထွက်ကြပါတယ်။ တချို့ဘုရားက ခြေကျင်ကြပြီး တော့ထွက်ကြပါတယ်။

သတ္တမခြားနားချက်က အောမပင် ခြားနားချက် (ကောင်

ဝေမတ္ထ) ပါ။ ဘုရားတစ်ဆူနဲ့တစ်ဆူ ပွင့်တော်မူရာ မဟာလောမိပင်^၁ ချင်း မတူကြပါဘူး။ ဥပမာ - တချို့ဘုရားက ကုံကော်ပင်၊ တချို့ ဘုရားက ပိတောက်ပင်၊ တချို့ ဘုရားက အင်ကြုံးပင်၊ တချို့ ဘုရားက ကုလိုပင်အောက်မှာ ပွင့်တော်မူကြဖြေး တချို့ဘုရားက ညောင်ပင်အောက်မှာ ပွင့်တော်မူကြပါတယ်။

အငွေမြေးနားချက်က ပလျှင်တော်မြေးနားချက် (ပလျှက် ဝေမတ္ထ)ပါ။ ဘုရားတစ်ဆူနဲ့တစ်ဆူ ပွင့်တော်မူရာ အပရာဇိတ ပလျှင်တော် ပမာဏချင်း မတူကြပါဘူး။ ဥပမာ - တချို့ဘုရားရဲ့ ပလျှင်တော်က အတောင်(၆၀)ရှိဖြေး တချို့ဘုရားရဲ့ ပလျှင်တော်က (၁၄)တောင်ရှိပါတယ်။

အဒီလိအားဖြင့် ... ပိဋကတ်တော်မှာ ဘုရား တစ်ဆူနဲ့ တစ်ဆူရဲ့ မတူကွဲပြားတဲ့ မြေးနားချက်ကို (၈)မျိုး ဖော်ပြထားပါ တယ်။

တကယ်လိုသာ လူပျို့ဘုရားရှိမယ်ဆိုရင် ယောက်ဗျားဘဝ မြေးနားချက် (ပုဂ္ဂိုလ်ဝေမတ္ထ)၊ ဆိုမဟုတ် ... ရဟန်းဘဝ မြေး နားချက် (ပွဲဇိတဝေမတ္ထ) လို့ မြေးနားချက်တစ်မျိုး (ဝေမတ္ထ တစ်မျိုး) ထပ်တိုးပြီး ဝေမတ္ထတရား (၉)ပါးလို့ ဖော်ပြကြမှာပါ။ ပုဂ္ဂိုလ်ဝေမတ္ထ - တချို့ဘုရားက လူပျို့ယောက်ဗျား၊ တချို့ဘုရားက အိမ်ထောင်သည်ယောက်ဗျား၊ ဒါမှုမဟုတ် ... ပွဲဇိတဝေမတ္ထ - တချို့ဘုရားက ထိုဖြောန်း၊ တချို့ဘုရားက တော့တွက်ရဟန်း ဆိုပြီးတော့ပေါ့။

အခုတော့ လူပျို့ယောက်ဗျားနဲ့ အိမ်ထောင်သည် ယော-

ကျားရယ်လို့ ကွဲပြားမှုမရှိ ထိုဖြောန်းနဲ့ တော့တွက်ရဟန်းရယ် လို့ မြေးနားမှ မရှိတဲ့အတွက် ဝေမတ္ထတရားတွေထဲမှာ ဒီကိုစွဲ လုံးဝ ပါမလာတော့ပါဘူး။ ဘုရားအားလုံး လူပျို့မဟုတ်တဲ့အတွက် ဒီကိုစွဲ ဘာမှုမခြားနားတော့တာပါ ဒကာ ဖော်လိုပြီးရေ ... ။

လူပျို့ရဟန်းတော်တချို့က ကိုယ်လူပျို့ဖြစ်နေတဲ့အတွက် လူပျို့ဘုရား လုံးဝ မရှိဘူးဆိုတာကို သိပ်သဘောမကျကြဘူးလို့ သိရပါတယ်။ လူပျို့ဘုရားသာ မရှိတာပါ၊ လူပျို့ရဟန်း အများကြုံ ရှိပါတယ်။ လူပျို့ပစ္စကဗုဒ္ဓိလည်း အများကြုံရှိပါတယ်။ ဒီဘဝတ ဘုရားဖြစ်ခွင့်၊ ပစ္စကဗုဒ္ဓိ ဖြစ်ခွင့်မရှိတဲ့ဘဝမျို့ လူပျို့ရဟန်းဖြစ် အောင် စိတ်ရှင်းရှင်းနဲ့သာ အားထုတ်တော်မူကြပါဘုရား။ ဘုရား ဖြစ်ချင်သပဆိုရင်လည်း လူပျို့ဘဝကို စွန့်လွှတ်စရာမလိုဘဲ ပါရမိ တော်တွေ ဖြည့်ကျင့်တော်မူဆိုင်ကြပါတယ်ဘုရား။ (တပည့်တော် လည်း လူပျို့စစ်စစ်ပါ။ ရည်းစားတောင် လုံးဝမထားဖူးတဲ့ ပထမ တန်းစား ထူးရှုယ်လူပျို့ပါဘုရား။)

ဘုရားဖြစ်မယ့်ဘဝသာ လူပျို့ မဟုတ်တာပါ။ ဘုရား အလောင်တော်ဘဝမှာတော့ လူပျို့အဖြစ်နဲ့လည်း ဘဝတွေအား ကြုံးပါရမိတော်တွေ ဖြည့်ကျင့်တော်မူဆိုင်တယ်။ ဒီမ်းထောင်ကျိုး မှ တော့တွက်၊ ရဟန်းပြုတဲ့ဘဝတွေထက် လူပျို့ဘဝနဲ့ တော့တွက်၊ ရဟန်းပြုတဲ့ဘဝတွေက ပိုများလိမ့်မယ်လို့တောင် ထင်ပါတယ်။

ဘုရားအဖြစ်နဲ့ တစ်လောကလုံးကို အကိုးပြုမယ့် နောက် ဆုံးဘဝမှာတော့ လူပျို့မဟုတ်တာ ပိုပြီးတော့ သဘာဝကျပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ 'စွန့်လွှတ်မူဝိုက်' ပိုပြီး ထင်ရှားစေလိုပါ။

လောကမူရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဓမ္မဇန်ရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ် လူအများ အားထားပုံကြည်ထိုက်တဲ့ပူရှိလ်ဆိုတာ စွန့်လွှတ်နိုင်စွမ်း နှိုတဲ့သူ စွန့်လွှတ်ရတဲ့သလို အားကောင်းတဲ့သူ စွန့်လွှတ်မှုကြီးမားတဲ့သူ ဖြစ်ရပါမယ်၊ လူအများသာမက နတ်အများ၊ ပြဟာအများသဲတော်အများ၊ အားထားပုံကြည်မှုကို ခံယူရမယ် မြတ်စွာဘာရားဆိုတော့ စွန့်လွှတ်မှုဂုဏ် ပိုပြီး ကြီးမားဖို့ လိုအပ်တာပေါ့။

စွန့်လွှတ်မှုဂုဏ် ကြီးမားဖို့ဆိုတာကလည်း ‘ပြည့်စုံမှုဂုဏ်’ ကြီးမားမှ ဖြစ်နိုင်တာပါ။ ပြည့်စုံမှုမှ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် မရှိရင် ‘စွန့်လွှတ်နိုင်လိုက်တာ’ လို့ ဘယ်လို့ပြောလို့မရပါဘူး။ မိဖုရားမရှိသားတော်မရှိတဲ့ ရှင်ဘုရင်ဘဝကို လူစည်းစိမ် အဘက်ဘက်က ပြည့်စုံတယ်လို့ မဆိုနိုင်တဲ့အတွက် ဘုရားဖြစ်မယ့်ဘဝမှာ ဘုရားအလောင်းတော်တိုင်း လူပျိုမဟုတ်တာဟာ စွန့်လွှတ်မှုဂုဏ်အတွက် မရှိမဖြစ် လိုအပ်တဲ့ ပြည့်စုံမှုတစ်ခုပါပဲ။

‘နှိုးမယား သမီးသားတွေနဲ့ ကြီးပွားနေတယ်’ ဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း လောကိန်ယပယ်မှုတော့ သားမယားဆိုတာ လူစည်းစိမ်ရဲ့ ပြည့်စုံမှုပြုယ်ရှုက်တစ်ခု ဖြစ်ပါတယ်။ သားမယားလောက် စွန့်လွှတ်ဖို့ ခက်ခဲတဲ့အရာလည်း မရှိဘူး မဟုတ်လား။ စွန့်လွှတ်မှုရဲ့ အတွက်အထိ စံချိန်ကို ပြုသဖို့အတွက် ဘုရားဖြစ်မယ့်ဘဝ ဘုရားအလောင်းတော်တွေမှာ သားမယားရှိနေတာဟာ သိပ်ကို သဘာဝကျပါတယ်။

တချို့ကလည်း ဘုရားအလောင်းတော်ရဲ့ စွန့်လွှတ်မှုကို လက်ညွှန်ထိုး အားကိုပြုပြီး အိမ်ထောင်ကျား သားသမီးတစ်ယောက်

သိမ္မဟုတ် နှစ်ယောက်သဲ့ယောက် ပြီးကာမှ သာသနာ့ဘောက်တိ ရဟန်းပြဖို့ ဆုံးဖြတ်ကြတာ ရှိပါတယ်။ သားသမီး အရွယ်ရောက် လူလားမြောက်သွားပြီဆိုရင်တော့ အထူးစဉ်းစားစရာ မလိုပေမယ့် သားသမီး အရွယ်မရောက်သေး၊ လူလားမရောက်သေးဘူးဆိုရင်တော့ အသေအချာ အပြန်ပြန် အလှန်လှန် စဉ်းစားရပါမယ်။

ကိုယ်က ဒီဘဝ ဘုရားပြစ်မယ့်သူ မဟုတ်တဲ့အတွက် ‘ဘုရားလောင်တော် ဒီလိုလုပ်သေးတာပဲ’လို့ ကိုယ်ကိုယ်ကို ဘုရားအလောင်းတော်နဲ့ သွားပြီး တန်းမညြှေသင့်ပါဘူး။

ဘုရားလက်ထက်ကလည်း သားသမီးတစ်ယောက်ပြီးမှ သံဝေါဖြစ်ပြီး ရဟန်းပြု တရားအားထုတ်၊ ရဟန္တာပြစ်သွားကြတဲ့ အရှင်ကောင် အရှင်မြတ်တွေ အားကြိုး ရှိပါတယ်။ သွားတရားနဲ့ သံဝေါကြောက် တကယ်ခိုင်မာသလို လောကီအာရုံး ကာမရှုက် ချမ်းသာတွေကိုလည်း ပြတ်ပြတ်သားသား တကယ်စွန့်လွှတ်နိုင်စွမ်း နှုကြတဲ့သူတွေပါ။ ပါရမိပြည့်ပြီးသားပူရှိလ်တွေ ဆိုပါတော့။

သူတို့ကို အားကျပြီး ကိုယ်က လိုက်လုပ်မယ်ဆိုရင် ကိုယ့် သွားတရားနဲ့ ကိုယ်သံဝေါကြောက် တကယ်ခိုင်မာလေးနက်မှု ရှိမရှိ ဆန်းစစ်ကြည့်ဖို့ လိုသလို လောကီအာရုံး ကာမရှုက်ချမ်းသာတွေကို ပြတ်ပြတ်သားသား တကယ်စွန့်လွှတ်နိုင်စွမ်း ရှိမရှိလည်း စမ်းသပ်ကြည့်ဖို့ လိုပါတယ်။ ကုသိလ်ပါရမိတွေ ပြည့်ကျင့်ချင်တဲ့စိတ်လည်း ထက်ထက်သန်သန် ရှိရမယ်ပေါ့။

အဲဒီလိုမှု မဟုတ်ဘဲ ကောက်နှုန်းလို့ ဝုန်းကနဲ့ အော့အက ထတောက်လာတဲ့ သွားတရား၊ သံဝေါကြောက်လာတဲ့ သွားတရား၊ မဆင်မခြင် ကိုယ်လုပ်

ခုတ်စာ ရှိသမ်းလုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ ကိုယ်လည်း သိက္ခာကျ၊ ကိုယ့်
မိသားစုလည်း အရှက်ပြီး ကိုယ်ရော၊ ကိုယ့်မိသားစုပါ ဆင်ရဲ့ခွဲကျ
တွေ တွေကြံခဲ့စားရနိုင်ပါတယ်။

သဒ္ဓါတ်ရားနဲ့ သံဝေါ်ဘက် တကယ်ခိုင်မာပြီး စွန့်လွတ်
နိုင်စွမ်း တကယ်ကြိုးမားတဲ့ ပါရမြိုင်တရာ့၊ တလေလောက်သာ အဲဒီ
လို စွန့်လွတ်မှုမျိုးနဲ့ သာသနု့ဘောင်မှာ တည်မြှုပြီး သာသနု့
အကျိုး၊ အများအကျိုး သယ်ပိုးနေကြပေမယ့် အများစုကတော့
စိတ်ထက်သန်တုန်းခကာ ဟူတ်သလိုလိုနဲ့ နောက်ဆုံးတော့ အဖျား
၆၅ပြီး ကာမန်ယ်တွင်း ပြန်သက်ဆင်းသွားကြတာချဉ်းပါပဲ။

ဒီလို အဖြစ်အပျက်မျိုးတွေ ကိုယ်တွေကြံ့ဖျော်ပါများလို အ
ဆွဲယမရောက်သေားတဲ့ သားငယ် သမီးငယ်လေးတွေကို စွန့်လွတ်ပြီး
သာသနု့ဘောင်ဝင်ဖို့ လာရောက်လျောက်ထားသူတိုင်းကို သား
သမီးအဆွဲယမရောက်မှ ဝင်သင့်ကြောင်း စဉ်းစားခိုင်းတာကို တရားနဲ့
မည်ဘူးလို အပြစ်ပြောချင်တဲ့သူတွေကလည်း ရှိပါသေးတယ်။

ဘယ်လိုပြစ်ဖြစ် ... အိမ်တောင်ကျ သားသမီးရပြီးမှ
ရဟန်းဘဝ ရောက်လာရလို 'လူပို့ဘူးရား တစ်ဆူမျှ မရှိပါဘူးလေ'
လို ဖြေသိမ့်တာနဲ့ ... အိမ်တောင်မပြုရ မနေနိုင်လို 'လူပို့ဘူးရား
လုံးဝရှိဘူးဟော' လို ကြွေးကြော်တာ ... အနှစ်သာရချင်း လုံးဝ
မတူဘူးဆိုတာကိုတော့ အားလုံး နားလည်သဘောပေါက်ကြမှာပါ။

အမြဲရှင်ကြပါဒေ

[အလင်းတန်းကျေနယ်၊ နိုဝင်ဘာ(၁၄)(၂၁)၊ ၂၀၀၅]

အဝါဂံကျေးဇူးဇူး၍

လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝတစ်ခုဟာ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးရဲ့ စကား
တစ်ခုနှင့် ကြောင့် လက်ရှိအနေအထားကနေ ပြောင်းလဲတိုးတက်
သွားခဲ့ရတယ်ဆိုရင် အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို အဲဒီလူရဲ့ 'ဘဝသခ်' လို့ သတ်
မှတ်နိုင်ပါတယ်။ အဆင့်နိမ့်ဘဝကနေ အဆင့်မြင့်ဘဝကို မြင့်တင်
ပေးလိုက်တာမို့ 'ကျေးဇူးရှင်' လို့လည်း ကမ္မည်းတင်နိုင်ပါတယ်။

သူကြောင့် ပြောင်းလဲလာခဲ့ရတဲ့ ကိုယ့်ဘဝအဆင့်အတန်း
ဟာ နိမ့်ကျေးဇူးလျော့သွားခြင်း လုံးဝမရှိဘဲ တစ်ဆင့်ထက် တစ်ဆင့်
မြင့်ပြီးရင်း မြင့်နေရတယ်ဆိုရင်တော့ ကိုယ့်ရဲ့ အဲဒီ 'ဘဝသခ်
ကျေးဇူးရှင်' ကို ဘယ်တော့မှ မေ့ဖျောက်လို့ ရမှာ မဟုတ်တော့ပါ
ဘူး။ တစ်သက်တာ ထာဝရ သတိရန်တော့မှာပါပဲ။

စာရေးသူ အမြိတ်များ သတိရန်တဲ့ စာရေးသူရဲ့ 'ဘဝ
သခ်ကျေးဇူးရှင်' ကတော့ ကျမ်းပြုအကျိုး မဟာဂန္ဓာရုံးဆရာ
တော်ဘုရားကြီး (အရှင်ဇနကာဘိဝံသ) ပါပဲ။

မဟာဂန္ဓာရုံးဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ စကားတစ်ခုနှင့်
ကြောင့် စာရေးသူရဲ့ ဘဝဟာ လူဝတ်ကြောင်အဆင့်ကနေ ရှင်
ရုံးအဆင့်ကို တိုးတက်ပြောင်းလဲလာခဲ့ရပါတယ်။

စာရေးသူ ကိုယ်တန်းကျောင်းသားဘဝမှာ မဟာဂန္ဓာရုံး
ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ ဓမ္မစကြောတရားတော်စာအုပ်ကို ဖတ်ရှုခဲ့
ရပါတယ်။

အဲဒီ စာအုပ်ထဲက စာရေးသူရဲ့ နှစ်လုံးသားကို အရှိန်ပြင်း
ပြင်း ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်ခဲ့တဲ့ စကားစုကတော့ 'ကိုယ်သာတွေ
ဟာ နှစ်ရောင်းနဲ့ တူတယ်၍ ကာမဂ္ဂက်ချမ်းသာတွေဟာ မြို့ပံ့ကြီးနဲ့

- ဘရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့
- စကားတစ်ခုနှင့်တတ်ကြောင်းကြောင့်
- ရှုပ်ငွေးနှင့်အသိဉာဏ်ရင်းပေးသွားသွေး
- စိတ်ဓာတ်အဆင့်နှင့်ရာက
- စိတ်ဓာတ်အဆင့်မြင့်သွားသွေး
- သရောထားဆိုပါတယ်
- သရောထားကောင်းပြတ်သွားသွေး
- တရားသိရာက တရားသိသွားသွေး
- တရားသိရာက တရားသိသွားသွေး
- မရေးတွက်နိုင်အောင်များပြုရှုပ်ယ်ဆိုတာ...

တူတယ်၍ ကာမဂ္ဂက်ချမ်းသာ ခံစွာနေတာဟာ နှစ်ရောင်းထလ္လာ
လို့ ယားလွှန်းတဲ့ အတွက် မိုးကင်ပြီး အယားဖျောက်နေတာနဲ့ က
တယ်' ဆိုတဲ့ စကားစုပ်ပဲပဲ။

'ပုံထူးလို့ လူသားအားလုံးဟာ ကိုလေသာနှစ်ရောင်း
သည်တွေချည်းပဲ' ဆိုတဲ့ စကားတစ်ခုနှင့်ဟာ စာရေးသူရဲ့ ရင်ထဲမှာ
အချိန်ရှိသွားပဲတ်ထပ်နေခဲ့ပါတယ်။

စာဖတ်တော့လည်း 'ကြော် ... ငါမီးကင်နေတာ'၊
ထမင်းစားတော့လည်း 'ကြော် ... ငါမီးကင်နေတာ'၊ အဝတ်ထိ
တော့လည်း 'ကြော် ... ငါ မီးကင်နေတာ'၊

ကိုယ်ဘာပဲလုပ်လုပ် 'မီးကင်နေတာ'၊ အယားဖျောက်နေ

တာ'လို့ ဆင်ခြင်မိလျက်သား ဖြစ်နေသလို သူတစ်ပါးတွေ လုပ်နေ၊ ကိုင်နေ၊ ပျော်နေ၊ ပါးနေတာကို မြင်တိုင်းလည်း 'မီးက်နေတာ၊ အယားဖျောက်နေတာ' လို့ပဲ အလိုလို တွေ့မိလျက်သား ဖြစ်နေခဲ့ပါတယ်။

ဆင်ခြင်ဖန်၊ တွေးဖန် များလာတော့ မီးက်င်နေရတဲ့ ဘဝ၊ အယားဖျောက်နေရတဲ့ ဘဝကို အဓမ္မး ပြိုင့်စောက်ဆုံးလာခဲ့ပါတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ရှုက်လည်း ရှုက်၊ ရွှေလည်း ရွှေခဲ့ပါတယ်။

နှစ်သည်ဘဝက လွှတ်မြောက်ချင်တဲ့ စိတ်တွေ့လည်း တစ်နောက်ခြား တားမနိုင် ဆီးမရ ပြင်းပြနေခဲ့ပါတယ်။

ဆေးကောင်းဝါးကောင်း မို့ပဲလိုက်လို့ နှစ်နာရောဂါ ပျောက် ကင်းသွားတဲ့သူဟာ အာရုံက ပြန်ရည်ရှုက်ရည် မီးက်င်ပြီး အယား ဖျောက် အရသာခဲ့ခဲ့တဲ့ မီးပုံကြီးအနားကို လုံးဝ မသွားတော့သလို ကိုလေသာ လုံးဝ ကင်းစင်သွားတဲ့ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်မြှတ်များ ကာမ ရုက်ချမ်းသာကို ခံစားဖို့ လုံးဝ စိတ်မဝင်စားတော့တာ၊ ကာမရုက် ချမ်းသာတွေကို သာယာဖွယ်လို့ လုံးဝ မထင်မှတ်တော့တာ၊ ကာမ ရုက်ချမ်းသာတွေရဲ့ သာယာဖွယ် လုံးဝ မရှိတဲ့ ပင်ကို သဘာဝကို သိသွားတာကိုလည်း အထူး စိတ်ဝင်စားနေမိခဲ့ပါတယ်။

သမထ၊ ဝိပသာနာဆိုတဲ့ ဘဝနာဆေးနဲ့ ကုသမှ ကိုလေ သာ နှစ်နာရောဂါ ပျောက်ကင်းမှုမို့ ဘဝနာဆေး အချိန်ပြည့် သောက်သုံးခွင့်ရတဲ့ ရှင်ရဟန်းဘဝကို အမြန်ဆုံး ကူးပြောင်းဖို့ အခိုင်အမာ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။

'ဆန္ဒကြီးရင် ကြီးသမှု ပြီးတယ်' ဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း

ဆယ်တန်းအောင်စာရင်းထွက်ပြီး တစ်ပတ်အတွင်းမှာပဲ စာနေ့သူ မြတ်နိုးတောင့်တဲ့ ရှင်ရဟန်းဘဝကို ကူးပြောင်းခိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ပို့ပြီး ဝေးမြောက်စရာကောင်းတဲ့ အချက်ကတော့ စာနေ့သူရဲ့ ဘဝအသစ်ကို ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ မေတ္တာ့တော်တို့ဖြစ်း ကြောက်လွှမ်းမြှော်ရခြင်းပါပဲ။ လူဝါတ်ကြောင်းဘဝကနေ ရှင်သာမကော ဘဝကိုလည်း မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်မှာ ကူးပြောင်းခွင့် ရဲ့ သလို ရှင်သာမကောဘဝကနေ ရဟန်းဘဝကိုလည်း မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်မှာပဲ တက်လှမ်းခွင့် ရဲ့ပါတယ်။

ပရီယတ္တာပေကိုလည်း ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်မှာ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေးသားပြုစုတဲ့ ကျမ်းစာအုပ်တွေနဲ့ပဲ လေ့လာဆည်းပူးခွင့် ရဲ့ပြန်ပါတယ်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ ကျမ်းစာအုပ်တွေက ပေးတဲ့ ပရီယတ္တာ အသိဉာဏ်နဲ့ပဲ ပဋိပတ္တာလုပ်ကို အားထုတ်ခွင့် ရဲ့ပြန်တာမို့ ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ ကျေးဇူးတရားတွေကတော့ စာနော်သူရဲ့ အပေါ်မှာ တိုးပြီးရင်း တိုးရင်း၊ နက်ရှိုင်းပြီးရင်း နက်ရှိုင်းရင်းပါပဲ။

စာရေးသူရဲ့ ရှင်ရဟန်းဘဝဟာ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ဘုရားကြီး ဖန်တီးတည်ဆောက်ပေးလိုက်တဲ့ ဘဝဖြစ်လို့ ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို စာနေ့သူရဲ့ 'ဘဝသင်' လို့ ပြောရင် မမှုအပါဘူး။

ရှင်ရဟန်းဘဝမှာ ခံစားရတဲ့ တရားချမ်းသာ၊ တရားအရုံ အကောင်းကဲချုပ်မှု

သာတွေဟာလည်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး ပေးကမ်းဝေမျှတော့
ခုံည်မို့ ဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ စာမေးသူရဲ့ 'ကျေးဇူးရှင်' အစ်
လည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ စကားတစ်ခွန်းကြောင့် စာရေး
သူမျှဘဝ ပြောင်းလဲတိုးတက်လာခဲ့ရသလို ဆရာတော်ဘုရားကြီး
ဟောတဲ့ တရား၊ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရေ့တဲ့စာတွေထဲက ကိုယ်
နဲ့ ဓမ္မတိခိုက်ရာ စကားတစ်ခွန်း၊ စာတစ်ကြောင်းကြောင့် ဘဝတိုး
တက်ပြောင်းလဲလာခဲ့သူတွေ ဒုန္ခဒေါး ရှိုလိမ့်မယ်လို့ စာရေးသူ ယုံ
ကြည်ပါတယ်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ စကားတစ်ခွန်း၊ စာတစ်ကြောင်း
ကြောင့် ရှုပ်တွေးနေတဲ့ အသိဉာဏ် ရှင်းလင်းသွားသူတွေ၊ စိတ်
ဓမ္မတိအဆင့်မို့မြဲရာက စိတ်ဓမ္မတိအဆင့်မြှင့်သွားသူတွေ၊ သဘော
ထား ဆုံးယုတ်ရာက သဘောထား ကောင်းမြတ်သွားသူတွေ၊ တရား
မသိရာက တရားသိသွားသူတွေ၊ တရားမရှိရာက တရားရှိသွားသူ
တွေ မရောမတွေကိုနိုင်အောင် များပြားလှမယ်ဆုံးတာ ယုံမှားဖွယ်
မရှိပါဘူး။

အထူးသဖြင့် သာသနာကို မကြည်ညံ့သေးသူတွေကို သာ
သနာ ကြည်ညံ့လာအောင်၊ သာသနာ မပြုတတ်သေးသူတွေကို
သာသနာပြုတတ်လာအောင် သွန်သင်ညှစ်ကြားနိုင်ခဲ့တာကတော့
ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ အထူးပြား၊ အပြောင်မြောက်ဆုံး စွမ်း
ဆောင်ချက်ပါပဲ။

မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးတွေ

အများကြီးရှိတဲ့ အထဲက စာရေးသူ ဖော်ထုတ်ချင်တဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူး
ကတော့ 'မိမိ ဟောသောတရား၊ မိမိရေးသောစာဖြင့် သူတစ်ပါး
တို့၏ ဘဝကို ပြောင်းလဲ တိုးတက်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်း'
ဆုံးတဲ့ ဂုဏ်ပါပဲ။ အဲဒီဂုဏ် ပေါ်လွင်အောင် ကိုယ်တွေ့ဘဝနဲ့ ယဉ်း
ပြီး ရေးလိုက်ရတာမို့ ကိုယ်ဂုဏ်ကိုယ်ဖော်ရာများ ရောက်ခဲ့ရင်
ခွင့်လွတ်ပေးဖို့ တောင်းပန်ပါရမေး။

မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ဘုရားကြီးဟာ စာမေးသူရဲ့ 'ဘဝ
သခင် ကျေးဇူးရှင်' ဖြစ်သလို လူပေါင်းများစွာရဲ့ 'ဘဝသခင် ကျေး
ဇူးရှင်' လည်း ဖြစ်နေမှာ သေချာပါတယ်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးသာ သက်တော်ထင်ရား ရှိုနောင့်
မယ်ဆိုရင် ရာပြည့်မွေးနောက် ဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့ ခြေဖတ်း
တော်အစုံမှာ ကပ်ပြုနေတဲ့ ဖုန့်မှုန့်တွေကို စာရေးသူရဲ့ ပါးပြင်နှင့်
ဖက်နဲ့ ပွုတ်သုတ်သန့်စင်ပေးရင်း ပူးကောင်လှပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ ဆရာတော်ဘုရားကြီး လိုလားတောင့်တတဲ့ ဗုဒ္ဓံ
အလိုက်တော်ကျု သာသနာပြုနည်းနဲ့ သာသနာပြုနိုင်တဲ့ ရဟန်း
ကောင်း ရဟန်းပြုတတ်တစ်ပါးပြုစေအောင် ကျေးဇူးကြုံအားထုတ်ခြုံခြင်း
သာ ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို အစ်အာမျိုး ကျေးဇူးဆပ်ရာ၊ အမျိုး
အမြတ် ပူးကောင်ရာရောက်မှာမို့ ဆရာတော်ဘုရားကြီး သွတ်သွေး
ပေးခဲ့တဲ့ စာရေးသူရဲ့ ဘာသာသွေးကို နေးသည်ထက် နေးအောင်
အမြှေနေးနေဖို့ပဲ ဆုံးဖြတ်ချက်ချက်လိုက်မိပါတယ်။ ၁

[ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ဘုရားကြီးရဲ့
မွေးနောက်ပြည့်အထိုင်းအမှတ် မရှိအင်း ၂၀၀၁ခုနှစ်]

[C]

အဒီဇိုင် ဘုရားပေးခဲ့ရတဲ့ အရှင်ဆွမ်းကို ဒီတစ်ယောက်တော့မူ မေ့မှာ မဟုတ်တော့ပါဘာ။
စာရေးသူတို့ရဲ့ မဟာဂန္ဓာရုကျောင်းတိုက် (အမရပူရ)မှာ
အလျောင် သီးခြားမရှိတဲ့နေ့တွေ ဆိုရင် အရှင်ဆွမ်းကို

ဆွမ်းအဖြူပဲ စွန်တာနိပ်ပြုတ်၊ ငံပြာရည်ချက်တို့နဲ့ ဘုံးပေးကြရပါတယ်။

အလျှောင် သီးခြားရှိရင်တော့ အများအားဖြင့် မှန်ဟင်းခါးဆွမ်း၊ မှန်တိလေက်သုပ်ဆွမ်း၊ ပထပ်တစ်ရာဆွမ်း၊ စမ္ပါဘာဆွမ်း အစရှိတဲ့ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ဆွမ်းဘောဇ်တွေ ဘုံးပေးကြရပါတယ်။ အရှင်ဆွမ်းအလျှောင်တွေက ဆွမ်းအဖြူ ကပ်လေ့ကပ်ထ သိပ်မရှိပါဘူး။

အဲဒီနှောကတော့ အရှင်ဆွမ်းကို နှေ့ဆွမ်းပုံစံအတိုင်း ဟင်းလျာသုံးမျိုးနဲ့ ဆွမ်းအဖြူ ဘုံးပေးရပါတယ်။ မှတ်မှတ်ရရ အမိကဟင်းလျာက ဆိတ်သားနဲ့ အာလူး ရောချက်ထားတဲ့ဟင်း၊ မဆလာနှုန်းလေး သင်းလို့ . . . ။

ကျောင်းတိုက်ရဲ့ ထုံးစံအတိုင်း အရှင်ဆွမ်း စားပြီးတာနဲ့ နှုန်းကို ချုပ်ခဲ့သူမျိုး အတွက် အနေမောဒနာတရားကို ပါတိုင်းဟောနေကျော နာ ယကဆရာတော် (အရှင်ကုဏ္ဏလာဘိဝံသ)က မဟောဘဲ တိပိဋက ယောဆရာတော်ဘုရားကပဲ ဟောကြားပေးခဲ့ပါတယ်။

‘ဒီနှောအရှင်ဆွမ်းကပ်တာ ဒီနှုန်းတို့ တိပိဋကရတဲ့ ယောဆရာတော်’ တဲ့ . . . ။

‘ဘုရားရေးရဲ့ . . . । ဒီလိုမှန်းသိ ခုန်တုံးက ဆိတ်သားတစ်တုံး ပိုစားလိုက်ပါရဲ့၊ တိပိဋကဓရတော်တွေ ကူးသွားအောင်’
တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် . . .

စာရေးသူ သာသနဲ့ဘောင်ကို အဖြီးတိုင် ဝင်ရောက်တဲ့ နှုန်းမှာပဲ ယောဆရာတော်ဘုရားကလည်း တိပိဋက စာမေးပွဲကို

အာဂုံရော၊ ရေးဖြေပါ အဖြီးတိုင် အောင်မြင်ပြီး ပဆုမမြောက် တိပိဋကဓရ ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။

တစ်နှစ်တည်း ရေစက်ဆုံးသူမျိုး တဗြား တိပိဋကဆရာတော်တွေထက် ပို့ပြီး အမှတ်ထင်ထင် ဖြစ်ခဲ့ရာက အခုလို လူတို့ယ်တိုင် အနီးကပ် ဖူးတွေ့ရတော့မယ်ဆိုတော့ စာရေးသွားဝင်းသာ လိုက်သည်ဖြစ်ခြင်း ဘယ်လိုကနေဘယ်လို ပြုဝါဒခန်းမထဲရောက်သွားမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး။

အဲဒီနှောက အရှင်ဆွမ်းအလျှောင်၊ နှေ့ဆွမ်းအလျှောင် အားလုံးအတွက် အနေမောဒနာတရားကို ပါတိုင်းဟောနေကျော နာ ယကဆရာတော် (အရှင်ကုဏ္ဏလာဘိဝံသ)က မဟောဘဲ တိပိဋက ယောဆရာတော်ဘုရားကပဲ ဟောကြားပေးခဲ့ပါတယ်။

စာရေးသူ မှတ်မိနေတာက မိုးသီးဥပမား။

‘မိုးသီးတွေ ကြွေနေတဲ့အချိန် မိုးသီးတစ်လုံးပြီး တစ်လုံးလိုက်ကောက်ပြီး ခွက်ထဲထည့်ထား၊ လက်ခုပ်ထဲ ထည့်ထား၊ ရွှေကကောက်၊ နောက်က အရည်ပျော်၊ ရွှေက ကောက်၊ နောက်က အရည်ပျော်နဲ့ နောက်ဆုံးတော့ ကောက်ထားသမျှ မိုးသီးတွေ တစ်လုံးမှ ခွက်ထဲ၊ လက်ထဲမှာ အစိုင်အခဲအဖြစ်နဲ့ မကျိန်တော့ဘူး၊ အားလုံး အရည်ပျော်ကုန်တယ်’

‘လောကီစည်းစိမ်တွေ၊ ကာမဂ္ဂက်ချမ်းသာတွေဆိုတာလည်း မိုးသီးလိုပါပဲ၊ ရွှေကရှာ၊ နောက်ကကုန်၊ ရွှေကရာ၊ နောက်က ကုန်၊ ရှာလိုက်၊ ရလိုက်၊ ကုန်သွားလိုက်နဲ့ နောက်ဆုံးကျတော့ ကိုယ့်လက်ထဲမှာ ကိုယ်ပိုင်

အဖိုစ်နဲ့ ဘာမှမကျွန်တော့ဘူး'

‘ဒါကြောင့် ကုန်တတ်တဲ့ ပစ္စည်းသွာတွေထဲက မကုန်တတ်တဲ့ ကုသိလ်တရားတွေကို အနှစ်ထုတ်ယူ စုဆောင်းတတ်ရမယ်’

ဉာဏ်ပွဲပြီးသွားလို သံယာအားလုံး ခန်းမဆောင်ကနေ
ပြန်ကြသွားတဲ့အခါမှာတော့ ဉာဏ်ကုလားထိုင်ပေါ်မှာ သိတင်း
သုံးနေဆဲဖြစ်တဲ့ ယောဆရာတော်ဘုရားဆိုကို စာရေးသူတစ်ပါး
တည်း သီးသန့် သွားကန်တော့လိုက်ပါတယ်။ မဟာဂန္ဓာရုံ နာယ
က ဆရာတော်ဘုရားများကလည်း ယောဆရာတော်ဘုရားကို
စာရေးသူနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးကြပါတယ်။

‘တွေ့တိန်းဆုံးခိုက် ဘူရားတပည့်တော်အတွက် သီးခြား
မြတ်သေးတော်မူပါဘူရား’

‘ଆକିଲ୍ଲିଲନ୍ଦୁ: ମହୁତିପିବ୍ବାରା: ବ୍ବାରା:ତବନ୍ଦୀତେର୍ବ୍ରୁ
ବାଂକୁଚାରିଶିଳ୍ପିନ୍ଦିତୁ ଯିଃପ୍ରା: ଆଶ୍ଵି:ଆମଲେ: ତର୍ଣ୍ଣକ୍ଷି:ଲୋକିପ୍ରତି
ପ୍ରତି ଫାଯାବନ୍ଦିଲ୍ଲିପିବ୍ବାରା: ବ୍ବାରା:ତବନ୍ଦୀତେର୍ବ୍ରୁ ଯଥା:ତୋର୍ଦ୍ଦ
ଦ୍ରୋକ ଶ୍ଵି:ମ୍ରାଗର୍ଦ୍ଵୟାତାଜା:ପ୍ରତି ପିନ୍ଧିକ୍ରା:ତେର୍ବ୍ରୁପିବ୍ବାରା:’

‘နောက်က ဆွဲအားတွေ့ကို ကြံ့ကြံ့ခဲ့နိုင်ဖို့ အမောက်ပါတယ်၊ ဆွဲအားတွေ့ရဲ့ နောက်ကို ပါမသွားအောင် အထူး သတိထားပေါ့။ နောက်က ဆွဲအားတွေ့ဆိုတာ ဘာတွေ့လဲ ကိုရင်သိပါ

ତାତ୍ତ୍ଵ

‘မှန်ပါအရှင်ဘုရား၊ ဆရာတော်ဘုရား၊ ဆုံးဖည့်ဝါဒကို
တစ်သက်လဲး လိုက်နာသွားပါမယ်ဘုရား၊ ကာမဂ္ဂက်ခွဲအား၊ ကို
လေသာခွဲအား တွေ့ခဲ့နောက်ကို ကောက်ကောက်ပါမသွားအောင်
ဘုရားတပည့်တော် အထူးသတိထားပြီး ဉ်းစားသွားပါမယ်ဘုရား’

လွန်ခဲ့တဲ့ အနှစ်နှစ်ဆယ် ၁၃၄၆ ဦးနှစ်ရဲ့ ရက်မြတ် မင်္ဂလာ နှေ့သိတ်တဲ့ ခုံမှာ ဘုံးပေးခဲ့ရတဲ့ ဆိတ်သားနဲ့ အာလုံး ရော ချက်ထားတဲ့ ဟင်းတစ်ခွက်ရှယ်၊ မိုးသီးနဲ့ ခွဲအား ရောစပ်ထားတဲ့ ပြဝါဒ တစ်စုံရယ်ကို ဒီတစ်သက် ဘယ်တော့မှာ မေ့မှာ မဟုတ်တော့ပါဘူး၊ အမြဲတမ်းထားဝရ သတိရနေတော့မှာပါ။

[J]

‘ယောဆရာတော်ဘုရား၊ ‘ခွဲအား’ အထူးအမကိုဋီထိ
ပန်ဆင်ရင်း ပရိယတ် ပဋိပတ်အလုပ်တွေနဲ့ ကိုလေသာတိုက်ပွဲ
ဆင်စွဲနေရာက သာမကေသကျသိ (ကိုရင်စာမေးပွဲ) ဒုတိယ
ဆင်ရဲ့ အပိုဘိုရိုပါဉိုတော် စာဝါတစ်နေရာအရောက်များတော့၊ ‘သာ
သန?သူရဲကောင်း၊ ‘သာသန?အာဇာနည်’ အကြောင်း ဟော

မြေးထားတဲ့ သုတေသန၏ခုကို ဘွားခနဲ့ ဘွားတွေ့လိုက်ရပါတယ်။
ပထမ ယောက်စီဝသုတေသန၏ ဒုတိယ ယောက်စီဝသုတေသန။

ပထမသုတေသနမှာ မြတ်စွာဘုရားရှင်က ရဟန်းငါးမျိုးကို
စစ်သည်ငါးမျိုးနဲ့ ဥပမာပေးပြီး ဟောကြားတော်မှုထားပါတယ်။

ပထမစစ်သည်က ... တစ်ဖက်စစ်တပ်ရဲ့ စစ်ချိစစ်
တက်ရာက ထွက်ပေါ်လာတဲ့ မြှုမြန်တွေ့ ဖုန်မှုန်တွေ့ကို မြင်ရရှိနဲ့
ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်ပြီး နောက်ဆုတ်ထွက်ပြေးတဲ့ စစ်သည် ဖြစ်ပါ
တယ်။

အဲဒီစစ်သည်လိုပဲ ... တချို့ရဟန်းတော်တွေဟာ
ဘယ်မြှု၊ ဘယ်ရွှာ၊ ဘယ်ဒေသမှာ ဘယ်မိန်းကလေးကတော့ သိပ်
ချော သိပ်လှတာပဲ၊ သိပ်ဖြောင့် သိပ်တောင့်တာပဲလို့ သတော်ကြား
ရရှိနဲ့ သာသနုဘောင်မှာ မပျော်မွေ့တော့ဘဲ သိက္ဌာချု လူထွက်
သွားတတ်ကြပါတယ်။

ဒုတိယစစ်သည်က ... တစ်ဖက်စစ်တပ်ရဲ့ တံခွန်တွေ
အလုတေကို မြင်ရရှိနဲ့ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ပြီး နောက်ဆုတ် ထွက်
ပြေးတဲ့ စစ်သည် ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီစစ်သည်လိုပဲ ... တချို့ရဟန်းတော်တွေဟာ သိပ်
ချောသိပ်လှ သိပ်ဖြောင့်သိပ်တောင့်တဲ့ အမြို့သမီးတွေကို မြင်တွေ့
ရတဲ့အခါ သာသနုဘောင်မှာ မပျော်မွေ့တော့ဘဲ သိက္ဌာချု လူ
ထွက်သွားတတ်ကြပါတယ်။

တတိယစစ်သည်က ... တစ်ဖက်စစ်တပ်ရဲ့ ဆင်သံ၊
မြင်သံ၊ စစ်ချိသွေး စည်သံ၊ မောင်သံ၊ ကြေးကြော်သွေးကြား

ရရှိနဲ့ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ပြီး နောက်ဆုတ်ထွက်ပြေးတဲ့ စစ်သည်ပြု၍
ပါတယ်။

အဲဒီစစ်သည်လိုပဲ ... တချို့ရဟန်းတော်တွေဟာ
အမြို့သမီးတွေရဲ့ စကားပြောဆိုမှု၊ ပြီးခွင့်ရယ်မောမှု၊ ကျိုစိယ်
နောက်ပြောင်မှုတွေနဲ့ ကြိုဆုံးလာရတဲ့အခါ သာသနုဘောင်မှာ
မပျော်မွေ့တော့ဘဲ သိက္ဌာချု လူထွက်သွားတတ်ကြပါတယ်။

ဝတ္ထုစစ်သည်က ... တစ်ဖက်စစ်တပ်ရဲ့ အနည်းငယ်
ငယ်မှု ရိုက်နှုက်သတ်ပုတ်ထိုးခုတ်ခံရရှိ လက်နက် အနည်းငယ်
ထိုရှိနဲ့ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ပြီး နောက်ဆုတ်ထွက်ပြေးတဲ့ စစ်သည်
ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီစစ်သည်လိုပဲ ... တချို့ရဟန်းတော်တွေဟာ အမြို့
သမီးတွေရဲ့ အနီးကပ်ထိုင်ခြင်း၊ အနီးကပ်အိပ်ခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်
အသားချင်း ထိတွေ့ပွုတ်သပ် ကပ်ဖြောင်းတွေနဲ့ ကြိုတွေ့လာရတဲ့
အခါ သိက္ဌာတောင် ချုချိန်မရတော့ဘဲ သက်န်းဝတ်ကြိုင်း ဖို့မားချုံ
ကာမဂ္ဂက်ခံစား (မေထုန်မြို့ပါ) တတ်ကြပါတယ်။

ပွွဲမစစ်သည်က ... တစ်ဖက်စစ်တပ်ရဲ့ ရိုက်နှုက်သတ်
ပုတ် ထိုးခုတ်မှုကို ဘယ်လိုပဲ ခံရခဲ့ရ လက်နက်ကြိုးငယ် ဘယ်
လောက်ပဲ ထိထိုး အသက်မသေသေးသမှု လုံးဝ အနျးမပေးဘဲ
စစ်ပွဲကို နိုင်အောင် တိုက်ပြီး အောင်ပန်းယူ၊ အောင်လံထူးနိုင်တဲ့
စစ်သည်ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီစစ်သည်လိုပဲ ... တချို့ရဟန်းတော်တွေဟာ အ
မြို့သမီးတွေရဲ့ အနီးကပ်ထိုင်ခြင်း၊ အနီးကပ်အိပ်ခြင်း၊ ခန္ဓာကိုယ်

အသာဆုင် ထိတွေ့ပွုတ်သပ်က်ဖြင့်တွေ့နဲ့ ဘယ်လို့ ကြံတွေ့ရ ကြံတွေ့မဲ့၊ ဝါတ်ဖောက်ပြန်ခြင်း မရှိဘဲ လွှတ်ရာကျတ်ရာကို အတင်းရှုန်းကန်တွက်ပြီးပြီး စုနှစ်မဂ်ဖိုလ်တရားတွေကို ရအောင် ယူနိုင်ကြ၊ ရဟန္တာဖြစ်တဲ့အထိ တရားဘာဝနာအလုပ်ကို အားထုတ် နိုင်ကြပါတယ်။

အဲဒီစစ်သည်ငါးမျိုးထဲမှာ ရွှေစစ်သည်လေးမျိုးလုံး တိုက် ပွဲကျစစ်သည်၊ စစ်ရှုံးစစ်သည်တွေဖြစ်ပြီး နောက်ဆုံးစစ်သည်သာ သူရဲကောင်းစစ်သည်၊ အာဇာနည်စစ်သည် ဖြစ်သလို အဲဒီရဟန်း ငါးမျိုးထဲမှာလည်း ရွှေရဟန်းလေးမျိုးလုံး တိုက်ပွဲကျရဟန်း၊ စစ်ရှုံးရဟန်းဖြစ်ပြီး၊ နောက်ဆုံးရဟန်းသာ သူရဲကောင်းရဟန်း၊ အာဇာနည်ရဟန်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒုတိယယောဓာတိဝသုတေသနမှာလည်း . . . ရွှေတန်းစစ် မြေပြင်မှာတွင် သေတဲ့စစ်သည်၊ ဒက်ရာရပြီး နောက်တန်းဆွဲမျိုး တွေဆီ မရောက်ခင် သေတဲ့စစ်သည်၊ ဒက်ရာရပြီး နောက်တန်း ဆွဲမျိုး တွေဆီရောက်မှ သေတဲ့စစ်သည်၊ ဒက်ရာရပြီး နောက်တန်း ဆွဲမျိုး တွေဆီရောက်ပေမယ့် မသေတဲ့စစ်သည်၊ စစ်ပွဲကို အနိုင်ရ အောင် တိုက်နိုင်တဲ့စစ်သည်လို့ စစ်သည်ငါးမျိုးရှိသလို . . .

ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကို မစောင့်စည်းဘဲ သတိလက်လှတ် ကြ-ကြွှုံးသိကြာမဲ့ သွားလာနေထိုင်တဲ့အတွက်ကြောင့် မလုပ်တလုံး မပေါ်တပေါ် ဝတ်စားထားတဲ့ အမျိုးသမီးတွေကို မြင်ရတွေ့ရတဲ့အခါ ရာဂါ ကိုလေသာ ထကြပြီး သိကြာတော်မချတော့ဘဲ မေထုန်းမှုပဲ တဲ့ ရဟန်း၊ ကျောင်းပြန်မရောက်မဲ့ လမ်းခနီးမှာပဲ လူထွက်တဲ့

ရဟန်း၊ ကျောင်းပြန်ရောက်လို့ သိတင်းသုံးဖော်တွေက ကာမဂ်က် အပြစ် ပြောပြီး နားချပါလျက် လူထွက်တဲ့ရဟန်း၊ ကျောင်းပြန် ရောက်လို့ သိတင်းသုံးဖော်တွေက ကာမဂ်က်အပြစ်ပြောပြီး နားချ တဲ့အခါ သတိသင်္ကေပြီး လူမထွက်တော့တဲ့ရဟန်းနဲ့ . . .

ကိုယ်နှုတ်စိတ်ကို စောင့်စည်းပြီး သတိပြီးစွာ လူကြွှုံး သိကြာမဲ့ သွားလာနေထိုင်တဲ့အတွက်ကြောင့် ဘယ်လို့အမျိုးသမီးအာရုံးကြောင့်မှ ရာဂါ ဒေါသစတဲ့ ကိုလေသာတွေ မဖြစ်တော့ဘဲ၊ စုနှစ်မဂ်ဖိုလ်တရားထူးများရအောင် အားထုတ်နိုင်တဲ့ ရဟန်းလို့ ရဟန်းငါးမျိုးရှိကြောင်း မြတ်စွာဘူးရား ဟောကြားတော်မူထားပါတယ်။

ဒီရဟန်းငါးမျိုးမှာလည်း ရွှေရဟန်းသုံးမျိုးက တိုက်ပွဲကျရဟန်း၊ စစ်ရှုံးရဟန်းဖြစ်ပြီး နောက်ရဟန်းနှင့်မျိုးသာ သူရဲကောင်းရဟန်း၊ အာဇာနည်ရဟန်း ဖြစ်ပါတယ်။

[၃]

ယောဓာတိဝသုတေသနနှင့်ခုလုပ်မှာ . . . အမျိုးသာကို အဆုံးဆောင်နိုင်ဆုံးအာရုံးဟာ အမျိုးသမီးအာရုံဖြစ်လို့ အမျိုးသမီးအာရုံကိုပဲ 'ဆွဲအား' အဖြစ် အထွတ်အထိပ်အနေနဲ့ မြတ်စွာဘူးရား ဟောကြားတော်မူထားပါတယ်။

တကယ်တမ်းကတော့ သက်ရှိ သက်မဲ့ ဘယ်ကာမဂ်က် အာရုံမဆို ရဟန်းသာမကေတွေရဲ့ စိတ်ကို လူဘာဝအထိ ဆွဲချပ်နိုင်တဲ့ 'ဆွဲအား' တွေချည်းပါပဲ။ လူထွက်တဲ့အဆင့်အထိ နိမ့်ကျမ

ဗုဒ္ဓနသတိပွားမူးရင်
 ဘရာဇ်ကြည့်သို့ ဘရာဇ်ကို အောက်ဖြေား
 ဘရားလို ပါရဝီပြည့်ချင်တဲ့စိတ်တွေ
 ထက်သနလာနိုင်ပါတယ်
 ကိုယ်ရထားတဲ့ ရဟန်သာမရောဘဝဟာ
 ပါရဝီပြည့်ဖို့ အကောင်းဆုံးဘဝလို
 သဘောပေါက်ပြီး ကိုယ်ဘဝကိုယ်
 တန်ဖိုးထားတဲ့စိတ် နိုင်မြှုပြုလာနိုင်ပါတယ်
 မေတ္တာဘဝမှာပွားမူးရင်
 သုတစ်ပါးလျှပ်စီးတဲ့ ပစ္စည်းလေးပါးကို
 ကြောက်းစွာ သုံးစွဲခွင့်ရတဲ့အပြင်
 အများအကျိုးသယ်ပို့ရှုက်ဆောင်ချင်တဲ့
 စိတ်တွေလည်း နိုင်းကြေားလာနိုင်ပါတယ်

သွားတောင် လောဘ၊ ဒေါသ စတဲ့ ကိုလေသာတွေ တိုးပွားပြီး
 စိတ်စွမ်းရည် နို့ကျည့်ဖျင့်သွားအောင်တော့ ဆွဲဆောင်နိုင်ပါ
 တယ်။

မြင့်မြတ်တဲ့ ရဟန်သာမရောဘဝကနေ နိမ့်ယုတ်တဲ့ လူ
 ဝတ်ကြောင်ဘဝကို ဦးစိုးဆင်းသွားတာဟာ ကာမဂ္ဂက်ဆွဲအား၊ ကို
 လေသာဆွဲအားတွေရဲ့ ဒဏ်ကို ကြံ့ကြံ့မခိုင်လိုပါ။ လူမထွက်ပေ

မယ့် ရဟန်သာမရောဘဝမှာ လောဘစိတ်ဖြစ်လိုက်၊ ဒေါသစိတ်
 ဖြစ်လိုက်၊ မာနစိတ်ဖြစ်လိုက်၊ လူသား၊ မစွဲရိယစိတ်ဖြစ်လိုက်
 ကိုလေသာစိတ်တွေ တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု ဖြစ်နေတာဟာလည်း
 ကာမဂ္ဂက်ဆွဲအား၊ ကိုလေသာဆွဲအားတွေရဲ့ ဒဏ်ကို ကြံ့ကြံ့မခိုင်
 လိုပါပါ။

‘ကာမဂ္ဂက်ဆွဲအား’ တွေကို ခံနိုင်ရည်ရှိဖို့အတွက် ကိုယ်
 နှလုံးသားထဲမှာ ‘တရာ့ဆွဲအား’ ကြီးမားခိုင်ခုနေဖို့ အထူးလိုအပ်ပါ
 တယ်၊ ‘တရာ့ဆွဲအား’ ဆိုတဲ့နေရာမှာ ‘ဆင်ခြင်မှွဲအား’ နဲ့ ‘ရွှေမှတ်မှွဲ
 အား’ ရယ်လို့ စွဲအားနှစ်မျိုး ရှိပါတယ်။

‘ဆင်ခြင်မှွဲအား’ ဆိုတာကတော့ ကိုယ်ကြံ့တွေ့နေရတဲ့
 အဖြစ်အပျက် ကိုယ်ဆုံးစွမ်းနေရတဲ့ အာရုံးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကိုလေ
 သာ မဖြစ်အောင်၊ အကုသိုလ်မပွားအောင် အခြေအနေ၊ အချိန်
 အခါနဲ့ လိုက်လျောညီတွေစွာ စနစ်တကျ နှလုံးသွေးဆင်ခြင်းနှင့်မှု
 ပါပါ။ ဘယ်အာရုံးပဲကြံ့ကြံ့ စိတ်ကောင်းဝင်အောင် စဉ်းစားတတ်
 တဲ့ သဘော၊ ကုသိုလ်ဖြစ်အောင် တွေးတောတတ်တဲ့သဘောကို
 ‘ဆင်ခြင်မှွဲအား’ လို့ ခေါ်ပါတယ်။

ကာမဂ္ဂက်အာရုံးတွေအပေါ် စိတ်ညွှတ်ကိုင်းမှု ဖြစ်မယ်
 ကြံ့ခင် ကာမဂ္ဂက်ရဲ့ အပြစ်၊ ကာမရာဂါရဲ့ အပြစ်ကို စာတွေနဲ့လက်
 တွေ့၊ ဆက်စပ်ပြီး နှလုံးသွေး ဆင်ခြင်တတ်တာဟာလည်း ‘ဆင်ခြင်
 မှွဲအား’ ပါပါ။ ကာမဂ္ဂက်အားလုံးကို ကိုယ်မခံစားဖူးပေမယ့် ခံစား
 ဖူးတဲ့ ကာမဂ္ဂက်တွေရဲ့ ‘သာယာမှုနည်းပါးတဲ့သဘော၊ ဆင်ခြင်းပေါ်နှင့်မှု များပြားတဲ့သဘော’ ကို သေချာမြင်အောင် ကြည့်တတ်

အယ်ဆိုရင် ကိုယ်မခံစားဖူးသေးတဲ့ ကာမဂ္ဂက်တွေရဲ့ အပြစ်ကို
လည်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိမြင်လာနိုင်ပါတယ်။

ကိုယ်ပတ်ဝန်းကျင်က လူဝတ်ကြောင်တွေရဲ့ သားကျွန်း၊
မယားကျွန်းအဖြစ် ကာမဂ္ဂက်ခုက္ခ ကုန်းရှုန်းခံနေရပုံကို ကြည့်ပြီး
တော့လည်း သတိသောက်ပြု ပွားများနိုင်ပါတယ်။ သူများအားကုက္ခကို
ကြည့်ပြီး ကိုယ်ခုက္ခမဖြစ်အောင် ရှောင်လွှားတတ်တာဟာလည်း
‘ဆင်ခြင်မှုမှုစွဲအား’ ပါပဲ။

‘ရှုမှတ်မှုစွဲအား’ ဆိုတာကတော့ မိမိအားသန်ရာ မူလ
ပင်တိုင်ကမ္မာန်းနဲ့ အခြေအရာမ္မာန်းတွေကို အချိန်မရွှေ့၊ နေရာ
မရွှေ့၊ အလုပ်မရွှေ့၊ ကုန်းယားပုံပို့မရွှေ့ ရှုမှတ်ပွားများခြင်းပါပဲ။
သမထဘာဝနား ဝိပဿနာဘာဝနား၊ ဘာဝနာနှင့်မိုး ပွားကြီးအား
ထုတ်တာကို ‘ရှုမှတ်မှုစွဲအား’ လို့ ခေါ်ပါတယ်။

စာသင်သား ရဟန်းသာမကောင်တွေအနေနဲ့ အနည်းဆုံး
ပုံစံနှင့်သာတိ၊ မေတ္တာ၊ အာနာပါန၊ ကမ္မာန်းသုံးမျိုးလောက်တော့
စွဲမှုပြု လက်ကိုင်ထား ပွားများသင့်ပါတယ်။

ပုံခြုံနှင့်သာတိပွားရဲ့ ဘုရားကို ကြည်ညို၍ ဘုရားကို
အားကျော်ပြီး ဘုရားလို ပါရပါဖြည့်ချင်တဲ့စိတ်တွေ ထက်သန်လာနိုင်
ပါတယ်။ ကိုယ်ရထားတဲ့ ရဟန်းသာမကောဘာဝဟာ ပါရပါဖြည့်ဖို့
အကောင်းဆုံးဘဝပဲလို သဘောပေါက်ပြီး ကိုယ့်ဘဝကိုယ် တန်ဖိုး
ထားတဲ့စိတ် ခိုင်မြှုပ်လာနိုင်ပါတယ်။

မေတ္တာဘာဝနာပွားများရဲ့ သူတစ်ပါးလျှော့နှင့်တဲ့ ပစ္စည်း
လေးပါးကို ကြွေးကင်းစွာ သုံးစွဲခွင့်ရတဲ့အပြင် အများအကျိုးသယ

ပိုးချက်ဆောင်ချင်တဲ့စိတ်တွေလည်း နိုက်းလာနိုင်ပါတယ်။ အ
များအကျိုးကို အဖြောက်ဆုံးနဲ့ အကျယ်ပြန်ဆုံး ဆောင်ရွက်နိုင်တဲ့
ဘဝဟာ ရဟန်းဘဝပဲလို နားလည်ပြီး ကိုယ့်ဘဝကိုယ် မြတ်နိုင်တဲ့
စိတ်တွဲလာနိုင်ပါတယ်။

အာနာပါနသာတိပွားများရဲ့ မကောင်းတဲ့အတွေးမသင့်
တဲ့ အကြော်တွေ မတွေးပကြော်ဖြစ်တော့ဘဲ စိတ်တည်ပြုမဲ့အောင်မူ
ရင့်ကျက်လာနိုင်ပါတယ်။ အကြောင်းမသင့်လို ကိုလေသာစိတ်
တစ်ခုခု ဖြစ်ပေါ်လာရင်လည်း တစ်ခုခုချင်း ပယ်ဖျောက်နိုင်ပြီး
ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေး ထက်မြှုပ်လာနိုင်ပါတယ်။

တရားစာပေ ဖတ်ရှုခြင်း၊ တရားဒေသနာ နာကြားခြင်း
ဆိုတဲ့ ပရိယတ္ထိအလုပ်ကို ပိုပြုပြင်ပြင် ကြီးစားရင် ‘ဆင်ခြင်မှုမှုစွဲအား’
ကြီးမားလာနိုင်သလို တရားနဲ့အညီ စိတ်ထားခြင်း၊ တရားဘာဝနာ
အားထုတ်ခြင်းဆိုတဲ့ ပဋိပတ္တိအလုပ်ကို ပြတ်ပြတ်သားသား အား
ထုတ်ရင် ‘ရှုမှတ်မှုမှုစွဲအား’ ခိုင်ခုံးလာနိုင်ပါတယ်။

ပရိယတ္ထိအလုပ်၊ ပဋိပတ္တိအလုပ်ကို ပိုပြုပြင်ပြင် ပြတ်ပြတ်
သားသား ကြီးစားအားထုတ်ခြင်းကြောင့် ဆင်ခြင်မှုမှုစွဲအားရော့
ရှုမှတ်မှုမှုစွဲအားပါ ကြီးမားခိုင်ခုံးလာပြီဆိုရင် ကာမဂ္ဂက်ဆွဲအားမှန်
သမျှ ကိုလေသာဆွဲအားမှန်သမျှကို အမြစ်မကျို့ တွေ့ဗျားပြုဖြောက်
နိုင်ပြီပေါ့ “

စွဲအားအောင်၍ ဆွဲအား အောင်နိုင်ကြော်

၁၈-၅-၂၀၃

[ဗဟန်းမဟာဝိသုဒ္ဓရုပ်ပြည့်မဂ္ဂစ်။ ၂၀၀၉]

କବ୍ୟଶ୍ଳୋମଣ୍ଡ

[୧]

‘ତୁମେ ଦୂରିଲାହା’ ହୃଦୟରେ ଅଛି
ଫୁଲଗାଁ ପ୍ରିୟା ଲ୍ଲାଙ୍କାରୀଙ୍କିରଣ
କାନ୍ଦିଲାହା କାନ୍ଦିଲାହା...
କାନ୍ଦିଲାହା କାନ୍ଦିଲାହା...
କାନ୍ଦିଲାହା କାନ୍ଦିଲାହା...
କାନ୍ଦିଲାହା କାନ୍ଦିଲାହା...

လောက်သင်။

ပညာနှင့် သူတော်ကောင်းတို့သည် လုပ်သင့်လုပ်တိုက်
သော အလုပ်ကောင်းများကို ကိုယ်တိုင်လည်း ပြုလုပ်သကဲ့သို့ သူ
တစ်ပါးတို့ကိုလည်း ပြုလုပ်ရန် တိုက်တွန်းမြှုပ်မှုတာနှင့်ရာ ဆရာ
သင်၏ တံမြက်လှည်းတရားသည် တပည့်တို့အတွက် အစွမ်း
ထက်မြတ်သော အားအေးကောင်းသဖြယ်။

‘ကိုရင်တဲ့ - ဦးဇော်တဲ့ တံမြက်စည်းလှည်းရမှာ မပျော်ကြနော်၊ နောက်တွေ့ပါတယ်’ တံမြက်စည်းလှည်းရတဲ့ ကုသိလ်ကြောင် ဘုန်းတိုးပထမမှုကြီးတန်းတွေးက ပထမကျော်အောက် ပထမ၊ တစ်နိုင်ငံလုံး ဒုတိယ ရခဲ့တယ်၊ တံမြက်စည်းလှည်းရင် ဉာဏ်ကောင်းတယ်၊ စာတော်တယ်၊ စာမေပွဲမှာ ထူးထူးချွန်ချွန်အောင်တယ်၊ အရွင်နာဂတ် သိန်တဲ့ မိလိုက်မင်းကြီးတဲ့ ဉာဏ်ထက်မြက်တာ အတိတ်ဘဝတွေးက တံမြက်စည်း လှည်းခဲ့လို့ အမိုက်ကျူးခဲ့လိုပဲ’

ဉာဏ်ကောင်းချင်သူ၊ စာတော်ချင်သူဆိုတော့ ဆရာ
စကားကို ဦးထိပ်ပန်ဆင်ရင်း စိတ်ပါလက်ပါ တံမြက်စည်းလှည့်းခဲ့
သည်။ မလျည်းချင်လိုလည်း မရဲ မဟာဂန္ဓာရုံကျောင်းတိုက်မှာက
နှုန်းကိုအရှင်ဆွမ်း ဘုံးပေးပြီတိုင်း ကျောင်းဝင်းအတွင်း တံမြက်
စည်းလှည့်းရသည်။ ဒွေးခေါ်ကျုံးရသည်။ သောက်ရော်းရေ ပြည့်
ရသည်။ နှုန်းခိုင်းပြုပါဒကလည်း နှုန်းသော် ထိုတာဝန်မှားကို

အလူည့်ကျ ကျောင်းစောင့်များက ဆောင်ရွက်ရသည်။

တံမြက်စည်းလှည့်းခြင်းသည် ရဟန်သာမဏေများ၏
သေနာသနကျင့်ဝတ်တစ်ခုဖြစ်သောကြောင့် ကျင့်ဝတ်လည်း ကျေ
ပွန်စေ ဥက္ကလည်း ကောင်းစေ ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ပြင့် အ
ကြိမ်ပေါင်းများစွာ တံမြက်စည်းလှည့်းခဲ့သော်လည်း ဆရာသခင်
လိုတော့ ဝတ်မဖြေခဲ့၏ စာကြည့်စရာရှိတာ အကြောင်ပြလိုက် မျက်စိ
ထဲ ဖုန်ဝင်တာ အကြောင်းပြလိုက်နှင့် မလှည်းတစ်ချက်၊ လှည်း
တစ်ချက်။

ဆရာသခင်ကတော့ အပြီးစတစ်ခုကို ဆင်မြန်းရင်း ရေ
လေး ဖုန်းလိုက်၊ သက်နှုန်းလေး ရမ်းလိုက်၊ မေတ္တာလေး ပိုလိုက်၊
ပါဌာန်းလေး ရွှေတ်လိုက်နှင့် တံမြက်လျည်းဝတ် နောက်မြှေခဲ့သည်မှာ
နှစ်ပေါင်းများစွာ။

[J]

ကို ပို့ချေသည့် စာဝါများဖြင့် မအေားမလပ်သည့်ကြားမှ သီးခြား အချိန်ပေး၍ စာရေးသူကို သွှေ့ သရှိပို့စာဝါများ တစ်ပါးတည်း သီးသန့် ပို့ချေပေးခဲ့သည်။ မည်သူကမျှ တာဝန်ပေး၍ မဟုတ် မိမိ ဆန္ဒနှင့်မိမိ စေတနာသဒ္ဓါတရား ကြီးမားစွာ ပညာပါရမိ ဖြည့် ဆည်ခြင်း။

ကိုယ်တိုင်ကလည်း စာကျေခဲ့သူဖြစ်၊ စေတနာကလည်း ကမ်းလွှာနပ်လယ်ဆိုတော့ ဆရာသခ်င်၏ သင်ကြားပို့ချေချက်များ က စာရေးသူ၏ ဦးနှောက်ကို ဆလိုက်မိုးအကြီးဘား တပ်ဆင်ပေး လိုက်သည့်နှစ်၊ ရှင်းခနဲ့ လင်းခနဲ့ ဝင်းခနဲ့ လက်ခနဲ့

ဆရာသခ်င်၏ အသင်အပြကောင်းမှုကြောင့် စာရေးသူ ‘တက်ထိုး’ ဘဝသို့ ခကေခက ရောက်ခဲ့ရသည်။ တက်ထိုး ဆိုသည် မှာ စာဝါတက်ရှုသာ ‘တက်’ ခဲ့ပြီး ကိုယ့်ကျောင်းကိုယ် ပြန်ရောက် သောအခါ စာပြန်မကြည့်၊ စာပြန်မကျက်ဘဲ စာအုပ်ကို ချောင် ‘ထိုး’ ထားသူ။

ဘယ်လောက်ပဲ တက်ထိုးလုပ်လုပ်၊ နောက်တစ်နေ့ စာဝါ ပြန်တက်ချိန်၌ ဆရာသခ်င် ပြန်စစ်မေးသမျှ တွေးနေစရာမလိုဘဲ ချက်ချင်း ပြန်ဖြေခိုင်ခဲ့သည်ခါည်း။ ပြန်ကြည့်စရာ၊ ပြန်ကျက်စရာ မလိုလောက်အောင်ကို ဆရာသခ်င်က အသင်အပြကောင်းခဲ့သည်။

ဆရာသခ်င်၏ အထပ်ထပ် ပြန်မေး အထပ်ထပ် ပြန်စစ် ဆေးမှုများကြောင့် ငယ်၊ လတ်၊ ကြီး၊ ဓမ္မာစရိယာ၊ ဘယ်အတန်း ရောက်ရောက်၊ သဒ္ဓါ၊ သရှိပို့စာဝါ သရှိပို့စာဝါသာ ရပ်ကို အထူး ပြန်လေ့လာ

နေစရာမလို့ စာမေးပွဲနီးခါမှ သေချာသည်ထက် သေချာအောင် အကြမ်းဖျင်း ပြန်နေ့ချုံသာ။

ကြီးမားသော ကရုဏာအုတ်မြစ်ပေါ်၌ တည်ဆောက်ထားသော အဆင့်ပြင့်ပညာ အဆောက်အအုံများသည် အစဉ်ထာဝရ တည်တဲ့ခိုင်မြှုတတ်စေလေသည်လား။

[၃]

တတိယပုံရိပ်အဖြစ် အာရုံးမှာ ထင်ရှားလာသည်က ဆရာသခ်င်၏ ကူသာ မဖွံ့ဖြိုးကင်းစင်နေသော နှလုံးသားတစ်စုံ။

ဆရာသခ်င်၏ ‘ခြာက်ဘာသာဂုဏ်ထူးရှင်၏ စာကြည့်စားပွဲပေါ်မှ ဂါတာတစ်ပုဒ်’ ဆောင်းပါးကို မြတ်မင်္ဂလာတောင်မှာ တွေ့လိုက်ရစဉ်က စာရေးသူ အကြီးအကျယ် အုံပြုတစ်နှစ်လှုပ်ခဲ့သည်။

‘ဘုရားရေ . . . । ဆရာသမားရဲ့ နှလုံးသားမှာ ကူသာ မဖွံ့ဖြိုး ခေါင်းပါးလှချည်လား’

စာရေးသူ၏ ဂုဏ်ပုဒ်တရီးနှင့် စာရေးသူ အပြန်လိုသွင်းသော ဂါတာတစ်ပုဒ်အကြောင်း ရေးသားထားသော ထို့ဆောင်းပါးကို ဖတ်ရှုရင်း ဆရာသခ်င်၏ ‘ကူသာမှာနှလုံးသား’ ကို အကြမ်းကြိုးခိုက်ကြည့်ညီနေမိသည်။

ကိုယ်တပည့်ကို လူသီရှင်ကြား စာရေးသား၍ ခီးမွမ်းရှင်တင်ရဲသော ဆရာသမားများ လောကမှာ ရွှေးလိမ့်မည်ဟု ထင်သည်။ အများအားဖြင့် တပည့်ကသာ ဆရာဂုဏ်ကို ခီးကျွော်

ထတ်ဖိန္ဒီသည်လေ။

တပည့်၏ ဂုဏ်ပြုပွဲစာစောင် အထိမ်းအမှတ်မဂ္ဂလင်းတို့
ပါဝင်ခီးကျော်ရောသားသည်မှာ မဆန်လှသော်လည်း ဘာဂုဏ်ပြု
ဘာအထိမ်းအမှတ်မှု မဟုတ်သည့် လစဉ်ထုတ် ဘာသာရောစာ
စောင်စာစ်ခု၌ ယခုကဲ့သို့ တက္ကးတက တခုတ်တရ တင်ပြရောသား
လာသည်ကတော့ သိပ်ကို ဆန်သည်။ ဆရာသခင့်နှင့်သား၏
ကူသာကင်းမဲ့မှုနှင့် မူခိုတာအားကြိုးမှုကို ထိုဆောင်းပါးက အလု
အယက် ဖွင့်ချဝင်ခံနေသည်ဟုဆိုလျှင် မှားမည်မထင်။

တပည့်တို့၏ အောင်မြင်မှုကို ဆရာသမားတိုင်း ဝမ်း
ဖြောက်တတ်သည်ဟု ဆိုသော်ပြားလည်း အင်နှင့်အားနှင့် ထုနှင့်
ထည်နှင့် ဖြစ်ဖို့ကတော့ မလွယ်ကူလှ။ လွယ်ကူသည် ဆိုစေရိုး
အားရပါးရ နှစ်ဟာဖြောက်ဖော်ဖို့ကတော့ ခဲယဉ်းလိမ့်မည်။ စိတ်ထက
ကျိတ်ဝမ်းသာချင်သာမည်၊ ရင်ထက ကျိတ်ကျော်ချင်နှင်မည်၊
နှိုတ်မှု တဖွဖူ ရော့ချွှတ်ဖို့ လက်မှု တသာသ ရောသားဖို့အဆင့်ထိတော့
ရောက်ခဲသည်။

ဆရာသခင်ကတော့ စာရေးသူ တစ်ဦးတည်းကိုသာ
မဟုတ်၊ တော်သော၊ ထက်သော၊ ထူးခြားသော တပည့်တိုင်း၏
အကြောင်းကို ကလောင်စွမ်းဖြင့် မှတ်တမ်းတင်လို့ မဝေ ကမ္မည်းထိုး
လို့ မဝေ။ တပည့်မှားအကြောင်း ပြောနေရ ရောနေရသည်ကို အား
ပါ အားပေရရှိနိုင်လွန်း။

[၄]

စာရေးသူ ရောသားသောစာအုပ်မှား အသစ်ထွက်တိုင်း

ဆရာသခင့်ထံ သုံးအုပ်စီ ပေးပို့လျှော်ပါန်းခဲ့ရာ ဆရာသခင်က စာ
အုပ်ထပ် ရောက်ရောက်ချင်း အစအဆုံး တစ်လုံးမကျန် စိတ်ပါဝင်
စားစွာ ဖတ်ရှုလေ့ရှိသည်။ ဖတ်ပြီးတိုင်းလည်း စာအုပ်ရောက်
ကြောင်း ဝမ်းမြောက်လွှာနှင့် စာအုပ်အပေါ် ဝေဖန်ချက်တို့ကို
စာရေးသူထံ မမေ့မလေ့ရှု ပေးပို့စမြှုံး။

‘အခုလို စာအုပ်အသစ်ထွက်လာတိုင်း လျှော်ပါန်းဖော်ရတဲ့
အတွက် ဦးဇော်ကို အများကြီး ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဦးဇော်ခဲ့
‘ရရင့်သူတို့၏နေရာ’ စာအုပ်ကို ဖတ်ပြီးပါပြီ။ ဝိရိယနဲ့ ပတ်သက်လို့
မှတ်သင့် မှတ်ထိုက်၊ ဆောင်သင့် ဆောင်ထိုက်တာတွေကို အကွက်
စွေအောင် ဖော်ပြထားတာ တွေ့ရပါတယ်’

‘ဦးဇော်ရဲ့ စာအုပ် ဖတ်ရတဲ့အတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်
ဆင်ခြင်းကြည့်မိတယ်။ အသက်လေးဆယ်ကော်ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း
မှာ တပည့်တော် ဝိရိယအား ပျော့လာတာ တွေ့နေရတယ်။ နေ့
လာရခြင်းရဲ့ အမိကအကြောင်းကတော့ ကျွန်းမာရေးကြောင့်ပါ။
‘ရရင့်သူတို့၏နေရာ’ကို ဖတ်ပြီး ဝိရိယအား တက်လာအောင် ပြီး
စားရှုံးမှာပါ’

‘တရားရှုမှတ်ပုံနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဝေဘူးဆရာတော်ပေးခဲ့တဲ့
နည်းကို ဦးဇော်ရဲ့ စာအုပ်မှားထဲမှာ တွေ့ရတာ ဝမ်းသာရပါတယ်။
တပည့်တော် ကြည့်ညီမြတ်နိုးတဲ့ ဝေဘူးဆရာတော်ပြီးရဲ့ အာနာ-
ပါနာသိသာဝနာ ပွားများနည်းကို ဦးဇော်ရဲ့ စာအုပ်မှားထဲမှာ
ဖတ်ရတာ ဝေဘူးဆရာတော်ပြီးနဲ့ ပြန်တွေ့ရသလိုပါပဲ’

‘ပြမ်းအေးသောဘဝိုင်ရှင်စာအုပ်မှာ သာကေလေးတွေ့

ဝါယာကြောင်းလေးတွေ များများပြနိုင်ရင် ပိုအဆင်ပြေလိမယ
ထင်ပါတယ်။ ‘မသေခိုဘာလုပ်ကြမလ’ စာအုပ်မှာ လေးနက်တဲ့
အကြောင်းအရာများစွာပါပေမယ့် သာမကလေးတွေ ထိမိတဲ့ ဝါယာ
ကြောင်းလေးတွေ ပြထားတာတွေရပါတယ်။ အဲဒီ စာအုပ်ကို လူ
တော်တော်များများ နှစ်ခြိုက်ကြတယ်’

‘ကိုယ့်စိတ်ကိုယ်စံ’ ကတော့ တပည့်တော် အကြောက်ဆုံး
ပဲ။ သုံးခေါက်လောက် ပြန်ဖတ်ဖြစ်ပါတယ်။ ‘ဌ်မိုးအေးသောဘဝ
ရိုင်ရှင်’ ကိုလည်း ပညာစရိတ်ရှိသူများကတော့ နှစ်ခြိုက်ကြမှာပါပဲ။
ပြပြစ်ချောမောတဲ့ စကားပြေအနေအသားနဲ့ လူအများ ဖတ်လို့ရ¹
အောင် ကြီးပမ်းထားတာ တွေရပါတယ်’

‘အပွဲမာဒမဂ္ဂဇ်းမှာ ဦးဇ်းရဲ့ ဆောင်းပါးတွေကို ဖတ်ရ²
ပါတယ်။ ‘အနိုင်းမဲ့ရောဂါ’ ဆောင်းပါးမှာပါတဲ့ နတ္တိ တက္ကာသမာ-
နီ အဖွင့်ကို တပည့်တော် အတော်လေး သဘောကျပါတယ်’

‘ဂုဏ်တွေနဲ့ ပသ္တိ နော - ဆိုတဲ့အတိုင်း လောက၊ ဓမ္မ³
ရုက်တွေနဲ့ ပြည့်စုနေတာကလည်း စာကောင်းထွက်ဖို့ အကြောင်း
ဖြစ်သလို စာဖတ်ပရိသတ်များဖို့အတွက်လည်း အကြောင်းဖြစ်နေ
ပါတယ်’

‘အရှင်ဆန္ဒာမိကနှင့် တွေ့ဆုံးခြင်း’ ဆောင်းပါးကို သုံး
ခေါက် ဖတ်ဖြစ်ပါတယ်။ ဖတ်ရတိုင်းလည်း နှစ်သက်မှု၊ ကျေနှင်းမှု
ဖြစ်ပါတယ်။ ရွှေပါရမိတောရရဲ့ သဘာဝအလှုကို ပိုပြင်အောင်
သရုပ်ဖော်နိုင်သလို ရွှေပါရမိရှင်ရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကိုလည်း အားကျ
ဖွေ့ယှဉ် အတုယူဖွေ့ယှဉ် မြတ်နိုးကြည်ညိုဖွေ့ယှဉ်အောင် ခြုံမှုန်းနိုင်

တာကို တွေ့ရပါတယ်။ ဒီစာကို ဖတ်ရသူတိုင်း ဦးဇ်းရစေချင်တဲ့
ဓမ္မအရသာနဲ့ ဓမ္မပိတ်ကို ထိထိမိမိ ရရှိကြလိမယ်လို့ တပည့်တော်
ယုံကြည်နေပါတယ်’

‘ဦးဇ်းလည်း ဘာလိုလိုနဲ့ ပရိသတ်လက်ခံတဲ့ စာမေး
ဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်နေပါပြီ။ စာများများ ရေးချင်တဲ့သူဟာ
တောနှစ်တော်ကို တိုးရမယ်လို့ မှတ်သားဖူးပါတယ်။ တောနှစ်
တောက စာတော်နဲ့ လူတော့တဲ့’

‘ဦးဇ်းရဲ့ စာအုပ်တွေ မကြာမကြာ ထွက်လာနေတော့
တပည့်တော် စိတ်ဝင်စားလာတာ တစ်ခုရှိနေပါတယ်။ တရားတစ်
ပုံးကို အကွက်စွေးစွေး ဟောနှင်းအောင် ဘယ်လို ပြင်ဆင်သလဲ
ဆိုတာကိုပါပဲပဲ့။ အဲဒီကို သိချင်နေလို့ ကျေးဇူးပြုပြီး စာပြန်ယော
ချင်ပါတယ်’

‘ဓမ္မရဲ့အရသာကို ပေးစွမ်းနိုင်တဲ့ ဓမ္မစာပေများ အဆက်
မပြတ် ရေးသားနိုင်ပါခေါ် ကိုယ့်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျော်မာချမ်းသာစွာဖြင့်
လောကနဲ့ သာသနာတော်ကို အစိတ်ထာဝရ အလှဆင်နိုင်ပါစေလို့
ဆုမွန်ကောင်းများ တောင်းလိုက်ပါတယ်’

ဆရာသခိုင်၏ ပေးစာကောက်နှစ်ခုကိုမျက်မှုနှင့်
ဖြင့် ဆရာသခိုင်၏ ကုသာ မစွဲရိယ ကင်းစင်နေသော ‘နှုလုံးသား
အလှ’ ကို အထင်းသား တွေ့မြင်နိုင်သည်။ မနာလို့ ကုသာနှင့်
ဝန်တို့မှု - မစွဲရိယ တို့သည် နှုလုံးသားကို အရှုပ်ဆိုး အကျည်းတန်
စေသော အလှဖူးတရားများဖြစ်ခဲ့ရာ ထိုတရားများ ကင်းစင်နေ
သော ဆရာသခိုင်၏ နှုလုံးသားသည် အဘယ်မှာ မလှသဲရှိခို့မှာ

နည်း။ လူချင်တိုင်း လူနေတော့သည်သာ။

[၂]

လောကလူသားများ စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းရင်းကို သိကြားမင်း မေးလျှောက်ခဲ့ရာ မြတ်စွာဘုရားရင် က မနာလို့မှ - ကုသာသုနှင့် ဝန်တို့မှ - မစွဲရှိယ တရားနှစ်ပါးကြောင့် လောကလူသားများ စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်နေကြရကြောင်း ပြန် လည် ဖြေကြားတော်မူခဲ့သည်။

သူတစ်ပါးတို့၏ ပြည့်စုံမှု၊ အဆင်ပြောမှုကို မကြည့်နိုင်၊ မကျေနှင့်နိုင်သော မနာလို့မှ - ကုသာသတရားကြောင့် ဖြစ်လေရာ ဘဝတိုင်း တန်ခိုးအရှိန်အဝါ ပြုလေအာဏာ နည်းပါးကင်းမဲ့တတ် ကြောင်း၊ သူတစ်ပါးတို့၏ ပြည့်စုံမှု၊ အဆင်ပြောမှုကို မနာလိုမဖြစ်ဘ ဝေးမြှောက် ကျေနှင့်တတ်လျှင် ဖြစ်လေရာဘဝတိုင်း တန်ခိုးအရှိန် အဝါ ပြုလေအာဏာ ဤေးမားထက်မြက်တတ်ကြောင်းလည်း မရွှေ့ကာမိဖုရားကို မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့ဖူးသည်။

ဆရာသခင်၏ ကုသာမစွဲရှိယ ကင်းစင်သော နှလုံးသား အလှမိုး လူတိုင်းခြားရှိပါက ဤလူလောကြီးသည် အမှန်းမီးများ သောကမီးများ လုံးဝ ဆိတ်သူ့လျက် အစဉ်ထာဝရ ပြိုးချမ်းလှပ နေလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မွော်လင့်ရင်း ။

ဆရာခြေအနု နိုလှုံးခိုက်လျက်

[မွှေ့စိုလာသ ကလောင်အယည်ခံ တော်တွင်ကြိုးပြု။ ဆတ်သား ဝန္တာရုံဘုရားကျော်တော့ရာရာတော်၏ သက်တော် ငါးဆယ်ပြည့် ရွှေရတု လွှားနေ့အထိုင်းအမှတ်၊ ဓမ္မအလင်းဓမ္မနှင့်ပွင့် စာအုပ်။ ၂၀၀၃-၅]

■ ဘကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုပြု
လူချမ်းသာ၊ စိတ်ချမ်းသာ
ဆိုတဲ့ “သူ့” ကို
မ “ခဲ့” လိုက်ပါနဲ့
နိုဗ္ဗန်ဆိုတဲ့ “သူ့”
ပိမိအလိုရှာ
ဟောမြောက်ဆိုတဲ့ “သူ့” ကိုပဲ
“ခဲ့” လိုက်ပါ။

■ ဘယ်အာရုံနှုပ်ပေါ်တွေ့တွေ
စိတ်မှာ သရွှေ့ဖြစ်မယ်
သတိဥောက်ဖြစ်မယ်၊
မေတ္တာ၊ ကရာယာ၊ မှန်တာ စတဲ့
သူတော်ကောင်းတရားတွေ
တစ်ခုခုဖြစ်မယ်ဆိုရင်
ကိုယ့်စိတ်ဟာ
အာရုံတည်းဟူသော “သူ့” ကို
ကောင်းသောနည်း
မြင့်မြတ်သောနည်းနဲ့
“ခဲ့” နေတာပါပဲ။

ရန်ကုန်မှာ ဆောင်းခိုရင်း
အေတ္တသိတင်းသုံးခိုက် ပြောက်ထပ်
တွဲမ်း အကယ် ဖို့ဆုံးရှင်း စာပေ
ဝါရွှေ(ဒေါက်တာ)ဘွဲ့၏ အလက်၏
တော်စွာ အကာကြီး 'ဦးသုခ' က
သူ၏ အသက်(၉၄)နှစ်ပြည့် မွေး
နေ့မှာ စာရေးသုကို လာရောက်ဖူး
ပြောလို့ပြောင်း နေ့စဉ် နေ့တိုင်း
ဆွမ်းလုပ်နေတဲ့ 'အောင်သုခ'
ထမင်းဆိုင်ကတစ်ဆင့် လျှောက်

ထားလာပါတယ်၊
ပုံမှန်အားဖြင့် ပည်တွေ့ချိန်ကို
မွန်းတည့် (၁၂) နာရီကင် (၁)
နာရီထိ သတ်မှတ်ထားပေမယ့်
အကာကြီးဦးသုခကိုတော့ အများ
ပည့်သည့်နဲ့ တစ်ချိန်တည်း တွေ့
ဆုံးဖေသင့်တော်တဲ့အတွက် နှစ်က်
(၉) နာရီထိတိတိ သီးပြားချိန်းဆို

လိုက်ပါတယ်။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ(၂၆) ရက်၊ နံနက်(၉) နာရီ။

‘ဘဘ ခါးအရမ်းနာပြီး နဲ့နေလို့ ဘယ်လို့မှ လာလို့မဖြစ်
တော့ပါဘုရား၊ တကယ်လို့ ဘုန်းဘုန်းကြိုင်မယ်ဆိုရင် ဘဘအိမ်
ကို ကြွေးစေချင်ပါတယ်၊ ဘဘကတော့ ဘုန်းဘုန်းကို အိမ်ကြွေး
ဖို့ အတင်းမတိုက်တွန်းပါနဲ့ ဘုန်းဘုန်းဆန္ဒအတိုင်း ဆုံးဖြတ်ပါစေ
လို့ ပြောပါတယ်ဘုရား’

‘ဦးသူခဲ့’ ရဲ့ ကိုယ်စား ‘အောင်သူခဲ့’ ဆိုက ဖုန်းဝင်လာတဲ့
အတွက် စာရေးသူလည်း အဆင်သင့်ရောက်နေစဲ ဒကာရင်းတစ်
ဦး (ဦးငြေးမြင့်)ရဲ့ ကားနဲ့ ပါရမိလမ်းမှာရှိစဲ့ ‘သူခဲ့ပို့မြိုင်’ ကို
ချို့တက်ခဲ့ပါတော့တယ်။

‘အေးအေးရေး . . . । ဘဘထိုင်ခုံကို ဆရာတော်နား
အနီးဆုံးဖြစ်အောင် ကပ်ထားပါကျယ် ဒါမှ စကားပြောရတာ အား
ရမှာ၊ နားကလည်း သိပ်မကောင်းတော့ ကပ်ပြောမှ ကောင်း
ကောင်းကြားရမှာ၊ ဆရာတော်ဘုရား . . . । တပည့်တော် အောက်
ခုံထိုင်မရလို့ ထိုင်ခုံနဲ့ ထိုင်ရတာကို ခွင့်ပြုတော်မူပါဘုရား’

‘ပုံးပါတယ် ဒကာကြီး၊ ခွင့်ပြုပါတယ်’

စာရေးသူရဲ့ ညာယွန်းယွန်းရေးနားမှာ ထိုင်ခုံငယ်လေးနဲ့
အသားချင်းထိမတတ် ကပ်ထိုင်ပြီး ပြောချင်နေစဲ့စကားတွေ အား
ရပါးရ ပြောပါတော့တယ်။

စာရေးသူက ဇန်နဝါရီ(၉)ရက်နောကဗု (၃၆)နှစ် ပြည့်ခဲ့
သူ ဒကာကြီး ဦးသူခဲ့က အဲဒီနေ့ ဇန်နဝါရီ(၂၈)မှာ (၉၇)နှစ်ပြည့်

တဲ့သူ ‘ဆရာတော်’ ‘ဆရာတော်’ နဲ့ တလေးတစား လျှောက်ထား
နေပေမယ့် မြေးအားလုံးနှစ်ယောက် နေးနေးတွေးတွေး စကားမမြည်
ပြောဆိုနေကြသလိုပါပဲ။

‘ဆရာတော်ကို ပြောစရာစကားတွေ အများကြိုနိုပါတယ်
ဘုရား၊ ဆရာတော်ကို သာသနာအတွက် တပည့်တော် သိပ်အား
ကိုးလွန်းလိုပါ’

ဆိုတဲ့ စကားကို မကြာခဏ ကြားည်ပြီး စကားတွေ
တဝါဒီး ပြောနေလို့ ‘ဒကာကြီး မောနပါဦးမယ်’ လို့ အားနာရာ
တားယူရပါတယ်။

‘ညည်သည်လည်းပြန်၊ ပက်လက်လန်’ ဆိုတဲ့ ဒကာကြီး
ဦးသူခဲ့ သက်ကြွေးသဘာဝ နွမ်းလျလွှယ်မှုကို ကြားဖူးထားတာက
တစ်ကြောင်း၊ ဆယ့်တစ်နာရီခွဲလုလု နေ့ဆွမ်းစားနှင့် နီးကပ်လာ
တာက တစ်ကြောင်းကြောင့် စကားကို အလိုက်သင့်ဖြတ်ပြီး ဒကာ
ကြီး ဦးသူခဲ့ လျှော့နှိုးတဲ့ ကိုယ်တိုင်ရေး ဓမ္မစာအုပ်များအပါအဝင်
လျှေ့ဖို့ဝေါးတွေကို အကပ်ခဲ့လိုက်ရပါတယ်။

စာရေးသူရဲ့ ထွက်ရှိပြီးသမျှ ဓမ္မစာအုပ်များကို ဒကာကြီး
ဦးသူခဲ့ လက်ထဲ ကိုယ်ထိလက်ရောက် ပြန်လည်လျှော့နှိုးပြီးတဲ့
ရောက်မှာတော့ . . .

‘ဒကာကြီး . . . । ဒကာကြီးကို ဦးအေးတစ်ခုပြောချင်လို့
ကြားပါတယ်ဘုရား’

‘ဦးအေး ကိုးတန်းကျောင်းသားဘဝတုန်းက ဒကာကြီးအေး
မြေးလိုင်း ကိုးတန်းကျောင်းသားဘဝတုန်းက ဒကာကြီးအေး

***** အကောင်းကဲချုပ်မှ

တဲ့ 'ရာမာခရစ်ရှုနာ၏သုတေသနပြင်များ' တအုပ် ဖတ်ရတယ်၊ သတ္တန်း အပြီးဝတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးချိန်မှာပေါ့၊ အဲဒီတာအုပ်ထဲမှာပါတဲ့ စကားရုပ်တစ်ခုက ဦးလေးရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို ပိုပြီး ခိုင်မှာစေခဲ့တယ်'

'ရဟန်းပြုတယ်၊ တရားအားထုတ်တယ်ဆိုတာ ငယ်ရွယ် နှင့်ပျိုတ္ထ်း အကောင်းဆုံးပဲ' ဆိုတဲ့ စကားရုပ်ကလေးပါ၊ အဲဒီ စကား ရုပ်ကလေးက ဦးလေးကို သာသနာဘောင် မြန်မြန်ဝင်ဖို့ အရိုန်ပြင်း တဲ့ တွေ့န်းအားတစ်ခု ဖြစ်စေခဲ့တယ်၊ တခြားတွေ့န်းအားတွေ့လည်း အမှားကြီးတော့ ပါတာပေါ့နော်'

'အဲဒီတာအုပ်ထဲမှာ ရာမာခရစ်ရှုနာက 'ငယ်တ္ထ်း တရားအားထုတ်တာ အကောင်းဆုံး' ဆိုတဲ့ အချက်ကို ဥပမာသုံးမျိုးနဲ့ ရှင်းပြထားတယ်လေ၊ ကြက်တူရွေ့ကို အသက်ကြီးလို လျှာထူးမှ စကားပြောသင်ရင် ဘယ်လိုမှ မတတ်နိုင်တော့အတွက် အသက် ငယ်တ္ထ်း လျှာပါးစဉ် သင်သင့်တယ်'

'နို့ချဉ်တွေကို နေထွက်ပြီးမှ ကျိုချက်ရင် ထောပတ် ကောင်း မဖြစ်နိုင်တော့တဲ့အတွက် မိမာလင်းခင် ပြပြင်ကျိုချက်သင့် တယ် သရက်သီးမှုညွှန်တွေဟာ ငှက်တွေထိုးသုတေသနပြီးမှ ဆုံးရင် ကိုယ် စားလိုလည်း မဖြစ်၊ သူများလျှော့လိုလည်း မဖြစ်နိုင်တော့တဲ့အတွက် ငှက်တွေ မထိုးသုတေသားခင် အလျင်အမြန် အူပြီး ကိုယ်တိုင်လည်း စား ဘုရား စတဲ့ သူတော်စင်တွေကိုလည်း ကပ်လျှော့သင့်တယ်'

'အဲဒီ ဥပမာတွေလိုပဲ... လူဟာလည်း အသက်ကြီးမှ ဆုံးရင် စိတ်နေစိတ်ထားတွေက မဖြေစင်၊ အနှစ်မဲ့တဲ့ လောကီအာရုံး

အမျိုးမျိုးက အရိုပ်ထင်၊ ကိုယ်အားတွေက စိတ်သွေးတိုင်း မပါချင်တော့တဲ့အတွက် ကုသိုလ်အလုပ်၊ တရားအလုပ်တွေ ကို ပြည့်ပြည့်ဝေး၊ အားမထုတ်နိုင်တော့ဘူး၊ ဒါကြောင့် ငယ်တ္ထ်း ရွယ်တ္ထ်း၊ သန်တ္ထ်း မြန်တ္ထ်း၊ စိတ်နေစိတ်ထား ဖြေစင်သန့်စွဲး တ္ထ်း၊ ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေး၊ ထက်မြှက်တ္ထ်း လူငယ်ဘဝဟာ ရဟန်းပြုဖို့ရော၊ ကုသိုလ်အလုပ်၊ တရားအလုပ် အားထုတ်ဖို့ရော အကောင်းဆုံးပဲ လို ရာမာခရစ်ရှုနာက ဆိုထားတယ် မဟုတ်လဲ'

'ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား၊ အဲဒီအခန်းကဏ္ဍတဲ့မှာ အရှင် မဟာရွှေသာရဲ့ စတုဓမ္မသာရပို့၊ ကောက်နှုတ်ချက်ကလေးပါ တပည့်တော် ထည့်ရေးခဲ့ပါသေးတယ်၊ အခုထိ အလွတ်ရနေပါ သေးတယ်'

'ယစ်မူးစည်းစိမ်း မေးတိမ်ကုသိုလ်၊ ဝန်တိုးဆိုပိတ်၊ ရမ္မာက စိတ်ဖြစ်၊ ညျှစ်ကြော်ယန္တရား၊ ကြံဖတ်လားသို့ မြေးသားမြစ်စည်း ပျော်တာရည်၍၊ ချုပ်ရည်ခန်းမြောက်၊ အိုမင်းရောက်မှာ စွန့်မြောက် လူဘော်၊ တော့ထွက်သော်လည်း၊ မလျော်လည်းကောင်း၊ အာ ထောင်းသော်၊ ပျော်းပျော်းညွှည့်၊ ပါးဆော်အုံဟု၊ မခုံလုံလာ ထကြုပျုံးထိုင်း၊ လိုတိုင်းမပါ၊ ပညာပေတးး၊ နှုလုံးလည်းပြီး၊ နှုတ် သီးလှုပ်ဆန်း၊ မီးဖြန်းဘာဝနား၊ များစွာမပြန် မိတ်တွေ့ကြန့်ခဲ့ တောင် ညွှန်ကုန်းတက်၊ ကမ်းနိုးသက်ဝယ်၊ အနှုက်ပြည့်ဖိုး၊ ရေပည့်အိုးကို ကြိုးကြိုးပမ်းပမ်း၊ မဖိတ်ထမ်းသည်၊ လွှဲစွမ်းသဖွယ်၊ ပို့နှုန်းကာ စင်ကြယ်သိမ့်မွေ့၊ ရသေ့ရဟန်း၊ ဖြစ်တ္ထ်းလေပြေား၊ ထို့သုအားတို့ ဘုရားကာ၊ ပန္တိတာတို့၊ လွန်လှုကြည်ညို့၊ ချီးမှုမ်းဆီးတို့'

‘သာဓု... သာဓု... သာဓု ဒက္ခိုးရဲ မှတ်ဉာဏ်
ကတော့ အုံမခန်းပါပဲ၊ အသက် (၉၄)နှစ်ရှိတာတောင် ဒီပို့တွေ
မမေ့သေးဘူးနော်၊ အလွယ်ရနေတုန်းပဲ’

‘ဒက္ခိုးရေးတဲ့’ ရာမာခရစ်ရှုနာ၏ သူတ္ထန်ပုံပြင်များ
စာအုပ်ထဲက ‘ရဟန်ခံ လူသန်လိုဘိတောင်’ ဆိုတဲ့ အခန်းကဏ္ဍ
ဟာ ဦးဇော်ကို သာသနူဘောင် မြန်မြေနိုင်ပြစ်ဖို့ တွေ့န်းအားကြီး
တစ်ခု ပြစ်ခဲ့တဲ့အတွက် ဦးဇော်အပေါ်မှာ ဒက္ခိုးရဲ့ ‘စာပေကျေးလူ’ ရှိပါတယ်၊ အဲဒီစာပေကျေးလူကို တွေ့ပြန်ဆပ်တဲ့အနေနဲ့ ဒက္ခိုး
လျှောင်တာလျှော့ဖို့ နဝကမ္မ ကျပ်တစ်သိန်း ဦးဇော်လျှောပါရခဲ့’

စာရေးသူရဲ့ စကားအဆုံးမှာတော့ ဒက္ခိုး ဦးသူခ
ပါးစပ်အဟောင်သားပြစ်သွားပြီး မျက်နှာပြင်တစ်ခုလုံးမှာ အုံအို
တဲ့ အရိပ်အယောင်တွေ လွမ်းခြားသွားပါတော့တယ်။ မျက်အုံကိုပင့်
မျက်လုံးကို ထပ်ချွဲရင်း စာရေးသူရဲ့ ရင်ဘတ်နေရာကို အုံအို
တက္ခိုး စူးစိုက်ကြည့်နေတာနဲ့....

‘ဦးဇော်လျှောင်ကို လက်ခံပါဒက္ခိုး၊ ဘုန်းကြီးလျှော
ဆိုပြီတော့ ယူရမှာ တွေ့န့်မနေပါနဲ့ ဒက္ခိုးကို လျှောတယ်ဆိုပေမယ့်
တကယ်တော့ တရားကို ပူးလောင်တာပါ’ ‘ရဟန်ပြုတယ်၊ တရားအား
ထုတ်တယ်ဆိုတာ ငယ်ရွယ်နဲ့ပို့တုန်း အကောင်းဆုံးပဲ’ ဆိုတဲ့
တရားစကားကို ပူးလောင်တာပါ၊ မမူပူးလောင်ပါ ဒက္ခိုး’

စာရေးသူရဲ့ ကိုယ်စား ခမည်းတော် (ဦးစိန်ဝင်း)နဲ့ မယ်
တော် (ဒေါ်သိန်းသိန်း)က ကပိုယ်အဖြစ်နဲ့ ငွေကျပ်တစ်သိန်းကို
ဒက္ခိုး ဦးသူခရဲ့လက်ထဲ လွှာအပ်လျှောပါနဲ့လိုက်တဲ့အခါမှာတော့

ညီတော်မောင် ကိုညီဝင်း၊ ရဟန်ပါယိကာမ ဒေါ်ခင်စောတင့်
ဒကာလေး တို့သားကြီးနဲ့တက္ခိုး ရောက်ရှိနေကြတဲ့ ပရိသတ်အေး
လုံးက လိုက်လွှာဝမ်းမြောက်စွာ သာဓုသုံးကြိုင် ဒေါ်ဆိုလိုတ်ကြပါ
တော့တယ်။

ဒက္ခိုး ဦးသူခ က ငွေကျပ်တစ်သိန်း ထည့်ထားတဲ့ စာအိတ်
ဖြူဖြူလေးကို လက်နှစ်ဖက်နဲ့ တရိုတသေကိုင်၊ ဦးထိပ်မှာ ကပ်ပြီး
....

‘တပည့်တော် သိပ်ကို ကျေနှပ်သွားပြီဘုရား၊ သိပ်ကို ကျေ
.....

နုပ်သွားပြီ ငွေတစ်သိန်းရလို့ ကျေနှင်တာ မဟုတ်ပါဘူရာ၊ ဆရာတော် သိတတ်တာကို ကျေနှင်တာပါ၊ လောကမှာ တတ်သိတဲ့လူ များပါတယ်၊ သိတတ်တဲ့လူ ရွှေးပါတယ်ဘူရာ၊ ဆရာတော်က ရှားတဲ့အထဲမှာ တစ်ဦးအပါအဝင်ပါ'

‘ତପନ୍ତିରେ ଚିର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ଦୁଃଖବାଧକଙ୍କ ପ୍ରତକ୍ଷଣଙ୍କ
ତପନ୍ତିରେକିମ୍ବିନ୍ଦ କ୍ରୋଚଲ୍ଲାଙ୍କ ଆହାକୁ ଝାପିଲ୍ଲାରୁଥାଏ ଝାପିଲ୍ଲାଙ୍କ
ବରିତିଲ୍ଲିଗି ଆମେଗି ଲୁପ୍ତାଳ୍ପିତାର୍ଯ୍ୟ ଆକିତ୍ତକଙ୍କ ଆମେଗା
ହାମ୍ରାବ୍ୟାବଲେଖିର୍ଦ୍ଦ ବ୍ୟାବ୍ସର୍ଵାଙ୍ମାରୁଥାଏ ବରିତିଲ୍ଲା
ଆମେପଥେବେଳୁବୁନ୍ଦି ଯଣିପାଇଲୁଛି ଯଣିପାଇଲୁଛି
ଯଣିପାଇଲୁଛି ‘ଶେଷକିବରିତିଲା ଜ୍ଞାନମହାବ୍ୟାବ୍ସର୍ଵାଙ୍ମାରୁଥାଏ ଜ୍ଞାନମହାଗିନୀ
ଫୁଲେଖାରୁଛି ଅର୍ପିରୁଥାଏ ବରିତିଲି’ଲ୍ଲା ତତ୍ତ୍ଵକ୍ଷିଳ୍ପାଳୁନ୍ତିପାଇଲୁଛି କ୍ରୋଚିକାର୍ଯ୍ୟରେ
ଲୀକାନ୍ତିର୍ଯ୍ୟରେକାର୍ଯ୍ୟ ... ତୁ’

‘ဒါပေမဲ့ တပည့်တော် အခု မစွမ်းနိုင်တော့ပါဘူရား၊ အိုး
မင်းမစွမ်းပြစ်နေပါပြီ ဒီအကြောင်းကို ကိုယ်တိုင်စာမျော်ပေမယ့်
တပည့်တော် ရေးလို့ မဖြစ်တော့ပါဘူရား ဒါကြောင့် ဒီအကြောင်း
ကို ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် တိုင်းပြည်သို့အောင် ဆောင်းပါးရေး
တော်မှပါဘူရား’

‘ဦးဇင်းကိုယ်တိုင်ရေးရှင် ကိုယ့်ဂုဏ်ကိုယ်ဖော်တယ်လို့

ပြောကုန်ကြမှာပေါ့ ဒကာကြီးရယ်'

‘တပည့်တော် မစွမ်းနိုင်တော့လိပါဘုရား၊ ဘယ်သူတဲ့အဲ
ကဲ့ဒဲ့ ပညာရှိသူတော်ကောင်းတော့ မကဲ့ဒဲ့ဖြိုပ်အရေးကြိုးပါတယ်’

‘ဒါဖြင့်လည်း ရေးမို့ ကြီးတဲ့ကည့်ပါဉီးမယ်’

‘ତପନ୍ତିତେବେ ଆଶୁରାଃହୋତ୍ର ତଥାଃତେଲନ୍ତେ
ଆମ୍ବାଃତ୍ରୀଃ କ୍ଵାଞ୍ଚିଦିଷ୍ଟେତ୍ଯାହୁଃ’

‘ဒကာငြီးနှဲမွေးနှေ့မှာ မွေးနှေ့လက်ဆောင်အပြစ်နဲ့ အမှတ်တရစကားတစ်ခုတော့ ပြောခဲ့မယ်လဲ’

‘မှန်ပါ။ နာပါရစေဘူရား’

‘ဒကာကြီးရဲနာမည်က ‘သူခါ’ ‘သူခဲ’ ဆိတ္တ၊ ‘ချမ်းသာ ခြင်း’ ဆိတ္တ၊ အစိပ္ပာယ်ကို လူတိုင်းသိပါတယ်၊ လူတိုင်းသိတဲ့ အစိပ္ပာယ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး၊ ဘာမှ မပြောလိုတော့ပါဘူး၊ သူခဆိတ္တ၊ ပိဋ္ဌကို အစိပ္ပာယ် မဖွင့်ဘဲနဲ့ သူခဆိတ္တ၊ အသံထွက်အတိုင်းပဲ အစိပ္ပာယ် ပြောပါမယ်’

‘သူခ (သူခ)တဲ့ ဘယ် ‘သူ’ ကို ‘ခ’ မှာလဲ၊ အနီးမယော
သမီးသားဆိုတဲ့ ‘သူ’ ကို ‘ခ’ မှာလား၊ အဆင်၊ အသံ၊ အနှစ် အရသာ၊
အထိအတွေ့၊ ပါးဖြေအာရုံ ကာမဂ္ဂက်ဆိုတဲ့ ‘သူ’ ကို ‘ခ’ မှာလား
ရုပ်နာမ်နှစ်ပါးဆိုတဲ့ ‘သူ’ ကို ‘ခ’ မှာလား၊ သံသရာဝင်ဆင်ခဲ့ဆိုတဲ့
‘သူ’ ကို ‘ခ’ မှာလား’

ဟာ အာရုံတည်းဟူသော 'သူ' ကို မကောင်းသောနည်း၊ ယုတေသူ
သောနည်းနဲ့ 'ခ' နေတာပဲ

'ဘယ်အာရုံနဲ့ပဲတွေ့တွေ့! စိတ်မှာ သဒ္ဓါဖြစ်မယ်၊ သတိ
ဉာဏ်ဖြစ်မယ်၊ မေတ္ဂာ၊ ကရာဏာ၊ မှုဒ်တာ စတဲ့သူတော်ကောင်း
တရားတွေ တစ်ခုခုဖြစ်မယ်ဆိုရင် ကိုယ့်စိတ်ဟာ အာရုံတည်းဟူ
သော 'သူ' ကို ကောင်းသောနည်း၊ မြင့်မြတ်သောနည်းနဲ့ 'ခ' နေ
တာပဲ'

'ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသာသနာတော်ကြီးနဲ့ တွေ့ကြုံခွင့်ရတဲ့အနိက်
ဘယ်အာရုံနဲ့ပဲတွေ့တွေ့! တွေ့သမျှအာရုံတည်းဟူသော 'သူ' ကို
မကောင်းတဲ့စိတ်၊ မကောင်းတဲ့အလုပ်၊ ယုတေသူတဲ့စိတ်၊ ယုတေသူတဲ့
အလုပ်တွေနဲ့မ'ခ' ပါနဲ့တော့ တွေ့သမျှအာရုံတည်းဟူသော 'သူ' ကို
ကောင်းတဲ့စိတ်၊ ကောင်းတဲ့အလုပ်၊ မြင့်မြတ်တဲ့စိတ်၊ မြင့်မြတ်တဲ့
အလုပ်တွေနဲ့ပဲ အားရပါးရ 'ခ' လိုက်စမ်းပါ'

'ဘာကုသိုလ်ကောင်းမှုပဲပြုပြု၊ လူချမ်းသာ၊ နတ်ချမ်းသာ
ဆိုတဲ့ 'သူ' ကို 'မ' ခဲ့လိုက်ပါနဲ့၊ နိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့ 'သူ'၊ ပိမိအလိုက္ခရာ
ဟောမိုးကြောက်ဆိုတဲ့ 'သူ' ကိုပဲ 'ခ' လိုက်ပါ'

'မသေခင် အသက်ရှင်နေစဉ်ကာလလေးမှာလည်း အ
ခိုင်တိုင်၊ အချိန်တိုင် ကိုလေသာအာရုံ အကုသိုလ်အာရုံဆိုတဲ့ 'သူ'
ကို မ 'ခ' ပါနဲ့ တရားအာရုံ ကုသိုလ်အာရုံဆိုတဲ့ 'သူ' ကိုပဲ 'ခ' ပါ'

'ချို့မွမ်းခြင်း၊ ကဲ့ချွမ်း စတဲ့ လောကမံအာရုံ 'သူ' ကို
လည်း စိတ်တက်ခြင်း၊ စိတ်ပျက်ခြင်းအားဖြင့် မ 'ခ' ပါနဲ့ လောကမံ
ဟာ လောကမံပဲ လောကမဲ့ ဖြစ်ရှိဖြစ်စဉ် သဘာဝပဲလို့ အသိ

ဉာဏ်နဲ့ နှလုံးသွင်းပြီး တည်တည်ဖြစ်ဖြစ် လူနှစ်ရရ 'ခ' လိုက်ပါ
'လိုရင်းကတော့ အာရုံဆိုး၊ အာရုံယုတ်၊ အလုပ်ဆိုး
အလုပ်ယုတ်ဆိုတဲ့ 'သူ' ကို ဘယ်တော့မ 'ခ' ပါနဲ့ အာရုံကောင်း၊
အာရုံမြတ်၊ အလုပ်ကောင်း၊ အလုပ်မြတ်ဆိုတဲ့ 'သူ' ကို ပဲ 'ခ' ပါ
ဒါဆိုရင် ကောင်းသော 'သူ' ကို 'ခ' တဲ့ 'သူခ(သူခ)' ဖြစ်သွားပြီပေါ့

'အကျယ်ပြောမယ်ဆိုရင် ဘယ်ကုန်နှင့်ပါမလဲ ဒကာကြို
ရယ်၊ ဒကာကြိုးက ဉာဏ်ကြီးတဲ့သူဆိုတော့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ပဲ
ချွဲထွင်လိုက်တော့ပေါ့နော် ကောင်းသော 'သူ'၊ မြင့်မြတ်သော 'သူ'၊
ဖြူစင်သန်ရှင်း၊ အပြစ်ကောင်းသော 'သူ' ကို 'ခ' တဲ့ 'သူခ အစ်
(သူခအစ်)' ဖြစ်ပါစေလို့ ဦးဇီးဇီးဆုမွန်ကောင်း တောင်းလိုက်ပါ
တယ် ဒကာကြိုး'

'သာခု ... သာခု ... သာခုပါဘုရား၊ သူခကို အာခု
လို အမို့ပွားယုဖွှဲတာ တစ်ခါမှ မကြေားဖူးသေးပါဘုရား၊ ဆရာတော်
ရဲ့ အဆုံးအမကို တပည့်တော် အသက်ထက်ဆုံး ဦးထိပ်ရွက် လိုက်
နာသွားပါမယ်ဘုရား'

အဲခိုနောက ကျောင်းအပြန်လမ်းတစ်လျှောက်လုံး 'တတ်
သိတဲ့လူ များတယ်၊ သိတတ်တဲ့လူ ရှားတယ်' ဆိုတဲ့ စကားတစ်ခွင့်း
ရယ်၊ 'ဘယ်-သူ-ကို ခ, တဲ့ သူခလဲ' ဆိုတဲ့မေးခွန်းတစ်ခုရယ်ပဲ
နှလုံးသားမှာ အကြိမ်ကြိမ် ပဲတင်ထပ်နေခဲ့ပါကြောင်း ... 」

ချို့မွမ်းခြင်း

[အလင်းတန်းကျော်မယ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ (၁၆)၊ ၂၀၀၃]

‘အလင်းတန်းရွာနယ်ကို ပရဲဟိတရွာနယ်လို့ နာမည်ပြောင်း
လိုက်ဖို့ကောင်းတယ်’

သာသနူညီတော်မောင် ရဝေါဒယ်(အင်းမ) အဲဒီလိုပြောတွေ့
က ‘သိပ်ဟုတ်တာပေါ့’ လို့ စာရေးသူ အပြည့်အဝ ထောက်ခဲ့ခဲ့
ပါတယ်။ စာရေးသူ တွေးခဲ့ဖူတဲ့ အတွေးနဲ့ တစ်ထပ်တည်း ကျမှန်
တာကိုး။

ဟုတ်လည်း ဟုတ်တယ်လေ၊ အလင်းတန်းမို့ မဖတ်ထိတ်ဖွဲ့
လူမှုပရဟိတသတင်း။

သာသနူပရဟိတသတင်း
အများကောင်းတို့ပြု
ပရဟိတသတင်းတစ်ပိုင်းပို့
ကတော့ ပါလာတာချည်ပဲ
မဟုတ်လာဘ

အလင်းတန်းနဲ့ ပရဟိတာ ပရဟိတ်နဲ့ အလင်းတန်း ခွဲခြားလိုတော် မရတော့ပါဘူး။

‘ကပ္ပလီကို ကူညီကြပါ’ လိုမျိုး တစ်ဦးတစ်ယောက်နဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ ပရဟိတာသတင်းတွေလည်း ပါလာတတ်သလို ‘ဒါသာ- ခါ အမျိုးသမီးသီလရှင်ကျောင်း’ လိုမျိုး အများစုံနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ ပရဟိတာသတင်းတွေလည်း ပါလာတတ်ပါတယ်။ ‘အလင်းတန်း’ ရဲ့ ‘သတင်းကမ်း’ မှုံကြောင့် တစ်ဦးတစ်ယောက်ဆိုတဲ့ ‘ပရ - သူတစ်ပါး’ ရော၊ အများစုံဆိုတဲ့ ‘ပရ = သူတစ်ပါး’ ရော ‘ဟိတ် - ကောင်းကျိုးမီးပွား’ ဖြစ်ထွန်းသွားကြတာခုည်းပါပဲ။

ပရဟိတာကုသိုလ် ဆည်းဖွံ့ဖြိုးရကြတဲ့ ပရဟိတိစိတ်ဓာတ် ပိုင်ရှင်တွေကလည်း သတင်းကမ်းတဲ့ အလင်းတန်းကို ကျော်လွှာတင် မဆုံး ဖြစ်ကြပါတယ်။ ပရဟိတိစိတ်ဓာတ် ဘယ်လောက်ရှိရှိ ဘယ်နေရာမှာ ဘာလိုအပ်နေတယ်ဆိုတာ သိခွင့်မရရင် သူတစ်ပါး ရဲ့ လိုအပ်ချက်ကို ဘယ်လိုမှ ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး လေ။

ပရဟိတာသတင်းတွေ တခုတ်တရ ထည့်ပေးနေတာကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် အလင်းတန်းဖန်တီးရှင်တွေရဲ့ နှုလုံးသားမှာ ပရဟိတိစိတ်ဓာတ် အပြည့်အဝရှိတယ်ဆိုတာ သိသာထင်ရှားပါတယ်။ စာဖတ်ပရိသာတ်ကို စာပေအသိ ဖြန့်ဝေပေးရှုမက ကုသိုလ် ပိတ်တွေပါ မျှဝေပေးနေတာမို့ စာနယ်ဇုံးအလုပ်လုပ်ရင်း ပါရပါ ဖြည့်ပြီးသား ဖြစ်သွားတာပေါ့။

ပရဟိတိစိတ်ဓာတ်ဆိုတာ ဘုရားလောင်းစိတ်ဓာတ်ပါ။

ခယုံရင် ခုရရှိင်တဲ့ နိုတာန်ချမ်းသာကို စွဲနှုန်း လေးအသေးစိုးနဲ့ကျွား တစ်သိန်းကာလပတ်လုံး ပါရမိတော်တွေကို အပင်ပန်းအဆင်ခဲ့မြဲ့ ဖြည့်ကျင့်ခဲ့တာဟာ သတ္တဝါတွေရဲ့ အကျိုးစီးပွားကို လိုလေသဲ့ ပရဟိတိစိတ်ဓာတ်ကြောင့်ပါ။

ဘုရားဖြစ်ခြင်းရဲ့ အဓိကအကြောင်းတရားကို ပြောပါသော ရင် ပရဟိတိစိတ်ဓာတ်ကိုပဲ ပြောပါလိမ့်မယ်။ ပရဟိတိစိတ်ဓာတ် သာ မရှိရင် ပါရမိတော်တွေ မဖြည့်ကျင့်ဖြစ်ပါဘူး၊ ပါရမိတော်တွေ မှ မဖြည့်ကျင့်ရင်လည်း ဘုရားမဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ပါရမိတော်တွေ ဖြည့်ကျင့်တယ် ဆုတေသနလည်း အဓိကအားဖြင့် ပရဟိတာအလုပ် တွေ လုပ်တာပါပဲ။ လူမှုမေး ပရဟိတာတွေလည်း ပါသလို သာသ နာမေး ပရဟိတာတွေလည်း ပါပါတယ်။ လောက်ကောင်းကျိုး ပရဟိတာတွေ လည်း ပါပါတယ်။

ဘုရားရှင်တိုင်းဟာ ဘုရားမဖြစ်ခင်မှာလည်း ပရဟိတိစိတ်ဓာတ်နဲ့ပဲ ပါရမိဖြည့်ခဲ့ကြသလို ဘုရားဖြစ်ပြီး နောက်ပိုင်းမှာ လည်း ပရဟိတိစိတ်ဓာတ်နဲ့ပဲ လောက်ကို ကောင်းကျိုးပြုသွားခဲ့ကြပါတယ်။ ဘုရားဆိုတာ ပရဟိတ်ရဲ့ အမှတ်သက်တပါ။ တစ် လောကလုံးမှာ ပရဟိတိစိတ်ဓာတ် အရှိုးဆုံးနဲ့ ပရဟိတာအလုပ် အလုပ်ဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဟာ သမ္မာသမ္မာသွားပါပဲ။

ဘုရားလောင်းတွေ ဘုရားရှင်တွေမှာသာ ပရဟိတိစိတ်ဓာတ် စိတ်ရှိတာလားဆိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ စိတ်နေစိတ်ထား မြင့်မား ကြိုးမြတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းမှာ ပရဟိတိစိတ်ဓာတ်ရှိပါတယ်။

ပါရမိဆိတာ 'မြင့်မြတ်သူတွေရဲ အလုပ်'၊ 'မြင့်မြတ်သူဖြစ်
ကြောင်းအရာ' ဆိတ္တဲ အမိဘာယ်အတိုင်း ပြောမယ်ဆိုရင် ပရဟိတ
စိတ်ဓာတ်ဆိတာ 'မြင့်မြတ်သူတွေရဲ စိတ်ဓာတ်၊ မြင့်မြတ်သူဖြစ်
ကြောင်း စိတ်ဓာတ်' ပါပဲ။

မြင့်မြတ်သူတွေရဲ သန္တာန်မှာသာ ပရဟိတစိတ်ဓာတ်
နှိမ်းဆိုင်သလို ပရဟိတစိတ်ဓာတ်နှိမ်းလည်း လူတစ်ယောက်ဟာ မြင့်
မြတ်သူ ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်။ ပြောရတမ်းဆိုရင် ပရဟိတ
စိတ်ဓာတ် မရှိတဲ့သူဟာ စိတ်နေစိတ်ထား နိမ့်ကျတဲ့သူ စိတ်ဓာတ်
သေးသိမ်တဲ့သူပါပဲ။

ပရဟိတက အလိုအလျောက်ပရဟိတနဲ့ တက္ကးတက
ပရဟိတလို့ နှစ်မျိုးရှိပါတယ်။ ကိုယ်ကျိုး ကိုယ်စီးပွားနဲ့ ပတ်သက်တဲ့
အလုပ်ကို စိတ်ကောင်းစေတနာကောင်းထားပြီး အရည်အသွေး
အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်တာကို 'အလိုအလျောက်ပရဟိတ'
လို ခေါ်ပြီး ကိုယ်ကျိုးကိုယ်စီးပွားနဲ့ဝေ မပတ်သက်တဲ့ သူတစ်ပါး
ကိစ္စ၊ သူတစ်ပါးအလုပ်ကို သူတစ်ပါးအကျိုးသက်သက်အတွက်
ရည်ရွှေးပြီး မေတ္တာကရှုကာ အပြည့်အဝနဲ့ တက္ကးတက ကြောင့်ကြ
နိုက် လုပ်ပေးတာကိုတော့ 'တက္ကးတကပရဟိတ' လို ခေါ်ပါတယ်။

လူတိုင်းမှာ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းအလုပ် ကိုယ်စီးပွား
ပါတယ်။ ဘယ်အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းအလုပ်မဆို သူတစ်ပါးနဲ့
ဆက်စပ်နေတာချဉ်းပါပဲ။ 'ကိုယ်အလုပ်ကြောင့် ကိုယ်အလုပ်နဲ့
ဆက်စပ်နေတဲ့ သူတစ်ပါးတွေ စိတ်ချမ်းသာကြပါစေ' ဆိုတဲ့ စေတ
နာနဲ့ ကိုယ်အလုပ်ကို အရည်အသွေး အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင်

လုပ်မယ်ဆိုရင် ကိုယ်အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းအလုပ် ကိုယ်လုပ်ငွေ
ရင်းနဲ့ အများအကျိုးကို သယ်စိုးချက်ဆောင်ပြီးသား ဖြစ်သွားတဲ့
တယ်။

စေးသုံးကုန်ရောင်းချုတဲ့သူကလည်း ကိုယ်ကုန်ပစ္စည်း အဲ
သုံးသူတိုင်း ကျွန်းမာရေးနဲ့ ညီညွတ်အောင် စိတ်ချမ်းသာအောင်
သန္တသန့်ရှင်းရှင်း လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ဖြစ်ဖို့ ဂရိုစိုက်မယ်ဆိုရင်
အဆောက်အအုံ ဆောက်လုပ်တဲ့သူကလည်း ကိုယ်အဆောက်အ^၁
အုံမှာ နေထိုင်သူတိုင်း အစစအရာရာ အဆင်ပြေအောင် စိတ်ချမ်း
သာအောင် လူလူပဲ ခိုင်ခိုင်ခဲ့ဖြစ်ဖို့ ဂရိုစိုက်မယ်ဆိုရင် . . .
ကိုယ်စီးပွားရေးကိုယ်လုပ်နေရင်းနဲ့ အများအကျိုးပရဟိတကိုလည်း
အလိုအလျောက် လုပ်ပြီးသား ဖြစ်သွားပါတယ်။

ကိုယ်လုပ်တဲ့အလုပ်ကို အရည်အသွေးကောင်းအောင် မ
လုပ်ဘဲ ခို့မယ်၊ ခို့မယ်၊ အကြံအဖန်လုပ်မယ်၊ ခွင့်ရိုက်မယ်ဆိုရင်
ကိုယ့်ရဲ့ အတ္ထာဟိတအလုပ်ကြောင့် ပရဟိတ မဖြစ်တဲ့အပြင် အ^၂
ကုသိုလ်တရားတွေပါ တို့ပွားသွားပါတယ်။ မခို့ မခို့၊ အကြံအဖန်
မလုပ်၊ ခွင့်ရိုက်ဘဲ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်မယ်ဆိုရင်တော့
ကိုယ့်ရဲ့ အတ္ထာဟိတအလုပ်ကြောင့် ပရဟိတလည်းဖြစ်၊ ကုသိုလ်
တရားလည်း တို့ပွားသွားပါတယ်။ ပရွှေ့ပြန်လောလောဆယ့်မှာ
လည်း ကိုယ့်ရဲ့ အလုပ် ပိုပြီး အောင်မြင်တိုးတက် ကြိုးပွားချမ်းသာ
နိုင်ပါတယ်။

နာမည်ကြီးအမှတ်တဲ့ဆိပ်တစ်ခုနဲ့ ကိုတ်မှန်တွေဟာ မို့
တက်နေတာတွေပဲများလို့ အဲဒီအမှတ်တဲ့ဆိပ်မှန်ဆိုရင် ဘာမှန်မှု

တေသနပိတ်မရှိတော့ပါဘူး။ စာရေးသူရဲ့ တူလေး နှစ်နှစ်ခဲ့၊ သုံးနှစ်အဆွယ်တုန်းက အဲဒီအမှတ်တံဆိပ်နဲ့ ကိတ်မျှနဲ့ သူကိုပေးတိုင်းဘူးခဲ့ပေါ်က အမှတ်တံဆိပ်ကို ကြည့်ပြီး ‘ဟင် . . . ကြီး’ ဆိုပြီး ခေါင်းရမ်း၊ မျက်နှာလွှဲခဲ့ဖူးပါတယ်။ စာမဖတ်တတ်သေးတဲ့ ကလေးကတောင် ဒီအမှတ်တံဆိပ်ဆိုရင် မို့တက်တွေမျှန်းသိလို့ လက်မခံပါဘူး။

‘ခွဲ’နဲ့ စဲ တဲ့နာမည်ကြီး အမှတ်တံဆိပ်တစ်ခုနဲ့ ကိတ်မျှန်းတွေကတော့ ထောပတ်နဲ့လေး တသင်းသင်းနဲ့ သန္တရှင်းလတ်ဆတ်လွန်းလို့ သူမျှန်းဘူးတိုင်း၊ သူလုပ်ငန်း မိသားစဲတွေကို အလိုလို မေတ္တာပို့သနမိလျက်သား ဖြစ်သွားပါတယ်။ ကိတ်မျှန်းတစ်ခုတည်း မဟုတ်ပါဘူး။ သူလုပ်ငန်းကထုတ်တဲ့ မုန်မျှန်းသမျှ ထောပတ်နဲ့လေးတမ္မားမျွေးနဲ့ အရည်အသွေးအကောင်းဆုံး ဖြစ်နေတာချည်းပါပဲ။ ‘ခွဲ . . .’ အမှတ်တံဆိပ်ဆိုရင် ယုံကြည်စိတ်ချုပြုးသား ဆိုပါတော့။

စိတ်နေစိတ်ထားက ‘အကောင်းတက္ကားအဖွဲ့’ ဖြစ်နေရင် အလုပ်ရဲ့ အရည်အသွေးကလည်း ‘အကောင်းတက္ကားထိပ်’ ဖြစ်နေမှုပါပဲ။ ‘အကောင်းဆုံးကိုမေး’ ရင်တော့ ‘ခွဲစိတ်ဓာတ်’ လို့ခေါ်တဲ့ ပရဟိတစိတ်ဓာတ်ပါပဲ လို့ ဖြေရပါလိမ့်မယ်။

ဘယ်အသက်မျွေးဝမ်းကော်င်းအလုပ်ပဲ လုပ်လုပ်၊ ‘အရည်အသွေးကောင်းဖို့ အမိက’ ဆိုတဲ့ စိတ်ဓာတ်နဲ့ ကိုယ့်အမြတ်အစွမ်းကို အမိကမထားဘဲ အေးပေးသူရဲ့ စိတ်ကျေနှပ်မှုကို အမိကထားမယ်ဆိုရင် လုပ်ငန်းသဘောအရ မလွှဲသာ မရှောင်သာ

- ❖ ဘရားမြှင့်ခြင်း.
- ❖ အမိကအကြောင်းတရားကို
- ❖ ပြောပါဆိုင်
- ❖ ပရဟိတစိတ်ဓာတ်ကိုပဲ
- ❖ ပြောရပါလိမ့်မယ်။
- ❖ ပရဟိတစိတ်ဓာတ်သာ မရှိရင်
- ❖ ပါရပီတော်တွေ မဖြည့်ကျင့်ဖြစ်ပါဘူး
- ❖ ပါရပီတော်တွေမှ မဖြည့်ကျင့်ရင်လည်း
- ❖ ဘရားမြှင့်နိုင်ပါဘူး
- ❖ ပါရပီတော်တွေ ဖြည့်ကျင့်တယ်
- ❖ ဆိုတာကလည်း အမိကအာဖြင့်
- ❖ ပရဟိတအလုပ်တွေ လုပ်တာပါပဲ။

တန်ရာတန်ကြေး ယူရပေမယ့် မေတ္တာစေတနာတွေ အခမဲ့ပေးနေတာဖြစ်လို့ ပရဟိတအလုပ် လုပ်နေတာပါပဲ။

ကိုယ်ရဲ့ အတွေ့ဟိတအလုပ်ကို လုပ်ရင်း မေတ္တာစေတနာကြောင့် အလိုအလျောက် ပရဟိတဖြစ်သွားတာမို့ အဲဒီလိုမို့ ပရဟိတကို ‘အလိုအလျောက်ပရဟိတ’ လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ကိုယ်ကိုယ့်စီးပွား လုံးဝမပါတဲ့ တက္ကားတကာပရဟိတမို့ မလုပ်နိုင်တောင် ကိုယ်ကိုယ့်စီးပွားနဲ့ ဆက်စပ်နေတဲ့ အလိုအလျောက် ပရဟိတ

မိန္ဒတ္ထ လူတိုင်း လုပ်သင့်ပါတယ်။ ‘စိတ်ကောင်းနှလုံးကောင်း’ ဆိတ္ထ အရင်းအနှီးလေးသာရှိရင် မလုပ်နိုင်စရာအကြောင်း မရှိပါဘူး။

ဘုရား၊ တရား၊ သံယာ၊ ကံ-ကံရဲ့အကျိုးနဲ့ ရွေးဘဝ နောက်ဘဝတွေကို လေးလေးနောက်နောက် ယုံကြည်တဲ့ သွွှုံးဟရားကို သူတော်ကောင်းတွေရဲ့ အကောင်းဆုံးအဖော်မွန်လို့ ‘အနှိုင်းမဲ့ အဖော်’ ဆောင်ပါးမှာ ရေ့ခဲ့ဖူးပါတယ်။ ပရဟိတာကိစ္စမှာ ‘ကောင်းတာလုပ်ရင် ကောင်းကျိုးရမယ်၊ ဆိုးတာလုပ်ရင် ဆိုးကျိုးရမယ်’ လို့ ယုံကြည်တဲ့ သွွှုံးဟရားလောက် အနိုင်အမှာရှိရင်ကိုပဲ အတိုင်း အတာတစ်ခုအထိ လုံလောက်ပါတယ်။

သွွှုံးအဖော် လုံးဝ မရှိရင် ပရဟိတုနှစ်မျိုးလုံး မလုပ်ဖြစ်ပါဘူး။ သွွှုံးအဖော် နည်းနည်းရှိရင်တော့ အလိုအလျောက် ပရ ဟိတုတစ်မျိုး လုပ်ဖြစ်ပါတယ်။ သွွှုံးအဖော် အမှားကြီးရှိရင်တော့ အလိုအလျောက်ပရဟိတရော့၊ တကူးတကာပရဟိတပါ နှစ်မျိုးလုံး လုပ်ဖြစ်ပါတယ်။

သွွှုံးအဖော်မှာ သူမိတ်ဆွေမေတ္တာလည်း အဖော်ပါတာ မို့ ‘တကူးတကာပရဟိတ’ မှာ သွွှုံးအဖော်နဲ့အတူ မေတ္တာအဖော် လည်း အရေ့တကြီး လိုအပ်ပါတယ်။ သွွှုံးအဖော် အားကောင်းပေမယ့် မေတ္တာအဖော် အားနည်းနေရင် တကူးတကာပရဟိတကို နည်းနည်းပဲ လုပ်ဖြစ်ပါတယ်။ သွွှုံးအဖော်လည်း အားကောင်းမေတ္တာအဖော်လည်း အားကောင်းမှ တကူးတကာပရဟိတကို အမှားကြီး လုပ်ဖြစ်တာပါ။

လောကမှာ ကိုယ့်လောက် အဆင်မပြောတဲ့သူတွေ့ ကိုယ့်လောက် မပြည့်စုတဲ့သူတွေ့ အမှားကြီးရှိပါတယ်။ သူတို့မဲ့ လိုအပ်ချက်ကို ကိုယ်တတ်စွမ်းနိုင်သလောက် ‘ကရာဏာမေတ္တာစိတ်’နဲ့ပြည့်ဆည်းပေးလိုက်ရင် သူတို့သာ ကြမ်းလောက် ကိုယ်တတ်စွမ်းနိုင်သလောက် သူတို့သာ မေတ္တာပွားဖို့ အခက်အခဲ မရှိလောက်ပါဘူး။

လောကမှာ ကိုယ့်ထက် အဆင်ပြောတဲ့သူတွေ့ ကိုယ့်ထက်ပြည့်စုတဲ့သူတွေ့ အမှားကြီးရှိပါတယ်။ ဘယ်လောက်ပဲ ပြည့်စုပြည့်စုတဲ့ အမြေအနေ အားလျော့စွာ၊ လုပ်ငန်းသဘော အားလျော့စွာ လိုအပ်ချက်ဆိုတာ ရှိစာမြိမ့် သူတို့မဲ့ လိုအပ်ချက်ကို ကိုယ်တတ်စွမ်းနိုင်သလောက် ‘မှုဒ်တာမေတ္တာစိတ်’နဲ့ပြည့်ဆည်းပေးလိုက်ရင် သူတို့ ဘယ်လောက်မှား ဝမ်းမြောက်လိုက်ကြမ်းလောက် ကိုယ့်တို့ပြည့်စုသည်ထက် ပြည့်စုအောင် သူတော်ပါးနဲ့မြောက်လိုက်လို့ ကိုယ်ဝမ်းမြောက်ဖူးတာနဲ့ ကိုယ်ချင်းစာကြည့်တတ်မယ်ဆိုရင် သူတို့ ဘယ်လောက်မှား ဝမ်းမြောက်လိုက်ကြမ်းလောက် ကိုယ့်တို့ပြည့်စုသည်ထက် ပြည့်စုအောင် သူတော်ပါးနဲ့မြောက်လိုက်လို့ ကိုယ်ဝမ်းမြောက်ဖူးတာနဲ့ မှုဒ်တာရွှေထား မေတ္တာပွားဖို့ လွယ်ကူးသွားမှာ သော ချာပါတယ်။

နောက်ဆုံးတော့ ပရဟိတစိတ်ဓာတ်ဆိုတာ ‘ကိုယ်ချင်းစာစိတ်’ ပါပဲ။ ကိုယ်ချင်းစာစိတ်ရှိမှ ပရဟိတစိတ်ဓာတ် မရှိနိုင်ပါတယ်။ ကိုယ်ချင်းစာစိတ် မရှိရင် ပရဟိတစိတ်ဓာတ် မရှိနိုင်ပါဘူး။ ကိုယ့်မှာ ကိုယ်ချင်းစာစိတ် ဘယ်လောက်ရှိသာလဲဆိုတာ သိချင်ရင်

ကိုယ့်မှာ ပရဟိတ လုပ်ချင်စိတ် ဘယ်လောက်ရှိသလဲ ပရဟိတ အလုပ်တွေကို ကိုယ်ဘယ်လောက်လုပ်နေသလဲ ဆိုတာနဲ့ တိုင်း တော်မြို့နိုင်ပါတယ်။

ပရဟိတစိတ်ဓာတ်ဆိုတာ ဘုရားအီမွမ်းတဲ့ စိတ်ဓာတ်ပါ။ ပရဟိတအလုပ်ဆိုတာ ဘုရားအားပေးတဲ့ အလုပ်ပါ။ ပရဟိတလူ သားဆိုတာ ဘုရားလိုလားတဲ့ လူသားပါ။

မြတ်စွာဘုရား စာတုမာရွာ၊ သွေ့စ်သွားတော်မှာ သီတင်း သုံးတော်မူခဲ့စဉ်တုန်းက ရပ်ဝေးကရောက်လာတဲ့ ဘုရားဖူးရဟန်း တော်ငါးရာကို အသံပလဲ ဆူညံမှုကြောင့် ခရီးရောက်မဆိုက် ကျောင်းတိုက်ကနေ နှင့်ထုတ်တော်မူခဲ့ဖူးပါတယ်။ ဘုရားဖူးအဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်က အရှင်သာရိပုတ္တရာနဲ့ အရှင်မဟာမောဂလွှာန်ပါ။ ဒေသအကြံးအကဲတွေနဲ့ သဟမှတ်ပြဟွာတို့ရဲ့ ကြားဝင်လျောက် ထားပေးမှုကြောင့် ပြန်လည်လက်ခံပြီးတဲ့အေခါ်မှာ မြတ်စွာဘုရား ရှင်က အရှင်သာရိပုတ္တရာနဲ့ အရှင်မဟာမောဂလွှာန်ကို ‘အခုလို နှင့်ထုတ်လိုက်ချိန်မှာ ဘယ်လိုစိတ်ဖြစ်ကြသလဲ’ လို့ အေးမြန်းတော်မူ ပါတယ်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာက ...

‘အေခါ်မှာ မြတ်စွာဘုရား တဗြားကိစ္စတွေအကုန်လုံး လျှော့ခြား ဖလသမာပတ်ချမ်းသာနဲ့ပဲ အေးချမ်းစွာ နေတော်မူတော့ မယ်၊ ငါလည်း တဗြားကိစ္စတွေမှာ ဘာမှုကြောင့်ကြမစိုက်တော့ဘဲ ဖလသမာပတ်ချမ်းသာနဲ့ပဲ အေးအေးဆေးနေတော့မယ်’

လို့ စိတ်ဖြစ်ကြောင်း လျောက်တော့ မြတ်စွာဘုရားရှင်

က ...

‘ခကဲလောက်နေပါဦး သာရိပုတ္တရာ ... । ခကဲလောက် နေပါဦး၊ ဖလသမာပတ်ချမ်းသာနဲ့ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း အေးအေးဆေးနေဖို့ ခကဲလောက် ဆိုင်းင့်ပါဦး’

လို့ ‘အေးချမ်းစွာ တစ်ကိုယ်တော်နေလိုစိတ်’ ကို တားမြစ် တော်မူပါတယ်။

အရှင်မဟာမောဂလွှာန်က

‘ရဟန်းတွေကို မြတ်စွာဘုရား နှင့်ထုတ်လိုက်ပြီ ခုချိန်မှာ မြတ်စွာဘုရား တဗြားကိစ္စတွေ အကုန်လုံးလျှော့ခြား ဖလသမာ ပတ်ချမ်းသာနဲ့ပဲ အေးချမ်းစွာနေတော်မူတော့မယ်၊ ဒီတော့ ဒီလို အချိန်မှာ ရဟန်းတော်တွေကို ငါနဲ့ အရှင်သာရိပုတ္တရာ နှင့်ပါးအတူ တွဲပြီး ဦးဆောင်ရတော့မယ်၊ ရဟန်းတော်တွေရဲ့ ကိစ္စအဝဝကို ငါနဲ့ အရှင်သာရိပုတ္တရာပဲ ကြောင့်ကြဖိုက်ရတော့မယ်’

လို့ စိတ်ဖြစ်ကြောင်း လျောက်တော့ မြတ်စွာဘုရားရှင်က

‘ကောင်းလိုက်လေစွာ မောဂလွှာန် ... । ကောင်းလိုက် လေစွာ၊ ရဟန်းတော်တွေကို ငါဘုရားကဖြစ်စေ၊ သာရိပုတ္တရာနဲ့ မောဂလွှာန်တို့ကဖြစ်စေ ကြောင့်ကြဖိုက်ပြီး ဦးဆောင်ရမှာပေါ့’

လို့ ‘အများအပေါ့ တာဝန်ယူလိုစိတ်’ ကို နိုက္ခာတော်မူ ပါတယ်။

ပရဟိတစိတ်ဓာတ်နဲ့ ပရဟိတလုပ်ရပ်ကို မြတ်စွာဘုရား ဘယ်လောက်တန်ဖိုးထားတယ်ဆိုတာ ဒီအဖြစ်အပျက်က သက်

..... အကောင်းကံချုပ်

သေပြနေပါတယ်။ တခြားအဖြစ်အပျက်တွေလည်း အများကြီးရှိ ပါသေးတယ်။

ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လိုအပ်ချက်တွေ ဖြည့်ဆည်းပေးတဲ့ ပရဟိ တအလုပ်တွေ လုပ်သလို စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လိုအပ်ချက်တွေ ဖြည့် ဆည်းပေးတဲ့ ပရဟိတအလုပ်တွေလည်း လုပ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ အခုခေတ် တရားပွဲအများစုကို လူငယ်တွေ ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုပြီး ကျင့်ပနေတာဟာ စိတ်ဓာတ်ဖွံ့ဖြိုး အသိဉာဏ်တိုးစေမယ့် ပရဟိ- တအလုပ် လုပ်နေတာပါပဲ။ စာကြည့်တိုက် ထူထောင်တာတို့ တရားစာအုပ်၊ တရားတိပ်ခွေတွေ အခမဲ့ဗျားရမ်းတာတို့လည်း နည်းတူပဲပေါ့။

တစ်ဖက်သားကို အတွေးအခါး အယူအဆ မှန်ကန်စေ မယ့် စိတ်ဓာတ်နဲ့ အသိဉာဏ် ရင့်ကျက်မြင့်မြှတ်စေမယ့် စာပေ တွေ ရေးသားတာ၊ ဟောပြောချက်တွေ ပို့ချေတာ၊ စကားတွေပြော ဆိုတာဟာလည်း စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပရဟိအလုပ် လုပ်တာပါပဲ။

ရုပ်အားဖြည့်ပရဟိတရော၊ စိတ်အားဖြည့်ပရဟိတရော လုပ်စရာ ပရဟိတအလုပ်တွေ အများကြီးရှိပါတယ်။ ကိုယ်လက် လျှမ်းမီသလောက်၊ ကိုယ်တတ်စွမ်းနိုင်သလောက် မေတ္တာအပြည့်နဲ့ လုပ်သွားဖို့ပါပဲ။

‘မေတ္တာအပြည့်နဲ့’ လို ထည့်ပြောရတာက ပရဟိတကို ပန်ပြီး ကိုယ်ကျိုးရှာ အမြတ်ထုတ်တဲ့သူတွေ ရှိနေလိုပါ။ ပရဟိတ အလုပ် လုပ်တဲ့နေရာမှာ ကိုယ်နေရာရဖို့ ကိုယ်နာမည်ထင်ပေါ်ဖို့ ကိုယ့်အတွက် တစ်နည်းနည်းနဲ့ အကျိုးအမြတ်ရဖို့ဆိုတဲ့ အတွေ့မျှော်

လင့်ချက်တွေ ကင်းရှင်းရပါမယ်။

ဪ..... စကားမစ်..... တစ်ခုပြောပါရစေ ဦးကြားတယ်လိုတော့ မထင်လိုက်ပါနဲ့နော်၊ ပရဟိတစိတ်ဓာတ်၊ ကြီးကျယ်တဲ့ ရလဒ်၊ ဆန်းကြယ်တဲ့ ရောင်ပြန်ဟပ်မှုကို လက်တွေ သိစေချင်လိုပါ။

စာရေးသူရဲ့ ‘အနှစ်းမှုအဖော်’ ဆောင်းပါးပါတဲ့ အလင်း တန်းဂျာနယ် (၁၇-၃-၂၀၀၄) ထဲမှာ မူလတန်းပညာကို ခက်ခက် ခဲ့ခဲ့ သည်းထိတ်ရင်ဖို့ သင်ကြားနေကြရတဲ့ ကလေးငယ်တွေ အ ကြောင်း ရေးသားထားတဲ့ ‘သန်းမြင့်အောင်’ ရဲ့ ‘သောကထဲက ပိတ်၊ ပိတ်ထဲက သောက’ ပရဟိတ သတင်းဆောင်းပါးကို ဖတ်ခဲ့လိုက်ရပါတယ်။

ပညာကို တန်ဖိုးထားသူပါပီ သနားကရှုဏာဖြစ်ဖို့လို သကြေနြှုပြုးရင်တော့ နှစ်ဦးအလျှော့ဖြစ် အဲဒီဆောင်းပါးပါ ပဲခဲ့ ပါးကြီးအင်းကျေးရွာ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေးကျောင်း အတွက် အလျှော့ငွေ ကျပ်သုံးသိန်း လျှော့ဥုံးမှုပဲလို စိတ်ကူးထားလိုက်ပါ တယ်။ စိတ်ကူးပြီးလို နှစ်ရက်အကြောမှာပဲ စာရေးသူနဲ့ တစ်ကြိမ် တစ်ခါမှ မတွေ့ဆုံးဖူးဖူးတဲ့ မြတ်ကဗာကဗာတစ်ဦး (ဦးနေ ဝင်း) က ‘အရှင်ဘုရား သုံးလိုရာ သုံးဖို့’ ဆိုပြီး နိုက်မှု ကျပ်သုံး သိန်း လာလျှော့ပါတယ်။ (ဓမ္မစာပေအတွက် မဟုတ်ပါဘူး။)

မြတ်ကဗာကဗာ သထုံးက တောင်ပေါ်အထိ ဆိုက်ဆိုက်ဖြိုက် ရောက်လာပြီး အခုလို လျှော့ဒို့လိုက်တာဟာ ပရဟိတစိတ် ဓာတ်ရဲ့ အကျိုးပေးပဲလို စာရေးသူကတော့ အပိုင်းအမာ ယုံကြည့်ပါ

တယ်။ ဒီလိုလက်တွေ့မျိုးတွေ အကြိမ်ပေါင်း မှားလွန်းလျှပြုခြိမ့် တိုက်ဆိုင်မှုလို့ ပြောရင် မှားပါလိမယ်။ (ဓမ္မစာပေအတွက် လူတဲ့ မဟုတ်ပေမယ့် သူရဲ့ သဒ္ဓါတရားကို ခီးမြောက်တဲ့ အနေနဲ့ ကျပ်တစ်သိန်းကို ဓမ္မစာပေ ပဒေသာပင်မှာ သူနာမည့်နဲ့ပဲ အသုံးပြုပေးလိုက်ပါတယ်။)

ပြည့်တွင်း၊ ပြည့်ပသာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေကို ပြည့်ပြည့်စုစုံ အောင်အောင်မြင်မြင် ဆောင်ရွက်နေတဲ့ ရိပ်သာဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးကို သိလိုသတ္တန္တာက ‘အခုလို ဘုန်းကံကြီးမှားပြီး ပြည့်စုစုံ အောင်မြင်နေတာ ဘာကြောင့်ပါလဲ’ လို့ မေးတော့ ဆရာတော်ဘုရားကြီးက၊ အမှားအကျိုးအတွက် လုပ်နေတာမျိုးပါ’ လို့ ဖော်ကြားတော်မူခဲ့ဖူးပါတယ်။

သာသနာမှာ နေလိုလလို ထင်ရှားကော်ကြားပြီး ပြည့်စုစုံ အောင်မြင်နေကြတဲ့ ဆရာတော်သံယာတော်တွေရဲ့ ဘုန်းကံကြီးမှားမှု အစုစုံဟာ ‘ပရဟိတစိတ်ဓာတ်’ရဲ့ အသီးအပွင့်တွေချည်းပါပဲ။ သိလာ၊ သမာဓိ၊ ပညာနဲ့ ဒါနကောင်းမှုတွေရဲ့ တန်ခိုးသတ္တိလည်း ပါတာပေါ့လေ။

‘သတင်းချင်းတူရင်တောင် တင်ပြပဲ့ မတူစေရဘူး’ ဆိုတဲ့ ခယုချက်နဲ့ အနုပညာသတင်းတွေအပါအဝင် လူမှုရေး၊ ကျွန်းမာရေး၊ နိုင်ငံတကာရေးစာတဲ့ သတင်းအချက်အလက်မျိုးစုံကို အခြေအနေ အချိန်အခါနဲ့ တစ်ပြီးညီ စိတ်ဝင်စားဖွယ် ရသမြောက်အောင် ရေးသားတင်ပြပေးနေတာ၊ အတွေးအခေါ်၊ အယူအသီးနှင့် အမှန်ကန်စေမယ့် ထောဂါဒသန်သန့် ဓမ္မဆောင်းပါးတွေ ထည့်သွင်း

ပေးနေတာဟာ အလင်းတန်းရှာနယ်ရဲ့ ‘အလိုအလျောက်ပရတိတ’ ပါ။

အကူအညီလိုအပ်နေသူတွေ အကူအညီရအောင် မေ့တွေ၊ စေတနာအပြည့်နဲ့ လူမှုပုဂ္ဂိုတာသတင်းတွေ၊ သာသနုပ္ပန်ရဟိုတသင်းတွေ အနေတယူထည့်သွင်းပေးနေတာ၊ ကြားထဲကနေ အချိန်ကုန်ခံ၊ အပင်ပန်းခံပြီး ပရဟိတငွာနတွေ၊ လိုအပ်ရာပုဂ္ဂိုလ်တွေမဲ့ အလျှောင် သွားရောက်ပေးအပ် လျှော့ဒိုးပေးတာကတော့ အလင်းတန်းရှာနယ်ရဲ့ ‘တက္ကးတကာပရဟိတ’ ပါ။

အလိုအလျောက်ပရဟိတရော့၊ တက္ကးတကာပရဟိတပါ ပျော်ပျော်ကြီး၊ လုပ်ဆောင်နေတဲ့ အလင်းတန်းရှာနယ်... အမှတ်စဉ် သုံးရာပြည့်မှုသည် နောင်အမှတ်စဉ်ပေါင်း သုံးဆောင် အမှတ်စဉ်ပေါင်း သုံးသောင်းမက အမှတ်စဉ်ပေါင်း ကုင့်ကုဋ္ဌာ တိုင်အောင် စာဖတ်ပရိသတ်အကျိုး၊ အမှားလူထူးအကျိုးကို သယ်ပိုးချက်ဆောင်နိုင်ပါစေလို့ ဆုမွန်ကောင်းတောင်းလိုက်ပါတယ်။

အမှားကောင်းကုန်သယ်ပိုးနိုင်ကြမိအောင် အလင်းတန်းရှာနယ်၊ ချို့ (၂၆)၊ ၂၀၁၇]

မှတ်ချက် ။ ၁ ဒီဆောင်းပါးရေးဖြစ်ဖို့ တွေ့အားပေးသလိုဖြစ်သွားတဲ့ ‘သောကထဲကပိတ်’ ဆောင်းပါးရဲ့ ဆောင်းပါးရှင်း ‘ပရဟိတဓာတ်’ ဆရာမ သန်းမြှင့်အောင်ကို အထူးကျေးဇူးတင်ရှိပါကြောင်း...။

(တရာ့သူ)

သီလမရှိသူရဲ့ အနှစ်တစ်ရာ အသက်ရှင်ခြင်းထက်
သီလရှိသူရဲ့ တစ်ရာကဲ အသက်ရှင်ခြင်းက အဆပေါင်းများ
စွာ ပိုပြီး မြင့်မြတ်ပါတယ်။

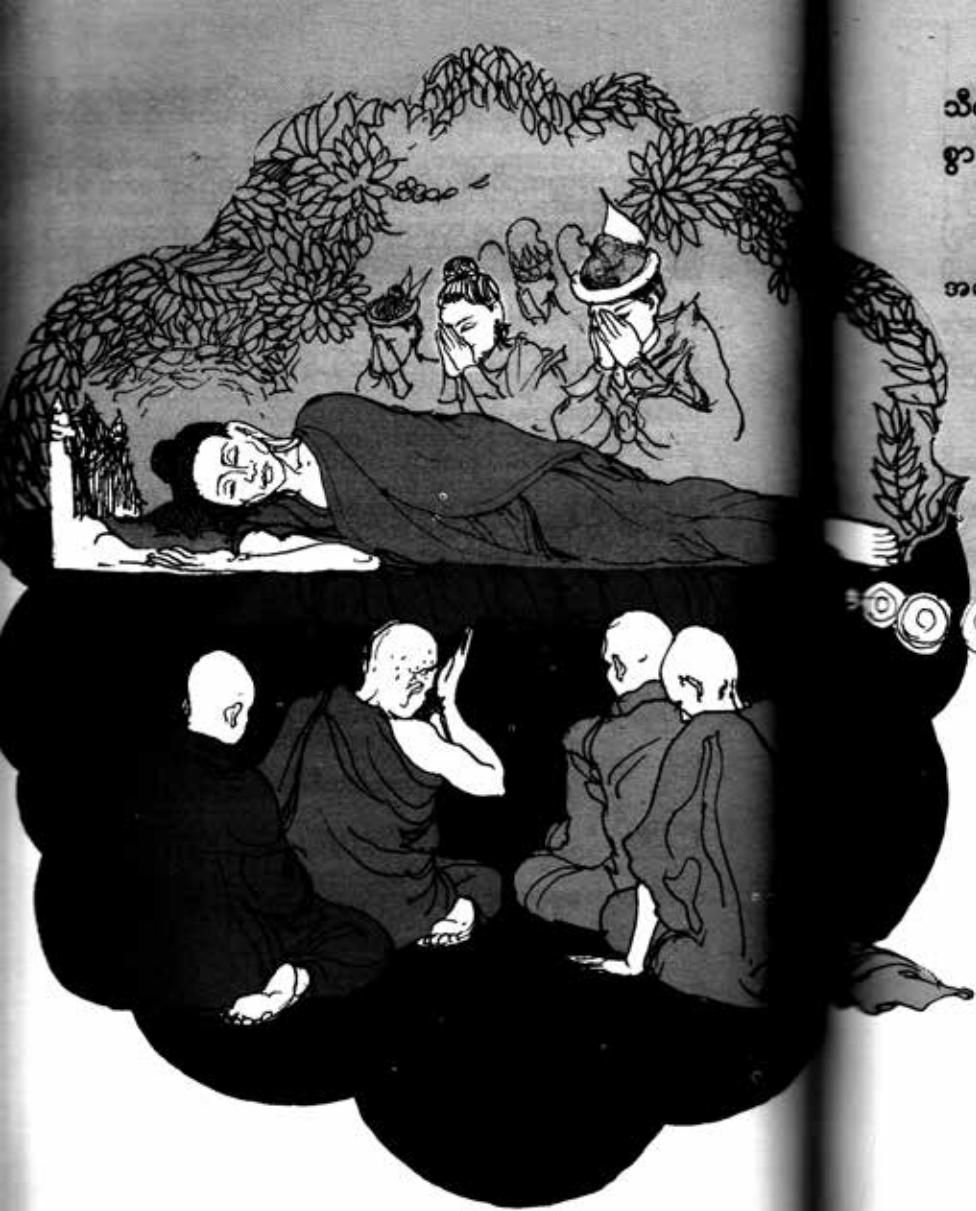
(၄၇)

ကာယက အမှားအယွင်းများ ရှောင်ကြည်မှု၊ ဝစ်ကဲအလွှာ
အခေါ်များ စောင့်ထိန်းမှုကို သီလလိုခေါ်ပါတယ်။ ပြုသင့်တဲ့

တမ်းရှုနှင့် တမ်းရှုက်

© 2006
Aung Myo Htwe

တိယမှုလုပ်ရပ်တွေ မပြု၊ မပြောသင့်တဲ့ နှုတ်ထွက်စကားတွေ
မပြောဘဲ ကိုယ့်နဲ့ နှုတ်ကို စောင့်စည်းထိန်းသိုင်းနိုင်တဲ့သူဟာ သိလ
နိုတဲ့သူပါ။

ကိုယ်အမှား နှုတ်အမှား ပြုထားတဲ့သူ (သီလမရှိတဲ့သူ)
ရဲ့ စိတ်အစဉ်ဟာ နောင်တတရားတွေနဲ့ ပူလောင်ကျွမ်းပြုက်နေပါ
တယ်။ စိတ်ပူလောင်နေသူတစ်ယောက်ရဲ့ ကြံစည်တွေးခေါ်မှု ဆုံး
ဖြတ်လုပ်ကိုင်မှုတွေဟာ အမှားတွေချည်း ဖြစ်နေမှာပါ ဒါမှုမဟုတ်
အမှားတွေ ရောနောနေမှာပါ။

ဒါနဆိတ် မှန်ကန်တဲ့ လုပ်ရပ်တစ်ခုပါ။ ဒါပေမဲ့ သီလမရှိ
သူရဲ့ ဒါနဟာ ကြုက်ချေးရောနေတဲ့ ဆွမ်းဆန်လို ဖြစ်နေလို အကျိုး
ပေး မစင်ကြယ်နိုင်ပါဘူး။ သီလရှိသူရဲ့ ဒါနကတော့ အမွှားသေ-
တ္တာထဲ လျောင်ထားတဲ့ သလေးဆန်နဲ့ အလားတူလို အကျိုးပေး
လည်း စင်ကြယ်၊ အကျိုးရလည်း ကြီးကျယ်ခမ်းနားပါတယ်။

သီလမရှိတော့ စိတ်မအေးချမ်း၊ စိတ်မအေးချမ်းတော့
စိတ်မတည်ပြို့၊ စိတ်မတည်ပြို့တော့ အသိဉာဏ်မထွက်၊ သီလ
ပျက်ရင် သမာဓိရော၊ ပညာရော ပြစ်ခွင့်မရှိတော့ပါဘူး။ သီလရှိ
ရင်တော့ စိတ်အေးချမ်းတဲ့အတွက် သမာဓိရော၊ ပညာရော ပြည့်
ပြည့်ဝဝ အားကောင်းနိုင်ပါတယ်။

ဒါကြောင့်လည်း မြတ်စွာဘူးရှင်က ‘သတိပဋိနှုန်းတရား
ဗျားမှားတဲ့သူဟာ သီလတည်းဟူသော မြေကြီးပေါ်မှု ရပ်တည်ပြီး
ဗျားမှားရမယ်’ လို မိန့်ကြားတော်မှုခဲ့ပါတယ်။ သီလစောင့်ထိန်းရင်း
ဗျားမှားနေတဲ့ သတိပဋိနှုန်းပိုပသုနာကသာ မဂ်လမ်း၊ ဖိုလ်လမ်း

ဖြောင့်ပြီး နိုတ်ရောက်စေနိုင်မှာပါ။

မေတ္တာယျှမြတ်စွာဘူးကို ဖူးမြော်ချင်လို ဝိပဿနာ
အားမထုတ်သေးဘဲနေတဲ့ မဟာသံယရှိတဲ့မထောရ် သော
ပေါ်တောင်းလျောင်းနေတဲ့အချိန် အလုပ်အကျွေး ရဟန်းထော်
က ‘အရှင်ဘူးပါ ပရိနိုတ်နှုန်းပြုတော်မှုတော့မယ် ဆိုတဲ့ သတ်း
ကြောင့် ၁၂-ယူနာ ပတ်ဝန်းကျင်က လူထောင်သောင်းများဘွား၊
ကြိတ်ကြိတ်တိုး စုရောက်ရှိနေကြပါပါတယ်၊ တကယ်လို ပုထုဇူး
ဘဝနဲ့ အရှင်ဘူးရဲ့တော်မှု သိသွားရင် သူတို့ စိတ်နှုလုံး မသာ
မယာ ဖြစ်သွားကြပါလိမ့်မယ် ဘူး’ လို လျောက်ထားတဲ့အတွက်
လဲလျောင်းနေရာမှ ထူးမတ်ခိုင်းပြီး ရဟန်းထော်ကို အခန်းအပြင်
ဘက် ခေတ္တစွာက်နေပေါ်တယ်။

ရဟန်းထော် အခန်းအပြင်ဘက် ရောက်တယ်ဆိုရင်ပဲ
မထောင်မြတ်က လက်ဖောက်တိုးပြီး အခန်းထဲ ပြန်ဝင်ခဲ့ဖို့ အမှတ်
သက်တဲ့ ပေးလိုက်ပါတယ်။ ရဟန်းကိုစွဲပြီးသွားပြီ၊ ရဟန္တာဖြစ်
သွားပြီဆိုတဲ့ သဘောပေါ့။

‘အရှင်ဘူး၊ အခုလို သေကောင်ပေါင်းလဲ ဖြစ်နေတဲ့
အချိန်မှာ ရဟန္တာဖြစ်အောင် မြန်မြန်ကြီး ကျင့်နိုင်တာ ထူးဆန်းလှ
ပါတယ် ဘူး’

‘တကယ်တော့ ဒါဟာ မထူးဆန်းပါဘူး ငါရှင်၊ ထူးဆန်း
တာက . . . တပည့်တော်ဟာ ရဟန်းဖြစ်တဲ့အချိန်က စွဲးဘယ်
အမှုမျိုးကိုမှ သတိဉာဏ်မပါဘဲ မှားမှားယွင်းယွင်း ခွှေ့ခွှေ့ရော်
ချော် မပြုခဲ့ဖူးတာပါပဲ။ ရဟန်းဖြစ်ကတည်းက တပည့်တော်ရဲ့

သီလဟာ ထက်ဝန်းကျင် ဖြူစင်သံနှင့်ရှင်းခဲ့ပါတယ် ငါရှင်'

ကိုယ့်ရဲ့ အကြောင်းမဲ့ ဖြူစင်တဲ့ သီလကို ဆင်ခြင်ရင်း ဖြစ်
ပေါ်လာတဲ့ ပိတိပါမော့၍ - နှစ်သက်ဝန်းကျင်မှုကို အခြေခံပြီး
ဂိပသုနာ ရှုံးပွဲတဲ့ စက္ကန့်ပိုင်းအတွင်းမှာပဲ အသတေကုန်
ခန်း ရဟန္တဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

သီလနဲ့ တစ်ရက် အသက်ရှင်ရရင်တောင် မြတ်တယ်ဆုံး
တော့ အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံး သီလနဲ့ အသက်ရှင်ရရင် ဘယ်
လောက်များ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လိုက်မလ ... ။

[၂]

"သမာဓိဟရှုံးရဲ့ အနှစ်တစ်ရာ အသက်ရှင်ရခြင်းထက် သမာဓိ
ရှုံးရဲ့ တစ်ရက်တာ အသက်ရှင်ရခြင်းက အဆပေါင်းများစွာ ရိုပြီး မြင့်
မြတ်ပါတယ်"

(မွှေ)

ကိုယ်လုပ်နေတဲ့အလုပ်၊ ကိုယ်ယူနေတဲ့ အာရုံအပေါ်မှာ
စိတ်တည်တည်မတ်မတ် ထားနိုင်မှုကို သမာဓိလို့ ခေါ်ပါတယ်။
စိတ်မပျော်လွှာတဲ့သူ၊ စိတ်တည်ပြိုင်တဲ့သူ၊ ကိုယ်လောလောဆယ်
လုပ်နေတဲ့ အလုပ်ထဲမှာ စိတ်အာရုံ အပြည့်အဝ စူးစိုက်နှစ်မြှုပ်
ထားနိုင်တဲ့သူဟာ သမာဓိရှိတဲ့သူပါ။

ဘယ်အလုပ်ပဲ လုပ်လုပ်၊ သမာဓိရှိမှု လုပေသေသပ်ပါ
တယ်။ သမာဓိမရှိရင် ဖရိုဖရိုနဲ့ ပြန်ကြီးပြီး ဘယ်အလုပ်မှု လုပေသေ
သပ်မှု မရှိတော့ပါဘူး။ အောက်ထစ်ဆုံးပြုလုပ်အနေနဲ့ ပြောရရင်

ဖိန်ပိုကို စီစီရှိရို ညီနေအောင် ချွတ်တာဟာ သမာဓိရှိလိုပါ။ ဖိန်
နှစ်ဖက်ကို စီစီရှိရို ညီနေအောင် မဆွတ်ဘဲ ဟိုတစ်ဖက် ဒီတစ်ဖက်
ချွတ်တာ၊ ကွာကွဲနေအောင် ချွတ်တာဟာ သမာဓိရှိလိုပါ။

သမာဓိမရှိရင် ကိုယ်လုပ်တဲ့ အလုပ်ထဲကနေ စွမ်းဆည်
သတ္တို့ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ အပြည့်အဝ မရပါဘူး။ အချိန်လည်း
ပိုကုန်၊ လူလည်း ပိုပင်ပန်းပါတယ်။ သမာဓိရှိရင်တော့ အချိန်း
မကုန်၊ လူမပန်းဘဲ အလုပ်ရဲ့ စွမ်းရည်နဲ့ ကောင်းကျိုးကို အပြည့်
အဝ ခံစားခွင့်ရပါတယ်။

သမာဓိဆိုတာ ကျောက်ဖျာနဲ့ တူပါတယ်။ ဉာဏ်ဆိုတာ
မားနဲ့ တူပါတယ်။ သမာဓိကျောက်ဖျာပေါ် တင်သွေးမှ ဉာဏ်မား
က ထက်တာပါ။ ဉာဏ်ထက်မှလည်း သိသင့်သိတိကောင်းတွေ သိ
ပြီး လွှတ်သင့်လွှတ်ထိုက်တဲ့ ဒုက္ခတွေကနေ လွှတ်မြောက်နှင့်ပါလိမ့်
မယ်။

မြတ်စွာဘူးရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံဖို့ လေးလအလိုမှာ ပုထုဇူး
ရဟန်းအတော်များများ ငိုကြ ယိုကြ ပူဇော်းကြ စုကြ ဝေးကြ
တိုင်ပိုကြနဲ့ အချိန်ဖြူန်းနေပေးမယ့် မွောရာမမထောက်တော့ ငိုယ့်
ပူဇော်းခြင်း၊ စုဝေးတိုင်ပင်ခြင်း လုံးဝမြေပူလုပ်ဘဲ ကိုယ်တရားကိုယ်
အချိန်ပြည့် အားထုတ်နေပါတယ်။ 'မြတ်စွာဘူးရဲ့ ပရိနိဗ္ဗာန်း
အမိ ငါရဟန္တာ ဖြစ်စေရမယ်' ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ပါ။

ဒါကို မကျေန်ပိုတဲ့ ရဟန်းတော်တွေက မြတ်စွာဘူးရား
သွားလျောက်လို့ မြတ်စွာဘူးရားရှင်က 'ငါဘူးရားကို တကယ်ချို့စ်
ဓမ္မာရာမလို့ တကယ်ကျင့်ရမယ်' လို့ မိန့်ကြားပြီး ဂါတာတစ်ပုံးနဲ့

အကောင်းကံချမ်းမှ

တရားဟောတော်မူပါတယ်။ တရားဂါထာအဆုံးမှာ ဓမ္မာရာမ သင်္ကာ ရဟန္တာဖြစ်သွားပါတယ်။

သမာဓိရှိတဲ့သူဟာ အခြေအနေ၊ အချိန်အခါကို တွက် ချက်ဖြီ၊ လောလောဆယ် ကိုယ်အလုပ်သင့်ဆုံးအလုပ်ဟာ ဘာလဲ၊ ဆိတာကို တိတိကျကျ ဆုံးဖြတ်စိုင်စွမ်းရှုပါတယ်။ အပိုအလုပ်တွေနဲ့ လုံးဝ အချိန်ဖြန်းလေ့မရှိသလို လုပ်သင့်တဲ့ အလုပ်တိုင်းကိုလည်း တစ်ပြိုင်တည်း ရပြီလုပ်လေ့ မရှိပါဘူး။ ဦးစားပေးအလုပ်နဲ့ ဆိုင်းငဲ့ အလုပ်ကို ခွဲခြားနားလည်တဲ့အတွက် အလုပ်ရဲ့ အရည်အသွေးနဲ့ အလုပ်ရဲ့ စံချိန်ကို ထူးထူးခြားခြား အရာထင်အောင် မြင့်တင်နိုင်ပါတယ်။

သမာဓိနဲ့ တစ်ရက် အသက်ရှုင်ရရင်တောင် မြတ်တယ် ဆိုမှတော့ အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံး သမာဓိနဲ့ အသက်ရှုင်ရရင် ဘယ် လောက်မှား ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လိုက်မလဲ . . . ။

[၃]

“ပညာဖို့ရှုရှု အနှစ်တစ်ရာအသက်ရှုင်ရခြင်းထက် ပညာဖို့ရှု ရဲ့ တစ်ရက်တာ အသက်ရှုင်ရခြင်းက အဆပေါင်းများစွာ ပိုပြီး မြင့်မြတ် ပါတယ်”
(ပုဒ္ဓ)

အများအမှန်၊ အကောင်းအဆိုးကို အကြောင်းအကျိုးနဲ့ စနစ်တကျ သိမြှင့်နိုင်စွမ်းကို ပညာလို့ ခေါ်ပါတယ်။ တွေးသင့်၊ မတွေးသင့်၊ ပြောသင့်၊ မပြောသင့်၊ လုပ်သင့်၊ မလုပ်သင့်ကို ခွဲခြားနားလည်ပြီး နားလည်တဲ့အတိုင်းလည်း အမှန်နဲ့ အကောင်းတွေ

ချဉ်းတွေး၊ ပြော၊ လုပ်တဲ့သူဟာ ပညာရှိတဲ့သူပါ။

မှတ်သားပညာ၊ စဉ်းစားပညာနဲ့ ရွှေ့ပွားပညာလို့ ပညာသုံး မျိုး ရှုပါတယ်။ အရာရာကို မျက်စိုဖွင့် နားစွင့်ပြီး လေ့လာမှတ်သား နာကြားဖတ်ရှုရာက ရလာတဲ့ ပဟုသုတေသနအသိကို ‘မှတ်သားပညာ’ လို့ ခေါ်ပါတယ်။ ပဟုသုတေသနအသိနဲ့ လက်တွေ့ခဲ့စားချက်ကို အခြေ ခံပြီး ဆင်ခြင်သုံးသင် စဉ်းစားတွေးတောရာက ရလာတဲ့ ကိုယ်ပိုင် အသိကို ‘စဉ်းစားပညာ’ လို့ ခေါ်ပါတယ်။ သတိပဋိနှစ်နည်းလမ်း အတိုင်း ပစ္စပွားကျကျ၊ ပရမတ်ဆိုက်ဆိုက် ရွှေ့မှတ်ပွားမှား အား ထုတ်ရာက ရလာတဲ့ ဝိပဿနာအသိ၊ မင်္ဂလာလို့အသိကို ‘ရွှေ့ပွားပညာ’ လို့ ခေါ်ပါတယ်။

မှတ်သားပညာရော၊ စဉ်းစားပညာရော၊ ရွှေ့ပွားပညာရော၊ ပညာသုံးမျိုးလုံးရှိမှ ထိပ်တန်းပညာရှိ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ထိပ်တန်း အဆင့်အထိ မွေ့မြှင့်ရင်လည်း သာမန်ပညာရှိ တစ်ယောက် အနေနဲ့ မှတ်သားပညာနဲ့ စဉ်းစားပညာကတော့ ရှိကို ရှိရပါမယ်။ မှတ်သားပညာသာ ရှိပြီး စဉ်းစားပညာ မရှိတဲ့သူကို ပညာရှိလို့ မခေါ်ပါဘူး၊ ပညာတတ်လိုပဲ ခေါ်ပါတယ်။

လောကမှာ ပညာရှိတဲ့သူတွေသာ ပိမိအကျိုးကိုရော၊ သူ တစ်ပါးအကျိုးကိုရော သယ်ပိုးဆောင်ရွက်နိုင်ပါတယ်။ အထူး သဖြင့် အများအကျိုး သယ်ပိုးတဲ့နေရာမှာ ပညာဟာ မရှိမဖြစ် လိုအပ်ချက်ပါ။ မေတ္တာကရှုဏာသာရှိပြီး ပညာမရှိရင် အများ အကျိုးကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ သယ်ပိုးလို့ မရနိုင်ပါဘူး။

ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ဟာ တစ်လောကလုံးမှာ ပညာညာက် အ အကောင်းကဲချင်မှ

မြန်မားဆုံးပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်လို တစ်လောကလုံးရဲ အကျိုးစီးပွားကို ဘယ်
လူ ဘယ်နှစ် ဘယ်တန်ခိုးရှင်မှ မတုပါနိုင်၊ မနှိုင်းယူဉ်နိုင်လောက
အောင် အဆုံးစွန်အထိ သယ်ပိုးချက်ဆောင်တော်မူနှိုင်ခဲ့တာပါ။

ပညာနဲ့ တစ်ရက် အသက်ရှင်ရတာတောင် မြတ်တယ်ဆို
မှတော့ အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံး ပညာနဲ့ အသက်ရှင်ရရင် ဘယ်
လောက်များ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လိုက်မလဲ ... ။

[၄]

“ဝိရိယနည်းသူရဲ အနှစ်တစ်ရာအသက်ရှင်ရခြင်းထက် ဝိရိယ
မြို့သူရဲ တစ်ရက်တာ အသက်ရှင်ရခြင်းက အဆပေါင်းများစွာ ဝိပြီး မြင့်
မြတ်ပါတယ်”

(၅၉)

ကိုယ်လုပ်ရမယ့်အလုပ်ကို ဘာအကြောင်းကြောင့်မှ
နောက်မဆုတ်ဘဲ ခဲ့ခဲ့ပဲ ပြုလုပ်တတ်တဲ့ အစွမ်းသွေးကို ဝိရိယလို
ခေါ်ပါတယ်။ အလုပ်လုပ်ချင်စိတ်ကို လျှော့ပါးပျက်စီးသွားစေတတ်
တဲ့ ဆန္ဒကျင်ဘက် အကြောင်းတရားတွေကြောင့် ကိုယ့်အလုပ်
အပျက်ခဲ့တဲ့သူ ပျင်းပျင်းရှုရ တွန့်တွန့်ဆုတ်ဆုတ် ဖြစ်နေတဲ့သူဟာ
ဝိရိယနည်းတဲ့သူပါ။ ဘယ်လို အနောင့်အယူက် အဟန်အတားမျိုး
တို့ ဂရုဏ်ထားဘဲ ကိုယ့်အလုပ်ကိုယ် စိုက်လိုက်မတ်ဘတ်လုပ်နေတဲ့
သူ နှုန်းကြားကြား ထထကြကြ အမြှေရှိတဲ့သူဟာ ဝိရိယမြှေတဲ့သူပါ။

ပင်ကိုအစွမ်းအစ ဘယ်လောက်ရှိရှိ ဝိရိယမရှိရင် အရှည်
အသွေးကောင်းတွေ၊ ရလဒ်ကောင်းတွေ လုံးဝ ပေါ်တွေက်မလာနိုင်
တဲ့အပြင် နာဂါရိပြီးသား အစွမ်းအစတောင် အညွှန်တဲ့သွားနှင့်

- သမဂ္ဂရိရှိတဲ့သူဟာ
- အခြေအနေ အချိန်အခါကို တွက်ချက်ပြီး
- “လောလောဆယ် ကိုယ်အလုပ်သင့်ဆုံး
- အလုပ်ဟာ ဘာလဲ” ဆိုတာကို
- တိတိကျကျ ဆုံးမြတ်နိုင်စွမ်းရှိပါတယ်။
- အပိုအလုပ်တွေနဲ့ လုံးဝ အချိန်ဖြောင်းလေ့မရှိသလို
- လုပ်သင့်တဲ့အလုပ်တိုင်းကိုလည်း
- တစ်ပြိုင်တည်းစုပြုလုပ်လေ့မရှိပါဘူး
- ဦးစားအေးအလုပ်နဲ့ဆိုင်းငဲ့အလုပ်ကို
- ခွဲခြားနားလည်တဲ့အတွက်
- အလုပ်ရဲ အရည်အသွေးနဲ့ အလုပ်ရဲ စုံချိန်ကို
- ထူးထူးခြားအရာထင်အောင် မြှင့်တင်နိုင်ပါတယ်။

ပါတယ်။ ဝိရိယမပါရင် အစွမ်းအစဟာ အစွမ်းအဆုံးထိ မရောက်
ဘဲ အစွမ်းအစ သို့မဟုတ် အစွမ်းအလယ်မှာပဲ ရပ်တန္ထိုးသုံးသွား
ပါလိမ့်မယ်။

တရားဘာဝနာနာယ်ပယ်မှာတော့ သွားရင်းဖြစ်တဲ့ ကိုလေ
သာကို သွားနေဆဲမှာပဲ ပယ်နိုင်တဲ့သူ၊ ရပ်ရင်း၊ ထိုင်ရင်း၊ လျှောင်း
ရင်းဖြစ်တဲ့ ကိုလေသာကို ရပ်နေဆဲ၊ ထိုင်နေဆဲ၊ လျှောင်းနေဆဲ

କୁବ ପଦ୍ମିନ୍ଦତ୍ତାର୍ଥି ଶିଖିଯାଇଲୁଛି ଏହିପିତାଙ୍କ । ଆଶୀର୍ବଦିମଣ୍ଡଳୀ
ଫେରାମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରାଚୀର୍ଥାନ୍ତମୁ କ୍ଷେତ୍ରଜାମାରାମଣ୍ଡଳୀ ପିତାମହାରେ
ମଣ୍ଡଳୀ ଶ୍ରୀମତ୍ତନ୍ତରମୁ ତଥାଃଅଧ୍ୟତ୍ତମାଶର୍ମୀ ତଥାଃଶିଖିଯାଇଲୁ
ଆଶୀର୍ବଦିମଣ୍ଡଳୀ ହେଲୁପିତାଙ୍କ ।

ဘိက္ခာနီမ ဝတ်ချင်ပေမယ့ ခင်ပွန်းသည်က ခွင့်မပြုလို
ဝတ်ခွင့်မရရှာတဲ ဝေသာလိသူ မြင့်မီးခိုင် (ထေရိကာ) ဟာ အီမူး
ကိစ္စ၊ လူမှုကိစ္စတွေကို သတိပြုနိုင်ပသုနာအလုပ်နဲ့ပြီး အမြဲ
လုပ်လေ့ရှိတဲအတွက် တစ်နေ့ ဟင်းရွက်ကြော်ရင်း လန်းရာက
နှမ်းသွားတဲ ဟင်းရွက်တွေကို သက်သေထားပြီး ခန္ဓာကြာက်စိုက်
ရွှေ့ပွားလိုက်တာ ဟင်းရွက်ကြော်အိုး မီးဖိုပ်ဗာ မချုပ်သေးခင်မှာပဲ
အနာဂတ် ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။

ဝိရိယနဲ့ တစ်ရက် အသက်ရှင်ရတာတောင် မြတ်တယ
ဆိုမှတော့ အနှစ်တစ်ရာပတ်လဲး ဝိရိယနဲ့ အသက်ရှင်ရရင် ဘယ်
လောက်များ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်လိုက်မလဲ ... ॥

[9]

“ဖြစ်ပျက်မဖြင့်သူရဲ့ အနှစ်တစ်ရာ အသက်ရှင်ရခြင်းထက် ဖြစ်ပျက်မဖြင့်သူရဲ့ တစ်ရက်တော့ အသက်ရှင်ရခြင်းက အဆေပါင်းများစွာ ပိုပြီး မြန်မြတ်ပါတယ်” (၅၃၉)

သက်ရှိ သက်မဲတွေ . . . သစ်ရာက ဟောင်းသွားတာ၊
ကောင်းရာက ဆိုးသွားတာ၊ တိုးရာက ရပ်သွားတာ၊ မတ်ရာက
လဲသွားတာ၊ မြှေရာက တိမ်းသွားတာ၊ စိမ်းရာက စွဲမ်းသွားတာ၊

လန်းရာက ညီးသွားတာ ဖြူးရာက ကျသွားတာ လုရာက ပုံသွား
တာ ဟုတ်ရာက ခွင့်သွားတာ ရှင်ရာက သေသွားတာတွေအားလုံး
ဟာ ဖြစ်ပျက်တွေချမ်းပါပဲ။

ବର୍ଣ୍ଣିକରେଣ୍ଟତାଲୟନ୍ତି ପ୍ରତିବୁନ୍ଦ ଲୟାହେତାଲୟନ୍ତି ପ୍ରତି
ବୁନ୍ଦପି॥ ଏଥିରେ ଗନ୍ଧିକୃତାଲୟନ୍ତି ପ୍ରତିବୁନ୍ଦ ଅର୍ଥଚାଲ୍ୟତାଲୟନ୍ତି ପ୍ରତି
ବୁନ୍ଦପି॥ ତିବେଳେ ଆତିପ୍ରତିବୁନ୍ଦରେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତିବୁନ୍ଦରେ ଶିଖି
ହେତାଯି॥ ଧିବିଷ୍ଣୁଫାପ୍ରତିବୁନ୍ଦ ମହୂର୍ତ୍ତହେତାପିତ୍ତାଃ॥ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତି
ବୁନ୍ଦକ ପଦ୍ମତନ୍ତ୍ରି ଆଶ୍ରମପ୍ରତିବୁନ୍ଦରେ ଧିବିଷ୍ଣୁଫାପ୍ରତିବୁନ୍ଦକ ପଦ୍ମତନ୍ତ୍ରି
କି ଆଶ୍ରମପ୍ରତିବୁନ୍ଦରେ॥

ဒါပေမဲ့ သံဝေဖြစ်ပျက်ကလည်း စိတ်အေးချမ်းမှု စိတ်
ဓာတ်ခိုင်မှုမှုကို ကျေးဇူးပြေတဲ့အတွက် မြင်အောင်ကြည့်တတ်
ဆင်ခြင်တတ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဘဝလွှတ်မြောက်မှုအထိ ဦးတည်
ရင်တော့ သံဝေ ဖြစ်ပျက်မြင်ရဲ့လောက်နဲ့ ကျေနှင်းမနေဘဲ ဝိပ-
သာနာဖြစ်ပျက်ပါ မြင်အောင် သတိပုံဌနှင့်နည်းလမ်းအတိုင်း မှု
မှတ်ဟူးများသွားပါမယ်။

သံဝေါဖြစ်ပျက်ကို ဝိပဿနာဖြစ်ပျက်ဘက် ဉာဏ်လည်း
လိုက်ရင်လည်း ဖြစ်ပျက်ကင်ရာ နိဗ္ဗာန်အထိ ဆိုက်ရောက်သွားနိုင်
တာပါပဲ။

ပဋိစာရာထောက်များတွင် အခြေခံဆုံးရှိသူများတွင် ပထမလောင်းတဲ့ရေးနည်းနည်းပါးပြီး ရပ်သွားတာ၊ ဒုတိယလောင်းတဲ့ရေးပထမထက် ပိုမိုပါးပြီး ရပ်သွားတာ၊ တတိယလောင်းတဲ့ရေးဒုတိယထက် ပိုမိုပါးပြီး ရပ်သွားတာကို တစ်နှောက်တစ်နှောက်အဆင့်သုံးပါ။

ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့ ဉာဏ်နဲ့ တစ်ရက် အသက်ရှင်ရတာ
တောင် မြတ်တယ်ဆိုမှတော့ အနှစ်တစ်ရာပတ်လုံး ဖြစ်ပျက်မြင်တဲ့
ဉာဏ်နဲ့ အသက်ရှင်ရရင် ဘယ်လောက်များ ကြီးကျော်မြင့်မြတ်
ဆိုက်မလဲ

[6]

“မသောရနိုင်းနှင့် မပြင်သွား အနိစတင်ရာ အသက်ရှင်ရခြင်း
ထက် မသောရနိုင်းနှင့် ပြင်သွား တစ်ရက်တေ အသက်ရှင်ရခြင်းက အဆင့်
ပေါင်းများ၏ ရိပ်း မြင့်ပြုတပ်ပါတယ်” (၅၃)

‘အိန္ဒာသော်၊ ဒုက္ခဘားတို့ ကင်းဝေးရာအမှန်၊ မြတ်
နိဗ္ဗာန်’ ဆိုတဲ့အတိုင်း နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ အိုခြင်းကင်းတဲ့ဓာတ်၊ နာခြင်း
ကင်းတဲ့ဓာတ်၊ သေခြင်းကင်းတဲ့ဓာတ်၊ ဆင်းခြင်းကင်းတဲ့ဓာတ်
တစ်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။ လိုရင်းကတော့ သေခြင်းကင်းတဲ့ဓာတ်ပေါ့။

သေခြင်းကင်းတယ်ဆိတာ ရှင်ခြင်း ကင်းလိပါ။ ရှင်ခြင်း
ကင်းတယ်ဆိတာလည်း ရုပ်နာမ်ခန္ဓာကို မရှိလိပါ။ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ
မရှိမှတော့ အိုစရာလည်း မလို့ နာစရာလည်း မလို့ သေစရာ
လည်း မလို့ ဆင်းရေစရာလည်း မလိုတော့ပါဘူး။

သေတယ်ဆိုတာ လိုရင်းကတော့ ပျက်တာပါပဲ။ ရုပ်နာမဲ ခွဲ့နှဲ့ ဆက်စပ်နေတဲ့ ချမှတ်သာမှန်သမျှ အပျက်မှာပဲ လမ်းဆုံးတဲ့

ଆତ୍ମକ ଶୁଣିଃବାରି ଶୁଣିଃବାମୁଖ ମହୁର୍ଦୟପିଲ୍ଲାଁ ॥ ଶୁଣିଃବାତ୍ର ଶୁଣିଃବାମୁଖାଁ ଦେସି ॥

ပျက်ခြင်းကို မလိုချင်ရင် ဖြစ်ခြင်းမရှိအောင် ကြိုးစားပါ မယ်။ သေခြင်းကို မလိုချင်ရင် ရှင်ခြင်းမရှိအောင် အားထုတ်ပါ မယ်။ ပျက်မှု သေမှ ဒုက္ခလို မြင်တာထက် မပျက်ခင် မသေခင် ဖြစ်နေ၊ ရှင်နေရတာကိုက ဒုက္ခပဲလို မြင်တာက မပျက်ခြင်း၊ မသေ ခြင်းနဲ့ ပိုပြီး နဲ့စပ်နိုင်ပါတယ်။

ရင်သွေးသားငယ်ရဲ့ သေခြင်းတရားကြောင့် စိတ်သာ
က ရောက်နေရရှာတဲ့ ကိသာဂါတမိဟာ ဗုဒ္ဓအဆုံးအမကြောင့်
မသေခြင်းတရားကို လက်ဝယ်ဆိုက်ဆိုက် ရရှိလိုက်တဲ့အချိန်မှာ
တော့ သားငယ်ရဲ့ သေခြင်းအပေါ် စိတ်မပူးနိုင်တဲ့အပြင်

မိမိကိုယ်တိုင်ရဲ သေခြင်းကနေလည်း အပြီးတိုင် လွတ်ပြောက်
သွားခဲ့ပါတယ်။

[2]

“လောကလွန်တရားမြတ်ကို မဖြင့်သွေ့ရ အနစ်တစ်ရာ အသက်
ရှင်ရခြင်းထက် လောကလွန်တရားမြတ်ကို မြင်သွေ့ရ တစ်ရက်တာ အသက်
ရှင်ရခြင်းက အဆပေါင်းများစွာ ရှိပြီး မြင့်မြတ်ပါတယ်”

(၄၃)

လောကကို လွန်မြောက်သွားတဲ့ လောကလွန်တရား
(လောကလွှာရာတရား) ဆိုတာ မဂ်ဖိုလ်နိုဗာန်ကို ပြောတာပါ။ မဂ်
လေးပါး ဖိုလ်လေးပါးနဲ့ နိုဗာန်ကလွှာရင် ကျွန်တဲ့အရာအားလုံး
လောကီတွေချည်း ကျွန်တဲ့တရားအားလုံး လောကီတရားတွေ
ချည်းပါပဲ။

ဒါနကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊ သမထကုသိုလ်၊ ဝပ်သာနာ
ကုသိုလ် ဒီကုသိုလ်အားလုံး လောကီကုသိုလ်တွေချည်းပါပဲ။ ပရိ-
ယတ္ထိအလုပ်၊ ပဋိပတ္ထိအလုပ်တွေဟာလည်း လောကီအလုပ်တွေ
ချည်းပါပဲ။ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ရဲ သွားသွားတွေတွေသည်ပင်လျှင် လောကီ
ဉာဏ်ပါပဲ။

လောကလွှာရာတရားကို ရဖို့ လောကီအလုပ်နဲ့ပဲ ရင်းနှီးရ
ပါတယ်။ ဒါန၊ သီလ၊ သမထ ... စတဲ့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတွေကို
နိုဗာန်းတည်ချက်နဲ့ တစ်ဖက်က ပြုရင်း သတိပုံးနိုင်ပသာနာ
အလုပ်ကို တစ်ဖက်က ကိုယ်အမူအရာ ဘာပဲပြုပြု-ပြုနေစဉ် စိတ်
အခြေအနေ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်-ဖြစ်နေစဉ် နေစဉ်တိုင်းမှာ

သတိဉာဏ် ရွှေထားပြီး ပြီးပြီးစားစား အေးထုတ်သွားမယ်ဆိုရင်
ဝပ်သာနာဉာဏ် အထွေတ်အထိပ်ရောက်တဲ့တစ်နှေ့ မဂ်ဖိုလ်နိုဗာန်
လောကလွှာရာတရားကို လက်ဝယ်မိမိ ရှိ၍လာပါလိမ့်မယ်။

စိတ်ဓာတ်နဲ့ အသိဉာဏ် အဆင့်အတန်းမြင့်မားသူတိုင်း
ကိုယ့်ရဲ လက်ရှိဘဝအနေအထားကို ကျေနှုပ်အားရပြီး ပုံပုံနှေ့နေ့
လေ့ မရှိပါဘူး။ တစ်ဆင့်တော် တစ်ဆင့် မြင့်သည်ထက်မြင့်အောင်
တစ်ထပ်ထက်တစ်ထပ် မြတ်သည်ထက်မြတ်အောင် ပြီးစားအေး
ထုတ်ကြတာချည်းပါပဲ။

လောကီတရားထက် အဆင့်မြင့်တဲ့ လောကလွှာရာတရား
ဆိုတာ ကိုယ့်ဘဝကိုယ် ကျေနှုပ်နှုပ်သိမ့်နေကြသွေ့နဲ့ လုံးဝ
မဆက်ဆံ၊ လုံးဝ မထိုက်တန်တဲ့ အထွေတ်အမြတ်တရား ပြစ်ပါ
တယ်။

နှာတစ်ချေား ချောင်းတစ်ဟန့်တောင် မဖြစ်ဖူးတဲ့ အရှင်
ဘက္ဗာလဟာ ခန္ဓာကိုယ်အနာရောဂါ ကင်းရှုံးရှုံးနဲ့ ကျေနှုပ်မနောဘဲ
စိတ်အနာရောဂါလို့ခေါ်တဲ့ ကိုလေသာအနာရောဂါပါ ကင်းရှုံး
အောင် ပြီးစားအားထုတ်ခဲ့တဲ့အတွက် ချမ်သာအားလုံးရဲ့ အထွေတ်
အမြတ်ဖြစ်တဲ့ နိုဗာန်ချမ်းသာကို ထာဝရပိုင်ဆိုင်ခွင့် ရသွားခဲ့ပါ
တယ် ... ။

အနစ်တစ်ရာပတ်လုံး
မြင့်မြတ်တော်မျိုင်ကြပါမေး
[ဂန်ပေါ်ကိုတော်ရာကျောင်းတိုက်
နှစ်(၁၀၀)ပြည့်ယွှေ့စ်။ ၂၀၁၉]

မြတ်ဖွူ

ထုတ်လွင့်တော်များ
ရပ်မြင်သံကြား
တရားတော်များ

[၁]

တရားဟောဖို့ ...
ဟုတ်ပါတယ်... မြတ်စွာဘုရား
အလောင်းတော် ... ကမ္မာပေါင်း
လေးအသချိန် ... တစ်သိန်းပတ်ထဲ့
... ကာလကြာမြင့်စွာ... အရာရာ
စွဲနှင့်လွှတ်... အရာရာပေးဆပ် ...
အရာရာကျော်ခိုင်းပြီး... တူနှိုင်း
ပမ်း... ပါရမိတော်တွေ မြည့်တွေ့
တော်မူခဲ့တာ ...
ဘာအတွက်လဆိုရင် ...
တရားဟောဖို့အတွက်ပါ ...

କୁର୍ତ୍ତିବନ୍ଦିଗ୍ନ୍ଯତିକିନ୍ତୁ ସାହୁଟିମେନ୍ଦ୍ରିୟରେଣ୍ଟିଲ୍...
ତଥାରେଣୋ ଆପ୍ରିଳିରେ... ତିକିନ୍ତେଖିଆତାକିନ୍ତିଲି...॥

ତର୍ପାରେବାମୁ ତର୍ପାରେବି ... । ତର୍ପାରେବିମୁ ତର୍ପାରେଗୁଡ଼ି
... । ତର୍ପାରେଗୁଡ଼ିମୁ ତର୍ପାରେଶ୍ଵି ... । ତର୍ପାରେଶ୍ଵିମୁ ଯେତରାଂଦିଲାଙ୍କଣିରେ
କା ଲୁହିମ୍ଭୋଗିନ୍ମା ଅହୃତିଲାଃ ... ॥

ଲେଖାଯିଦିଃଠି କ୍ଷମିତାରୁ ଲେଖାଯିଦିଃକ୍ଷମିତା ଗାଲ
ପରିଲ୍ୟାଃ . . . ମୁତ୍ତର୍ମୋହାରୀଃ ଅନ୍ତଃମନେ ଲ୍ୟାଙ୍କଣେନ୍ଦରିମୁଖୀଃ
ତୁମାଲ୍ୟନେତ୍ରୋଗ୍ରି ଆଶ୍ରମଶୂନ୍ୟନ୍ଦିନିରବିନ୍ . . . ଆଶିନମାଲ୍ୟନଗତେବୁ
. . . ତାରୀଃଭୋଗତୁମାଲ୍ୟନପିବିପି । ଗୁରୁତୁମାଲ୍ୟନତେଆଶାଃଲ୍ୟଭା
ତାରୀଃଭୋଗତୁମାଲ୍ୟନରୁ ଆଶିନାଶି ଆଶ୍ୟାନିରବୁତେଶୁନ୍ୟିଃପି॥

တစ်ခါတစ်ရုံ... ကိုယ့်ဆီရောက်လာသူကို အာလာပသညှာပစကားလမ်းခင်းပြီး တရားဟောသလို တစ်ခါတစ်ရုံ... ကိုယ်ဟောချင်သူဆီ မရောက်ရောက်အောင် သွားပြီး စကားစရှာကြကာ တရားဟောတော်မူပါတယ။

ତାରେଇତାର୍ଥିର୍... ଝୁମିଃଏତ୍ସ୍ଵାଃରିଦିଃ ତବ୍ରାଃହେବାଲ୍ଲି
ତାରେଇତାର୍ଥିର୍... ଝୁମିଃତ୍ୟାନ୍ତିଃଆପିଃ ତବ୍ରାଃହେତୋର୍ମୁଖିତାଯି॥

တစ်ခါတစ်ရဲ... ပရိသတ်အများနဲ့ တရားဟောသလို
တစ်ခါတစ်ရဲ... တစ်ညီးချင်း တစ်ယောက်ချင်းနဲ့ တရားဟော
တော်မူပါတယ်။

ତାଙ୍କେଇତାଙ୍କରୀ... ପଦ୍ମଲ୍ୟାଗନ୍ଧୀ ତଥାଶେଷାବ୍ଦୀ ତାଙ୍କେ
ଏଇତାଙ୍କରୀ ପଦ୍ମଲ୍ୟାଗନ୍ଧୀଙ୍କୁ ତଥାଶେଷାବ୍ଦୀଙ୍କୁ ପିତାଙ୍କୁ।

ତାଣ୍ଡିକାରୀଙ୍କ ... ତାରୁଃମଳ୍ଲୁପ୍ତମ୍ଭୁତ ତାରୁଃଗୋଚାରଣୀ

ତାଣ୍ଡିକିତର୍ଥିରୁ . . . ଯତିପଦ୍ମଜୋଗନ୍ତି ମୁଣ୍ଡିଗଣିଷ୍ଠଙ୍କେଃ . . . ଯତେ
କୃଣ୍ଵାନ୍ତେକୁଣ୍ଵାନ୍ତୁ ତବ୍ରାଃ ହେବାତେନ୍ଦ୍ରମୂଳିପିତାଯି॥

တစ်ခါတစ်ရုံ . . . အနီးနားမှာ တရားဟောသလို တစ်ခါတစ်ရုံ . . . ခနီးဝေးကြပြီး တရားဟောတော်မူပါတယ်။

တစ်ခါတစ်ရဲ ... မြေပြင်ခနီနဲ့ ခြေကျင်၍ တရား
ဟောသလို တစ်ခါတစ်ရဲ ... ကောင်းကင်ခနီနဲ့ ရှာန်ပုံ၍
တရားဟောတော်မှုပါတယ်။

တစ်ခါတစ်ရုံ... ဒီကဗ္ဗာ ဒီစဉ်ဝိုင်းမှာပဲ တရားဟော
သလို တစ်ခါတစ်ရုံ... တွေးကဗ္ဗာ တွေးစဉ်ဝိုင်းမှာ တရား
ဟောတော်မှပါတယ်။

ତାରିଖିତାରିଖ୍ ...

ତାରିଖିତାରିଖ୍ ...

တရားဟောဖို့ ပွင့်တော်မူလာတဲ့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ခဲ့
တရားဟောပုံ မဟာပျော်ဘာ နည်းပျော်ဘာတွေကတော့ ရေတွက်လို့
မကုန်နိုင်အောင် များပြားလွန်းလှပါတယ်။ တရားနာမယ့်သူ
တရားကို လက်ခံယူမယ့်သူတွေရဲ့ လိုအင်ဆန္ဒနဲ့ လိုအပ်ချက်
အပေါ် မှတည်ပါး အလိုက်သင် ဟောရတာမိပါ။

ရုပ်မြင်သံကြားနည်းနဲ့ ဟောတော်မှတဲ့ အဲဒီတရားတော်
တွေကို 'လျှပ်တစ်ပြက်ဟောချက်' တွေလိုပဲ ဆိုကြပါစိုး . . . ॥

[၂]

ဥယျာဉ်တစ်ခုထဲက သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်မှာ တရား
အားထုတ်နေတဲ့ ရဟန်းပျို့လေးတစ်ပါးထဲ ပြည့်တန်ဆာမတစ်ဦး
မယောင်မလည်နဲ့ ရောက်လာပါတယ်။ သူချို့ထားတဲ့ အမျိုးသား
ရောက်မလာတဲ့အတွက် ဟိုဒီလျည့်ပတ်လျောက်ကြည့်ရင်း ရောက်
လာတာပါ။

'သက်န်းဝတ်ထားလို့ ရဟန်းဖြစ်နေပေမယ့် . . . ယော-
ကုံးဟာ ယောကုံးပါပဲ . . . । ယောကုံးစိတ်နဲ့ ယောကုံး
အသွေးအသား ပိုင်ဆိုတယာသူကို . . . ဝါပြားယောင်းရင် . . .
ဘာလို့ မရရမှာလဲ . . . । ပို့ပို့ သွေးဆောင်ရင် ကိုကို မေးထောင်
လာရမှာပေါ့'

နှလုံးသွင်းမှားတဲ့ ပြည့်တန်ဆာမ . . . ရဟန်းတော်လေး
အပေါ် သချိမ်ပွား တက္ကာတွားပြီး . . . ကိုးနိုက်ရားရားတွေ လုပ်ပြ
ပါတော့တယ်။ ရဟန်းတော်လေးရဲ့ ရွှေတည့်တည့်ကနေ . . . လုံ
ချည် ခကေခကာ ပြင်ဝတ်ပြ . . . । ဆံပင် ခကေခကာ ပြင်ထုံးပြ . . .
မြို့ပြ . . . ရယ်ပြ . . . । နှဲပြ . . . မှုပြ . . . ခရာပြ . . . တာပြ
. . . ဘာပြ . . . ညာပြ . . . ॥

'ဘုရား . . . ဘုရား . . . '

ပြည့်တန်ဆာမရဲ့ မဖွယ်မရာ အပြုအမှုတွေကို ကြည့်ပြီး
ရဟန်းတော်လေးရဲ့ သန္တာန်မှာ သံဝေါဌာဏ်တွေ အကြီးအကျယ်

ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။

ဒါကို သီမြင်တဲ့ မြတ်စွာဘုရားရှင်က ဇေတဝန်ကျောင်း
တော် စန္ဒကုဋ္ဌတိုက်ထဲမှာ ထိုင်လျက် သီတင်းသုံးတော်မူရင်ကျင့်
ရဟန်းတော်လေးထဲ 'ရောင်ခြည်တော် အလင်းလှိုင်း' တွေ သို့
မဟုတ် 'ရောင်ခြည်တော် အရှင်လှိုင်း' တွေ ထုတ်လွှာတ်လိုက်ပါ
တယ်။ မြတ်စွာဘုရား ထုတ်လွှာတ်လိုက်တဲ့ 'ရောင်ခြည်တော် အရှင်
လှိုင်း' တွေက ရဟန်းတော်လေးရဲ့ ရှှေမြောက်မှာ တကယ့်မြတ်စွာ
ဘုရားအသွင် ကြည့်လင်ပြတ်သားတဲ့ 'အရှင်' တော် ပေါ်လာတဲ့
အတွက် ရဟန်းတော်လေးက မြတ်စွာဘုရား ကြွေတော်မူလာတယ်
လို့ ထင်မှုတ်သွားပါတယ်။

ရဟန်းတော်လေး လက်အုပ်ချို့ အရိုအသေပြုပြီးဘာနဲ့
တစ်ပြိုင်နက် မြတ်စွာဘုရား ဆက်လက်ထုတ်လွှာလိုက်တဲ့ 'ဒေသ
နာတော် အသံလှိုင်း' တွေက ကြည့်လင်အေးမြတ်တဲ့ 'အသံ' တော်နဲ့
ရဟန်းတော်လေးကို တရားဟောတော်မူပါတယ်။

'ချစ်သားရဟန်း . . . । ကာမဂ္ဂက် ရှာမြို့သူတွေ မယော်
မွေ့တဲ့ နေရာဒေသတစ်ခုဟာ . . . ကာမဂ္ဂက်စွန့်လွှာတ်သူတွေ
အတွက်တော့ တကယ့်ကို ပျော်မွေ့စရာကြီးပါ'

'တောတွေ တောင်တွေဟာ ရေတံခွန်စိမ့်စမ်းတွေ သစ်
ပင်ပန်းမန်တွေနဲ့ သာယာလှပပြီး သိပ်ကို နေချင်စရာကောင်းပါ
တယ် . . . ဒါပေမဲ့ . . . ကာမဂ္ဂက်ရှာမြို့သူတွေကတော့ လုံးဝ
မနေချင်ကြပါဘူး . . . । တောတွေ တောင်တွေမှာ သူတို့ မယော်
မွောကြဘူးလေ'

***** အကောင်းကဲချုပ်

‘ကိုလေသာ လုံးဝ ကင်းပြီးတဲ့ သူတော်စင်ဘူတော်မြတ်
မြတ်တွေ ... । ကိုလေသာ လုံးဝ ကင်းဖိုးကြီးစားနေတဲ့ သူတော်
ကောင်း သူမြတ်လောင်းကြီးတွေကတော့ ... တောတွေ တောင်
တွေမှာ ... တရားဓမ္မနဲ့ ... မွေ့လျှော်ပျော်ပို့ကြစွာ နေထိုင်ကြ
ပါတယ’

ငန်ကုနိတိုက်ထဲကနေ ထိုင်ရာမထ ထုတ်လွှင့်လိုက်တဲ့
မြတ်စွာဘူရားရှင်ရဲ့ ရုပ်မြင်သံကြားတရားတော်အဆုံးမှာ ရဟန်း
တော်လေး ရဟန်းဖြစ်တော်မူသွားပါတယ။

[၃]

ဘူရားအမှုနှစ်တဲ့ ကျောင်းသံယာကုန် ဆရာဒိုက်အိမ်
ဆွမ်းစားကြွေနေခိုန်မှာ ... ဝေမျှဝန်ကျောင်းတော်ရဲ့ ငန်ကုနိ
ဆောင် ဆင်ဝင်အောက်မှာ အရှင်စွဲပါတွေက တစ်ပါးတည်း လက်
တိုင်ပဝါ အဖြူလေးတစ်ထည်ကို လက်နဲ့ ဆုပ်နယ်ရင်း ‘ဖုန်ပေမယ့်
ပစ္စည်း ... । ဖုန်ပေမယ့် ပစ္စည်း’ လို နှလုံးသွင်းနေပါတယ။
အရှင်စွဲပါတွေက ပွတ်သပ်ဆုပ်နယ်နေစဉ်မှာပဲ လက်ကိုင်ပဝါ အဖြူ
လေး တဖြည်းဖြည်း ညစ်ထေးဟောင်းနှမ်းသွားပါတယ။

‘သြေား... ဒီပဝါလေးဟာ ... အစတုန်းက ... သိပ်
ထို ဖြူဖွေးသန်စင်တဲ့ ပဝါလေး ... । အခု ... ဒီခန္ဓာကိုယ်နဲ့
ထည့် ထိလိုက်ရော ... ပင်ကို ဖြူဖွေးတာတွေ ပျောက်ပြီး မည်း
ည်းသွားပြီ ... । ပင်ကို သန်စင်တာတွေ ပျောက်ပြီး ညစ်ပတ်
သွားပြီ ... । ပင်ကို သစ်လွင်တာတွေ ပျောက်ပြီး ဟောင်းနှမ်း

သွားပြီ ... । သြေား ... အရာရာတိုင်းဟာ မတည်ပြုတဲ့သော
တွေချည်းပါပဲလား’

ပဝါဖြူလေးရဲ့ ညစ်နှမ်းမှုကို သက်သေထားပြီး ဖြစ်သွက်
ဆင်ခြင် ဝိပဿာတင်နေတဲ့ အရှင်စွဲပါတွေကရဲ့ ရွှေမူးကို ဆရာဒိုက်ရဲ့အိမ်ကနေ မြတ်စွာဘူရား ရောင်ခြည်တော်တွေ
လွှတ်လိုက်ပါတယ။

မြတ်စွာဘူရား လွှတ်လိုက်တဲ့ ရောင်ခြည်တော်တွေဟာ
အရှင်စွဲပါတွေကရဲ့ ရွှေမူးကိုမှာ အရှင်း အသံတွေအဖြစ် အသွင်
ပြောင်းလဲသွားပြီး ထိုင်တော်မူကုန်ရုပ်ပုံးမှု အရှင်စွဲပါတွေကတို့
တရားဟောတော်မူပါတယ။

‘ချစ်သား စွဲပါတွေက ... । အပြင်က ဖုန်မှုနှင့်တွေဟာ
တကယ်တော့ ဖုန်မှုနှင့်အစစ် မဟုတ်သေးပါဘူး ... । ကိုယ့်
အတွင်းစိတ်ထဲက သာယာနှစ်သက်မှု၊ တပ်မက်စွဲလျှော့မှု ဆိုတဲ့
တက္ကာ၊ လောဘ၊ ရာဂတွေ စိတ်တို့ စိတ်ဆိုမှု စိတ်ညစ်စိတ်ပုံတွေမှု
ဆိုတဲ့ ဒေါသ၊ ကောဓတွေ အသံတရား ကင်းမဲ့မှာ အမှုန်မပြင်ဆိုင်မှု
ဆိုတဲ့ အပိုဇ္ဈာ၊ မောဟတွေကမှ တကယ်ဖုန်မှုနှင့်အစစ်တွေပါ’

‘ချစ်သား စွဲပါတွေက ... । ဖြူစွဲပြင်မြတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ
ဟာ အဲဒီ စိတ်တွင်းဖုန်မှုနှင့်တွေကို ဖယ်တုတ်ခါချုပြုး စိတ်တွင်းဖုန်
မှုနှင့်ကင်းတဲ့ မြတ်စွာဘူရားရှင်ရဲ့ ... စိတ်တွင်းဖုန်မှုနှင့်ကင်းရာ
သာသနာတော်မှာပဲ မွေ့လျှော်ပျော်ပို့ကြစွာ နေထိုင်ကြပါတယ’

‘ချစ်သား စွဲပါတွေက ... । ပဝါဖြူပေါ်က ဖုန်မှုနှင့်တွေတို့
သာ ညစ်နှမ်းတယ်လို မထင်လိုက်ပါနဲ့ ... । ချစ်သားရဲ့ အတွင်း

မိန်ထဲမှာ ကိန်းအောင်နေတဲ့ ရာဂ၊ ဒေါသ... စတဲ့ ကိုလေသာ ဖူနှုန်းတွေကလည်း ညျဉ်စ်မ်းပါတယ... । ဒါ ကိုလေသာဖူနှုန်းမှုန့်တွေကြောင့်ပဲ စိတ်ဆင်းရဲရဲ အပါယ်ငရဲ ကျရသလို ဒီကိုလေသာ ဖူနှုန်းတွေကြောင့်ပဲ သံသရာထဲမှာ ခုက္ခမျိုးစုံနဲ့ ကျင်လည်နေရတာ ပါ"

'ဒါကြောင့်... ချစ်သား ရှုံးပါ၍ ရှုံးပါ၍ ချစ်သား ရှုံးပါ၍ အောင်ဆုံးသွားဖို့အတွက် သင်ချစ်သားရဲ့ အတွင်းစိတ်ထဲမှုနှုန်းမှုန့်တွေကို တစ်စမကျန် တွန်းလှန်ဖယ်ထဲတ် ခါချုပစ်လိုက်စမ်းပါကွုံ'

မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ဆရာတိဝင်ကအမိမ်ကနေ ထုတ်လွှင့် ဟောကြားတဲ့ ရုပ်မြင်သံကြား တရားဒေသနာတော်အဆုံးမှာ အရှင်ရှုံးပါ၍ ရဟန္တဖြစ်တော်မူသွားပါတယ။

[၄]

အသက်ကြိုးမှ ဘိက္ဗာန်ဖြစ်လာတဲ့ ပဟုပုလိုကတွေ့ရှိမှုဟာ နောက်မှာ တဗြားဘိက္ဗာန်မတွေ့ရဲ့ ဝေယျာဝစ္စလုပ်ပေးရင်း တရား အားထုတ်သလို ညာဘက်မှာ တစ်ခါတစ်ရဲ ကျောင်းတိုင်ကို လက်နဲ့ ကိုင် တစ် တစ်ခါတစ်ရဲ သစ်ပင်တစ်ပင်ကို လက်နဲ့ကိုင်ရင်း တိုင်ပတ် သစ်ပင်ပတ်ပြီး ညျလုံးပေါက် စကြိုလျောက် တရားအားထုတ်ပါ တယ်။

မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားထားတဲ့ တရားတော်တွေကို ဆင်ခြင်လိုက်၊ ထင်ရှားလာရာအာရုံကို သတိပြာနိပသုနာ ရှု

- ကြိုးစုံလသာ့ ဒီလိုပုံး
လုံးဆ ဒါန်စိန့်မကောင်ဘား
- တရားအားထုတ်ရင် ဥက္ကာကြီးတယ်
တရားအားထုတ်ရင် ဥက္ကာကြီးဘား
- ဒီချွောက် ဇြိုင်စိုင်လို မွိုင်ပြီ
တံကျော်လို တစ်ခုအပဲလို သိရင်
သမင်းမြှင့်တဲ့ နေရာရောက်ပြီ
- အဖွားတရားနဲ့ မွေးလျှော်တဲ့ သူဟာ
အသေးအွားသံယောဉ်တွေကိုရေား
အကြီးအားသံယောဉ်တွေကိုပါ
ပြုတောက်ပျက်သီယံနိုင်ပါတယ်။

မှတ်လိုက်နဲ့ ဆင်ခြင်တစ်လျည့် ရှုမှတ်တစ်လျည့် ပွားမှားအားထုတ် နေတာပါ။

တစ်ည့်... ဘိက္ဗာန်ကျောင်း အောက်ထပ်မှာ တိုင်ဖက် ရင်း တရားအားထုတ်နေတဲ့ ပဟုပုလိုကတွေ့ရှိမယ် မြတ်စွာဘုရား ရောင်ခြည်တော်တွေ လွှတ်လိုက်ပါတယ်။ တော်မြန်ကျောင်း ရှုံးကုန်တို့ကို သိတ်းသုံးတော်မူနေရင်းက လွှတ်လိုက်တာပါ။

မြတ်စွာဘုရား လွှတ်လိုက်တဲ့ ရောင်ခြည်တော်တွေထဲမှာ အရှင်လိုင်းရေား အသံလိုင်းပါ ပါတဲ့အတွက် ထေရှိမရဲ့ ရွှေမွှောက်

***** အကောင်းကဲချုပ်မှ

မှာ သက်တော်ထင်ရား မြတ်စွာဘုရားအသွင် ပြောင်းလဲပြီး ထော်မိတိ တရင်းတန်း တရားဟောတော်မူပါတယ်။

‘ချစ်သမီး ပဟုပုတ္တိက ... । ငါဘုရား ဟောကြားထားတဲ့ တရားတော်တွေကို နာပြီး-ပြီးရော ပစ်ထားမယ် ... । ထပ်တလဲလဲ နှလုံမသွေးဘူး ... । မဆင်ခြင်ဘူးဆိုရင် ... တရားအသိလည်း တိုးမလာနိုင်သလို ... တရားအကျင့်လည်း တိုးမလာနိုင်ပါဘူး ... । တရားအသိနဲ့ တရားအကျင့် အားနည်းနေမှုတော့ တရားအရှိကို ဘယ်လိုလုပ် ထိုးထွင်းတွေ့မြင်နိုင်ပါတော့မလ’

‘အဟောတရားကိုလည်း ဆင်ခြင် ... । အကျင့်တရားကိုလည်း အားထုတ်မှ အရှိတရားကို သိမြင်နိုင်မှာပါ’

‘ချစ်သမီး ပဟုပုတ္တိက ... । လောကမှ လွန်မြောက်တဲ့ တရား (မဂ်ဖိုလ်နိုဗာန် ဆိုတဲ့ လောကုတ္တရာတရား)ကို မသိမဖြင့် ဘဲ နှစ်ပေါင်းတစ်ရာအသက်ရှင်ရတာထက် လောကမှ လွန်မြောက်တဲ့ တရားကို သိမြင်ပြီး တစ်နေ့တစ်ရက်၊ သို့မဟုတ် တဒဂ်တစ်ခကာ အသက်ရှင်ရတာက အဆပေါင်းများစွာ ပိုပြီး မြင်မြတ်ပါတယ်’

မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ညဉ်နက်သန်းခေါင်ချိန်မှာ ထုတ်လွင့်တော်မူတဲ့ ရုပ်မြင်သံကြားတရားတော်အဆုံးမှာ ပဟုပုတ္တိကတွေ့ရှိမ ရဟန္တဖြစ်သွားပါတယ်။

[၅]

မိမိကို ဖူးမြော်ဖို့အလာ တော်မူးခရီးမှာ တော်မူးလောင်တာ တွေ့မြင်နေရတဲ့ တော်ရကိုယ်တော်မူးကို

တော်အရောက် ရောင်ခြည်တော်တွေ လွှတ်ပြီး ...

‘ချစ်သားရဟန်း ... । မေ့မေ့လျှော့လျှော့နေရင် ပြစ်ပေါ်လာမယ့် ဘားခုက္ခာတွေကို သိမြင်တဲ့အတွက် မမေ့မလျှော့နေတဲ့ အပွဲမာဒတရားနဲ့ မွေ့လျှော့တဲ့ သူ့တော်ကောင်းပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အသေးအမွှား သံယောဇ်တွေကိုရော၊ အကြိုးအမှား သံယောဇ်တွေကိုပါ နောက်ဘယ်တော့မှ ထပ်မဖြစ်တော့တဲ့အထိ အသိဉာဏ်ပညာမျိုးနဲ့ ဖြတ်တောက် ဖျက်ဆီးပစ်နိုင်ပါတယ် ... । အရှို့ပြင်တဲ့ တော်မူးဟာ အသေးအမွှား လောင်စာတွေကိုရော၊ အကြိုးအမှား လောင်စာတွေကိုပါ ဝါးမျိုးလောင်မြှောက်ပစ်လိုက်သလိုမိုပါ’

လို ရုပ်မြင်သံကြားတရား ဟောတော်မူခဲ့ဖူးသလို ...

မေတ္တသုတ်လည်းချွတ်၊ မေတ္တသုတ်လည်းပွား၊ ဝိပဿာလည်း အားထုတ်နေတဲ့ မေတ္တသုတ်သမိုင်းကြောင်းလာ ရဟန်းတော်မူးရာကိုလည်း သူတို့သိတင်းသုံးရာ တော်အပ်ထဲအထိ မိုင်ပေါင်းတစ်ထောင်ကော်ကနေ ရောင်ခြည်တော် - အရှုပ်လှိုင်းအသလိုင်းတွေ လွှတ်ပြီး ...

‘ချစ်သားရဟန်းတို့ ... । ဒီခန္ဓာကိုယ်ကောင်ကြိုးကို အဲ့လိုပဲ ပျက်ဆီးလွှာယ်တယ်လို နားလည်သိမြင်တဲ့ ပညာရှိ သူ့တော်ကောင်းဟာ ကိုယ်စိတ်ကိုယ် တံတိုင်းအထပ်ထပ်နဲ့ ပိုင်ခဲ့တဲ့ လွှဲခြားအောင် ပိတ်ဆိုထားပြီး ပညာလက်နက်နဲ့ ကိုလေသာမာရ့ သူပုန်ရန်ကို တွေ့နဲ့လှန်တိုက်ထုတ်ပစ်ရပါမယ်။ အောင်ပြီးသား တရားကို တိုးတက်သည်ထက် တိုးတက်အောင် တောင့်ရှောက်ရပါ

မယ်။ အောင်ပြီးသားတရားမှာပဲ အိမ်လို ပြုတွယ်နေတဲ့သူ မဖြစ်ပါ စေနဲ့

လို ရုပ်မြင်သံကြားတရား ဟောတော်မူခဲ့ဖူးပါတယ်။

လူတွက်ပြီး သူ့ခိုးအလုပ်နဲ့ အသက်မွေးမိလို အဖမ်းဆီးခံ ရဲပြီး သေဒက်ပေးဖို့ သူသာန်ကို အထုတ်၊ ဆရာဖြစ်သူ အရှင် မဟာကသုပရဲ သတိပေးစကားကြောင့် အချုပ်အနောင်ကြားထဲ က စာန်ပြန်ရာ သံခွဲန်တွေပေါ်မှာ ပက်လက်စန့်စွဲ မတုန်မလှပ် သေခြင်းတရားကို ရင်ဆိုင်ပံ့တာကြည့်ပြီး ရှင်ဘုရင်က ကွင်းလုံး ကျက် ပြန်လွှတ်လိုက်တဲ့ ရဟန်းလူတွက်တစ်ဦးထံကိုလည်း တောင် စွယ်နေကွယ်ချိန်မှာ သူသာန်အရောက် မနောစလောင်းကနေ အရှင်လှိုင်း၊ အသလှိုင်းတွေ လွှင့်ထုတ်ပြီး ...

‘ပရိသတ်အပေါင်းတို့... । လူဘဝရဲ ကိုလေသာတော ရှုပ်ကို စွန်ပြီး ရဟန်းဘဝရဲ အကျင့်မြတ်တောရှင်းထံကို ချဉ်းနှင်း ဝင်ရောက်လာခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်ဟာ... လူဘောင် အနောင် အဖွဲ့ဆိုတဲ့ တာဘုတောထဲကနေ လွတ်မြောက်နေပြီး ဖြစ်ပါလျက် ... လူဘောင်အနောင်အဖွဲ့ဆိုတဲ့ အဲဒီတက္ကာတောထံကိုပဲ ပြန် ဆင်း ပြေးဝင်သွားပါတယ်... । မိုက်မဲလှတဲ့ အဲဒီလိုလူမျိုးကို ဒီမှာလာပြီး ကြည့်လည့်ကြစ်းပါရှိုး... । အီမံရာတည်ထောင် လူဘောင်အနောင်အဖွဲ့ကနေ လွတ်မြောက်ပြီးပါလျက်... အီမံ ရာတည်ထောင် လူဘောင်အနောင်အဖွဲ့ထံကိုပဲ သူ ပြန်ပြီးဆင်း သွားတယ်လေ’

လို ရုပ်မြင်သံကြားတရား ဟောတော်မူလိုက်တဲ့အတွက်

အဲဒီ ရဟန်းလူတွက်လေး သူသာန်ထဲက လူသတ်စင် သံခွဲန်တွေ ပေါ်မှာ ထိုင်နေရင်းတန်းလန်းနဲ့ပဲ သေတာပန်အရိယာ ဖြစ် သွားခဲ့ပါတယ်။

ဟိုမျှကျင့်တောင်တွေတ်ပေါ်က ခုန်ချုလုဆဲဆဲ အရှင်ဝဏ္ဏလီ မထောရ်လည်း မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ...

‘ပင်ကိုက ဝါးဗြာက်မှု အဖြစ်များတဲ့သူဟာ ဘုရား အဆုံးအမတွေအပေါ်မှာလည်း ကြည်ညိုမှု နက်ရှိုင်းတတ်ပါတယ် ... । ဘုရားအဆုံးအမတွေအပေါ် ကြည်ညိုမှု နက်ရှိုင်းတဲ့သူဟာ ရုပ်နာမ်သံရတွေရဲ့ ပြိုးအေးရာ နိုဗ္ဗာန်ချမ်းသာ အငြိမ်ဓာတ်ကို တပ်အပ်ပိုင်ပိုင် ရရှိနိုင်ပါတယ်’

ဆိုတဲ့ အဝေးလွင့် ရုပ်မြင်သံကြားတရားနဲ့ပဲ ကောင်းကင် ယံမှာ ရဟနာဖြစ်သွားခဲ့သလို ...

အရှင်သာရိပိတ္တရာပေးတဲ့ အသာကမွှောန်းနဲ့ ဓာတ် မတည့်လို့ မြတ်စွာဘုရားပေးတဲ့ ရွှေကြာပန်းနဲ့ စွာန်ယူ ဉာဏ်ယူနေ တဲ့ ရွှေပန်းထိမ်သည်သား ရဟန်းတော်လေးလည်း မြတ်စွာဘုရား ရှင်ရဲ့ ...

‘တန်ဆောင်မှန်းလမှာ လရောင်ကြောင့် ပွင့်တဲ့ ကုမ္ပဏီ ကြာပန်းကို လက်နဲ့ ချီးဖြတ်လိုက်သလို... သင့်နှစ်ဦးသားထဲမှာ အာရုံခြောက်ပါးကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ကိုလေသာတက္ကာကိုလည်း အရုံ ဟတ္တာမဂ်နဲ့ ချီးဖြတ်ပစ်လိုက်ပါ ... । ဆင်းရဲ့ပြိုးတဲ့ နိုဗ္ဗာန်ကို ဘုရားရှင် ဟောတားပြီးပါပြီ ... । နိုဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း လမ်း ကောင်းလမ်းမှန်ဖြစ်တဲ့ မဂ္ဂင်ရှုစ်ပါး အကျင့်တရားကိုသာ တိုးပွား

အောင် ပြီးစားလိုက်စမ်းပါ

ဆိုတဲ့ အဝေးလွင် ရုပ်မြင်သံကြားတရားနဲ့ပဲ ကြာကန် အနီးမှာ ရဟန္တာဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။

နာမည်ကျော် အရှင်ပေါ်ဒ္ဓလတ္ထူ ရဟန္တာဖြစ်ခဲ့တာလည်း မြတ်စွာဘုရား မိုင်ပေါင်းတစ်ထောင်ကျော်က ထုတ်လွှင့်လိုက်တဲ့ 'တရားအားထုတ်ရင် ဉာဏ်မကြီးဘူး' ဆိုတဲ့ ရုပ်မြင်သံကြားတရားတော်နဲ့ပါပဲ။

'ကြယ်စုံ လသာတဲ့ ဒီလိုညမျိုး ... လုံးဝ အိပ်ပစ်ဖို့ မကောင်းဘူး ... । တရားအားထုတ်ပစ်ဖို့ပဲ ကောင်းတယ်' ဆိုတဲ့ ရုပ်မြင်သံကြားတရားတော်နဲ့ ရဟန္တာဖြစ်သွားတဲ့ အရှင်သာက (ပေါ်ဒ္ဓရုပုတ္တ) မထောရှု ...

'ဒီခန္ဓာကို ရောမြှုပ်စိုင်လို မခိုင်မြှု တံလွှေ့ပို့တဲ့ တစ်ခက်ပဲလို သိရင် သေမင်း မမြင်တဲ့နေရာရောက်ပြီ' ဆိုတဲ့ ရုပ်မြင်သံကြား တရားတော်နဲ့ ရဟန္တာဖြစ်သွားတဲ့ မရိစိကမ္မဋ္ဌာန်ကမထောရှု ...

စသည်အားဖြင့် ... မြတ်စွာဘုရား အဝေးကနေ ထုတ် လွှင့်ဟောကြားတဲ့ ရုပ်မြင်သံကြားတရားနဲ့ တရားထူးတရားမြတ် ရသွားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တွေ ပိဋကတ်တော်မှာ အများကြီး ရှိပါတယ်။ ပိဋကတ်တော်မှာ မှတ်တမ်းတင်မထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေလည်း မရေ့ မတွက်နိုင်အောင် အများကြီးရှိမှာပါပဲ။

[၆]

လျှပ်စစ်စမ်းအား မပေါ်မီခေါ်ကတည်းက လျှပ်စစ်မီး

မလို စက်ပစ္စည်းမလို ပင်ကိုစိတ်ရဲ အဘို့သာ့ချွေးအား (အထူးသိ ချွေးအား)နဲ့ပဲ အနီး အဝေး - လိုသလို ထုတ်လွှင့်နိုင်တဲ့ ... မြတ် စွာဘုရားရှင်ရဲ 'ရုပ်မြင်သံကြားတန်ဖိုးတော်' ကတော့ တကယ်ကို အုံမခန်းပါပဲ။ လျှပ်စစ်စမ်းအား စက်စွမ်းအားနဲ့မှ ထုတ်လွှင့်လို့ရတဲ့ ဒီနေ့ခေါ် တိပါး ပီစီပါ၊ ပီပီပါ ... စတာတွေကို 'ပျော်တော် ပျော်သေးတယ်' လို့ပဲ ပြောရပါလိမ့်မယ်။

မြတ်စွာဘုရား ထုတ်လွှင့်လိုက်တဲ့ ရောင်ခြည်တော် (အ ရှင်လိုင်း အသံလိုင်း) တွေဟာ လုပ်ငန်းခွင်သဘောအရ အရောင် ကသိုက်း စတဲ့ သမထနိမိတ်တွေကို အခြေခံတဲ့ ရာန်လိုင်း၊ အဘို့ ညာ့ချွေးလိုင်းတွေ ဖြစ်ပေမယ့် ... အနှစ်သာရသဘောအရက တော့ သတ္တဝါတွေအပေါ် ထားရှိတဲ့ ကရာဇာလိုင်း၊ မေတ္တာလိုင်းနဲ့ ဓမ္မသဘောတွေအပေါ် ကျမ်းကျင်တဲ့ ပညာလိုင်း၊ သမမိလိုင်း တွေပါပဲ။

ပါရမိန္ဒလုံးသားကနေ တွေက်ပေါ်လာတဲ့ ကရာဇာလိုင်း၊ မေတ္တာလိုင်း ... । သမမိလိုင်း၊ ပညာလိုင်းတွေက ... ရှင်ပုံ တော်၊ အသံတော်အဖြစ် အသွင်ပြောင်းလဲပြီး ရုပ်မြင်သံကြား တရား ဟောလိုက်တာပါ။

ရုပ်မြင်သံကြားတရားကို ကြည့်ရှုနားဆင်ခွင့် (ဖူးမြှုံးနာ ယူခွင့်) ရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရဲ ကံတရားကလည်း ထူးခြားလှပါတယ်။ တိုက်ရှိက်ဖူးမြှုံးမြှုံးခွင့်၊ တိုက်ရှိက်နာယူခွင့် မရတဲ့ အခြေအနေမျိုး မှာတော် တရားထူးရပိုင်ခွင့် မဆုံးရှုံးတာဟာ ... အတိတ်ဘဝ တွေတိန်းက 'ရုပ်မြင်သံကြားတရားအလှု' ပေးလျှော့လို့မှားလား

..... ■ အကောင်းကံချုပ်မှ

... ဆိုတာ စဉ်းစားစရာပါပဲ။

ကိုယ် တရားရမယ့်အချိန်နဲ့ မြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တိုင် မကြနိုင်တဲ့အချိန် တိုက်ဆိုင်သွားလို့ အဆင်ပြေသလို ဖူးခွင့် နာခွင့် ရသွားတာလည်း ပြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါဆိုရင်တော့ နံ့ဗာန်ကိုရည်မှန်း တဲ့ ဘယ်ကုသိုလ်မျိုးနဲ့မဆို မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ ရုပ်မြင်သံကြား တရားကို နာယူခွင့်ရှိနိုင်ပါတယ်။

'ရုပ်မြင်သံကြားတရားအလှုံး' ကြောင့် ရုပ်မြင်သံကြား တရားနာခွင့်ရတာလို့ ယူဆခဲ့မယ်ဆိုရင်လည်း ဒီနေ့ခေတ် ကုသိုလ် နယ်ပယ်ထဲက ကုသိုလ်လှသားတွေအတွက် ကုသိုလ်ပြုစရာ ကုသိုလ်အာရုံတစ်ခု၊ ကုသိုလ်အခွင့်အလမ်းတစ်ခု ခိုင်မြဲလေးနက် သွားတာမို့ အားတက် ပျော်ရွှင်စရာကောင်းလှပါတယ်။ တရား တော် ပါစီမံတွေ လျှော့နိုးကြမယ် ... । တရားတော် ပါစီမံတွေ ဖြန့်ဝေကြမယ် ... ပေါ့။

ရုပ်လည်း မြင်း အသံလည်း ကြားရလို့သာ ပီစီဒါ၊ ပီစီဒိဂုံး အဓိကနမူနာအနေနဲ့ ပြောရပေမယ့် ကက်ဆက်တိပ်ခွေတွေ၊ နှိမ့် ပီစီခွေတွေ လျှော့နိုးရင်လည်း ရုပ်မြင်သံကြားတရား နာကြားခွင့် ရအေနိုင်ပါတယ်။ အရှင်း အသံ ဆိုတာထက် တရားက ပိုအဓိကကျတာမို့ ဟောသူဝေးရာမှာ တရားနာခွင့်ရအောင် ဖန်တီးပေးရင် ဟောသူဝေးရာမှာ တရားနာခွင့် ပြန်ရမှာပဲ မဟုတ်လား။

တရားစာအုပ်တွေ လျှော့နိုးတာလည်း နည်းတူပါပဲ။ ကွယ်ရာမှာ တရားသံခွင့်ရအောင် ဆောင်ရွက်ပေးတာမို့ ကွယ်ရာမှာ တရားသံခွင့် ပြန်ရပါလိမ့်မယ်။

အခုခေတ် 'တရားအလှုံးတော်လုပ်ငန်း' တွေ ဖွင့်လှစ်ပြီး တရားစာအုပ်မျိုးစုံ တရားတိပ်ခွေမျိုးစုံ ငှားရမ်းနေ့၊ တုံးယောနေ့၊ လျှော့နိုးနောက်တွေ တွေ ဦးဆောင်ကျင်ပြီး တရားအလှုံး ပေးလျှော့နောက်တဲ့ ကုသိုလ်တွေဟာလည်း ဒီဘဝါး ကျတ်တမ်းဝင်ခွင့် မရသေးသူတွေအတွက် နောင်တစ်ချိန် ဘုရား တစ်ဆူဆူလက်ထက်မှာ ဘုရားရှင်ရဲ့ အနီးကပ် ရုပ်မြင်သံကြား တရားကိုဖြစ်ဖြစ်၊ အဝေးလှင့် ရုပ်မြင်သံကြားတရားကိုဖြစ်ဖြစ် နာယူခွင့်ရကြောင်း ကောင်းမှုကုသိုလ်ကြီးတွေပါပဲ။

ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့ လျှော့ယူ သူတစ်ပါးကို တရားအလှုံး ပေးလျှော် တူသောအကျိုးပေးတတ်တဲ့ ကံသဘဝ်အတိုင်း တရား တွေ ကိုယ်ပြန်ရမှာ သေချာပါတယ်။ စိုစိုပြည်ပြည် ဝေဝေဆာဆာ ပေးလျှော့လေး စိုစိုပြည်ပြည် ဝေဝေဆာဆာ ပြန်ရလေး ... । ထူးထူး ခြားခြား ဆန်းဆန်းကြယ်ကြယ် ပေးလျှော့လေး ထူးထူးခြားခြား ဆန်းဆန်းကြယ်ကြယ် ပြန်ရလောပါပဲ။

အဲ ... တစ်ခုတော့ နှိုတာပေါ့။ သူတစ်ပါးတို့ တရားအလှုံးပေးလျှေ့မှု မတွန်းတို့တာကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး စီးပွားရေး အမြတ်ထုတ်မယ်ဆိုရင်တော့ 'လာရာ' မတူတဲ့အတွက် 'လားရာ' လည်း မတူနိုင်တော့ဘူး။ ကာမန်ယ်ပယ်က သီချင်းခွေ ပီစီမံတွေ ခုနှစ်ရာ၊ တစ်ထောင်နဲ့ ရနေချိန်မှာ ဓမ္မန်ယ်ပယ်က တရားခွေ ပီစီမံတွေကို တစ်ထောင်ငါးရာ၊ နှစ်ထောင်နဲ့ အမြတ်ကြီးစားရောင်းချုပ်တဲ့ မတော်မတရား ဝိသမလောဘသမားတွေအတွက်က တော့ တရားအလှုံးရှင်တွေရဲ့ လားရာနဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် အပါယ်

လေးပါးကိုပဲ လားရောက်ရပါလိမယ်။

တမြေးစီးပွားရေး လုံးဝမလုပ်ဘ တရားခွေတွေနဲ့ပဲ စီးပွားရေးလုပ်နေသူတွေအနေနဲ့ ဝမ်းရေးအတွက် ဝန်ဆောင်ခ သင့်တင့် ရှုံးလောက်ပဲ ယူပြီး ဈေးနှုန်းချိသာစွာ ဖြန့်ချိပေးမယ်ဆုံးရင်တော့ မိတ်ထားတတ်ရင် တတ်သလောက် ကုသိုလ်ဝေစု ရရှိပါတယ်။

သားရေး၊ သမီးရေး၊ ဝမ်းဘဏ်အတွက် အသုံးပြုတဲ့ ငွေတွေထဲမှာ တရားဘဏ်ပုံ၊ တရားတိပ်ခွေ... စတဲ့ တရားဓမ္မ ဆက်စပ်ပစ္စည်းတွေက ရတဲ့ငွေ လုံးဝ မပါဝင်အောင် စောင့်ထိန်း နှင့်မယ်ဆုံးရင်တော့ အကောင်းဆုံးပါပဲ။ အဲဒီလိုငွေမျိုး မလွှဲမရှောင် သာ ရှို့ခဲ့မယ်ဆုံးရင်လည်း ကာမဂ်က်ရေးမှာ အသုံးမပြုဘ ကုသိုလ် ရေးမှာပဲ အသုံးပြုသင့်ပါတယ်။

[?]

ကျောင်းမှာ တိပိ လုံးဝ မထားလို ကိုယ်တိုင် မကြည့်ဖူးပေ ဖယ် သတင်းစာတွေထဲက အစီအစဉ်ကြော်ပြာတွေအရ မြန်မာ့ရုပ် မြင်သံကြားမှာ ဘာသာရေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အစီအစဉ်တွေ နောက် ပါနေတယ်ဆုံးတာ သိရပါတယ်။ *

ပရိတ်တရားတော်တွေ၊ ဟောစဉ်တရားတော်တွေ၊ မေတ္တာဘာဝနာတွေ၊ ဥပုသံသီလပေးတွေ၊ စေတီပုထိုးဘုရား ကျောင်းကန်... သာသနု့နယ်မြေတွေနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အကြောင်းအရာတွေ၊ ဗုဒ္ဓဝင်အဖြစ်အပျက်နဲ့ ဗုဒ္ဓဝင်နေရာတော်မြတ် အကြောင်းတွေ၊ ထင်ရှားတဲ့ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ် အကျော်အမော

တွေရဲ့ ဘဝအဖွဲ့ဖွံ့ဖြိုးနဲ့ သာသနာပြုလုပ်ငန်းအကြောင်တွေ ဘ သာရေးဆွေးနွေးခန်းတွေ၊ ဘာသာရေးစာအုပ် မိတ်ဆက်တင်ပြ ချက်တွေ၊ ကလေးလုပ်ကုမ္ပဏီများအတွက် မင်္ဂလာတရားတော် သမုပ် ဖော် ပုံပြောခန်းတွေ ...

စသည်အားဖြင့် ရုပ်မြင်သံကြားပရိသတ်ရဲ့ နှစ်ဦးသာထဲ မှာ တရားဓမ္မ စိမ့်ဝင်ပုံနှုန်းမေမယ့် ဘာသာရေးအစဉ်တွေ နဲ့ 'ရုပ်မြင်သံကြားတရားအလျှေ' နောက် ပေးလျှေနေတာ သိရတဲ့ အတွက် မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြားကို ဝမ်းမြောက်စွာ သာစုခေါ်ပါ သလို လိုက်လျှော့စွာ ကျေးဇူးတင်မိပါတယ်။

အရှင်မပါဘဲ အသံသက်သက်နဲ့ တရားအလျှေ ပေးလျှေနေ တဲ့ မြန်မာ့အသံကိုလည်း နည်းတူပါပဲ။ ဝမ်းမြောက်စွာ သာစုနဲ့ လိုက်လျှော့စွာ ကျေးဇူးပါ။

'လောကရေးတာဝန်' သာမက 'ဓမ္မရေးတာဝန်' ပါ ကျေး ပွာန်တဲ့ မြန်မာ့အသံနဲ့ ရုပ်မြင်သံကြား... နှစ်မြောက်ဆယ်ပြည့်မှု သည်... နှစ်မြောက်ရာမက... နှစ်မြောက်ထောင်မက... နောင်နှစ်ပေါင်းများစွာ... ကဗျာတည်သရွှေ... တည်တုံးဝိုင်း... တိုးတက်ရှင်သန်ပါစေကြောင်း ဆုမွန်ကောင်း တောင်လိုက် ပါတယ်... !!

ဖော်ပြု

အရှင်သန္တာမိုက(ရွှေပါရီတော်)

[မြန်မာ့အသံနှုန်(၆၀)ပြည့်မဂ္ဂဝင်။ ဖော်ပိုင်၊ ၂၀၁၅]

..... အကောင်းကံချုပ်မှ

ရန်ကုန်မြတ်စွာ

မြတ်စွာဘုရားနှင့်တက္က ပေါက်မြောက်ပြီးအရိယာပုဂ္ဂိုလ်ထူ
တွေက...

‘တရားထူးကို ဒီဘဝ္ဗုပင်သူင် ရနိုင်သည် နိုဗာန်ကို တွေ့
မြင်ခဲ့စားနိုင်သည်’ တဲ့ အတိအလင်း ဟောပြခဲ့ပြီးသည်။
ထင်ရှားနေသည်ပင်ဖြစ်ရာ၊ မိမိလည်း တကယ်တမ်း ထဲလဲ
သန်သန် နွဲမှုန်မှုန်ဖြင့် အားထုတ်ကျင့်ကြော်သူင် တရားထူး
ရကို ရ ရမည် နိုဗာန်ကို မြင်နိုင်ရမည်၏
အားတက်စွာ ဆုံးဖြတ်ပြီးနောက်မိဘရား
အား သာသနုတေသန ဝင်ခွင့်ပြုရမ်း
ခွင့်တောင်းမိသည်

နေမတန်း နှစ်စပိုင်းလေက်က ဖြစ်သည်။ ခွင့်တောင်းသည့်နောက ခမည်းတော်များ ဝမ်းသာလွန်း၍ မျက်ရည်များပင် အဆည်နိုင်၊ နှီးကာ နှီးကာဖြင့် 'ဝမ်းသာမျက်ရည်' များ စီးဆင်းကျသက်လေပြီကော်...။

နေမတန်းဖြေပြီး ဝတ်မည်ဟု ပူးဆာသော်လည်း အခြား ဆရာတော်တွေကရော မိဘတွေကပါ ဆယ်တန်းတော့ ဖြေပါဦးဟု တားကြသောကြောင့် ဆယ်တန်းဖြေပြီးမှ ဝတ်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မိဘများသည် ဘာသာတရား အလွန်ရှိသောကိုင်းရှိုင်းသူ များ ဖြစ်သည်။ မိမိသားများကိုလည်း ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့၍ ဘာသာရေး (ဘုရား၊ တရား၊ သံယာ)ကို လေးစားကြည်ညိုသူများဖြစ်အောင် ဆုံးမသွားနိုင်လေ့ရှိသည်။

ထိုစဉ်က တောင်ကြီးဖြို့တွင် နေထိုင်ခဲ့ရာ အပတ်စဉ် ရုံးခါ နေ့စဉ်လိုလိုပင် ကျောင်းကန်ဘုရား ရိပ်သာများသို့ သွားရောက်၍ တရားနာသည်။ တရားထိုင်သည်။ အိပ်မှာလည်း တရားစာတွေ ကျက်ခိုင်းသည်။ ညျစဉ် အိပ်ရာဝင်တိုင်း တစ်မိသားစုလုံး အိမ်ဘုရားခန်းမှာ ညီညာစွာ ဘုရားဝတ်ပြုကြသည်။

မိဘများကလည်း ဘာသာရေး ကိုင်းညွတ်၍ တရား၏ ထုံးသူများဖြစ်ရာ မိဘများ၏ သွန်သင်မှုကို ခံယူရသော မိမိအပါအဝင် သားများသည် တရားထိုင်ရသည် တရားစာကျက်ရသည်ကို ထွန်စွာ နှစ်ခြုံကိုပါ ခွဲလမ်းမိသည်။ ဤသွေ့ဖြင့် မိမိသည် ဘာသာရေး လွန်စွာ ကြည်ညိုကိုင်းညွတ်ခဲ့ရပါသည်။

မိမိသည် စာဖတ်ဝါသနာ အလွန်ထံ့သွေ့ဖြစ်ရာ ကျော်စာများ ကျက်ပြီးချိန်တွင် သူများတွေလို ကစား၊ ဆော့မနေားပြင်ပလုသုတာ စာပေမဂ္ဂဇားများကိုသာ မြတ်နိုးတပ်မက်စွာ အဲမှတ်နေလေ့ရှိသည်။ ထိုမှ ဆရာတော်ဘုရားများ ရေးသားသော သာသနာရေးဆိုင်ရာ စာပေများ လစဉ်ထုတ် မဗ္ဗားဟာ၊ ရတန်မွန် အစရှိသည့် မဂ္ဂဇားကို အေးလျှင် အေးသလို စွမ်းနိုင်းလောက ဖတ်ရှုပါသည်။ ဖတ်ရှုရင်း ဖတ်ရှုရင်း စာထဲက 'ရွှေ့တရားသဘော' တွေကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်မိသည်။ ဥက္ကာလုံးသက်ဝင် စူးရှုလာအောင် တွေးတော်ပိုင်းခြားမိသည်။ ဖတ်ကော်ရုံးဖြေပြီး၊ ပြီးရော သဘောမထားဘဲ ဘုရားရှင်အဲမြင်နှင့် လောင်းပြိုစဉ်ကိုက်ညီပူးနှီး မဖို့ လက်တွေ့ကျ မကျ စ်ဟပ်သုံးသာ အကဲဖြတ်ကြည့်ရာ မှန်ကန်လှသည်ကို တွေ့မြင်ရပါသည်။ ဤစာတွေဖြင့်သာ သိခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။ အရိယာအရှင်မြတ်ရုံးကဲသို့ တရားထူးရှုံး အမှန်သိခြင်း မဟုတ်ပါ။

'လောကကြီးဟာ 'ဗုဒ္ဓသွား' ကြီးမှုန်း သိပါလျက် လူ့ကွဲ သတ္တုဝါတွေဟာ မပြုသော၊ ဆင်းရဲလှသော၊ အနှစ်သာ မရှိသော၊ စက်ဆုပ်ရှုံးဖွယ် အသုဘခန္ဓာဝန်ထုပ်ကြီးကို သံသားတစ်လျောက်လုံး ပင်ပန်းဆင်းရဲ့စွာ ထမ်းဆောင်နေရမှုန်း သို့ လျက် တက္ကာလောဘေး လူညွှေးမှုကြောင့် စက်ဆုပ်ရှုံးမှုန်း နှင့် မသာ မသတိစရာတွေကို လုပ်တင့်တယ် ရှုချင်ဖွယ်ဟု မှတ်ထဲလျက် မြတ်နိုးတွယ်တာနေကြသဖြင့် သံသရာဝင့်ခုကွဲပြီးမှ မလျှော့သာ ဖြစ်နေရမှုန်း သိပါလျက်၊ ဝါ လောကကြီးဟ

..... အကောင်းကဲခဲမှု

အမှန်စင်စစ် ဒုက္ခမှန်းသိပါလျက်၊ ထိအလုံးစုံကို ဘုရားရှင်၏
အဆုံးအမအရ သိနေပါလျက်၊ ထိုလောကို ဒုက္ခနွဲ့ည်းကြီးထဲ
မှာ အမှန်တရားကို လျစ်လျှောကာ မစစ် - ရွှေထင်သကဲ့သို့ ဖျော်ပါး
မွေ့လျှော်နေပါမူ မိုက်မဲလွှဲလေစွာ'

ဤသို့ မိမိကိုယ်မိမိ ဆင်ခြင်သုံးသပ်၍ ထိအလုံးစုံသော
သံသရာဝန်ဒုက္ခမှာ လွှတ်မြောက်နိုင်သည့် တရားထူးတရားမြတ်ကို
ကျင့်ကြုံအားထုတ် ပေါက်မြောက်နိုင်သော ရှင်ရဟန်းဘဝကို ခံယူ
လိုစိတ်များ ထက်သန်ပြင်းပြလာပါသည်။

ယခုအခါ ဓာတ်မြတ်စွာသာသနာကို ခေတ်လူငယ်များ စိတ်
ဝင်စားနေကြသည်။ သာသနုဝန် ထမ်းလိုစိတ်ရှုံးကြသည်။ သို့
သော မိဘအော့မျိုးအသိုင်းအတိုင်းက သဘောမတူသောကြောင့်
အခွင့်မသာ ဖြစ်နေရသည်။ မိဘအော့မျိုး အသိုင်းအတိုင်းကလည်း
ယုတ်ည့်ည်းကြုံး နိမ့်ကျသော 'ဒီမိတောင်ပြုမူ' ဆိုလျင်တော့
သားသမီးများကို ကြည့်ဖြေစွာ ခွင့်ပြုကြသည်။ အင်မတန် မြင့်မြတ်
လှသော 'ရှင်ရဟန်းဘဝ' ခံယူမည်ဆိုတော့ လုံးဝ ခွင့်မပြနိုင်ကြ။
အမြင်များနေကြသည်။

သာသနာအတွင်းသို့ ခေတ်ပညာတတ်လူငယ်များ များ
စွာ ဝင်ရောက်လာပါမူကား မြတ်ဘုရား၏ သာသနုရောင်ဝါသည်
ယခုထက် အဆများစွာ ကဲသာလွန်တက် ဝေဖြာတွန်းလင်းလျက်
ဝေဆာတင့်တယ်လာပြီး ကမ္မာလောကကြီးလည်း ပြီးချမ်းသာ
ယာလာမည် ဖြစ်ပေသည်။

ခေတ်လူငယ်များကလည်း သာသနုဘောင်မှာ ဝါတို့ နေ

မှ ဇန်နဝါရီမလားဟု တွေးကြောက်၍ မနေစေချင်ပါ။ မနေချင့်
စရာ မရှိပါ။ သာသနုတာဝန်ကို အားကြီးမာန်တက် ထင်ခွဲ
ရင်း တရားကျင့်ကြုံအားထုတ်နေရသည့် ရှင်ရဟန်းဘဝကား ပြို့
ချမ်းမှုအတို့။ အေးမြှုပူ ပကတို့။ အပူအပင်ဆိုတာ မရှိ။

မိမိ သာသနုဘောင်ဝင်သည်ကို မိဘများမှာ လွန်စွာ
ဝင်းမြောက်ကြသည်။

မိမိ၏ မိဘများကဲ့သို့ အခြားသော လူငယ်များ၏ မိဘ^၁
များကလည်း မိမိသားသမီး သာသနုဘောင် ဝင်လိုစိတ်ဖြစ်လျှော့
ကြည့်ဖြေအားရွှာ ခွင့်ပြနိုင်ကြပါစေဟု လေးလေးနှင်းနှင်း ဆန္ဒ်
မိပါသည် ... ။

ရှင်ဆွာမိုး(မဟာဂန္ဓာ)

[သင့်ဘဝရွှေဇ်း နိဝင်ဘာ ဘဇ္ဇာ]

မှတ်ချက် ။ ။ မှုလက သင့်ဘဝမဂ္ဂဇ်က အေသာ
အင်တာပျော်မေးခွန်းများကို တစ်ခုခဲ့
ဖြေဆိုပေးထားခြင်းများသာ ဖြစ်ပါသည်။ မဂ္ဂဇ်း၌ ဖော်ပြသော
အား အေးခွန်းများကို ဖြုတ်၍ အဖြေသက်သက်ကိုသာ အယ်ဒီတာ
အဖွဲ့က ဖော်ပြလိုက်သောကြောင့် စာရေးသူ သီးခြားမော်သော
ဆောင်ပါးဖြစ်သွားပါသည်။ သာသနုဘောင်ဝင်ရောက်ပြီးနောက်
အသက်(၁၆)နှစ် အရွယ်တွင် ပထမဆုံးမော်သော ဆောင်ပါးဖြစ်ပါ
သည်။ နိုဗုမူရင်းအတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။ (တထော်)